31308

ՍԱՂՄՈՍ ԴԱՒԹԻ։

Որ է աղօթք և օրհնութիւն առ Աստուած, և մարգարէութիւն մեծ մարդեղութեանն Քի։

ՏՊԵԱԼ

Ի Պատրիարգութեան Թագաւորեալ մայրաքաղաքիս Կոստանդնուպօլսոյ Տն Ստեփաննոսի ամենապատիւ և վեհափառ Արք Եպիսկոպոսի։

1832 ՅՈՐԹԱՆԻԻԴ. ՌՄՁԱ

Ի Տպարանի Պօղոսի Արապեանց

3/308

Դաւիթ Մարգարէ՝ Թագաւոր արդար,
Սաղմոսիւք երգէ՝ ն՟ր զօր-ըն քնար:

Նուէր՝ Մաշտոցեան Մատենադարանին
Կ. Պոլիս. 22.7.971 Գ. Բ.

Սաղմոս Դաւթի:

Ա

Երանեալ է այր որ ոչ գնաց 'ի խորհուրդս ամբարշտաց. 'ի ճանապարհի մեղաւորաց նա ոչ եկաց, և յաթոռս ժանտից ոչ նստաւ:

Այլ յօրէնս տ՟ն են կամք ն՟ր, և յօրէնս ն՟ր խորհեսցի նա 'ի տուէ և 'ի գիշերի. և եղիցի նա ո՟պ ծառ, որ տնկեալ է 'ի գնացս ջուրց:

Որ զպտուղ իւր 'ի ժամու տացէ, և տերև ն՟ր մի՛ թափեսցի. և զա՟մ զոր ինչ արասցէ, յաջողեսցի նմա:

Ո՛չ այսպէս են ամբարիշտք, և ոչ այնպէս. այլ ո՟պ զփոշի, զոր հոսէ հողմ 'ի վ՟ր երեսաց երկրի.

Վ՟ա այսորիկ ոչ յարիցեն ամբարիշտք 'ի դատաստան, և ոչ մեղաւորք 'ի խորհուրդս արդարոց:

Քանզի

Բանզի ճանաչէ Տէր զճանապարհս արդարոց․ ճանապարհք ամբարշտաց կորիցեն։

Անվերնագիր ՚ի հեբրայեցւոց, երկոքին սոքա ընդ մի համար են։ Բ

Ընդէ՞ր խռովեցան հեթանոսք․ և ժողովուրդք խորհեցան ՚ի ունայնս։

Յանդիման եղեն թագաւորք երկրի․ և իշխանք ժողովեցան ՚ի միասին, վասն Տեառն և վասն օծելոյ նորա։

Խզեսցո՛ւք զկապանս նոցա․ և ընկեսցուք ՚ի մէնջ զլուծ նոցա։

Բնակեալն յերկինս ծիծաղեսցի զնոքօք․ և Տէր արհամարհեսցէ զնոսա։

Յայնժամ խօսեսցի ընդ նոսա բարկութեամբ իւրով, և սրտմտութեամբ իւրով խռովեցուսցէ զնոսա։

Ես կացի թագաւոր ՚ի նմանէ, ՚ի վերայ լերին Սիովնի սրբոյ նորա, ՚ի պատմել զհրամանս Տեառն։

Տէր ասաց ցիս՝ որդի իմ ես դու, և ես այսօր ծնայ զքեզ։

Խնդրեա՛ յինէն, և տաց քեզ զհեթանոսս ՚ի ժառանգութիւն, և իշխանութիւն քեզ ընդ ամենայն ծագս երկրի։

Հովուեսցես զնոսա գաւազանաւ երկաթեաւ․ և որպէս զանօթ բրտի փշրեսցես զնոսա։

Մատուցէ՛ք պատարագս արդարութեան․ և յուսացարո՛ւք ՚ի Տէր։

Բազումք ասեն, թէ ո՞ ցուցցէ մեզ զբարութիւն Տեառն․ նշանեցաւ առ մեզ լոյս երեսաց քոց․ և ետուր ուրախութիւն սրտից մերոց։

՚Ի պտղոյ ցորենոյ՝ գինւոյ՝ և ձիթոյ իւրեանց լցուցեր զնոսա։

Խաղաղութեամբ յայս և ՚ի սոյն ննջեսցուք և զարթիցուք․ զի դու Տէր միայն առանձին յուսով բնակեցուցեր զմեզ։

՚Ի կատարած վասն վիճակելոյն․
Սաղմոս Դաւթի․ Ե

Բանից իմոց ունկնդիր Տէր, և ՚ի միտ առ զաղաղակ իմ։

Նայեա՛ ՚ի ձայն աղօթից իմոց, թագաւոր իմ և Աստուած իմ։

Ես զքեզ աղաչեմ Տէր, ընդ առաւօտս լուիցես ձայնի իմում․ ընդ առաւօտս պատրաստ եղէց, յանդիման լինիլ առ քեզ։

Ո՛չ թէ դու Աստուած կամիս զանօրէնութիւն․ և ո՛չ բնակին առ քեզ չարք, և անօրէնք մի՛ բնակեսցին առաջի աչաց քոց։

Ատեցեր զամենեսին, որք գործեն զանօրէնութիւն․ կորուսանես զամենեան որք խօսին զսուտ։

Զայր արիւնահեղ եւ զնենգաւոր պիղծ-
համարես դու Տէր • այլ ես ըստ բազում ո-
ղորմութեան քում մտից ՚ի տուն քո • եւ երկիր
պագից ՚ի տաճար սուրբ քո երկիւղիւ քո ։
Տէր առաջնորդեա ինձ յարդարութեան
քում • վասն թշնամեաց իմոց • ուղիղ արա
առաջի իմ զճանապարհս քո ։
Զի ոչ գոյ ՚ի բերանս նոցա ճշմարտութիւն •
եւ սիրտք նոցա նանրեալք են ։
Որպէս գերեզմանք բաց են կոկորդք նոցա • եւ
լեզուօք իւրեանց նենգաւորք եղեն ։
Դատեա զնոսա Աստուած՝ զի անկցին ՚ի խորհըր-
դոց սրտից իւրեանց • ըստ բազում ամ-
բարշտութեան նոցա մերժեա զնոսա • զի դառ-
նացուցին զքեզ ։
Ուրախ լիցին ամենեքին՝ որք յուսացեալ են
՚ի քեզ • յաւիտեան ցնծասցեն • եւ բնա-
կեսցես դու ՚ի նոսա ։
Պարծեսցին ՚ի քեզ սիրելիք անուան քո,
զի օրհնեսցես դու զարդարն • Տէր որպէս
զինու հաճութեան քո պսակեցեր զնոսա ։

՚Ի կատարած ընդ օրհնութեան վասն ութերորդաց •
Սաղմոս դաւթի ։ Զ

Տէր մի՛ սրտմտութեամբ քով յանդիմաներ
զիս • եւ մի՛ բարկութեամբ քով խրատեր զիս ։

Արդ թագաւորք՝ զայս ՚ի միտ առէք •
եւ խրատեցարուք ամենեքեան, որք դատէք
զերկիր ։
Ծառայեցէք Տեառն երկիւղիւ • եւ ցնծա-
ցէք առաջի նորա դողութեամբ ։
Ընկալարուք զխրատ նորա՝ զի մի՛ բարկաս-
ցի Տէր • եւ կորնչիցէք ՚ի ճանապարհաց
արդարութեան ։
՚Ի ժամանակի, յորժամ բորբոքեսցի
բարկութիւն նորա ։
Երանի ամենեցուն՝ որք յուսացեալ են ՚ի Տէր ։

Սաղմոս դաւթի • ՚ի ժամանակի՝ զի փախու-
ցեալ էր նա յերեսաց աբիսողոմայ որդւոյ
իւրոյ ։ Գ

Տէր զի բազում եղեն նեղիչք իմ • եւ
բազումք յարեան ՚ի վերայ իմ ։
Բազումք ասէին զանձնէ իմմէ, թէ չիք
փրկութիւն սորա առ Աստուած իւր ։
Այլ դու Տէր օգնական իմ ես, փառք
իմ եւ բարձրացուցիչ գլխոյ իմոյ ։
Ձայնիւ իմով ես առ Տէր կարդացի, եւ
լուաւ ինձ ՚ի լեռնէ սրբոյ իւրմէ ։
Ես ննջեցի եւ ՚ի քուն եղէ • զարթեայ՝
եւ Տէր ընդունելի իմ է ։
Ո՛չ երկեայց ես ՚ի բիւրաւոր զօրաց նոցա •

ոյք շուրջանակի պատեալ պաշարեալ՝ պահէին զիս։
Արի՛ Տր՝ և փրկեա՛ զիս Ած իմ. զի դու հարեր զամենեան, ոյք էին ընդ իս թշնա-մութե ՚ի տարապարտուց. և զատամունս մեղաւորաց փշրեցես։
Տեառն է փրկութի. ՚ի վր ժողովրդեան քո՝ օրհնութի քո։

—◆—

՚Ի կատրծ ընդ օրհնութս. Սաղմոսերգութի Դաւթի։ Դ.

՚Ի կարդալ իմում լուար ինձ Ած լսող արդարութե. ՚ի նեղութե ինձ ան-դորր արարեր. ողորմեա ինձ և լուր ա-ղօթից իմոց։
Որդիք մարդկան՝ մինչև յե՞րբ էք խըս-տասիրտք. ընդէ՞ր սիրէք զունայնութի, և խնդրէք զսուտ։
Ծանիրուք զի սքանչելիս արար Տր սրբոյ իւրում. և Տր լուիցէ ինձ ՚ի կարդալ իմում առ նա։
Բարկանայք՝ և մի՛ մեղանչէք. զոր ինչ ասէք ՚ի սիրտս ձեր, յանկողինս ձեր զղջացարուք։

Կատարեսցին չարիք ՚ի վր մեղաւորաց, և յաջողեսցես դու արդարոյ։
Որ քննէ զսիրտս և զերիկամունս Ած արդար. յիրաւի է օգնութի ինձ յԱյ՝ որ ապրեցուցանէ զայնոսիկ, ոյք ուղիղ են սրտիւք։
Ած դատաւոր արդար՝ հզօր և երկայ-նամիտ. որ ոչ ածէ զբարկութի իւր զօրհանապազ։
Ապա թէ ոչ դառնայք առ նա, զսուր իւր սրեալ է՝ և զաղեղն իւր լարեալ. և ՚ի նմա պատրաստեալ է զանօթս մահու. և զնետս իւր այրեցելովք է գործեալ։
Ահաւասիկ երկնեաց զանօրէնութի. յղա-ցաւ զցաւս, և ծնաւ զանիրաւութի։
Գուբն՝ զոր փորեաց և պեղեաց, ՚ի նոյն անկցի ՚ի խորխորատ՝ զոր և գործեաց։
Դարձցին ցաւք ՚ի գլուխ նր. և ՚ի վր գագաթան նր անօրէնութիք իւր իջցեն։
Խոստովան եղէց Տն ըստ արդարութե նր. և սաղմոս ասացից անուան Տն բարձրելոյ։

՚Ի կատրծ ՚ի վր հնձանացն. Սաղմոս Դաւթի։ Ը.

Տէր Տր մեր, զի՞ սքանչելի է անուն քո ՚ի վր ամ երկրի։

Համբարձաւ մեծվայելչութի̃ քո ՚ի վերոյ
քան զերկինս. ՚ի բերանոց մանկանց տը-
ղայոց և ստնդեայց հաստատեցեր
զօրհնութի̃։
Վս̃ թշնամեաց քոց տ̃ր. զի եղծցի թըշ-
նամին և հակառակորդն։
Տեսից զերկինս զգործս մատանց քոց,
զլուսին և զաստեղս՝ զոր դու հաս-
տատեցեր։
Ո՞վ է մարդ՝ զի յիշես դու զնա. կամ
որդի մարդոյ, թէ այց ինչ արասցես
դու նմա։
Փոքր ինչ խոնարհ արարեր զնա քան
զհրեշտակս քո. փառօք և պատուով պսա
կեցեր զնա. և կացուցեր զնա ՚ի վ̃ր ա̃մ
ձեռակերտաց քոց։
Զա̃մ ինչ հնազանդ արարեր ՚ի ներքոյ
ոտից նր̃, զխաշն և զարջառ՝ և զա̃մ ինչ։
Եւս և զէրէ վայրի, զթռչունս երկ-
նից, և զձկունս ծովու՝ որք շրջին ընդ
շաւիղս ծովու։
Տէր տ̃ր մեր, զի՞ սքանչելի է անուն քո
՚ի վ̃ր ա̃մ երկրի։

Ողորմեա ինձ տ̃ր, զի հիւանդ եմ ես.
բժշկեա զանձն իմ, զի խռովեցան ոս-
կերք իմ։
Անձն իմ յոյժ խռովեցաւ, և դու տ̃ր
մինչև յե՞րբ։
Դարձ տ̃ր և փրկեա զանձն իմ. կեցո զիս
տ̃ր ըստ ողորմութե̃ քում։
Զի ոչ ոք է որ ՚ի մահու յիշէ զքեզ. կամ
՚ի դժոխս խոստովան առնիցի առ քեզ։
Վաստակեցայ ես ՚ի հեծութե̃ իմում.
լուացի զա̃մ գիշեր զմահիճս իմ. և ար-
տասուօք իմովք զանկողինս իմ թացի։
Խռովեցաւ ՚ի սրտմտութե̃ ակն իմ. և մա-
շեցայ ես ՚ի վ̃ր ա̃մ թշնամեաց իմոց։
Ի բաց կացէք յինէն ամ̃քեան. որք գոր-
ծէք զանօրէնութի̃։
Լուաւ տ̃ր ձայնի լալոյ իմոյ. լուաւ տ̃ր
աղօթից իմոց. և տ̃ր զխնդրուածս իմ
ընկալաւ։
Ամաչեսցեն և խռովեսցին յոյժ ա̃մ թշնա
միք իմ. դարձցին յետս և ամաչեսցեն
յոյժ վաղվաղակի և խռովեսցին։

Սաղմոս Դաւթի. զոր ասաց տ՟ն վ՟ն բանին
քուսեայ որդւոյ յեմենայ։ Է

ՏՐ Ա՟ծ իմ 'ի քեզ յուսացայ,
փրկեա՛ զիս. և յա՟մ հալած_
չաց իմոց ապրեցո՛ զիս։
Գուցէ երբէք յափշտակեսցէ ո՟պ առիւծ
զանձն իմ. ո՛չ ո՟ք իցէ որ փրկեսցէ, և ո՛չ
այն՝ որ ապրեցուցանիցէ։
Տ՟ր ա՟ծ իմ թէ արարի զայս. և թէ իցէն
անօրէնութի՟ք 'ի ձեռս իմ։
Թէ հատուցի երբէք այնոցիկ, ո՟յք հա_
տուցին ինձ չար. անկեայց և ես 'ի թշնա_
մեաց իմոց ընդունայն։
Հալածեսցէ ապա թշնամին զանձն իմ.
հասցէ և կոխեսցէ յերկիր զկեանս իմ.
և զփառս իմ 'ի հող բնակեցուսցէ։
Արի՛ տ՟ր բարկութ՟բ քով. և բա՛րձր լեր
'ի սպառիլ թշնամեաց իմոց։
Զարթի՛ր տ՟ր ա՟ծ իմ 'ի հրամանս քո՝ զոր
պատուիրեցեր. և ժողովք ժողովրդոց
շուրջ եղիցին զքև։
Վ՟ն այսորիկ 'ի բարձունս դա՛րձ տ՟ր. և
տ՟ր դատէ զժողովուրդս իւր։
Դա՛տ արա ինձ տ՟ր ը՟ արդարութե՟ իմում.
և ըստ ամբծութե՟ իմում՝ որ յիս։

'Ի կատարած. վ՟ն գաղտնեացն որդւոյ.
Սաղմոս Դաւթի։ Թ

Գոհացայց զքէն տ՟ր՝ բոլորով սրտիւ
իմով. պատմեցից զա՟մ սքանչելիս քո։
Ուրախ եղէց և ցնծացայց 'ի քեզ. սաղմոս
ասացից անուան տեառնդ բարձրելոյ։
'Ի դառնալ յետս թշնամեաց իմոց, տ_
կարասցին և կորիցեն յերեսաց քոց։
Արարեր զդատաստա՟ն իմ, և զիրաւունս.
նստար յաթոռ՝ դատաւոր արդարութե՟։
Սաստեցեր 'ի հեթանոսս, և կորեաւ ամ_
բարիշտն. զանուանս նո՟ց ջնջեցեր յաւի_
տեանս յաւիտենից. և թշնամւոյն զէն
պակասեաց մինչ իսպառ։
Զքաղաքս աւերեցեր, և կորեաւ յի_
շատակ նո՟ց աղաղակաւ.
Ա՟ծ կայ՝ և մնայ յաւիտեան. պատրաստ
արար զաթոռ իւր 'ի դատաստանի.
Ինքն դատէ զաշխարհս արդարութ՟բ, և
զժողովուրդս իւր ուղղութ՟բ.
Եղև տ՟ր ապաւէն տնանկի, օգնական 'ի
նեղութե՟ 'ի դէպ ժամանակի։
Յուսասցին 'ի քեզ ա՟մ՟ք՝ ո՟յք գիտեն զա_
նուն քո. զի ո՛չ թողեր զայնոսիկ, ո՟յք
խնդրեն զքեզ տ՟ր։

Սաղմոս ասացէք տ՟ն՝ որ բնակեալն է ’ի
սիօն . պատմեցէ՛ք ’ի հեթանոսս զգործս
նորա ։
’Ի խնդրել զարիւն ն՟ց՝ յիշեաց . և ոչ
մոռացաւ տ՟ր զաղաղակս տնանկաց ։
Ողորմեա՛ ինձ տ՟ր՝ և տե՛ս զխոնարհութ՟ի
իմ ’ի թշնամեաց իմոց . ո՛ բարձր առնէր
զիս ’ի դրանց մահու ։
Որ՟պ պատմեցից զա՟մ օրհնութ՟իս քո ’ի
դրունս դստեր սիօնի , և ցնծացայց ’ի
փրկութ՟ե քում ։
Ընկղմա՛ն հեթանոսք յապականութ՟ե իւ-
րեանց՝ զոր արարին . և որոգայթ՝ զոր
թաքուցին , առցէ զոտս ն՟ց .
Ճանաչի տ՟ր յառնել զդատաստանս իւր .
և ’ի գործս ձեռաց իւրեանց կապեսցին
մեղաւորք ։
Դարձցին մեղաւորք անդրէն ’ի դժոխս .
և ա՟մ հեթանոսք որք մոռացան զա՟ծ ։
Ո՛չ իսպառ մոռանայ տ՟ր զաղքատն . համ-
բերութ՟ի տնանկաց մի՛ կորիցէ իսպառ ։
Արի՛ տ՟ր՝ և մի՛ զօրասցի մարդ . դատես-
ցին հեթանոսք առաջի քո ։
Կացո՛ տ՟ր՝ օրէնսդիր ’ի վ՟ր ն՟ց . և ծանի-
ցեն հեթանոսք՝ թէ մարդիկ են ։
Ընդէ՞ր տ՟ր կացեր ’ի հեռաստանէ . ան-
տես

տես արարեր ’ի դէպ նեղութ՟ե ժամանակի ։
Յամբարտաւանել ամբարշտին՝ այրի աղ-
քատն . որդեսցին ’ի խորհուրդս իւ-
րեանց , զոր և խորհեցան ։
Զի գովի մեղաւորն ’ի ցանկութ՟ի անձին
իւրոյ . որ զրկէն , և նա գովի ։
Իսկ ընդէ՞ր բարկացոյց մեղաւորն զա՟ծ ,
ըստ բազում բարկութ՟ե իւրում , թէ ոչ
խնդրի ։
Ո՛չ է ա՟ծ առաջի նորա ն՟ր . պիղծ են
ճանապարհք ն՟ր յա՟մ ժամ ։
Բարձեալ են իրաւունք յերեսաց ն՟ր , ’ի
վ՟ր ա՟մ թշնամեաց իւրոց տիրեսցէ ։
Ասաց ’ի սրտի իւրում , թէ ոչ սասանե-
ցայց , ազգէ յազգ առանց չարի ։
Անիծիւք և դառնութ՟բ և նենգութ՟բ լի՛ է
բերան ն՟ր . և ’ի ներքոյ լեզուի ն՟ր ցաւք
և վաստակք .
Նստի դարանեալ ընդ մեծամեծս ’ի
գաղտնիս , սպանանել զամբիծն ։
Աչք ն՟ր ’ի տնանկս հային . դարանի ’ի
գաղտնիս , որ՟պ զառիւծ ’ի մորւոջ իւրում ։
Դարանի յափշտակել զաղքատն . յա-
փշտակել զաղքատն , և ձգել զնա ։
Յորոգայթ իւր խոնարհեցուսցէ զնա .
խոնարհեսցի և անկցի ’ի տիրել իւրում
’ի վ՟ր տնանկաց ։

Զի ասաց ՚ի սրտի իւրում թէ մոռա-
ցաւ ա՟ծ. դարձոյց զերեսս իւր, զի մի՛
տեսցէ իսպառ։
Արի՛ տ՟ր ա՟ծ իմ. բարձր եղիցի ձեռն
քո. և մի՛ մոռանար զտնանկս։
Իսկ՝ ը՟է՞ր բարկացոյց ամբարիշտն զա՟ծ.
զի ասաց ՚ի սրտի իւրում թէ ոչ քննի։
Տեսանես դու զնա, ՚ի ցաւս և ՚ի սրտ-
մտութի՟ս հայիս. ՚ի քեզ թողեալ է աղ-
քատն, և որբոյն դու ես օգնական։
Խորտակեսցի բազուկ մեղաւորի՝ և չա-
րի. խնդրեսցին մեղք ն՟ր, և նա մի՛ գտցի։
Տ՟ր թագաւոր յաւիտեանս յաւիտենից.
կորիցեն հեթանոսք յերկրէ ն՟ր։
Զցանկութի՟ տնանկաց լուաւ տ՟ր, ՚ի պատ-
րաստութի՟ սրտից ն՟ց հայեցաւ ունկն քո։
Դատ առնել որբոյն և տնանկի. զի մի՛
ևս յաւելցի մարդ, ՚ի մեծաբանել իւ-
րում ՚ի վ՟ր երեսաց երկրի։

՚Ի կ՟տրծ. Սաղմոս Դաւթի։ Ժ

՚Ի տէր յուսացայ. ո՞րպէս ասիցէք
ցանձն իմ, փոխեա՛ց ՚ի լերինս
ո՟պ ճնճղուկ։

Զի ահա մեղաւորք լարեցին զաղեղու-
նս իւրեանց. պատրաստ արարին զնետս
՚ի կապարճս, ձգել ը՟ը խաւար այնոցիկ,
որք ուղիղ են սրտիւք։
Զի զոր դու շինեցեր՝ նոքա աւերե-
ցին. իսկ արդարն զի՞ արար։
Տ՟ր ՚ի տաճար ս՟բ իւրում. տ՟ր յերկինս
յաթոռ իւրում.
Աչք ն՟ր ՚ի տնանկս հային, և արտևա-
նունք ն՟ր քննեն զորդիս մարդկան։
Տ՟ր քննէ զարդարն և զամբարիշտն. որ
սիրէ զմեղս, ատէ զանձն իւր։
Տեղասցի ՚ի վ՟ր մեղաւորաց որոգայթ՝
հուր և ծծումբ. այս մրրիկ՝ բաժին
բաժակի ն՟ց։
Արդար է տ՟ր՝ և զարդարութի՟ սիրէ. և
զուղղութի՟ տեսանեն երեսք ն՟ր։

՚Ի կ՟տրծ ՚ի վ՟ր ութերորդին. Սաղմոս դաւթի։
ԺԱ

Ապրեցո՛ զիս տ՟ր՝ զի նուազեաց ս՟բ.
նուազեցան ճշմարտութի՟ք յորդւոց
՚ի մարդկանէ։
՚Ի նանիր խօսեցաւ այր ընդ ընկերի իւ-
րում. շրթամբք նենգաւորօք, սրտէ ՚ի
սիրտ խօսեցաւ։

3/308

Սատակէ Տ՟ր զա՟մ շրթունս նենգաւորս,
և զլեզուս մեծաբանս։

Որք ասացին. զլեզուս մեր մեծս արասցուք, շրթունք մեր առ մեզ են, և արդ մեր ո՞վ է Տ՟ր։

Վ՟ն տառապանաց աղքատին՝ և հեծութե՟ տնանկին, այժմ յարեայց ասէ Տ՟ր. եդից զփրկութի՟ իմ, և համարձակեցայց ՚ի նմ՟։

Բանք Տ՟ն են բանք ս՟բ, որպ՟ս զարծաթ ընտրեալ և փորձեալ յերկրէ. սրբեալ և պարզեալ եօթնպատիկ ՚ի հողոյ։

Դու Տ՟ր պահեսցես զմեզ, և ապրեցուսցես զմեզ յազգէ յայսմանէ մինչև յաւ՟ն։

Շուրջանակի ամբարիշտք շրջին. ըստ բարձրութե՟ քում մեծս արասցես դու զորդիս մարդկան։

՚Ի կատ՟ր. Սաղմոս Դաւթի։ ԺԲ

Մի՛նչև յե՞րբ Տ՟ր՝ մոռանաս զիս իսպառ. մի՛նչև յե՞րբ դարձուցանես զերեսս քո յինէն։

Մի՛նչև յե՞րբ դնեմ զխորհուրդս յանձն իմ. և ցաւք սրտի իմոյ զաւուրս։

Մի՛նչև ցե՞րբ բարձրանայ թշնամին ՚ի վ՟ր իմ. նայեա՛ և լուր ինձ Տ՟ր Ա՟ծ իմ։

Լոյս տուր Տ՟ր աչաց իմոց, զի մի՛ երբէք ննջեցից ՚ի մահ։

Մի՛ ասասցէ թշնամին՝ թէ յաղթեցի նմա. կամ նեղիչք իմ ցնծասցեն, թէ ես սասանեցայց։

Ես յողորմութիւն քո Տ՟ր յուսացայ, ցնծացաւ սիրտ իմ ՚ի փրկութե՟ քում. օրհնեցից զՏ՟ր՝ զբարերարդ իմ։

՚Ի կատ՟ր. Սաղմոս Դաւթի։ ԺԳ

Ասաց անզգամն ՚ի սրտի իւրում, թէ ոչ գոյ Ա՟ծ։

Ապականեցան և պղծեցան յանօրէնութե՟ իւրե՟նց. և ոչ ոք է՝ որ առնէ զքաղցրութի՟։

Տ՟ր յերկնից նայեցաւ յա՟մ որդիս մարդկան, տեսանել թէ իցէ՞ ոք իմաստուն, որ խնդրիցէ զԱ՟ծ։

Ամենեքեան խոտորեցան ՚ի միասին՝ և անպիտանացան։

Ոչ ոք է որ առնէ զբարի. և չէ՛ ոք՝ մինչև ՚ի մի։

Որպ՟ ոչ ծանիցեն ա՟մքեան, այք գործեն զանօրէնութիւն։

Որք ուտէին զժողովուրդ իմ որպ՟ կերակուր հացի, և առ Տ՟ր ոչ կարդացին։

Անդ երկիցեն զերկիւղ՝ ուր ոչ իցէ երկիւղ. զի Տ՟ր է յազգս արդարոց։

Զխորհուրդ աղքատին յամօթ արարին.

ըին . զի Տ̅ր է յոյս ն̅ր ։

Ո՞ տացէ 'ի Սիօնէ զփրկութի̅ Իսէ̅լի . 'ի դարձուցանել Տ̅ն զգերութի̅ ժողովրդեան իւրոյ . ցնծասցէ Յակոբ՝ և ուրախ եղիցի Իսէ̅լ ։

'Ի կ̅տրած . Սաղմոս Դաւթի . ԺԴ

ՏԷՐ ո՞վ կացցէ 'ի խորանի քում . կամ ո՞վ բնակեսցէ 'ի լեառն ս̅բ քո ։

Որ գնայ անբիծ՝ գործէ զարդարութի̅, խօսի զճշմարտութի̅ 'ի սրտի իւրում ։

Որ ոչ նենգաւորեաց լեզուաւ իւրով, և չար ընկերի իւրում ոչ արար ։

Նախատինս 'ի մերձաւորաց նա ոչ առնու . արհամարհեալ է առաջի ն̅ր չարագործն ։

Զերկիւղածս Տ̅ն փառաւոր առնէ . որ երդնու ընդ ընկերի իւրում, և ոչ ստէ ։

Զարծաթ իւր 'ի վարձու ոչ տայ, և կաշառս 'ի վերայ իրաւանց ոչ առնու . որ զայս արասցէ, նա մի՛ սասանեսցի յաւիտեան ։

Յար

Յարձանագիր . Սաղմոս Դաւթի . ԺԵ

Պահեա՛ զիս Տ̅ծ իմ, զի ես 'ի քեզ յուսացայ . ասացի Տ̅ն, Տ̅ր իմ ես դու՝ և բարիք իմ ինձ 'ի քէն են ։

Ս̅րց քոց՝ որք են յերկրի քում . սքանչելի արարեր զա̅մ կամս իմ 'ի ն̅ս ։

Յաճախեցին հիւանդութիւնք ն̅ց . յետ այսորիկ ապա վաղվաղեցին ։

Ո՛չ ժողովեցայց 'ի ժողովս ն̅ց յարե̅նց . և ոչ յիշեցից զանուանս ն̅ց 'ի շրթունս իմ ։

Տ̅ր բաժին ժառանգութե̅ իմոյ՝ և բաժակի իմոյ դու ես, որ այսրէն դարձուցանես զժառանգութի̅ իմ յիս ։

Սահմանք ելին ինձ ընդ ընտիրս, և ժառանգութի̅ իմ հաճոյ եղև ինձ ։

Օրհնեցից զՏէր՝ որ իմաստուն արար զիս, մինչ 'ի գիշերի ևս խրատեցին զիս երիկամունք իմ ։

Յառաջագոյն տեսանէի զՏ̅ր առաջի իմ յա̅մ ժամ . զի է ընդ աջմէ իմմէ, զի մի՛ սասանեցայց ։

Վասն այսորիկ ուրախ եղև սիրտ իմ . և ցնծացաւ լեզու իմ, ևս և մարմին իմ բնակեսցի յուսով ։

Զի ոչ թողցես զանձն իմ 'ի դժոխս .

և

և ոչ տացես 'ի քում տեսանել զա-
պականութիւն ։
Ցուցեր ինձ զճանապարհս քո կենաց,
լցուցեր զիս ուրախութեամբ երեսաց քոց
'ի քաղցրութենէ վայելչութեան աջոյ քո
մինչ իսպառ ։

Սաղմոս · Աղօթք դաւթի · ԺԶ

Լուր Տէր արդարութեան · և նայեա 'ի խնդ-
րուածս իմ · ունկն դիր աղօթից իմոց՝
զի ոչ շրթամբք նենգաւորօք ։
Յերեսաց քոց իրաւունք ինձ ելցեն, և
աչք իմ տեսցեն զուղղութիւն ։
Փորձեցեր զսիրտ իմ, և քննեցեր 'ի գի-
շերի · փորձեցեր զիս, և ոչ գտաւ յիս
անիրաւութիւն ։
Մի՛ խօսեսցի բերան իմ զգործս որդ-
ւոց մարդկան · վասն բանից շրթանց քոց
ես պահեցից զճանապարհս խիստս ։
Հաստատեա զշաւիղս իմ 'ի ճանապարհի
քում · զի մի՛ գայթակղեսցին գնացք իմ ։
Ես առ քեզ Տէր կարդացի՝ զի լուար ինձ
Աստուած, խոնարհեցո առ իս զունկն քո · և
լո՛ւր բանից իմոց ։
Սքանչելի արարեր զողորմութիւնս քո · ո՛
փրկես զայնոսիկ, որք յուսացեալ են 'ի

քեզ՝

քեզ՝ յայնցանէ, որք հակառակ կան
աջոյ քո ։
Պահեա զիս որպէս բիբ ական · ընդ հովա-
նեաւ թևոց քոց ծածկեսցես զիս, յե-
րեսաց ամբարշտաց, որք տառապեցու-
ցին զիս ։
Թշնամիք զանձն իմ պաշարեցին · և 'ի
ճարպս իւրեանց արգելին · և բերանք
նոցա խօսեցան զամբարտաւանութիւն ։
Մերժեցին զիս, և այժմ դարձեալ պա-
տեցան զինև · ուշ եդին խոնարհեցուցա-
նել զիս յերկիր ։
Համարեցան ինձ որպէս առիւծ՝ զի պատ-
րաստ է յորս · և որպէս կորիւն առիւծու,
զի նստի դարանեալ ։
Արի՛ Տէր՝ ժամանեա նոցա, և խափանեա
զնոսա · փրկեա զանձն իմ յամբարշտաց,
'ի սրոյ՝ և 'ի ձեռաց թշնամեաց ։
Տէր կորո զնոսա յերկրէ · բաժանեա և խա-
փանեա զնոսա 'ի կեանս իւրեանց ։
Գաղտնեօք քովք լցան որովայնք նոցա ·
յագեցան կերակրովք, և թողին զմնաց-
ուածս տղայոց իւրեանց ։
Ես արդարութեամբ երևեցայց երեսաց
քոց · և յագեցայց յերևել փառաց
քոց ։

'Ի

'Ի կտրծ 'ի վր պատերազմօղ նաւաստակի ծառային Տն Դաւթի. զոր խօսեցաւ ընդ Տն զբանս օրհնութե. յաւուր յորում փրկեաց զնա Տր 'ի ձեռաց ամ թշնամեաց իւրոց, և 'ի ձեռաց սաւուղայ. և ասէ: ԺԷ

Սիրեցից զքեզ` Տր զօրութի իմ. Տր հաստատիչ իմ, ապաւէն իմ` և
փրկիչ իմ:
Այ օգնական իմ, և ես յուսամ 'ի նա. ապաւէն իմ, եղջիւր փրկութե իմոյ`
ընդունելի իմ է:
Օրհնելով կարդացից առ Տր, և 'ի թշնամեաց իմոց ապրեցայց.
Շուրջ եղեն զինև երկունք մահու. և ուղխք անօրէնութե խռովեցուցին զիս:
Վիշտք դժոխոց պաշարեցին զիս. և ժամանեցին ինձ որոգայթք մահու.
'Ի նեղութե իմումես առ Տր կարդացի, և առ Այ իմ աղաղակեցի:
Լուաւ ինձ 'ի տաճարէ սբյ իւրմէ ձայնի աղօթից իմոց. և աղաղակ իմ առաջի նր, մտցէ յականջս նր.
Խռովեցաւ և դողաց երկիր` և հիմունք լերանց սասանեցան և խռովեցան. զի բարկացաւ 'ի վր նց Այ:

Ել

Ել ծուխ 'ի բարկութե նր. և հուր յերեսաց նր բորբոքեցաւ, և փայլատակունք հատան 'ի նմանէ.
Խոնարհեցոյց զերկինս և էջ. և մէգ 'ի ներքոյ ոտից նր:
Ել 'ի քրովբէս և թռեաւ. սլացաւ նա 'ի թեւս հողմոց:
Եդ զխաւար 'ի ծածկոյթ իւր, և շուրջ զնովաւ են յարկք իւր. և խաւարային ջուրք` մինչև յամպս օդոց:
'Ի փայլատակել նր առաջի նց, ամպք անցուցին զկարկուտ` և զկայծակունս հուր.
Որոտաց Տր յերկնից, և բարձրեալն ետ զձայն իւր 'ի կարկուտ` և 'ի կայծակունս հուր:
Առաքեաց զնետս իւր` և ցրուեաց զնս. յաճախեաց զփայլատակունս իւր, և խռովեցոյց զնս:
Երևեցան աղբերք ջուրց. և յայտնեցան հիմունք աշխարհի:
'Ի սաստէ քումմէ Տր, և 'ի շնչել հողմոյ բարկութե քո.
Առաքեաց 'ի բարձանց` և ընկալաւ զիս. ընկալաւ զիս 'ի ջուրց բազմաց.
Փրկեաց զիս տէր 'ի թշնամեաց իմոց

Հզօ

հզօրաց՝ և յատելեաց իմոց, զի հզօրք
եղեն քան զիս։
Ժամանեցին ինձ աւուրք չարչարանաց
իմոց. եղև Տր հզօրիչ իմ, և եհան զիս
յանդորր, և փրկեաց զիս Տր՝ զի կա-
մեցաւ զիս.
Հատուսցէ ինձ Տէր ըստ արդարութն
իմում. ըստ ամբծութն իմում հատուս-
ցէ ինձ։
Զի պահեցից զճանապարհս Տն, և ոչ
ամբարշտեցայց յԱյ իմմէ.
Զի ամենայն իրաւունք նր առաջի իմ են.
և զարդարութի նր ոչ ՚ի բացեայ արարի
յինէն։
Եղէց և ես ամբիծ ընդ նմա. և զգու-
շացայց յանօրէնութէ իմմէ.
Հատուսցէ ինձ Տէր ըստ արդարութն
իմում. ըստ սրբութն ձեռաց իմոց՝ ա-
ռաջի աչաց իմոց։
Ընդ սրբոյն սբ եղիցիս, ընդ առն ամբծի՝
ամբիծ եղիցիս, ընդ ընտրելոյն՝ ընտ-
րեալ եղիցիս. և զթիւրսն կործանեսցես։
Դու զժողովուրդս խոնարհս կեցուցա-
նես. և զաչս ամբարտաւանից դու խո-
նարհեցուցանես։
Դու լուսաւոր առնես զճրագ իմ, Տր

Աձ

Աձ իմ, լոյս արա ինձ ՚ի խաւարի։
Զի և փրկեցայց ՚ի փորձութէ. աստուածով
իմով անցից ընդ պարիսպս։
Այ իմ, անբիծ են ճանապարհք նր. և
բանք Տն ընտրեալ են. և ապաւէն ամենեցուն
որք յուսան ՚ի նա.
Ո՞ է Աձ բաց ՚ի Տնէ. կամ
ո՞վ է Աձ, բաց յԱյ մերմէ։
Այ, որ զգեցուցեր ինձ զօրութի. և ե-
դեր յամբծութե զճանապարհս իմ։
Հաստատեցեր զոտս իմ ոպ զեղջերուի.
և ՚ի վր բարձանց կացուցեր զիս։
Ուսուցեր զձեռս իմ ՚ի պատերազմ. և
արարեր զբազուկ իմ ոպ զաղեղն հաստ. և
ետուր ինձ զպաշտպանութի փրկութե քոյ։
Աջ քո ընկալաւ զիս՝ և խրատ քո կանգ-
նեաց զիս իսպառ. և խրատ քո ուսուս-
ցէ զիս։
Ընդարձակեցեր զգնացս իմ ՚ի ստորև
իմմէ. և ոչ տկարացան շաւիղք իմ։
Հալածեցից զթշնամիս իմ՝ և հասից
նց. և ոչ դարձայց ՚ի նոցանէ՝ մինչև
սպառեցից զնս։
Նեղեցից զնս, և այլ ոչ կարասցեն կեալ.
և անկցին ՚ի ներքոյ ոտից իմոց։
Զգեցուցեր ինձ զօրութի ՚ի պատե-

րազմի.

րազմի . և զյարուցեալսն ՚ի վր իմ՝ ներ-
քոյ իմ արարեր ։
Զթշնամիս իմ հալածականս արարեր .
և զատելիս իմ սատակեցեր ։
Աղաղակեցին, և ոչ ոք էր որ փրկէր զ
նս . կարդացին առ տր, և ոչ լուաւ նց ։
Մանրեցից զնս ոպ փոշի առաջի հողմոյ .
և ոպ կաւ գռեհաց կոխեցից զնս ։
Փրկեսցէ զիս տէր ՚ի հակառակութենէ
ժողովրդոց . և կացուսցէ զիս գլուխ
հեթանոսաց ։
Ժողովուրդ՝ զոր ոչ գիտէի, ծառայեաց
ինձ . և ՚ի լուր ականջաց լուաւ ինձ ։
Որդիք օտարաց ստեցին ինձ . որդիք օ-
տարաց մաշեցան, և կաղացան ՚ի շաւ-
ղաց իւրեանց ։
Կենդանի է տր՝ և օրհնեալ է ած . և
բարձր եղիցի ած փրկութ իմոյ ։
Ած է որ խնդրէ զվրէժ իմ . և հնազանդ
առնէ զժողովուրդս ընդ ինև ։
Փրկիչ իմ ՚ի թշնամեաց իմոց բարկացո
ղաց . յայնցանէ որք յարուցեալ էին ՚ի վր
իմ՝ բարձր արարեր զիս . և յառնէ ա-
նիրաւէ փրկեցեր զիս ։
Վասն այսորիկ՝ խոստովան եղէց քեզ ՚ի
հեթանոսս . և անուան քում սաղմոս ա-
սացից ։

Մեծ արարեր զփրկութ թագաւորի նր .
առնել ողորմութի ընդ օծելոյ նր դաւթի .
և ընդ զաւակի նր ազգէ մինչև յազգ ։

Օրհնութ մովսէսի, և որդւոցն իէլի ։
Եւեւ . ԺԷ ։

Օրհնեսցուք զտր, զի փառօք է փա-
ռաւորեալ ։
Զհեծեալս և զերիվարս ընկէց ՚ի ծով .
օգնական ընդունելի իմ տր, և եղև ինձ
՚ի փրկութիւն ։
Սա է իմ ած՝ և փառաւոր առնեմ զսա .
ած հօր իմոյ՝ և բարձր արարից զսա ։
Տր խորտակէ զպատերազմունս, և տր է
անուն նորա ։
Զընտիրս արանց՝ և զընտիրս սպառա-
զինաց . զկառս և զերիվարս, և զամ զօ-
րութիս փարաւոնի ընկէց ՚ի ծով ։
Ծով ծածկեաց զնս . ընկլան յանդուն-
դս խորոց իբրև զվէմ ։
Աջ քո տր՝ փառաւորեալ է զօրութբ
իւրով . և աջ քո տր՝ խորտակեաց զթըշ
նամիս քո ։
Եւ մեծութբ փառաց քոց մանրեցեր զհա-
կա

կառակորդս քո. առաքեցեր զբարկութիւն սրտմտութեան քոյ. և եկեր զնոսա որպէս զեղէգն:

Հողմով զօրութեան սրտմտութեան քո պատառեցան ջուրք. դիզան՝ կացին որպէս պարիսպ քարեայ ջուրք ծովուն. և պաղեցան դէզան ալիք ջուրցն ՚ի մէջ ծովուն:

Ասաց թշնամին. աստ, հալածեցից՝ հասից՝ հարից. բաժանեցից զաւարն՝ և լցուցից ՚ի նոցանէ զանձն իմ:

՚Ի սուր իմ արկից զնոսա. տիրեսցէ, և բարձրասցի ՚ի վերայ նոցա աջ իմ:

Առաքեցեր զհողմն քո, և ծածկեաց զնոսա ծով. ընկղմեցան, և իջին որպէս կապար՝ ՚ի ջուրս սաստիկս:

Ո՞ նման է քեզ յաստուածս Տէր, կամ ո՞վ նմանիցի քեզ՝ փառաւորեալդ ՚ի սուրբս:

Սքանչելի փառաւորեալ՝ որ առնես ըզնշանս և զարուեստս. ձգեցեր զձեռն քո, և եկուլ զնոսա երկիր:

Առաջնորդեցեր արդարութեամբ ժողովրդեան քո այսմ, զոր և փրկեցեր:

Մխիթարեցեր զնոսա զօրութեամբ քով ՚ի բանակետղ սրբութեան քո. լուան ազգք՝ և բարկացան, և երկունք կալան զբնակիչսն փղշտացւոց:

Յայնժամ փութացան դատաւորք եդովմայ, և իշխանք մովաբացւոց.

Կալաւ զնոսա դողումն. հալեցան ամենայն բնակիչք քանանացւոց:

Անկցի ՚ի վերայ նոցա ահ և դողումն. և ՚ի զօրութեան բազկի քո քարասցին:

Մինչև անցցէ ժողովուրդ քո Տէր, մինչև անցցէ ժողովուրդ քո այս՝ զոր ստացար:

Տարեալ տնկեսցես զնոսա ՚ի լերին ժառանգութեան քոյ, ՚ի պատրաստութիւն բնակութեան ժառանգութեան քոյ:

Զոր ստացար ՚ի սկզբանէ Տէր, ստացար սրբութիւն՝ զոր պատրաստեցին ձեռք քո. Տէր թագաւոր յաւիտեանս յաւիտենից, և ևս:

Զի եմուտ փարաւոն կառօք և երիվարօք, և ընտիր սպառազինօք ՚ի մէջ ծովուն:

Եւ էած ՚ի վերայ նոցա Տէր զջուրս ծովուն. և որդիքն իսրայէլի գնացին ընդ ցամաք ՚ի մէջ ծովուն:

Փառք Հօր և որ:

Մաղթանք:

Բարի է իմ Տէր, և փառաւոր առնեմ զաստուած հօր իմոյ՝ և բարձր արարից զսա:

Մարդասէր Տէր՝ վասն սրբուհւոյ անարատ մօր քոյ և կուսի. և վասն խաչի քոյ պատուականի, տէր ընկալ զաղաչանս մեր, և կեցո զմեզ:

Քարոզ և աղօթք՝ Երանեալ և Իբրև կանոնացն ։

Վասն 'ի վերուստ խաղաղութեան՝ և փրկութեան անձանց մերոց, զՏէր աղաչեսցուք ։ Տէր ողորմեա ։

Վասն լսելի լինելոյ Տեառն Աստուծոյ ձայնի աղաչանաց մերոց, զՏէր աղա ։

Վասն քաւիչ և ներօղ լինելոյ Աստուծոյ 'ի վերայ մեղաց մերոց, զՏէր աղա ։

Վասն թողլոյ մեզ զամենայն յանցանս մեր, ըզկամայ և զակամայ, զՏէր աղա ։

Վասն զի մի՛ ընդ խոտանման դատեսցիմք յաւուրն պատասխանատուութեան, զՏէր ։

Վասն հոգւոցն հանգուցելոց՝ որք ճշմարիտ և ուղիղ հաւատով 'ի Քրիստոս ննջեցին, զՏէր աղա ։

Եւ ևս միաբան վասն ճշմարիտ և սուրբ հաւատոյս մերոյ, զՏէր աղա ։

Զանձինս մեր՝ և զմիմեանս, Տեառն Աստուծոյ ամենակալին յանձն արասցուք ։

Ողորմեա՛ց մեզ Տէր Աստուած մեր ըստ մեծի ողորմութեան քում. ասասցուք ամենեքեան միաբանութեամբ ։

Տէր ողորմեա. Տէր ողորմեա. Տէր ողորմեա ։

Աղօթք ։

Տէր տուընջեան՝ և դիտացուցիչ գիշերոյ. որ արարեր զտիւ 'ի զբօսանս բարեգործութեան՝ 'ի փրկութեան անձանց մերոց, և զգիշեր 'ի հանգիստ քնոյ՝ տկարացեալ բնութեան մերոյ ։ Իսկ այժմ զարթուցեալ բացեր զբերանս մեր յօրհնաբանութիւն՝ ահաւոր և փառաւորեալ անուանդ քում Տէր ։ Ընկալ և այժմ զաղաչանս մեր, և յաջողեա մեզ ուղիղ հաւատով և առաքինասէր վարուք 'ի նոյն պաշտօն քո կանխել միշտ. և նովին կանոնիւս անդադար փառաւորել զՀայր և զՈրդի և զՍուրբ Հոգին. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն ։

Խաղաղութիւն ամենեցուն ։
Աստուծոյ երկրպագեսցուք ։

Զքեզ, որ յամենայնի գթած և մարդասէր Տէրդ ես, աղաչեմք հանապազ, զի զօրացուսցես զմեզ օր ըստ օրէ կալ 'ի կարգի կրօնաւորութեան մերում ։ Թեթևացո Տէր՝ զքաղցր լուծ քո՝ զոր եդեր 'ի վերայ մեր. զի կարասցուք կալ 'ի պատուիրանի քում, և զհաճոյսն առնել

առաջի քո յամ ժամ, 'ի տուէ և 'ի գի-
շերի ։ Հրեշտակային երգակցութե
զքեզ օրհնել՝ զքեզ գովել, և քեզ գո-
հութի և փառս մատուցանել ամենա-
զօր տէրութեդ ։ այժմ և միշտ և
յաւիտեանս յաւիտենից ։
ամէն ։

Մաղթանք ։

Սաղմոսիւք և օրհնութե՝ և երգօք հո-
գևորօք անդադար փառաւորեմք ըզ-
Հայր և զՈրդի և զՍբ Հոգին ։ այժմ և
միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից ։
ամէն ։

Օրհնեալ տր մեր յս քս ։ ամէն ։
Հայր մեր որ յերկինս ես ։

Յիշեսցէ տէր զամ պատարագս քո ։ և
զուխտս քո ընդունելի արասցէ ։
Տացէ քեզ տր ըստ սրտի քում ։ և զամ
խորհուրդս քո նա կատարեսցէ ։
Ցնծասցուք մեք 'ի փրկութեն քում ։ յա-
նուն տյ մերոյ՝ մեք մեծք եղիցուք ։
Լցուսցէ տր զամ խնդրուածս քո ։ այժմ
ծանեայք, զի կեցոյց տր զօծեալ իւր ։
Լուաւ նմա յերկնից 'ի սրբութե իւրմէ ։
'ի զօրութի փրկութե աջոյ իւրոյ ։
Սոքա կառօք՝ և սոքա երիվարօք ։ այլ
մեք զանուն տն այ մերոյ կարդասցուք ։
Սոքա խափանեցան և անկան ։ մեք յա-
րեաք՝ և ուղիղք եղաք ։
Տր կեցո զԹագաւորն, և լուր մեզ ։ յա-
ւուր յորում կարդասցուք առ քեզ ։

'Ի կերծ ։ Սաղմոս դաւթի ։ Ի

ՏՐ 'ի զօրութե քում ուրախ եղիցի
Թագաւորն ։ 'ի փրկութե քում ցնծ-
ծասցէ յոյժ ։
Զցանկութի սրտի նր ետուր նմա ։ և
զկամս շրթանցն նր ոչ արգելեր 'ի նմանէ ։
Քանզի արարեր զնա յօրհնութի քաղց-
րութե քո ։ և եդեր 'ի գլուխ նր պսակ
'ի քարէ պատուականէ ։

*կեանս խնդրեաց 'ի քէն. և ետուր նմա
ընդ երկայն աւուրս՝ յաւիտեանս յա_
ւիտենից.

Մեծ են փառք նր 'ի փրկութեան քում.
զփառս մեծ վայելչութեան քո դիցես 'ի
վերայ նորա.

Տացես զնա յօրհնութիւն յաւիտեանս յա_
ւիտենից. և ուրախ արասցես զնա յու_
րախութեան երեսաց քոց.

Թագաւոր յուսացաւ 'ի տր, յողորմութե_
նէ Բարձրելոյն նա մի՛ սասանեսցի.

Գտցի ձեռն քո 'ի վր թշնամեաց քոց.
և աջ քո գտցէ զամ ատելիս քո։

Դիցես զնս որպէս հնոց 'ի հուր. 'ի ժամա_
նակի երեսաց քոց.

Տէր բարկութեամբ իւրով խռովեցուսցէ
զնս. և հուր կերիցէ զնս։

Զպտուղ նց յերկրէ կորիցէ. և զաւակ նց
յորդւոց 'ի մարդկանէ.

Խորհեցան 'ի քէն չարութիւն. խորհե_
ցան զխորհուրդ, զոր ոչ կարասցեն
հաստատել.

Դարձուցես զնս հալածեալս. 'ի մնացուա_
ծս քո պատրաստեսցես զերեսս նց

Բարձր եղեր տր 'ի զօրութեան քում. օրհ_
նեսցուք, և սաղմոս ասասցուք 'ի զօրու_
քում.

'ի կտրած. վն առաւօտին օգնականութեան.
Սաղմոս Դաւթի։ ԻԱ

Ած իմ՝ նայեաց առ իս. ընդէ՞ր
թողեր զիս. հեռի եղէ 'ի փրր_
կութենէ իմմէ, վն բանից յանցանաց իմոց։

Ած իմ, 'ի տուէ կարդացի առ քեզ և ինձ
ոչ լուար. 'ի գիշերի, և ինձ ոչ անսացեր։

Դու 'ի սբս բնակեալ ես. և գովեալդ
Իսրայէլի.

'ի քեզ յուսացան հարքն մեր. յուսա_
ցան 'ի քեզ՝ և փրկեցեր զնս.

Առ քեզ աղաղակեցին, և կեցին. 'ի քեզ
յուսացան՝ և ոչ ամաչեցին։

Այլ ես որդն եմ, և ոչ եմ մարդ. նա_
խատինք մարդկան՝ և արհամարհանք
ժողովրդոց.

Ամենեքեան որք տեսանէին զիս՝ արհա_
մարհէին զինև. խօսէին շրթամբք՝ և
շարժէին զգլուխս իւրեանց.

Յուսացաւ 'ի տր՝ և փրկեսցէ զնա. կե_
ցուսցէ զնա, զի կամի զնա.

Դու ես՝ որ հաներ զիս յարգանդէ.
յոյս իմ 'ի ստեանց մօր իմոյ։

'ի քեզ անկայ ես յարգանդէ. յորո_
վայնէ մօր իմոյ. դու ես Ած իմ.

ՄԻ՛ 'ի բացեայ առնիր յինէն՝ զի նեղութիւնք մերձեալ են . և ոչ ոք է՝ որ օգնէ ինձ:

Շուրջ եղեն զինև զուարակք բազումք . և ցուլք գէրք պաշարեցին զիս:

Բացին 'ի վր՟ իմ զբերանս իւրեանց , ոպ՟ առիւծ՝ զի մռնչէ և յափշտակէ:

Իբրև ոպ՟ զջուր հեղայ՝ և ցրուեցան ամ՟ ոսկերք իմ . և եղև սիրտ իմ ոպ՟ մոմ հալեալ 'ի մէջ որովայնի իմոյ:

Չորացաւ ոպ՟ խեցի զօրութի՟ իմ . լեզու իմ 'ի քիմս իմ կցեցաւ . և 'ի հող մահու իջուցին զիս:

Շուրջ եղեն զինև շունք բազումք . և ժողովք չարաց պաշարեցին զիս:

Ծակեցին զձեռս իմ՝ և զոտս իմ . և թուեցին զամ՟ ոսկերս իմ . նոքա հայեցան , և տեսին զիս:

Բաժանեցին զհանդերձս իմ 'ի մէջ իւրեանց . և 'ի վր՟ պատմուճանի իմոյ վիճակս արկանէին:

Դու տր՟ մի՛ հեռի առնէր զօգնութի՟ քո յինէն . և տր՟ յօգնել ինձ նայեաց:

Փրկեա՛ 'ի սրոյ զանձն իմ , և 'ի ձեռաց շանց՝ զմիամօրութի՟ իմ:

Փրկեա՛ զիս 'ի բերանոյ առիւծու , յեղ-

ջերբ միեղջերուի զխոնարհութի՟ իմ.

Պատմեցից զանուն քո եղբարց իմոց . և 'ի մէջ եկեղեցւոյ օրհնեցից զքեզ:

Երկիւղածք տն՟ օրհնեցէք զտր՟ . և ամ՟ զաւակն յակոբեան փառաւոր արասցեն զնա:

Երկիցէ 'ի տնէ ամ՟ զաւակն իսրլի՟ , զի ոչ արհամարհեաց՝ և ոչ անարգեաց տր՟ զաղօթս աղքատի , և ոչ դարձոյց զերեսս իւր յինէն . այլ 'ի կարդալ իմում առ նա՝ լուաւ ինձ:

'Ի քէն է գովութի՟ իմ տր՟ , յեկեղեցիս մեծս օրհնեցից զքեզ:

Զուխտս իմ կատարեցից առաջի ամ՟ երկիւղածաց նր՟:

Կերիցեն տնանկք՝ և յագեսցին . օրհնեսցեն զտր՟՝ որք խնդրեն զնա:

եցցեն սիրտք նց՟ յաւիտեանս յաւիտենից . յիշեսցեն , և դարձցին առ տր՟ ամ՟ ծագք երկրի:

րկիրպագցեն նմա ամ՟ տոհմք ազգաց . ի տն՟ է արքայութի՟ , և նա տիրէ 'ի վր՟ ամ՟ հեթանոսաց:

երին և երկիրպագին նմա ամ՟ պա- ք երկրի . առաջի նր՟ անկցին ամե- նեքեան՝ որք իջանեն 'ի հող:

Անձն իմ նմա կեցցէ․ և զաւակ իմ
ծառայեսցէ նմա։
Պատմեսցի Տն ազգ՝ որ գալոցն է․ պատ
մեսցեն զարդարութի նր ժողովրդեան,
որ ծնանելոցն է՝ զոր արար Տր։

'Ի կ̃րծ․ Սաղմոս դաւթի։ ԻԲ

Տր հովուեսցէ զիս․ և ինձ ինչ ոչ
պակասեսցի։
'Ի վայրի դալարւոջ՝ անդ բնակեցոյց
զիս․ և առ ջուրս հանգստեան սնոյց զիս։
Դարձոյց զանձն իմ առ իս․ և առաջնոր
դեաց ինձ 'ի ճանապարհս արդարութե,
վս անուան իւրոյ։
Թէպէտ և գնացից ես 'ի մէջ ստուե-
րաց մահու, ոչ երկեայց 'ի չարէ, զի դ-
Տր ընդ իս ես։
Ցուպ քո և գաւազան, նոքա մխիթ
րեսցեն զիս։
Պատրաստ արարեր առաջի իմ զսեղա
ակն յանդիման նեղչաց իմոց։
Օծեր իւղով զգլուխ իմ․ բաժակ
ո՞չ անապակ արբեցոյց զիս։
Ողորմութի քո Տր զհետ իմ եկեսց
զամ աւուրս կենաց իմոց․ բնակել
'ի տան Տն ընդ երկայն աւու

Տեառն է երկիր լրիւ իւրով․ աշխարհ և
ամ բնակիչք նր։
Նա ինքն 'ի վր ծովու հիմունս էարկ
նմա․ 'ի վր գետոց պատրաստեաց զնա։
Ո՞վ ելցէ 'ի լեառն Տն․ կամ ո՞վ կացցէ
'ի տեղւոջ սրբութե նր։
Որ ա̃բ է ձեռօք և ամբիծ սրտիւ, որ ոչ
էառ ընդունայնութի յանձն իւր՝ և ոչ երդ-
ուաւ ընդ ընկերի իւրում նենգութբ։
Սա առցէ զօրհնութի 'ի Տնէ, զողորմութի
յԱյ փրկչէ իւրմէ։
Այս ազգ է՝ որ խնդրէ զՏր․ խնդրէ
տեսանել զերեսս Այ յակոբայ։
Համբարձէք իշխանք զդրունս ձեր 'ի
վեր․ համբարձցին դրունք յաւիտենից,
և մտցէ թագաւոր փառաց։
Ո՞վ է սա թագաւոր փառաց․ Տր հզօր
զօրութբ իւրով․ Տր հզօր 'ի պատե-
րազմի։
Համբարձէք իշխանք զդրունս ձեր 'ի
վեր․ համբարձցին դրունք յաւիտենից,
և մտցէ թագաւոր փառաց։
Ո՞վ է սա թագաւոր փառաց․ Տր զօրու
թեց՝ սա ինքն է թագաւոր փառաց։
'Ի

'Ի կատարած. Սաղմոս Դաւթի։ ԻԴ

Առ քեզ տէր համբարձի զանձն իմ. Աստուած իմ 'ի քեզ յուսացայ, մի՛ ամաչեցից. և մի՛ ծիծաղեսցին զինև թշնամիք իմ։

Ամենեքեան որք համբերեն քեզ՝ մի՛ ամաչեսցեն. այլ ամաչեսցեն անօրէնք յունայնութեան իւրեանց։

Զճանապարհս քո տէր ցոյց ինձ, և զշաւիղս քո ուսո ինձ։

Առաջնորդեա ինձ 'ի ճշմարտութեան քում, և ուսո զիս, զի դու ես Աստուած փրկիչ իմ. և ես քեզ համբերի զօրհանապազ։

Յիշեա տէր՝ զգթութիւնս քո, և զողորմութիւնս քո՝ որք են յաւիտենից։

Զմեղս մանկութեան իմոյ՝ և զանգիտութեան իմոյ՝ մի՛ յիշեր. այլ յիշեա զիս տէր ըստ ողորմութեան քում՝ վասն քաղցրութեան քո. զի քաղցր և ուղիղ ես։

Վասն այսորիկ օրէնսդէտ առնես զմեղաւորս 'ի ճանապարհի. առաջնորդես հեզոց 'ի դատաստանի. և ուսուցանես հեզոց զճանապարհս քո։

Ամենայն ճանապարհք տեառն ողորմութիւն և ճշմարտութիւն են այնոցիկ, որք խնդրեն զուխտ և զվկայութիւնս նորա։

Վասն անուան քո տէր քաւեա զմեղս իմ, զի բազում եղեն. ով է մարդ որ երկնչի 'ի տեառնէ. օրէնսդէտ առնէ զնա 'ի ճանապարհի՝ զոր և հաճեցաւ։

Անձն նորա 'ի բարութեան հանգիցէ. և զաւակ նորա ժառանգեսցէ զերկիր։

Զօրութիւն է տէր երկիւղածաց իւրոց. և զվկայարանս իւր ուսուցանէ նոցա։

Աչք իմ յամ ժամ առ տէր են. և նա հանէ յորոգայթէ զոտս իմ։

Նայեա առիս՝ և ողորմեա ինձ. զի միամօր և աղքատ եմ ես։

Նեղութիւնք սրտի իմոյ բազում եղեն յոյժ. և 'ի վշտաց իմոց հան զիս։

Տես զխոնարհութիւն իմ և զվաստակ իմ. և թող ինձ զամ զմեղս իմ։

Տես զթշնամիսն իմ, զի բազում եղեն, ատելութեամբ՝ որք 'ի նանիր ատեցին զիս։

Պահեա զանձն իմ՝ և փրկեա զիս. և մի՛ յամօթ եղէց՝ զի յուսացայ 'ի քեզ։

Անմեղք և ուղիղք կցորդք եղեն ինձ. և ես քեզ համբերի. փրկեա Աստուած զիսրայէլ յամ նեղութեանց նորա։

'Ի կատարած. Սաղմոս դաւթի։ ԻԵ

Դատ արա ինձ տէր՝ զի ես յամբծութեան իմում

22

իմում գնացի, 'ի Տր յուսացայ՝ զի մի՛ եղէց հիւանդ։

Փորձեա զիս Տր՝ և քննեա զիս. փորձեա զերիկամունս իմ, և զսիրտ իմ։

Ողորմութի քո Տր առաջի աչաց իմոց. և հաճոյ եղէց ճշմարտութեան քում։

Ո՛չ նստայց ես յատեան նանրաց. և ընդ անօրէնս ես ոչ մտից։

Ատեցի ես զժողովս չարաց, և ընդ ամբարիշտս ես ոչ նստայց։

Լուացից սրբութե զձեռս իմ. և շուրջ եղէց զսեղանով քո Տր։

Լսել ինձ զձայն օրհնութեան քո, և պատմել զամ սքանչելիս քո։

Տէր սիրեցի զվայելչութի տան քո, և զտեղի յարկի փառաց քոց։

Մի՛ կորուսաներ ընդ ամբարիշտս զանձն իմ. և մի՛ ընդ արս արիւնահեղս զկեանս իմ։

Որոց ձեռք խորհեանց յանօրէնութեան են. և աջ նց լի է կաշառօք։

Ես յամբծութե իմում գնացի. փրկեա զիս Տր և ողորմեա ինձ։

Ոտն իմ կացցէ յուղղութեան. յեկեղեցիս մեծամեծս օրհնեցից զքեզ։

ԻԶ

Տէր լոյս իմ և կեանք իմ՝ ես յումմէ՞ երկեայց. Տր ապաւէն կենաց իմոց՝ ես յումմէ՞ դողացայց։

'Ի մերձենալ առ իս չարաց ուտել զմարմին իմ. նեղիչք իմ և թշնամիք իմ, նոքա տկարացան և անկան։

Թէ պատրաստեսցի 'ի վր իմ պատերազմ, ոչ երկիցէ սիրտ իմ. և թէ յարիցէ 'ի վր իմ ճակատամարտ, սակայն և այսուհետև 'ի քեզ Տր յուսացայ։

Զմի խնդրեցի 'ի Տնէ, և զնոյն աղաչեմ. բնակել ինձ 'ի տան Տն զամ աւուրս կենաց իմոց։

Տեսանել ինձ զվայելչութի Տն, և հրաման տալ 'ի տաճարի Նր։

Զի ծածկեաց զիս 'ի խորանի իւրում յաւուր չարի. ընդ յարկաւ արար զիս 'ի ծածկոյթ խորանի իւրում։

'Ի վիմէ բարձր արարեր զիս. և այժմ բարձր արա զգլուխ իմ 'ի վր թշնամեաց իմոց։

Շուրջ եղէց՝ և մատուցից 'ի խորանի նորա պատարագ օրհնութե. օրհնեցից և սաղ

ԵՒ· սաղմոս ասացից տն։

Լուր տր ձայնի իմում, զի կարդացի առ քեզ․ ողորմեա ինձ և լուր ինձ, զի քեզ ասաց սիրտ իմ․ և խնդրեցին երեսք իմ, զերեսս քո տր խնդրեցից։

Մի դարձուցաներ զերեսս քո յինէն․ և մի խոտորիր բարկութբ ՚ի ծառայէ քումմէ։

Օգնական իմ լեր տէր՝ մի անարգեր զիս, և մի թողուր զիս ած փրկիչ իմ․

Հայր իմ և մայր իմ թողին զիս․ և տր իմ ընկալաւ զիս։

Օրէնսդրեա արա զիս տր ՚ի ճանապարհի քում․ և առաջնորդեա ինձ ՚ի շաւիղս քո ուղիղս։

Վս թշնամեաց իմոց, մի մատներ զիս ՚ի ձեռս նեղչաց իմոց․

Յարեան ՚ի վր իմ վկայք մեղաց․ և սաւցին ինձ յանօրէնութե իւրեանց։

Հաւատացի տեսանել զբարութի տն՝ յերկրին կենդանեաց․ համբեր տն, և քաջալերեաց․ զօրասցի սիրտ քո՝ և համբեր տն։

Սաղմոս Դաւթի։ ԻԷ՝

Առ քեզ տր կարդացի ած իմ, մի լռեր յինէն, մի երբեք լռիցես յինէն, նմանեցայ այնոցիկ՝ ոք իջանեն ՚ի գուբ․

Լուր տր ձայնի խնդրուածաց իմոց՝ յաղաչել ինձ առ քեզ․ ՚ի համբառնալ ձեռաց իմոց ՚ի տաճար սբ քո։

Մի համարիր ընդ ամբարիշտս զանձն իմ․ և մի ընդ այնոսիկ՝ ոք գործեն զանօրէնութի, կորուսաներ զիս։

Ոյք խօսին զխաղաղութի ընդ ընկերս իւրեանց․ և չարութի է ՚ի սիրտս նց։

Տուր նց տր՝ ըստ գործոց նց․ և ըստ անօրէնութե գնացից նց, հատո նց։

Ըստ գործոց ձեռաց նց հատո նց, զհատուցումն նց նոցին։

Ոչ իմացան նոքա զգործս տն․ և ոչ ՚ի գործս ձեռաց նր հայեցան․ կործանեսցես զնս, և այլ մի շինեսցին․

Օրհնեալ է տր՝ զի լուաւ ձայնի աղօթից իմոց․ տր օգնական իմ և պաշտպան իմ։

՚Ի նա յուսացաւ սիրտ իմ․ օգնեցաւ և զուարճացաւ մարմին իմ․ և ես կամօք իմովք խոստովան եղէց նմա։

Տ՟ր զօրութիւն ժողովրդեան իւրոյ, ապաւէն փրկութեան օծելոյ իւրոյ։

Փրկեա զժողովուրդս քո. և օրհնեա զժառանգութիւն քո. հովուեա և բարձրացո զն՟ս մինչև յաւիտեան.

Սաղմոս դաւթի. օրհնութեանց նուագարանաց տաճարին. ԻԸ

Մատուցէք տ՟ն՝ որդիք ա՟յ. մատուցէք տ՟ն զորդիս խոյոց։

Մատուցէք տ՟ն զփառս և զպատիւ. մատուցէք տ՟ն զփառս անուան ն՟ր. և երկիրպագէք տ՟ն ՚ի սրահ սրբութեան ն՟ր։

Ձայն տ՟ն ՚ի վ՟ր ջուրց՝ և ա՟ծ փառաց որոտաց. և տ՟ր ինքն ՚ի վ՟ր ջուրց բազմաց.

Ձայն տ՟ն զօրութե՟ց, և ձայն տ՟ն մեծվայելչութե՟ց։

Ձայն տ՟ն փշրէ զմայրս, և մանրէ տ՟ր զմայրսն լիբանանու.

Մանրեսցէ զն՟ս որպ՟ էս զմատաղատուանկն լիբանանու. որ սիրելին է որպ՟ էս զորդիս միեղջերուի։

Ձայն տ՟ն հատանէ զբոց ՚ի հրոյ. ձայն տ՟ն շարժէ զանապատն, և խռովեցուցանէ տ՟ր զանապատն կադեսա.

Ձայն տ՟ն հաստատէ զեղջերուս. և յայտնի

յայտնի առնէ զանտառս։

՚Ի տաճարի նորա ամենեքեան ասասցեն զփառս ն՟ր։

Տ՟ր զջրհեղեղս նստուցանէ և ցածուցանէ. թագաւորեսցէ տ՟ր յաւիտեան.

Տ՟ր զօրութիւն ժողովրդեան իւրոյ տացէ. և օրհնեսցէ զժողովուրդ իւր ՚ի խաղաղութիւն։

Սաղմոս դաւթի. ՚ի նոյն։ ԻԹ

Բարձր առնեմ զքեզ տ՟ր, զի ընկալար զիս. և ոչ ուրախ արարեր զթշնամիս իմ յիս.

Տ՟ր ա՟ծ իմ՝ կարդացի առ քեզ, և բժշկեցեր զիս. տ՟ր հաներ ՚ի դժոխոց զանձն իմ. և փրկեցեր զիս յայնցանէ, որք իջանեն ՚ի գուբ.

Սաղմոս ասացէք տ՟ն որք ն՟ր. և խոստովան եղերուք յիշատակի սրբութեան ն՟ր.

Արտմութիւն է ՚ի բարկութեան ն՟ր. և կեանք են ՚ի կամաց ն՟ր.

Ընդ երեկոյս հանգիցեն լալիք. և առաւօտու եղիցի ուրախութիւն.

Ես ասացի ՚ի բարեկենդանութեան իմում, թէ ոչ սասանեցայց յաւիտեան։

Տ՟ր ՚ի կամս քո ետուր գեղոյ իմոյ զօ-

րութի, դարձուցեր զերեսս քո յինէն՝
և ես եղէ խռովեալ։

Առ քեզ Տր կարդացի, և առ Ած իմ աղաղակեցի. զինչ օգուտ է քեզ յարենէ իմմէ, թէ իջանեմ ես յապականութի։

Միթէ հող խոստովան առնիցի առ քեզ. կամ պատմեսցէ զճշմարտութիս քո։

Լուաւ ինձ Տր՝ և ողորմեցաւ. և Տր եղև ինձ օգնական։

Դարձոյց զսուգ իմ յուրախութի, էզերծ յինէն զքուրձ. և ինձ զգեցոյց զուրախութիւն։

Որպ սաղմոս ասասցեն քեզ փառք իմ. և այլ մի՛ ևս զղջացայց, Տր Ած իմ. յաւիտեան խոստովան եղէց քեզ։

’Ի կատարած. նահատակութե զաւութե.

Սաղմոս Դաւթի. Լ

’Ի քեզ Տր յուսացայ, մի՛ ամաչեցից յաւիտեան. յարդարութե քում փրկեա՛ և ապրեցո՛ զիս։

Խոնարհեցո՛ առ իս զունկն քո. վաղվաղեա՛ կեցուցանել զիս։

Լեր իմ Ած պաշտպան՝ և տուն ապաւէ

Սաղմոս Դաւթի։ ԼԲ

Ցնծացէ՛ք արդարք ’ի Տր. ուղղոց վայելէ օրհնութի. խոստովան եղերուք Տն օրհնութե. տասնաղեաւ սաղմոսարանաւ սաղմոս ասացէք նմա։

Օրհնեցէ՛ք զՏր յօրհնութի նոր՝ զի բարի է. սաղմոս ասացէք նմա օրհնութե։

Ուղիղ են պատգամք Տն՝ և Ամ գործք նր հաւատովք են. և սիրէ զողորմութի, և զիրաւունս Տր։

Ողորմութե Տն լի եղև երկիր, և բանիւ Տն երկինք հաստատեցան. և հոգւով բերանոյ նր՝ Ամ զօրութիք նց։

Ժողովեաց որպ ’ի տիկ զջուրս ծովու. և դնէ ’ի խորս զգանձս իւր։

Երկիցէ ’ի Տնէ Ամ երկիր. և ’ի նմանէ դողասցին Ամ բնակիչք աշխարհի։

Զի նա ասաց՝ և եղեն. ինքն հրամայեաց՝ և հաստատեցան։

Տր ցրուէ զխորհուրդս հեթանոսաց. անարգէ Տր զխորհուրդս ժողովրդոց. և արհամարհէ Տր զխորհուրդս իշխանաց։

Խորհուրդ Տն յաւիտեան մնայ, և խորհուրդ սրտի նր ազգէ մինչև յազգ։

Երանի՜ ազգի՝ որոյ Տր Ած օգնական է նմա. ժողովուրդ՝ զոր ընտրեաց ’ի ժա-

ռանգութիւն իւր։
Յերկնից նայեցաւ տր յամ որդիս մարդկան. ՚ի պատրաստ բնակութէ իւրմէ հայեցաւ յամ բնակիչս աշխարհի։
Ո ստեղծ առանձին զսիրտս նց, ՚ի միտ առնու զամ գործս նց։
Ո՛չ թէ ՚ի բազում զօրս իւր ապրեսցի թագաւոր, և ո՛չ հսկայ ՚ի բազում զօրութեան իւրում։
Սուտ է՛ ձի ՚ի փրկութե իւրում. ՚ի բազում զօրութե իւրում ո՛չ ապրեցուցնէ զհեծեալս։
Ահա աչք տն ՚ի վր երկիւղածաց իւրոց. և որք յուսան յողորմութի նր։
Փրկել ՚ի մահուանէ զանձինս նց. և կերակրել զնս ՚ի սովու։
Անձինք մեր համբերեսցեն տն. զի օգնական, և պաշտպան մեր է։
՚Ի նա ուրախ եղիցին սիրտք մեր, և յանուն սբ նր յուսասցուք։
Եղիցի ողորմութի քո տր ՚ի վր մեր, որպ յուսացաք ՚ի քեզ։

Սաղմոս դաւթի. ՚ի ժամանակի զի այլագունեաց զերեսս իւր առաջի աբիմելեքայ. և արտաքսեաց զնա, և գնաց։ ԼԳ

Օրհնեցից զտր յամ ժամ, յամ ժամ օրհնութի նր ՚ի բերան իմ։

՚Ի տէր պարծեսցի անձն իմ. լուիցեն հեզք, և ուրախ եղիցին։
Մեծ արարէք զտր ինև. և բարձր արասցուք զանուն նր ՚ի միասին։
Խնդրեցի ՚ի տնէ, և լուաւ ինձ. յամ նեղութէ իմմէ փրկեաց զիս։
Մատի՛ք առ տէր՝ և առէ՛ք զլոյս. և երեսք ձեր մի՛ ամաչեսցեն։
Այս աղքատ կարդաց առ տր, և տր լուաւ սմա. յամ նեղութէ սորա փրկեաց զսա։
Բանակք հրեշտակաց տն շուրջ են զերկիւղածովք իւրովք, և պահեն զնս։
Ճաշակեցէ՛ք և տեսէ՛ք, զի քաղցր է տր. երանեալ է այր՝ որ յուսայ ՚ի նա։
Երկերո՛ւք ՚ի տնէ ամ սբք նր. զի ո՛չ ինչ է պակասութի երկիւղածաց նց։
Մեծատունք աղքատացան և քաղցեան. բայց որք խնդրեն զտր, մի՛ պակասեսցի ՚ի նոցանէ ամ բարութի։
Եկա՛յք որդեակք իմ՝ լուարո՛ւք ինձ. և զերկիւղ տն ուսուցի՛ց ձեզ։
Ո՞վ է մարդ՝ որ կամի զկեանս, սիրէ զաւուրս իւր տեսանել ՚ի բարութե։
Լռեցո՛ զլեզու քո ՚ի չարութէ. և շրթունք քո մի՛ խօսեսցին զնենգութի։
Խոտորեա՛ ՚ի չարէ՝ և արա՛ զբարի. խնդ-

րեա՛

րեա՛ զխաղաղութի, եւ երթ զհետ նր։

Աչք Տն ի վր արդարոց, եւ ականջք նր ի վր աղօթից նց։

Երեսք Տն ի վր չարագործաց. սատակել յերկրէ զյիշատակս նց։

Կարդացին արդարքն առ Տէր, եւ Տէր լուաւ նց. յամ նեղութե նց փրկեց զնս։

Մերձ է Տր առ այնոսիկ՝ որք մաշեալ են սրտիւք. եւ զխոնարհս հոգւով կեցուցանէ։

Բազում նեղութիւնք են արդարոց. յամէ փրկէ զնս Տր. եւ պահէ զամ ոսկերս նց. եւ մի ի նոցանէ մի՛ փշրեսցի։

Մահ մեղաւորին չար է. բայց որ ատէ զարդարն, զղջասցի։

Փրկէ Տր զանձինս ծառայից իւրոց. մի՛ զղջասցին ամքն՝ որք յուսացեալ են ի նա։

Ի կատրած. Սաղմոս Դաւթի։ ԼԴ

Դատեա՛ Տր զայնոսիկ՝ որք դատեն զիս. մարտիր ընդ այնոսիկ, որք մարտնչին ընդ իս։

Առ զզէն եւ զասպար քո, եւ արի՛ յօգնել ինձ. հան զսուր քո ընդ դէմ հա-

լած

լածչաց իմոց, արգել զնս. եւ ասա՛ դու ցանձն իմ, թէ փրկութի քո ես եմ։

Ամաչեսցեն եւ յամօթ լիցին՝ որք խնդրէին զանձն իմ. դարձցին յետս եւ ամաչեսցեն, որք խորհէին ինձ չար։

Եղիցին նոքա որպ փոշի առաջի հողմոյ. եւ հրեշտակ Տն նեղեսցէ զնս։

Եղիցին ճանապարհք նց ի խաւար եւ ի գայթակղութի, եւ հրեշտակ Տյ հալածեսցէ զնս։

Ի նանիր թաքուցին ինձ որոգայթ ապականութե իւրեանց, եւ ի նանիր նախատեցին զանձն իմ։

Հասցէ ի վր նց որոգայթ, զոր ոչ գիտացին. եւ որսն՝ զոր թաքուցին, առցէ զոտս նց. եւ յորոգայթ ի նոյն անկցին։

Իսկ անձն իմ ցնծասցէ ի Տր. ուրախ եղիցի ի փրկութե նր, եւ ամ ոսկերք իմ ասասցեն, Տր ո՞ նման է քեզ։

Որ փրկեաց զաղքատն ի ձեռաց հզօրի, զաղքատն եւ զտնանկն յայնցանէ՝ որք յափշտակէին զնա։

Յարեան ի վր իմ վկայք չարաց. եւ զոր ինչ ոչ գիտէի՝ հարցանէին ցիս։

Հատուցին ինձ չար փոխանակ ընդ բարւոյ. անժառանգել զանձն իմ խորհեցան

յորդ

յորդւոց 'ի մարդկանէ.
Ես 'ի նեղել նց՟ քուրձ զգենուի, խո_
նարհ առնէի պահօք զանձն իմ. եւ ա_
ղօթք իմ 'ի ծոց իմ դարձցին։
Ոպ՟ զեղբայր եւ զընկեր՝ այսպէս հաճոյ
լինէի. ոպ՟ զսգաւոր եւ զտրտում, այնպս՟
խոնարհ առնէի.
'Ի վր՟ իմ ուրախ եղեն՝ եւ ժողովեցան.
ժողովեցան յիս տանջանք, եւ ես ոչ ծա_
նեայ. ցրուեցան, եւ ոչ զղջացան։
Փորձեցին զիս՝ եւ արհամարհեցին արհա
մարհանօք. կրճտեցին 'ի վր՟ իմ զատա_
մունս իւրեանց. տր՟ ե՞րբ տեսցես.
'Ի բաց արա զանձն իմ 'ի խորամանկուե՟
նց՟, եւ յառիւծուց զմիամօրութի՟ իմ.
Խոստովան եղէց քեզ տէր՝ յեկեղեցիս
մեծս, եւ 'ի ժողովս բազմաց օրհնեցից
զքեզ։
Մի՛ ուրախ եղիցին յիս թշնամիք իմ,
ոյք ատէին զիս 'ի տարապարտուց. ակն_
արկէին առնէին յիս աչօք իւրեանց։
Ընդ իս զխաղաղութի՟ խօսէին. եւ ին_
քեանք բարկութե՟ զնենգութի՟ խորհէին։
Բացին 'ի վր՟ իմ զբերանս իւրեանց, եւ
ասացին. այո՛ այո՛ տեսին աչք մեր։
Տեսեր տր՟՝ եւ մի՛ լռեր. տր՟՝ մի՛ 'ի բա_

ցեայ առնիր յինէն.
Զարթիր եւ հայեաց տէր՝ յիրաւունս
իմ. ած՟ իմ եւ տէր իմ 'ի դատաստանս
իմ. եւ իրաւ արա ինձ ըստ արդարութե՟
քում, տր՟ ած՟ իմ։
Մի՛ ուրախ եղիցին յիս թշնամիք իմ. եւ
մի՛ ասասցեն 'ի սիրտս իւրեանց, թէ վա՜շ
վա՜շ անձանց մերոց, զի ընկլուզաք զնա։
Ամաչեսցեն եւ յամօթ լիցին՝ ոյք խըն_
դան չարի իմ. զգեցցին զամօթ եւ զա_
նարգանս՝ ոյք մեծաբանեն 'ի վր՟ իմ։
Ցնծասցեն եւ ուրախ լիցին 'ի քեզ
ամքն՟, ոյք կամին ընդ արդարութի՟ իմ.
Ասասցեն յամ՟ ժամ, մեծ է ած՟. եւ ոյք
կամին զխաղաղութի՟ ծառայի քո։
Լեզու իմ խօսեսցի զարդարութի՟ քո.
զօրհանապազ զգովութի՟ քո։

'Ի կատարած, ծառայի տն՟. Սաղմոս դաւթի։

ԼԵ

Ասէ անօրէնն 'ի մեղանչել ը՟ միտս իւր,
թէ չի՛ք երկիւղ այ՟ առաջի աչաց նր՟։
Նենգեաց առաջի նր՟, գտանել զանօ_
րէնութի՟, եւ ատել զնա.
Բանք բերանոյ նորա՝ անօրէնութի՟ եւ
նենգութի՟ են։

Ո՛չ կամեցաւ նա իմանալ զբարի · զանօ_
րէնութի̃ խորհեցաւ յանկողնի իւրում :
Եկաց նա յամ̃ ճանապարհ, որ ոչ է բա_
րի · և ՚ի չարէ նա ոչ ձանձրացաւ :
Տէր յերկինս է ողորմութի̃ քո · ճշմար_
տութի̃ քո մինչև յամպս :
Արդարութի̃ քո որպ̃ լերինք այ̃ · իրա_
ւունք քո ոպ̃ խորք բազումք · զմարդիկ
և զանասուն կեցուցանես դու տ̃ր :
Ոպ̃ զի բազում արարեր զողորմութի̃ քո
ա̃ծ · այլ որդիք մարդկան ՚ի հովանի
թևոց քոց յուսասցին :
Արբեսցին նոքա ՚ի պարարտութենէ տան
քո · և զուղխս փափկութե̃ քո՝ տացես
ըմպել նոցա :
՚Ի քէն է տ̃ր աղբիւր կենաց · և լուսով
երեսաց քոց տեսանեմք զլոյս :
Ձգեա՛ զողորմութի̃ս քո՝ ոյք ճանաչեն
զքեզ, զարդարութի̃ս քո՝ ոյք ուղիղ են
սրտիւք :
Մի՛ եկեսցեն ՚ի վ̃ր մեր ոտք ամբարտա_
ւանից, և ձեռք մեղաւորաց մի՛ դողա_
ցուսցեն զմեզ :
Անդ անկցին ա̃մքեան՝ ոյք գործեն զա_
նօրէնութի̃ · մերժեսցին և այլ մի՛ կա_
րասցեն հաստատիլ :

Օրհնութի̃ մեծին Մովսէսի ա̃ծատես մար_
գարէի : Ե · Օրէ̃նայ · ԼԲ :

Նայեցարո՛ւք երկինք, և խօսեցայց ·
լուիցէ երկիր զպատգամս բերա_
նոյ իմոյ :
Ընդունելի լիցի որպ̃ անձրև բարբառ
իմ · և իջցեն ոպ̃ ցօղ պատգամք իմ :
Որպ̃ անձրև ՚ի վ̃ր սիզոյ, ոպ̃ տարափ ՚ի
վ̃ր խոտոյ · զի զանուն տ̃ն կարդա_
ցուք · և տուք օրհնութի̃ տ̃ն ա̃յ մերոյ :
Ա̃ծ՝ որոյ ճշմարտութե̃ են գործք ն̃ր · և
ա̃մ ճանապարհք ն̃ր իրաւամբք են :
Ա̃ծ հաւատարիմ է, և ոչ գոյ ՚ի նմա ա_
նիրաւութի̃ · արդար և ճշմարիտ է տ̃ր :
Մեղան՝ և ոչ նմա՝ որդիքն արատոյ ·
ծնունդք խոտորեալք և թիւրեալք :
Ո՞չ այդ այն է՝ զոր տ̃ն հատուցանէիք
դուք՝ ժողովուրդք յիմարք և ոչ ի_
մաստունք :
Ո՞չ սա ինքն է հայր քո, որ ստացաւ ըզ_
քեզ, արար զքեզ՝ և ստեղծ զքեզ :
Յո՛ւշ լիցին քեզ աւուրքն յաւիտենից ·
իմացարո՛ւք զամս ազգաց մինչև յազգս :
Հարցջի՛ր դու ցհայր քո, և պատմեսցեն
քեզ · ցծերս քո՝ և ասասցեն քեզ :

Ի ժամանակի՝ յորժամ բաժանեաց բարձրեալն զազգս ա̃մ· ոպ̃ սփռեաց նա զորդիսն ադամայ։

Կացոյց զսահմանս հեթանոսաց, ըստ թուոյ հրեշտակաց այ̃։

Եղև բաժին տն̃ ժողովուրդ իւր յակոբ · և վիճակ ժառանգութե̃ իւրոյ իսրայէլ։

Բաւական եղև նմա յանապատի · ՚ի ծարաւ տօթոյ, յանջրդուոջ պաշտպանեաց զնա։

Խրատեաց զնա, և պահեաց որպ̃ բիբ ական · որպ̃ զարծուի ՚ի թևս իւր ընկալաւ զնա · և որպ̃ ՚ի վր̃ ձագուց իւրոց գթացաւ։

Տարածեաց զթևս իւր, և ընկալաւ զնա · և բարձեալ բերէր զնա ՚ի վերայ միջնողաց իւրոց։

Տէր միայն ածէր զնա̃ · և ոչ գոյր ընդ նոսա ա̃ծ օտար։

Ած եհան զնա̃ ՚ի զօրութիւս երկրի · և կերակրեաց զնոսա արդեամբք անդաստանաց։

Դիեցոյց նց̃ մեղր ՚ի վիմէ, և իւղ յապառաժ վիմէ։

Իւղ կովուց՝ և կաթն մաքեաց, ճարպով

հան

հանդերձ խոյոց, որթուց՝ ցլուց՝ և նոխազաց։

Զպարարտուե̃ երիկամանց ցորենոյ · և զարիւն խաղողոյ էարբ գինի։

Եկեր յակոբ և յագեցաւ, և անգուչեաց զսիրելին։

Գիրացաւ՝ ստուարացաւ՝ լայնացաւ, եթող զտ̃ր ա̃ծ զարարիչ իւր · և յետս եկաց յա̃յ փրկչէ իւրմէ։

Բարկացուցին զնա օտարոտիւք իւրե̃նց · և կռովք իւրեանց դառնացուցին զնա։

Զոհեցին դիւաց՝ և ոչ այ̃ · դիցն՝ զորս ոչ գիտէին · նորք և առժամայնք, զորս բնաւ ոչ ճանաչէին հարք նց̃։

Թողին զտ̃ր՝ որ ծնաւ զնս̃ · մոռացան զա̃ծ՝ որ կերակրեաց զնս̃։

Ետես տ̃ր և նախանձեցաւ · և սրտմտեցաւ ՚ի վր̃ ուստերաց և դստերաց նոցա, և ասէ։

Դարձուցից զերեսս իմ ՚ի նոցանէ · և ցուցից նց̃ զի՛նչ լինելոց իցէ յապայ ժամանակի։

Զի ազգ մի թիւր են նոքա՝ և որդիք անհաւանք · նոքա նախանձեցուցին զիս ՚ի չաստուածս իւրեանց, և դառնացուցին զիս ՚ի կուռս իւրեանց։

Ա.րդ՝

Որդ՝ և ես նախանձեցուցից զնոսա յազգ անպիտան. և անմիտ ազգաւ զկծեցուցից զնոսա.

Փառք Հօր և Որդ.

Մաղթանք։

Տուք փառս Աստուծոյ, տուք օրհնութիւն մարդասիրին Թագաւորին յաւիտենից, որ փրկէ զծառայս իւր և կեցուցանէ։

Մարդասէր Տէր՝ մի սրբուհ.

Քարոզ և աղօթք՝ Երկինք պատմեն, և Տէր ապաւէն կանոնացն։

Վասն ի գիշերի և ի տուընջեան, և յամ ժամու խօսիլ մեզ զբանս քո, զՏէր աղաչեսցուք. Տէր ողորմեա.

Վասն չանկանելոյ մեզ ի փորձութիւն, որում ոչ կարեմք համբերել, զՏէր.

Վասն ամբիծ և անդատապարտ կալ մեզ առաջի ահեղ ատենին քո, զՏէր։

Վասն առաջնորդելոյ մեզ ի նաւահանգիստ կենաց անվախճանից, զՏէր.

Վասն արժանի լինելոյ մեզ վերին կոչմանն՝ և երկնից արքայութեանն, զՏէր.

Վասն Հօր։ Սուրբ ես միայն։ Զանձինս.

Ողորմեա։

Աղօթք։

Ի գիշերի և ի տուընջեան և յամ ժամու զքեզ աղաչեմք, և ի քէն խնդրեմք մարդասէր տէր. Տէր մեր Աստուած փրկիչ մեր. խոնարհեցո՛ ունկն քո ի խնդրուածս մեր. զի մի՛ ունայն լիցին վաստակք ծառայից քոց. այլ համարեա՛ զաշխատութիւնս մեր ի գործ արդարութեան, և ի պտուղ աստուածպաշտութեան։ Ընկա՛լ Տէր՝ զաղօթս և զերկրպագութիւնս մեր, և հաստատեա՛ մեզ զողորմութիւն քո տուատապէս. ծածկեա՛ զմեզ ընդ հովանեաւ ամենազօր աջոյ քոյ. զօրացո՛ զմեզ Տէր՝ զօրութեամբ Սուրբ Հոգւոյդ. պահեա՛ զմեզ ի չարէ ականէ։ Տո՛ւր առ մեզ նշան բարի, ի գալստեան և ի փառաւորութեան անուանդ քում Տեառն։ Զի ի քո վասն կատարի ամ արարածոց մշտնջենաւոր փառաւորութիւն ի բարձունս,

Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն Սրբոյ.

այժմ և միշտ և յաւիտեանս

յաւիտենից.

ամէն։

Խաղաղութիւն ամենեցուն:
Աստուծոյ երկրպագեսցուք:

Հովիւ քաջ՝ հովիւ բարի՝ և յաւիտենական, նայեա՛ց և այց արա բանաւոր հօտի քո, զոր ժողովեցեր առ քեզ գթութեամբ քով: Զի քո առաջի կամք Տր, և առ՚ի քէն ողորմութեանցդ և գթութեանցդ ակն ունիմք. Զամենեսեան օրհնեա՛. զամենեսեան խմսամնացն. զամենեսեան լուսաւորեա՛. և ամենեցուն պարգևեա՛ զերկնից արքայութիւն: Վասն զի դու ես Տր կենաց, և Ած ողորմութեանց. և քեզ վայելէ փառք իշխանութիւն և պատիւ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից.
ամէն:

Մաղթանք:

՚Ի գիշերի և՚ի տունջեան՝ և յամ ժամու անդադար փառաւորեմք զՀայր և զՈրդի և զՍուրբ Հոգիդ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից.
ամէն:

Օրհնեալ Տր մեր յս քս. ամէն:
Հայր մեր որ յերկինս ես:

 Սաղ

Եթէ իցես հեզ աննա խանձ.
լիցիս ժառանգ երկնից փա ռաց։

Սաղմոս Դաւթի։ ԼԶ

Մի՛ նախանձիր ընդ չարս. և մի՛ ընդ այնոսիկ՝ ոյք գործեն զանօրէնութիւն։

Զի որպ խոտ վաղվաղակի ցամաքեսցին. որպ զդալարի խոտոյ վաղվաղակի անցցեն։

Յուսա՛ ՚ի Տր՝ և արա՛ զքաղցրութի. բնակեա՛ յերկրի, և հովուեսցիս ՚ի մեծութեն նր.

Խառեա՛ ՚ի Տեառնէ, և նա տացէ քեզ զխնդրուածս սրտի քո. յայտնեա՛ առաջի Տն զճանապարհս քո, և յուսա՛ ՚ի նա։

Նա արասցէ՝ և հանցէ որպ զլոյս զարդարութիս քո. և զիրաւունս քո որպ զօր հասարակ։

Հնազանդ լեր Տն՝ և ծառայեա՛ նմա. և մի՛ նախանձիր ընդ այնոսիկ՝ որոց աջողեալ իցեն ճանապարհք իւրեանց, ընդ մարդոյ՝ որ գործեն զանօրէնութի։

Դադարեա՛ ՚ի բարկութէ, և հանգի՛ր ՚ի սրտմտութէ, և մի՛ նախանձիր ընդ չարս։

Զի

Զի չարք վաղվաղակի սատակեսցին. բայց որք համբերեն տեառն, նոքա ժառանգեսցեն զերկիր։

Փոքր մի՝ եւ այլ ոչ եւս իցէ ամբարիշտն. խնդրեսցես զտեղի նր՟, եւ ոչ գտցես։

Բայց որ հեզքն են՝ նոքա ժառանգեսցեն զերկիր. եւ փափկասցին 'ի բազում խաղաղութե՟ իւրեանց։

Սպասէ մեղաւորն արդարոյ, եւ կրճտէ 'ի վր՟ նր՟ զատամունս իւր. այլ տր՟ ծիծաղեսցի զնովաւ։

Քանզի յառաջագոյն տեսանէ. զի հասեալ է օր նր՟։

Սուր հանին մեղաւորք, եւ լարեցին զաղեղունս իւրեանց. հարկանել զաղքատն եւ զտնանկն. սպանանել զայն, որ խոնարհն է սրտիւ։

Սուրք նոցա մտցեն 'ի սիրտս նոցա, եւ աղեղունք նոցա փշրեսցին։

Լաւ է սակաւիկ ինչ արդարոյ, քան զբազում մեծութի՟ մեղաւորաց. եւ բազուկք ամբարշտաց խորտակեսցին։

Հաստատէ տէր զարդարս, եւ ճանաչէ զաւուրս ամբծից, ժառանգութի՟ նց՟ յաւիտեան եղիցի։

Ոչ ամաչեսցեն նոքա 'ի ժամանակս չա-

րու

րու. այլ յաւուրս սովու յագեսցին։

Զի մեղաւորք կորիցեն. այլ թշնամիք տն՟ 'ի փառաւորել եւ 'ի բարձրանալ իւրեանց պակասեսցին՝ ոպ՟ ծուխ, զի պկսին։

Փոխ առնու մեղաւորն՝ եւ ոչ հատուցանէ. այլ որ արդարն է՝ ողորմի եւ տայ։

Որք օրհնեն զտր՟՝ ժառանգեսցեն զերկիր. եւ որք անիծանեն, սատակեսցին 'ի նմանէ։

'Ի տնէ ուղղին գնացք առն. զճանապարհս նր՟ նա կամի յոյժ։

Թէպէտ եւ գայթակղեսցի, նա մի՛ կործանեսցի. զի տր՟ ձեռնկալու է նր՟։

Մանուկ էի ես՝ եւ ծերացայ. եւ ոչ տեսի զարդարն արհամարհեալ, եւ ոչ զաւակ նր՟՝ թէ մուրանայ հաց։

Զօրհանապազ ողորմի եւ տայ փոխ. զաւակ նր՟ օրհնեալ եղիցի յաւիտեան։

Խոտորեա՛ 'ի չարէ, եւ արա՛ զբարի. եւ բնակեսցես յաւիտ՟նս յաւիտ՟նից 'ի նմա։

Զի տր՟ սիրէ զիրաւունս, եւ ոչ ընդ վայր հարկանէ զուրբս իւր. այլ յաւիտեան պահէ զնս՟։

Անօրէնք հալածեսցին 'ի միասին. եւ զաւակք ամբարշտաց սատակեսցին։

Բայց արդարք ժառանգեսցեն զերկիր.

եւ

և բնակեսցեն յաւիտեանս յաւիտենից ՚ի նմա։

Բերան արդարոյ խորհեսցի զիմաստութիւն. և լեզու նորա խօսեսցի զիրաւունս։

Օրէնք աստուծոյ իւրոյ են ՚ի սրտի իւրում. և մի՛ գայթագղեսցին գնացք նորա։

Հայի մեղաւորն ընդ արդար, և խնդրէ սպանանել զնա. այլ տէր ոչ թողու զնա ՚ի ձեռս նորա, և ոչ դատապարտէ զնա՝ յորժամ դատէ զնա։

Համբեր տեառն՝ և պահեա զճանապարհս նորա. և բարձր արասցէ զքեզ ՚ի ժառանգել զերկիր, և զսատակումն մեղաւորաց տեսցես։

Տեսի զամբարիշտն վերացեալ, և բարձրացեալ որպէս զմայրս լիբանանու։

Անցի՝ և ահա ոչ էր. խնդրեցի՝ և ոչ գտաւ տեղի նորա։

Պահեա զանմեղութիւն. և տես զուղղութիւն. զի գոն մնացուածք առն խաղաղարարի։

Անօրէնք սատակեսցին ՚ի միասին. և զաւակք ամբարշտաց կորիցեն։

Փրկութիւն արդարոց ՚ի տեառնէ է. վերակացու է նոցա ՚ի ժամանակս նեղութեան։

Օգնեսցէ նոցա տէր՝ և փրկեսցէ զնոսա. ապրեցուսցէ ՚ի մեղաւորաց՝ և կեցուսցէ զնոսա, զի յուսացան ՚ի նա։

Սաղ

զհեթանոսս ՚ի ներքոյ ոտից մերոց։

Ընտրեաց զմեզ իւր ՚ի ժառանգութիւն. զգեղեցկութիւն յակոբայ՝ զոր և սիրեաց։

Համբարձաւ աստուած օրհնութեամբ. և տէր մեր ձայնիւ փողոյ։

Սաղմոս ասացէք աստուծոյ մերում, սաղմոս ասացէք թագաւորին մերում. սաղմոս ասացէք։

Թագաւոր մեծ ՚ի վերայ ամենայն երկրի աստուած է, սաղմոս ասացէք նմա իմաստութեամբ։

Թագաւորեաց աստուած ՚ի վերայ հեթանոսաց. աստուած նստաւ յաթոռ սրբութեան իւրոյ։

Իշխանք ժողովրդոց ժողովեցան առ աստուած աբրահամու, զի աստուծոյ զօրութիւնք յերկրէ յոյժ համբարձան։

Սաղմոս օրհնութեան որդւոցն կորխայ. երկրորդ շաբաթու։ ԽԷ

Մեծ է տէր, և օրհնեալ է յոյժ ՚ի քաղաք աստուծոյ մերոյ, ՚ի լերան սրբոյ նորա։

Հաստատիմատ ցնծացէ ցնծութեամբ ամենայն երկիր. լերինք սիօնի, կողմանք հիւսիսոյ՝ ՚ի քաղաք թագաւորին մեծի։

Աստուած ՚ի տաճարի իւրում յայտնի. ՚ի ժամանակի, որպէս օգնական լինէր նոցա։

Ահաւասիկ թագաւորութիւնք երկրի ժողովեցան, և անկցին ՚ի միասին։

Ինքեանք

Ինքեանք տեսին այսպէս՝ և զարմացան. խռովեցան սասանեցան, և դողումն կալաւ զնս՟։

Անդ երկունք որ՟ 'ի ծննդեան. և հողմն սաստիկ, փշրեսցէ զնաւս 'ի Թարսիս։

Որ՟ լուաք, սոյնպէս և տեսաք 'ի քաղաք տն՟ զօրութեց՝ 'ի քաղաք այ՟ մերոյ։

Ա՟ծ հիմունս եարկ նմա յաւիտեան. ընկալաք ած՟ զողորմութի՟ քո՝ 'ի մէջ ժողովրդեան քոյ։

Ըստ անուան քում ած՟, սոյնպէս և օրհնութի՟ քո ընդ ամ՟ տիեզերս. և արդարութե՟ լի է աջ քո։

Ուրախ եղիցի լեառն սիօն. և ցնծասցեն դստերք յուդայ, վս՟ իրաւանց քոց տր՟։

Շրջեցարուք զսիօնիւ, պաշարեցէք զնա. և պատմեցէք զաշտարակս նր՟։

Դիք զսիրտս ձեր 'ի վր՟ զօրութեց նր՟. բաժանեցէք զամուրս նր՟, զի պատմել կարասջիք յազգ յայլ։

Սա է ած՟, ած՟ մեր յաւիտեանս յաւիտենից. և սա հովուեսցէ զմեզ՝ մինչև յաւիտեան։

'Ի կատարած որդւոցն կորխայ. Սաղմոս օրհնութե՟ դաւթի։ ԽԸ

Լուարուք զայս ամ՟ ազգք, ունկն դիր

լերուք ամ՟ք, որք բնակեալ էք յաշխ՟։

Ծնունդք երկրի, և որդիք մարդկան, 'ի միասին մեծամեծք և տնանկք։

Բերան իմ խօսեսցի զիմաստութի՟, և խորհուրդ սրտի իմոյ զհանճար։

Խոնարհեցուցից յառակումն զունկն իմ. բացից առակաւ զբերան իմ. և խօսեցայց զառակս 'ի սկզբանէ։

Ընդէ՞ր բնաւ երկնչիմ ես յաւուր չարի. զի անօրէնութի՟ք գնացից իմոց շուրջ եղեն զինև։

Յուսացեալք 'ի զօրութի՟ իւրեանց, 'ի բազմութի՟ մեծութե՟ իւրեանց պարծեսցին։

Եղբայր ոչ փրկէ՝ և ոչ փրկէ մարդ, և ոչ տայ այ՟ զփրկանս իւր. և ոչ զգինս փրկանաց անձին իւրոյ։

Աշխատեսցի յաւիտեան, և կեցցէ մինչ իսպառ. և ոչ տեսցէ զապականութի՟։

Յորժամ տեսցես՝ թէ իմաստունք մեռանիցին, 'ի միասին անզգամք և անմիտք կորիցեն. և թողցեն օտարաց զմեծութի՟ իւրեանց։

Գերեզմանք նց՟ տունք նց՟ եղիցին յաւիտեան, և յարկք նց՟ ազգէ մինչև յազգ. և կարդասցին անուանք նց՟ 'ի հողս իւրեանց։

37

Մարդ ՚ի պատուի էր՝ և ոչ իմացաւ,
հաւասարեցաւ անասնոց անբանից՝ և
նմանեցաւ նց՟։

Այս ճանապարհ է գայթակղութ՟ նց՟
նոցին. յետ այսորիկ բերանօք իւրեանց
հաճեսցին։

Որպէս խաշն ՚ի դժոխս մատնեսցին, և
մահ հովուեսցէ զնս՟. և տիրեսցեն նց՟
ուղիղք ընդ առաւօտս։

Օգնութիւք նց՟ մաշեսցին ՚ի դժոխս. և
՚ի փառաց իւրեանց անկցին։

Բայց սակայն՝ ած՟ փրկեսցէ զանձն իմ
՚ի ձեռաց դժոխոց, յորժամ ընդունիցին
զիս։

Մի՛ երկնչիր՝ յորժամ մեծանայ մարդ,
և յորժամ բազում լինին փառք տան նր՟։

Զի ոչ թէ ՚ի մեռանելն իւրում առցէ
ընդ իւր զամ՟. և ոչ թէ իջցեն փառք
տան նր՟ ընդ նմա։

Զի անձն նր՟ ՚ի կեանս իւրում օրհ-
նեսցի. և խոստովան եղիցի քեզ՝ յոր-
ժամ բարի արասցես դու նմա։

Մտցէ նա մինչև յազգ հարց իւրոց.
մինչև յաւիտեան զլոյս մի՛ տեսցէ։

Մարդ ՚ի պատուի էր՝ և ոչ իմացաւ,
հաւասարեցաւ անասնոց անբանից՝ և
նմանեցաւ նց՟։

Սաղմոս Դաւթի։ ԽԹ

Ած՟ աստուածոց տէր խօսեցաւ, և
կոչեաց զերկիր՝ յարևելից մին-
չև ՚ի մուտս արևու։

՚Ի Սիօնէ մեծ վայելչութ՟ փրկութ՟ գե-
ղոյ նորա։

Ած՟ մեր յայտնապէս եկեսցէ. և ած՟
մեր մի՛ դադարեսցէ։

Հուր առաջի նր՟ բորբոքեսցի, և շուրջ
զնովաւ մրրիկ յոյժ։

Կոչեսցէ զերկինս ՚ի վերուստ՝ և զերկիր,
՚ի դատել զժողովուրդ իւր, ժողովել
առ ինքն զսուրբս իւր, և ոյք դնեն զպա-
տարագս ուխտից ՚ի վր՟ սեղանոյ նր՟։

Պատմեսցեն երկինք զարդարութ՟ նր՟,
զի ած՟ դատաւոր է։

Լուր ժողովուրդ իմ, և խօսեցայց ընդ
քեզ. և իսրայէլ՝ քեզ վկայեցից. զի ած՟
ած՟ քո ես եմ։

Ոչ թէ վս՟ պատարագաց քոց կշտամ-
բեմ զքեզ. զի ողջակէզք քո առաջի
իմ են յամ՟ ժամ։

Ոչ ընդունիմ ՚ի տանէ քումմէ զուա-
րակս. և ոչ ՚ի հօտից քոց նոխազս։

Իմ է ամ՟ գազան անտառի, երէ լերանց
և ամ՟ անասուն։

Գիտեմ ես զա՟մ թռչունս երկնից . գե-
ղեցկու՟ն վայրի ընդ իս է :
Թէ քաղցեայց , քեզ ինչ ոչ ասացից .
զի իմ է աշխարհ լրիւ իւրով :
Մ՚չ ուտեմ ես զմիս զուարակաց քոց .
և ոչ զարիւն նոխազաց քոց ըմպեմ :
Մատո՛ ա՟յ պատարագ օրհնու՟ն . կատա-
րեա՛ բարձրելոյն զուխտս քո :
Կարդասցես առ իս յաւուր նեղու՟թե
քո . ես փրկեցից զքեզ՝ և դու փառա-
ւոր արասցես զիս :
Սակայն մեղաւորին ասէ ա՟ծ . իսկ դու
ընդէ՞ր բնաւ պատմես զարդարու՟ն իմ,
կամ առնուս զուխտ իմ 'ի բերան քո :
Զի դու ատեցեր զխրատ իմ . մերժե-
ցեր , և յետս ընկեցեր զա՟մ բանս բե-
րանոյ իմոյ :
Թէ տեսանէիր զգող՝ ընթանայիր ընդ
նմա . և ընդ շունս դնէիր զբաժին քո :
Բերան քո յաճախէր զչարու՟թի , և լե-
զու քո նիւթէր զնենգու՟ն :
Նստեալ՝ զեղբօրէ քումմէ չարախօ-
սէիր . և 'ի վ՟ր որդւոյ մօր քո դնէիր
զգայթակղութիւն :
Զայս ա՟մ արարեր , և լռեցի քեզ .
կարծեցեր անօրէնդ 'ի մտի քում , թէ

 և

և ես քե՞զ նմանիցեմ :
Արդ յանդիմանեցից և կացուցից զայս
ա՟մ առաջի քո . իմացարո՛ւք ամենեքեան՝
որոց մոռացեալ իցէ զա՟ծ .
Գուցէ երբէք յափշտակիցէք , և ոչ ոք
իցէ՝ որ փրկիցէ :
Պատարագ օրհնու՟թե փառաւոր արաս-
ցէ զիս . և անդ է ճանապարհ , ուր ցու-
ցից նմա զփրկու՟ն ա՟յ :

'Ի կատարած . Սաղմոս դաւթի . 'ի ժամանակի
զի եկն առ նա նաթան մարգարէ . իբրև զի
մտեալ էր նա առ բերսաբէէ : Ծ

Ողորմեա՛ ինձ ա՟ծ՝ ըստ մեծի ողորմու՟ն
քում . ըստ բազում գթու՟ն քում քա-
ւեա՛ զանօրէնութիւնս իմ :
Առաւել լուա՛ զիս յանօրէնու՟ն իմմէ .
և 'ի մեղաց իմոց ս՟ր արա զիս :
Զանօրէնութի՟ս իմ ես ինձէն գիտեմ . և
մեղք իմ առաջի իմ են յա՟մ ժամ :
Քեզ միայն մեղայ տ՟ր . և չար առաջի
քո արարի :
Որպէս արդար եղիցիս 'ի բանս քո . և
յաղթօղ 'ի դատել գաս :
Անօրէնութեամբ յղացաւ , և 'ի մեղս
ծնաւ զիս մայր իմ :

 Գու

Դու տ՟ր զճշմարտութ՟ի սիրեցեր. զան_
յայտս և զծածկեալս իմաստութ՟ե քով
յայտնեցեր ինձ։
Ցօղեա յիս մշտկաւ, և ս՟բ եղէց. լուա,
և քան զձիւն սպիտակ եղէց։
Լսելի արա ինձ զցնծութ՟ի և զուրախութ՟ի,
և ցնծասցեն ոսկերք իմ տառապեալք.
Դարձո զերեսս քո ’ի մեղաց իմոց. և
զամ՟ անօրէնութ՟իս իմ քաւեա յինէն.
Սիրտ ս՟բ հաստատեա յիս ա՟ծ, և հոգի
ուղիղ նորոգեա ’ի փորի իմում.
Մի ընկենուր զիս տ՟ր յերեսաց քոց, և
զհոգի քո ս՟բ մի հաներ յինէն.
Տուր ինձ ցնծութ՟ի փրկութ՟ե քոյ. և
հոգւով պետութ՟ե քոյ հաստատեա զիս։
Ուսուցից անօրինաց զճանապարհս քո.
և ամբարիշտք առ քեզ դարձցին.
Փրկեա զիս յարենէ ա՟ծ, ա՟ծ փրկութ՟ե
իմոյ. ցնծասցէ լեզու իմ յարդարութ՟ե
քում.
Տ՟ր եթէ զշրթունս իմ բանաս բերան
իմ երգեսցէ զօրհ՟նութ՟իս քո.
Թէ կամեցեալ էիր. պատարագս մա_
տուցանէաք. բայց դու ընդ ողջակէզս
խնդ ոչ հաճեցար։
Պատարագ այ՟ հոգի խոնարհ. զսիրտ ս՟բ

և զհոգի խոնարհ ա՟ծ ոչ արհամարհէ։
Բարի արա տ՟ր կամօք քովք սիօնի. և
շինեսցին պարիսպքն երղ՟մի.
Յայնժամ հաճեսցիս ընդ պատարագս
արդարութ՟ե. յորժամ ուխտից պատա_
րագս հանցեն ’ի սեղան քո զուարակս։

’ի կ՟տրած իմաստութ՟ե, Սաղմոս դաւթի. ’ի
ժամանակի զի եկն դովեկ եդովմայ, պատ_
մեաց սաւուղայ, թէ ահաւասիկ դաւիթ ’ի
տանն աքիմելէքայ է։ ԾԱ

Ով պարծի ’ի չարութ՟ե հզօր՝ զանօ_
րէնութ՟ի. զօրհանապազ զանիրաւութ՟ի
խորհեցաւ ’ի լեզուի իւրում։
Որպ՟ զածելի սուր՝ արար զնենգութ՟ի.
սիրեաց զչարութ՟ի քան զբարութ՟ի. զանօ_
րէնութ՟ի քան զխօսս արդարութ՟ե.
Սիրեաց նա զամ՟ խօսս կործանման, և
զլեզուս նենգաւորս։
Վ՟ս այսորիկ ա՟ծ կործանեսցէ զնա իս_
պառ. խլեսցէ և հանցէ զնա յարկաց իւ_
րոց, և զարմատս նր՟ յերկրէն կենդանեաց։
Տեսցեն արդարք և երկիցեն. զնովաւ
ծիծաղեսցին, և ասասցեն։
Ահա այր է, որ ոչ արար զա՟ծ իւր օգ_
նական. այլ յուսացաւ նա ’ի բազում

մեծութե̃ իւր, և զօրացաւ ՚ի նանրութ̃ իւրում ։
Այլ ես որպէս ձիթենի պտղալից ՚ի տան ա̃յ · յուսացայ յողորմութի̃ ա̃յ յաւիտեան՝ և յաւիտեանս յաւիտենից ։
Խոստովան եղէց քեզ տ̃ր յաւիտեան, զի արարեր · և համբերեմ անուան քում, զի քաղցր ես առաջի ս̃րբ քոց ։

՚Ի կատարած · վասն մաղաղեթայ · իմաստութե̃ · Սաղմոս Դաւթի ։ ԾԲ

Ասաց անզգամն ՚ի սրտի իւրում թէ ոչ գոյ ա̃ծ · ապականեցան և պղծեցան յանօրէնութե̃ իւրեանց · և ոչ ո̃ք է որ առնէ զքաղցրութի̃ ։
Ա̃ծ յերկնից նայեցաւ յո̃րդիս մարդկան, տեսանել թէ իցէ՞ ոք իմաստուն՝ որ խնդրիցէ զա̃ծ ։
Ամենեքեան խոտորեցան ՚ի միասին, և անպիտանացան ։
Ոչ ո̃ք է որ առնէ զբարի, և չէ՛ ո̃ք մինչև ՚ի մի ։
Որպէս ոչ ծանիցեն ամենեքեան, ո̃յք գործեն զանօրէնութի̃ ։
Որք ուտէին զժողովուրդ իմ որպէս կերա

կուր հացի · և առ ա̃ծ ոչ կարդացին ։
Անդ երկիցեն զերկիւղ՝ ուր ոչ իցէ երկիւղ · զի ա̃ծ ցրուեսցէ զոսկերս մարդահաճոյից ։
Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին, զի ա̃ծ անարգեաց զնո̃ ։
Ո՞ տացէ ՚ի սիօնէ զփրկութի̃ իսրայէլի · ՚ի դարձուցանել ա̃ն զգերութի̃ ժողովրդեան իւրոյ, ցնծասցէ յակոբ, և ուրախ եղիցի իսրայէլ ։

՚Ի կատարած · ընդ օրհնութիս իմաստութե̃ · Սաղմոս դաւթի · ՚ի ժամանակի զի եկին զիփացիքն, և ասեն ցսաւուղ՝ ահաւասիկ դաւիթ թագուցեալ նայի առ մեզ ։ ԾԳ

Ա̃ծ յանուան քում կեցո՛ զիս, և ՚ի զօրութե̃ քում իրաւ արա ինձ ։
Ա̃ծ լո՛ւր աղօթից իմոց · ունկն դիր բանից բերանոյ իմոյ ։
Օտարք յարեան ՚ի վերայ իմ · և հզօրք խնդրեցին զանձն իմ, և ոչ համարեցան զքեզ ա̃ծ առաջի իւրեանց ։
Ա̃հա ա̃ծ օգնական իմ · և տ̃ր ընդունող հոգւոյ իմոյ ։
՚Ի դարձուցանել զչարն ՚ի թշնամիս իմ, ճշմարտութե̃ քով սատակեա՛ զնո̃ ։

Ես կամօք իմովք պատարագս մատուցից քեզ. և խոստովան եղէց անուան քում տր̃, զի բարի է։
Յամ նեղութէ իմմէ փրկեցեր զիս. և ՚ի թշնամիս իմ ետես ակն իմ։

՚Ի կատարած. ընդ օրհնութիւնս իմաստութ.
Սաղմոս դաւթի: ԾԴ

Ունկն դիր ա̃ծ աղօթից իմոց. և մի՛ անտես առներ զխնդրուածս իմ։
Նայեա՛ առ իս և լուր ինձ. զի տրտմեցայ ես ՚ի ձանձրանալ իմում, և խռովեցայ։
՚Ի ձայնէ թշնամւոյն և ՚ի նեղել մեղաւորին, խոտորեցան յիս անիրաւութիւնք. բարկութբ̃ ոխս պահէին ինձ։
Սիրտ իմ խռովեցաւ յիս, և երկիւղ մահու անկաւ ՚ի վր̃ իմ։
Ահ և դողումն եկն ՚ի վր̃ իմ, և ծածկեաց զիս խաւար։
Ասացի՝ տայր ոք ինձ զթեւս ո̃պ աղաւնոյ. զի թռչէի վերանայի, և հեռացեալ դադարէի յանապատի։
Ակն ունէի այ̃, որ փրկէր զիս ՚ի կարճմտութէ, ՚ի զայրանալոյ, և ՚ի մրրկեալ նեղութենէ։
Ընկղմ տր̃ և բաժանեա՛ զլեզուս նց̃.

զի տեսի զանօրէնութի, և զհակառակութի ՚ի քաղաքի։
՚Ի տուէ և ՚ի գիշերի շուրջ եղեն զպարսպօք նր̃՝ անօրէնութիք. չարիք և մեղք են ՚ի մէջ նց̃. և ոչ պակասեաց ՚ի հրապարակաց նց̃ վաշխ և նենգութի։
Զի եթէ թշնամւոյն նախատեալ էր, համբերէի արդեօք. կամ ատելւոյն մեծաբանեալ էր ՚ի վր̃ իմ, թաքչէի արդեօք ՚ի նմանէ։
Իսկ դու մարդ հաւասար իմ, առաջնորդ իմ և ծանօթ իմ։
Ոպաքէն ՚ի նոյն քաղցրացուցեր ինձ կերակուր. զի գնայաք միաբանութբ̃ ՚ի տուն այ̃։
Եկեսցէ մահ ՚ի վր̃ նց̃, և կենդանւոյն իջցեն ՚ի դժոխս. զի չարութի է ՚ի բնակութե նց̃՝ և ՚ի մէջ նց̃։
Ես առ ա̃ծ կարդացի, և նա լուաւ ինձ յերեկոյս՝ ՚ի վաղորդայն՝ և ՚ի հասարակ աւուր։
Պատմեցի և ասացի և լուիցէ ձայնի իմում. փրկեսցէ խաղաղութբ̃ զանձն իմ ՚ի մերձաւորաց իմոց. զի կարեօք հասին ՚ի վր̃ իմ։
Լուիցէ ա̃ծ՝ և խոնարհ արասցէ զնս̃.

որ յառաջն է քան զյաւիտեանս :
Զի ոչ գոյր նց փոխանակ · և ոչ եր֊
կեան յոյ :
Ձգեաց զձեռն իւր ՚ի հատուցանել նց ·
և նոքա պղծեցին զօրէնս նր :
Բաժանեցան ՚ի սրտմտութե երեսաց
նր · և եհաս ՚ի սիրտս նց :
Կակուղ էին բանք նց քան զձէթ , և
ինքեանք որպ սլաք :
Ընկեա ՚ի Տր զհոգս քո՝ և նա կերակ֊
րէ զքեզ · և ոչ տայ յաւիտեան սա֊
սանութիւն արդարոյ :
Դու Ած իջուսցես զնս ՚ի գուբ ապա֊
կանութե · արք արիւնահեղք և նենգա֊
ւորք մի՛ հասարակեսցեն զաւուրս իւր֊
եանց · այլ ես ՚ի քեզ Տր յուսացայ :

Օրհնութի մեծին Մովսէսի ածատեսի մար֊
գարէի : Է · Օրհն · ՀԷ :

Զի հուր բորբոքեցաւ ՚ի բարկութե իմմէ · այրեսցէ և իջցէ մինչ ՚ի դժոխս ներքինս :
Կերիցէ զերկիր՝ և զամ բոյս երկրի
նց · վառեսցին հրով · և բորբոքեսցին
հիմունք լերանց նց :

Կուտեցից զչարիս ամ ՚ի վր նց · և նետ֊
իւք իմովք սպառեցից զնս :
Մաշեալք և հիւծեալք ՚ի սովյ , գազա
նաբեկ գէջ անկեալ ամ թռչնոց երկնից :
Լարս առանց բժշկութե արձակեցից ՚ի
վր նց՝ զգազանս անապատի · որք այսր՝
և անդր քարշեսցեն զնս ընդ երկիր :
Արտաքուստ մանկահատս արասցէ զնս
սուր , և ՚ի ներքուստ շտեմարանաց նց
անտի արհաւիրք ահից :
Զերիտասարդս նոցա կուսանօք հան֊
դերձ , և զտղայս հաստատելովք ծե֊
րովք հանդերձ :
Ասացի թէ ցրուեցից զնս · և դադարե֊
ցուցից զյիշատակս նց յազգաց :
Թէ ոչ վասն բարկութե սրտմտութե
թշնամւոյն · զի մի՛ երկայնակեացք եղի֊
ցին , և մի՛ բարձրասցին հպարտացեալ
թշնամիքն , և ասասցեն :
Թէ ձեռն մեր բարձր է , և բազուկ
մեր հզօր · և ոչ Տր Ած արար զայս ամ :
Զի ազգ մի խորհրդակորոյսք են նո֊
քա · և ոչ գոյ ՚ի նս իմաստութի , և ոչ
խորհեցան ՚ի միտ առնուլ զայս ամ · և
արդ՝ ընկալցին զամօթ յանձինս իւ֊
րեանց :

Զարմանք մի մեծ այս են. զիա՟րդ մին զհազարս հալածեսցէ. կամ երկուք զբիւրս շարժեսցեն.
Թէ ոչ ա՟ծ նց մատնեալ էր զնոսա, և տուե՟լ լիցէ զնս ՚ի ձեռս թշնամեաց նց:
Զի ոչ են դիք նց ո՟պ զա՟ծ մեր. այլ թշնամիք մեր վատախորհուրդք:
Յայգւոյն սոդոմայ էր որթ նոցա, և տունկ նց ՚ի գոմորայ:
Խաղող նց խաղող դառնութե. և ողկոյզ նց ՚ի դառնութե լեղւոյ.
Սրտմտութի բարկութե վիշապաց գինի նց. սրտմտութի իժից՝ անհնարին առանց բժշկութե.
Ոչ այս ա՟մ ժողովեալ է առ իս. և կնքեալ պահի ՚ի գանձի իմում:
Յաւուր վրիժուց հատուցման հատուցից նց. ՚ի ժամանակի յորում հարցի զքարի ոտն նց:
Մերձ է օր կորստեան նց. հասեալ է պատրաստութե տ՟ր ՚ի վ՟ր նց.
Դատէ տ՟ր զժողովուրդ իւր. և ՚ի ծառայս իւր մխիթարի:
Զի ետես զնս լքեալս լուծեալս, և մատնեալս ՚ի գերութի:
Եւ ասիցէ տ՟ր, ո՞ւր են դիքն ձեր՝ յորս
յու

յուսացեալ էիք դուք ՚ի նոսա. զորոց զճարպս սպանդիցն ուտէիք, և ըմպէիք զգինի զոհիցն:
Արդ՝ յարիցեն օգնեսցեն, և եղիցին ձեզ թիկունք:

Նորին Մովսէսի:

Ծանիրուք և տեսէք՝ զի ես եմ. և ոչ գոյ այլ ա՟ծ բաց յինէն:
Ես սպանանեմ՝ և ես կեցուցանեմ. հարկանեմ՝ և ես բժշկեմ. և ոչ ոք իցէ՝ որ հանիցէ զձեզ ՚ի ձեռաց իմոց:
Համբարձի յերկինս զձեռս իմ. երդուայ աջով իմով, և ասացի թէ կենդանի եմ ես յաւիտեան:
Սրեցից ո՟պ փայլակն զսուսեր իմ, և ՚ի խնդիր վրիժուց արձակեցից զաջ իմ:
Հատուցից զհատուցումն թշնամեաց իմոց. և ատելեաց իմոց հատուցից զհատուցումն նց նոցին:
Արբեցուցից զնետս իմ յարենէ նց. և սուր իմ կերիցէ միս, յարենէ վիրաւորելոց գերելոց գլխոց իշխանաց՝ թըշնամեաց նց:
Ուրախ եղիցին երկինք նովաւ. և երկիրպագցեն նմա ա՟մ որդիք ա՟յ:
Ու

Ուրախ եղերուք հեթանոսք ընդ ժո_
ղովրդեան նր̅. և զօրասցուսցեն զնա ամ̅
հրեշտակք այ̅:
Խնդրելով խնդրեցաւ վրէժ արեան
որդւոց նր̅. և հատուցումն թշնամեաց
նր̅՝ հատուցաւ նր̅.
Հատուցումն ատելեաց նր̅ հատուցաւ
նր̅. և սրբեսցէ տր̅ զերկիր ժողովր_
դեան իւրոյ:
Փառք հօր եւր.

Մաղթանք:

Դու ես տր̅ մեր՝ դու ես քս̅ փրկիչ
մեր, զքեզ օրհնեն անձինք մեր:
Մարդասէր տր̅՝ վս̅ սրբուհ:

Քարոզ և աղօթք՝ Մի նախանձիր, և խոս_
տովան կանոնացն:

Վասն ուղղելոյ զգնացս մեր 'ի ճանա
պա̅րհս խաղաղութե̅, զտր̅ աղաչեսցուք:
Տր̅ ողորմեա.
Վասն ցրելոյ 'ի մէնջ զամ̅ խորհուրդս
չարին, զտր̅ աղա:
Վասն պարգևելոյ մեզ առողջ խոր_
հուրդս՝ և առաքինի վարս, զտր̅:
Վասն պահելոյ զմեզ ընդ հովանեաւ

ամենազօր աջոյն իւրոյ, զտր̅ աղա:
Վս̅ խորտակելոյ զհակառակորդն վաղ
վաղակի ընդ ոտիւք մերովք, զտր̅.
Վս̅ հոգ. Նու ես մեա. Զանձինս:
Ողորմեաց:

Աղօթք:

Տէր երկնի և երկրի՝ արարիչ ամ̅ արա_
րածոց երևելեաց և աներևութից:
Ըզքեզ կարդամք յամ̅ ժամ. զի ընդ
ամ̅ տեղիս է տէրութի̅ քո, և արքայութի̅
քո ամենեցուն տիրէ: Շնորհեա մեզ
երկիւղիւ 'ի պաշտօն քո կանխել հա_
նապազ. սիրել զքեզ 'ի բոլոր սրտէ՝ և
'ի բովանդակ մտաց. և յամ̅ զօրութե̅
մերմէ. պահել զպատուիրանս քո: Համ_
բառնալ առ քեզ զձեռս մեր 'ի սրբու̅ի
աւանց բարկու̅ե̅ և երկմտու̅ե̅. և գտա_
նել 'ի քէն զշնորհս և զողորմութի̅, և
զառաքինասէր գործոյն յաջողութի̅:
Վասն զի դու ես տր̅ կենաց՝ և ած̅ ո_
ղորմութե̅ց. և քեզ վայելէ փառք
իշխանութի̅ և պատիւ. այժմ և
միշտ և յաւիտեանս
յաւիտենից.
ամէն:

Խաղաղութիւն ամենեցուն։
Առաւօտոյ երկրպագեսցուք։

Քում ամենազօր և յաղթող տէրութեանդ կրկնեմք զծունր յերկրպագութեան. և փառաւորեմք յամենեցունց թագաւորութեան քո։ Նայեա՛ յերկրպագութիւնս մեր, և ուսո՛ մեզ առնել զարդարութիւն ճշմարտութեան։ Մանզի դու ես տէր խաղաղութեան, որ բարձեր զթշնամութիւն 'ի միջոյ, և արարեր զխաղաղութիւն յերկինս և յերկրի. հեռաւորաց և մերձաւորաց աւետարանեցեր զնոր պարգևս քոյին բարերարութեան։ Որում և զմեզ մեծի շնորհացդ արժանաւորս արասցես, դասելով ընդ ճշմարիտ երկրպագուս քո. Տէր մեր՝ և Աստուած մեր, և փրկիչ Յիսուս Քրիստոս։ Որ ես օրհնեալ ընդ Հօր և ընդ Սուրբ Հոգւոյդ. այժմ և։

Մաղթանք։

Յերգս օրհնութեան և 'ի ձայն սաղմոսաց անդադար փառաւորեմք զՀայր և զՈրդի և զՍուրբ Հոգին. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Օրհնեալ Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս. ամէն։

Հայր մեր որ յերկինս ես։

Յաղօթս կաց առ մէր ասա ւած ·
փրկէ զքեզ ՚ի փորձա նաց ·

՚Ի կ̃տրած · վ̃ս · ժողովրդեանն , որ ՚ի ս̃րցն
հեռացեալ էին · ՚ի ժամանակի զի կալան զնա
այլազգիքն ՚ի Գէթ · Յարձանագիր ·
Սաղմոս Դաւթի ։ ԾԵ

Ողորմեա ինձ ա̃ծ , զի կոխեաց զիս
մարդ · զօրհանապազ պատերազ֊
մունք նեղեցին զիս ։
Կոխեցին զիս թշնամիք իմ զօրհանա֊
պազ · բազումք էին՝ ո̃յք մարտնչէին
ընդ իս ՚ի բարձանց ։
՚Ի տուէ ես ոչ երկեայց , զի ՚ի ք̃ր յու֊
սացայ · ա̃վ գովեցից զբանս իմ · յա̃ծ
յուսացայ՝ և ոչ երկեայց , զի՞ արասցէ
ինձ մարդ ։
Զօրհանապազ զբանս իմ անարգեցին ·
զինէն էին խորհուրդք ն̃ց ՚ի չարութ̃ ։
Պանդուխտք եղիցին , և թաքթաքուրք
շրջեսցին · նոքա գարշապարի իմում պա֊
հեսցեն՝ ո̃պ և սպասէին անձին իմոյ ։
Ո̃պ առ ոչինչ մերժեսցես զն̃ս · բարկութ̃
զժողովուրդս խոնարհեցուսցես ։

 Ա̃Ծ՝

Իմ՝ զկեանս իմ պատմեցից քեզ. եդից զարտասուս իմ առաջի քո, որպէս խոստացար դու ինձ։

Դարձցին թշնամիք իմ յետս իւրեանց. յաւուր յորում կարդացից առ քեզ։

Ահա ծանեայ զի ա՟ծ իմ ես դու. զա՟ծ օրհնեցից 'ի բանս իմ, և զտ՟ր գովեցից 'ի խօսս իմ. յա՟ծ յուսացայ և ոչ երկեայց, զի՞ արասցէ ինձ մարդ։

Յինէն են ուխտք իմ. զոր տաց քեզ օրհնութիւնս ա՟ծ ա՟ծ իմ։

Փրկեցեր զանձն իմ 'ի մահուանէ, զաչս իմ յարտասուաց, և զոտս իմ 'ի գայթակղութենէ. հաճոյ եղէց առաջի ա՟ն յերկրին կենդանեաց։

'Ի կատարած մի՛ ապականէր. Սաղմոս դաւթի յարձանագիր. 'Ի ժամանակի՝ զի փախուցեալ թագուցեալ էր նա յերեսաց սաւուղայ՝ յայրի անդ։ ԾԶ

Ողորմեա ինձ ա՟ծ՝ ողորմեա ինձ, զի 'ի քեզ յուսացաւ անձն իմ։

'Ի հովանի թևոց քոց յուսացայց, մինչև անցցէ անօրէնութիւն իմ։

Աղաղակեցի առ ա՟ծ բարձրեալն, առ ա՟ծ բարերար իմ։

Առաքեաց յերկնից՝ և կեցոյց զիս. ետ 'ի նախատինս որք կոխէին զիս։

Առաքեաց ա՟ծ զողորմութիւն և զճշմարտութիւն իւր. և փրկեաց զանձն իմ 'ի մէջ կորիւնաց, զի ննջէի ես խռովեալ։

Որդւոց մարդկան ատամունք իւրեանց զէն և նետք են, և լեզուք ն՟ց ո՟պ զսուր սուսերի։

Բարձրեալ ես դու յերկինս ա՟ծ. և յա՟մ երկրի են փառք քո։

Որոգայթ պատրաստեցին ոտից իմոց. խոնարհ արարին զանձն իմ. փորեցին առաջի իմ խորխորատ, և անկան ինքեանք 'ի նոյն։

Պատրաստ է սիրտ իմ ա՟ծ, պատրաստ է սիրտ իմ օրհնել, և սաղմոս ասել քեզ փառօք իմովք։

Զարթիր փառք իմ, զարթիր սաղմոսիւք և օրհնութեամբ. և ես զարթեայց առաւօտուց։

Խոստովան եղէց քեզ 'ի ժողովուրդս տ՟ր. և սաղմոս ասացից քեզ յազգս։

Մեծ եղև մինչև յերկինս ողորմութիւն քո. մինչև յամպս ճշմարտութիւն քո։

Բարձրեալ ես դու յերկինս ա՟ծ. և յա՟մ երկրի են փառք քո։

'Ի կատարած . մի՛ ապականներ . յարձանագիր . Սաղմոս Դաւթի ։ ԾԷ

Եթէ արդարև զարդարութի՛ւն խօսէիք . և ուղիղս դատէիք որդիք մարդկան ։

Քանզի և արդ իսկ 'ի սրտի ձերում զանօրէնութի գործէք յերկրի . զանիրաւութի ձեռք ձեր նիւթեն ։

Օտար եղեն մեղաւորք 'ի մօրէ . խաբեցան յարգանդէ , և խօսեցան զսուտ ։

Սրտմտութի նց ըստ նմանութե օձի . ոպ իժի և քարբի , որ խցեալ է զականջս իւր ։

Ոչ ի մի՛ լուիցէ նա զձայն թովչի ճարտարի . և մի՛ առցէ զդեղ 'ի դեղատուէ իմաստնոյ ։

Ած փշրեսցէ զատամունս նց 'ի բերանս իւրեանց . և զժանիս առիւծուց խորտակեսցէ Տր ։

Անարգ եղիցին նոքա ոպ ջուր՝ որ հեղանի . 'ի լարել աղեղան նր՝ տկարասցին ոպ մոմ որ հալի , և սպառեսցին ։

Անկաւ հուր՝ և ոչ տեսին զարև , մինչչև 'ի միտ առեալ էր զփուշս իւրեանց . ոպ դժնիկ բարկութբ՝ կենդանւոյն կլլցէ զնս ։

Ուրախ եղիցի արդարն՝ յորժամ տեսցէ

զհա

զհատուցումն . և զձեռս իւր լուասցէ յարեան մեղաւորի ։

Եւ ասասցէ մարդ . թէ արդարև գուցէ պտուղ արդարոյ , և է Ած՝ որ դատէ զնս յերկրի ։

'Ի կատարած . մի՛ ապականներ . յարձանագիր . Սաղմոս Դաւթի . 'ի ժամանակի զի առաքեաց Սաւուղ , և պաշարեաց զտուն նր , զի սպանցէ զնա ։ ԾԸ

Փրկեա՛ զիս 'ի թշնամեաց իմոց Ած , յայնցանէ ոյք յարուցեալ են 'ի վր իմ , ապրեցո՛ զիս ։

Փրկեա՛ զիս յայնցանէ , ոյք գործեն զանօրէնութի . յարանց արիւնահեղաց ապրեցո՛ զիս ։

Որսալ զանձն իմ կամեցան . և հասին 'ի վր իմ հզօրք ։

Ո՛չ մեղք իմ՝ և ոչ յանցանք . առանց մեղաց ընթացայ՝ և ուղիղ եղէ ։

Զարթի՛ր ընդ առաջ իմ և տես . դու Տր զօրութեց Ած իէլի ։

Նայեա՛ց և այց արա ամ հեթանոսաց , մի՛ ողորմիր ամենեցուն , ոյք գործեն զանօրէնութիւն ։

Դարձ

Դարձցին ընդ երեկս . սովեսցին որպ՟ս շունք , և շրջեսցին զքաղաքաւ ։
Նոքա զօղանջեսցեն բերանօք իւրեանց , և սուր է ՚ի շրթունս ն՟ց ։
Իսկ արդ՝ ո՞վ լուաւ զայս . զի դու տ՟ր ծիծաղեսցիս զնոքօք , և արհամարհեսցես զա՟մ հեթանոսս ։
Զզօրութ՟ի իմ առ քեզ պահեսցից , զի ա՟յ օգնական իմ է ։
Ա՟յ իմ , ողորմութ՟ի ն՟ր կանխեսցէ առ իս . և ա՟յ իմ ցուցցէ ինձ ՚ի թշնամիս իմ ։
Մի՛ սպանաներ զն՟ս , զի մի՛ մոռասցին զծառայութիւնս քո ։
Ցրուեա զն՟ս զօրութ՟բ քով , և ընկեա զն՟ս . զի դու ես պաշտպան իմ տ՟ր ։
Մեղք բերանոյ ն՟ց՝ և բանք շրթանց ն՟ց , ընկլցին նոքա յամբարտաւանութ՟ե իւրեանց ։
Յանէծս և ՚ի ստութիս մատնեսցին , ՚ի կատարածի բարկութ՟ե սպառեսցին , և մի՛ գտցին ։
Գիտասցեն՝ զի ա՟յ տիրէ յակոբայ , և ա՟մ ծագաց երկրի ։
Դարձցին ընդ երեկս . սովեսցին որպ՟ս շունք , և շրջեսցին զքաղաքաւ ։
Նոքա ախտեսցին յուտել . ապա թէ ոչ յագեսցին , տրտնջեսցեն ։

Ես օրհնեցից զօրհնութ՟ի տ՟ն . և ցնծացայց առաւօտուց յողորմութ՟ե քում ։
Զի եղեր իմ պաշտպան՝ և տուն ապաւինի , յաւուր նեղութ՟ե իմոյ օգնական իմ ։
Քեզ սաղմոս ասացից՝ ա՟յ ապաւէն իմ . ա՟յ ողորմութ՟ե իմոյ ։

Սաղմոս դաւթի արձանագիր . ՚ի կատարած . զառանցելոց ժամանակաց առ ուսմանէ . ՚ի ժամանակի զի հրձիգ արար նա զմիջագետս և զասորեստանն սոփաց , և ՚ի դարձին հարկանէր յովաբ զձորն աղտից յերկոտասան հազարս ։

ԾԹ

Ա՟Յ մերժեցեր և աւերեցեր զմեզ . բարկացար , և գթացիր ՚ի մեզ ։
Շարժեցեր զերկիր , և խռովեցուցեր զսա . բժշկեա զհարուածս սորա՝ զի սասանեցաւ ։
Ցուցեր ժողովրդեան քում խստութ՟ի . և ետուր ըմպել մեզ գինի յիմարութ՟ե ։
Ետուր երկիւղածաց քոց նշան , զի ապրեսցին յերեսաց աղեղան ։
Որպէս փրկեսցին սիրելիք քո . կեցո աջով քո , և լուր մեզ ։
Ա՟յ խօսեցաւ ՚ի սրբութ՟ե իւրում . ցնծացայց , բարձր եղէց՝ բաժանեցից զսիւքեմ ։

50

քեմ . և զհովիտն յարկաց չափեցից .
Իմ է Գաղաադ, և իմ է Մանասէ . Եփ-
րեմ հզօրիչ գլխոյ իմոյ ։
Յուդայ թագաւոր իմ . Մովաբ աւա-
զան յուսոյ իմոյ .
Յեդովմ ուղղեցից զգնացս իմ . և ինձ
այլազգիք հնազանդ եղեն .
Ո՞ տարցէ զիս 'ի քաղաք ամուր . կամ ո՞վ
առաջնորդեսցէ ինձ մինչև ցեդոմ .
Եթէ ոչ դու ա՟ծ, որ մերժեցեր զմեզ,
և ոչ ելեր ա՟ծ ընդ զօրս մեր ։
Տուր մեզ օգնութ՟ի 'ի նեղութ՟ե . զի
ընդունայն է փրկութ՟ի մարդոյ .
Աստուծով արասցուք զօրութ՟ի . և նա ար-
համարհեսցէ զթշնամիս՝ որք նեղեն զմեզ ։

'Ի կատարած ընդ օրհնութ՟ե . Սաղմոս Դաւթի ։
Կ

Լուր ա՟ծ աղօթից իմոց . և նայեա՛ ա՟ռ
յաղօթս իմ .
'Ի ծագաց երկրի կարդացի առ քեզ ,
մինչ 'ի վհատակել սրտի իմոյ ։
'Ի վիմէ բարձր արարեր զիս . առաջնոր-
դեցեր ինձ, և իմ եղեր յոյս՝ և աշտարակ
հզօր եղեր ինձ յերեսաց թշնամւոյն .
Բնակեցայց ես 'ի յարկս քո յաւիտ՟ն . և
ծած-

ծածկեցայց ընդ հովանեաւ թևոց քոց .
Դու ա՟ծ , լուար աղօթից իմոց . ետուր
ժառանգութ՟ի , որք երկնչէին յանուանէ
քումմէ .
Աւուրս յաւուրս յաւելեր թագաւորի
ամաց ն՟ր , աւուրս ազգաց մինչև յազգս ։
Կացէ և մնայ յաւիտեան առաջի ա՟յ ողոր-
մութ՟ի և ճշմարտութ՟ի , որք խնդրեն 'ի նմանէ ։
Այսպէս սաղմոս ասացից անուան քում
յաւիտեանս յաւիտենից . և տաց քեզ
զաղօթս իմ օր ըստ օրէ ։

'Ի կատարած . 'ի վ՟ր իդիթումայ . Սաղմոս
Դաւթի ։ ԿԱ

Բայց միայն ա՟յ հնազանդ լեր անձն
իմ . զի 'ի նմանէ է ինձ փրկութ՟ի .
Նա է ա՟ծ իմ և փրկիչ իմ . ապաւէն իմ,
զի մի՛ սասանեցայց առաւել .
Մինչև յե՞րբ յաւնէք 'ի վ՟ր մարդոյ՝
սպանանել ա՟մենեքեան . ո՟ր յորմոյ թիւրե-
լոյ՝ և 'ի ցանկոյ մերժելոյ ։
Բայց միայն զպատիւ իմ խորհեցան
մերժել յինէն . և ընթացան 'ի ծարաւ
խուրեանց ։

Բ.է

Բերանովք իւրեանց օրհնէին, և սրտիւք անիծանէին ։

Բայց սակայն ա՟յ հնազանդ լեր անձն իմ, զի 'ի նմանէ է ինձ համբերութ՟ի ։

Նա է ա՟ծ իմ և փրկիչ իմ, ապաւէն իմ. զի մի՛ սասանեցայց ։

Յա՟յ է զօրութ՟ի իմ և փառք իմ. ա՟ծ օգնութե՟ իմոյ, յոյս իմ առ ա՟ծ է ։

Յուսացարուք 'ի նա ա՟մ ժողովք ժողովրդոց. սփռեցէք առաջի ն՟ր զսիրտս ձեր, զի ա՟ծ օգնական է մեր յաւիտեանս ժամանակաց ։

Սակայն ընդունայն են որդիք մարդկան. սուտ են որդիք մարդկան, 'ի կշիռս իւրեանց մեղանչեն, և ինքեանք յունայնութե՟ են 'ի միասին ։

Մի՛ յուսայք յանիրաւութ՟ի, յափշտակութե՟ մի՛ ցանկայք. և մեծութ՟ի թէ առաւել գայցէ, մի՛ յօժարեսցին սիրտք ձեր ։

Միանգամ խօսեցաւ ա՟ծ, և երկուս զայս լուայ ։

Յա՟յ է զօրութ՟ի, և քո տ՟ր ողորմութ՟ի. և դու հատուցանես իւրաքանչիւր ըստ գործոց ն՟ց ։

Սաղմոս Դաւթի. մինչդեռ նստէր նա յանապատի անդ Հրէաստանի ։ ԿԲ

Ա՟ծ իմ, ես առ քեզ առաւօտ առնեմ. ծարաւեաց առ քեզ հոգի իմ. քանիցպատիկ ևս և մարմին իմ ։

Ո՟պ երկիր անապատ և անջուր, ուր ոչ գոյ 'ի նմա ճանապարհ ։

Այսպէս 'ի ս՟ւրբ երևեցայց քեզ, տեսանել ինձ զզօրութ՟ի քո և զփառս քո ։

Վասն զի լաւ է ինձ ողորմութ՟ի քո քան զկեանս իմ. և շրթունք իմ գովեսցեն զքեզ ։

Այսպէս օրհնեցից զքեզ 'ի կեանս իմ, և յանուն քո համբարձից զձեռս իմ ։

Որպէս 'ի ճարպոյ պարարտութե՟ լցցի անձն իմ, շրթամբք ցնծութե՟ օրհնեսցէ զքեզ բերան իմ ։

Ո՜ թէ յիշէի զքեզ յանկողնի իմում, ընդ առաւօտս կանխեալ խօսէի ը՟ քեզ ։

Ո՜ եղեր իմ օգնական, 'ի հովանի թևոց քոց ցնծացայց ։

Ե՟կն զկնի քո անձն իմ. և զիս ընկալաւ աջ քո. և նոքա 'ի նանիր խնդրեցին զանձն իմ ։

Մտցեն 'ի ներքոյ անդնդոց երկրի .

մատնեսցին 'ի ձեռս սրոյ, և բաժինք աղուեսուց եղիցին:
Թագաւոր յուսացաւ 'ի Տէր. գովեսցին ամենեքեան՝ որք երդնուն նովաւ. խցցին բերանք այնոցիկ՝ որք խօսէին զանիրաւութիւն:

'ի կատարած. Սաղմոս Դաւթի: ԿԳ

Լուր Աստուած աղօթից իմոց յաղաչել իմ առ քեզ. յերկիւղէ թշնամւոյն փրկեա զանձն իմ:
Ծածկեցես զիս 'ի ժողովոց չարաց. 'ի բազմութենէ՝ որք գործեն զանօրէնութիւն:
Որք սրեցին որպէս սուսեր զլեզուս իւրեանց. լարեցին զաղեղունս իւրեանց յիրս դառնութեան:
Ձգել 'ի գաղտնիս այնոցիկ՝ որք ուղիղ են սրտիւք. յանկարծակի ձգեսցեն 'ի նոսա, և մի՛ երկիցեն:
Որք զօրացուցին յանձինս իւրեանց զբանս չարութեան. խորհեցան թաղուցանել յինձ որոգայթ. և ասացին ոչ տեսանէ զայս Տէր:
Քննեցին զանօրէնութիւն, պատրաստեցան 'ի քննել զքննութիւն:
Մատիցէ այր 'ի խորութիւն սրտի իւրոյ, և բարձր եղիցի Աստուած:

Նետք տղայոց եղեն վէրք նոցա. տկարացան 'ի նոցա լեզուք նոցա, և խռովեցան ամենեքեան՝ որք հայէին ընդ նոսա:
Երկեաւ ամենայն մարդ. 'ի պատմել զգործս Աստուծոյ, և զարարածս նորա 'ի միտ առին:
Ուրախ եղիցի արդար 'ի Տէր, և յուսասցի 'ի նա. նովաւ գովեսցին ամենեքեան, որք ուղիղ են սրտիւք:

'ի կատարած. Սաղմոս Դաւթի: Օրհնութիւն Երեմիայի և Եզեկիէլի՝ և ժողովրդեանն, յորժամ 'ի պանդխտութենէն կամէին ելանել: ԿԴ

Քեզ վայելէ օրհնութիւն Աստուած 'ի Սիոն. և քեզ տացին աղօթք յԵրուսաղէմ:
Լուր աղօթից իմոց, զի առ քեզ ամենայն մարմին եկեսցէ:
Բանք անօրինաց զօրացան 'ի վերայ մեր. և զամբարշտութիւնս մեր դու քաւեսցես:
Երանի զոր ընտրեցեր և ընկալար, և բնակեսցին 'ի գաւիթս քո:
Լցցուք մեք 'ի բարութենէ տան քո. սուրբ է տաճար քո՝ սքանչելի արդարութեամբ.
Լուր մեզ Աստուած փրկիչ մեր, յոյս ամենայն ծագաց երկրի, և որ 'ի ծով հեռի.

Պատրաստէ զլերինս զօրու՟թբ իւրով.
և զգեցեալ է զօրու՟թի։
Խռովեցուցանէ զմեծու՟թի ծովու, և
զձայն ալեաց ն՟ր ցածուցանէ։
Խռովեսցին հեթանոսք, և երկիցեն
բնակիչք երկրի ՚ի նշանաց քոց։
Ելս առաւօտու՝ ընդ երեկոյս զուար-
ճասցին. հայեցար յերկիր՝ արբեցուցեր
զնա, և բազում արարեր զմեծու՟թի ն՟ր։
Գետն ա՟յ լի եղև ջուրբ. պատրաստ
արարեր զկերակուր ն՟ր, զի այսպէս է
պատրաստութիւն։
Զակօս ն՟ր արբեցուցեր, և բազում
արարեր զարմտիս ն՟ր։
՚Ի ցօղել ն՟ր զուարթ եղիցի բոյս ն՟ր,
օրհնեսցի պսակ տարւոյ քաղցրութե՟ քոյ։
Դաշտք քո լցցին պարարտու՟թբ. պա-
րարտասցին գեղեցկութիւնք անապատի։
Բլուրք զցնծու՟թի զգեցցին, և զգեցցին
խոյք մաքեաց։
Հովիտք բազում արասցեն զցորեան,
աղաղակեսցեն և օրհնեսցեն։

՚Ի կտրծ. Սաղմոս դաւթի. վ՟ն յարութե՟։ ԿԵ

Աղաղակեցէք առ ա՟ծ ա՟մ երկիր. սաղ-
մոս ասացէք անուան ն՟ր, և տուք
զփառս

զփառս օրհնու՟թե ն՟ր։
Ասացէք ա՟յ, որպ՟ զի ահեղ են գործք
քո. ՚ի բազում զօրու՟թե քում ստեցին
քեզ թշնամիք քո։
Ամենայն երկիր երկիրպագցեն քեզ.
սաղմոս ասասցեն քեզ, և սաղմոս ասաս-
ցեն անուան քում։
Եկայք և տեսէք զգործս ա՟յ. որպ՟ զի
ահեղ են խորհրդով՝ քան զամենայն
որդւոց մարդկան։
Որ դարձոյց զծով ՚ի ցամաք. և ընդ գետս
անցցեն ոտանաւորք։
Անդ ուրախ եղիցուք մեք ՚ի նա, որ տի-
րէն զօրու՟թբ իւրով յաւիտենից։
Աչք ն՟ր ՚ի հեթանոսս հային. այք դառ-
նացուցին զնա, մի՛ բարձրասցին յան-
ձինս իւրեանց։
Օրհնեցէք հեթանոսք զա՟ծ մեր. լսելի՛
արարէք զձայն օրհնութե՟ ն՟ր։
Այն որ ետ զանձն իմ ՚ի կեանս, և ոչ
ետ դողու՟թի ոտից իմոց։
Փորձեցեր զմեզ ա՟ծ. և քննեցեր, որպ՟ և
քննի արծաթ։
Իջուցեր զմեզ յորոգայթ, եդեր զնե-
ղու՟թի ՚ի թիկունս մեր. և անցուցեր
զմարդիկ ՚ի վ՟ր գլխոց մերոց։
Ան

Անցաք մեք ընդ հուր և ընդ ջուր, և հաներ զմեզ ՚ի հանգիստ։
Մտից ՚ի տուն քո պատարագօք. տաց քեզ զուխտ իմ, զոր խոստացան քեզ շրթունք իմ, զոր բերան իմ խօսեցաւ ՚ի նեղութեան։
Ողջակէզս ուղղալիցս մատուցից քեզ՝ խոյովք և խնկովք. և քեզ մատուցից զուարակս և նոխազս։
Եկայք լուարուք ինձ, և պատմեցից ձեզ ամենեքեան՝ ոյք երկնչիք յայ, զոր ինչ արար անձին իմոյ։
Զնա բերանով իմով կարդացի. և բարձր արարից զնա լեզուաւ իմով։
Զմեղս թէ տեսանէի ՚ի սրտի իմում, միթէ լուէ՞ր ինձ Տր։
Վասն այսորիկ լուաւ ինձ ած, և նայեցաւ ՚ի ձայն խնդրուածաց իմոց։
Օրհնեալ է ած. որ ոչ ՚ի բացեայ արար զաղօթս իմ, և ոչ զողորմութի իւր յինէն։

՚Ի կատարած. ընդ օրհնութիս. Սաղմոս երգոյ։

ԿԶ

Ած ողորմեա՛ մեզ՝ և օրհնեա՛ զմեզ. երևեցո՛ զերեսս քո ՚ի մեզ՝ և ողորմեա՛ մեզ։

Ծա

Ծանուցանել յերկրի զճանապարհս քո, յազգս ամ զփրկութիս քո։
Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք ած, խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք ամ։
Ուրախ եղիցին և ցնծասցեն ազինք. զի դու դատես զժողովուրդս ուղղութ. և ազգաց երկրի դու առաջնորդես։
Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք ած. գոհասցին զքէն ժողովուրդք ամ։
Երկիր ետ զպտուղ իւր, և օրհնեաց զմեզ ած ած մեր։
Ած մեր օրհնեսցէ զմեզ, և ՚ի նմանէ երկիցեն ամ ծագք երկրի։

՚Ի կատարած. Սաղմոս Դաւթի։ ԿԷ

Յարիցէ ած՝ և ցրուեսցին ամ թշնամիք նր, փախիցեն ատելիք նր յերեսաց նր։
Որպ պակասի ծուխ՝ պակասեսցին. որպ հալի մոմ առաջի հրոյ, այնպէս կորիցեն մեղաւորք յերեսաց այ։
Արդարք ուրախ եղիցին՝ և ցնծասցեն

առա

առաջի նր՟, և զուարճասցին յուրա_
խութե՟ իւրեանց։
Օրհնեցէք զԱծ՟ մեր՝ և սաղմոս ասացէք
անուան նր՟. ճանապարհ արարէք այն_
միկ՝ որ նստի ընդ արևմուտս. և Տր՟ է
անուն նր՟։
Ցնծասցեն առաջի նր՟, և խռովեսցին
յերեսաց նր՟։
Որ հայր է որբոց՝ և դատաւոր այրեաց,
Ած՟ ՚ի տեղւոջ սրբութե՟ իւրում.
Ած՟ բնակեցուցանէ զմիակրօնս ՚ի տան,
և հանէ զկապեալս քաջութե՟ իւրով.
այնպէս և զդառնացօղս՝ որք բնակեալ
են ՚ի գերեզմանս.
Ած՟՝ ընդ ելանելն քո առաջի ժողովր_
դեան քո. ընդ անցանելն քո ընդ անա_
պատ՝ երկիր շարժեցաւ.
Քանզի և երկինք ցօղեսցին յերեսաց
Այ՟ ՚ի սինայէ՝ առաջի Այ՟ իէլի։
Անձրև կամաց պատրաստեցեր Ած՟ ժա_
ռանգութե՟ քում. թէպէտ և հիւանդա_
ցաւ, սակայն դու հաստատեցեր զնա,
և գազանք քո բնակեսցին ՚ի նմա։
Պատրաստ արարեր քաղցրութե՟ քով աղ_
քատի Ած՟. Տր՟ տացէ զբանս, որք աւե_
տարանեն զօրութե՟ բազմաւ։

Թագաւոր զօրութե՟ց, սիրելւոյ, գեղեց_
կութի՟ տան քո բաժանել յաւարի.
Թէպէտ և ննջեսջիք ՚ի մէջ վիճակաց։
Թևք աղաւնւոյ արծաթապատ, և թիկ_
նամէջ նր՟ ՚ի գոյն ոսկւոյ։
՚Ի զուամարել երկնաւորին զթագաւորս
՚ի վր՟ նր՟, ձիւնասցին ՚ի սաղմոն։
Լեառն Այ՟ լեառն պարարտ. լեառն մա_
ծեալ, լեառն պարարտ. և զինչ կար_
ծէք լերինք հպարտացեալք։
Լեառն, ընդ որ հաճեցաւ Ած՟ բնակիլ
՚ի նմա. քանզի և Տր՟ իսկ բնակեսցի
՚ի նմա իսպառ։
Կառք Այ՟ բիւրապատիկք, հազարք ուղ_
ղինչք, և Տր՟ ՚ի նս՟ ՚ի սինէ սրբութե՟ իւրում։
Ել ՚ի բարձունս՝ և գերեաց զգերութի՟.
էառ աւար՝ բաշխեաց պարգևս՝ և ետ
որդւոց մարդկան. քանզի թերահաւա_
տից ևս բնակել եղիցին ՚ի նմա։
Տր՟ Ած՟ օրհնեալ՝ օրհնեալ Տր՟ զօրհանա_
պազ, առաջնորդեսցէ մեզ. Ած՟ փրկիչ
մեր.
Ած՟ մեր Ած՟ կենարար, և ՚ի Տնէ են
ելք մահու.
Բայց սակայն՝ Ած՟ փշրեսցէ զգլուխս
թշնամեաց մերոց. և զհերն կարճնողին,

56

Որք գնան յանօրէնութե՟ իւրեանց ։
Ասաց տ՟ր՝ ՚ի խորոց անդնդոց դարձուցից, և ՚ի միջոյ ծանեաց զայն ՚ի դուրս կորզեցից ։
Որպ՟ թացցի ոտն քո յարեան, և լեզուք շանց քոց յարենէ թշնամեաց քոց ։
Երևեցան գնացք քո ա՟ծ, գնացք ա՟յ թագաւորին մերոյ սրբոյ ։
Կանխեցին իշխանք հանել զօրհնութի՟, ՚ի մէջ գուսանաց և գովչաց ։
Յեկեղեցիս օրհնեցէք զա՟ծ, և զտ՟ր յաղբերացն իս՟րլի ։
Անդ Բենիամին ՚ի տղայութե՟ զարմանալի, իշխանք յուդայ առաջնորդք ն՟ց՝ իշխանք զաբուղոնի, և իշխանք նեփթաղիմայ ։
Հրամայեա ա՟ծ զօրութ՟ քում․ զօրացո զայս, զոր հաստատեցեր ՚ի մեզ ։
՚Ի տաճարէ քումմէ յե՟մէ, քեզ մատուսցեն թագաւորք պատարագս ։
Սաստեա ՚ի գազանս եղեգան, ՚ի ժողովս զուարակաց՝ և ՚ի դասս երինջոց ։
Խոտեսցին այնոքիկ՝ որք ընտրեալ են արծաթով․ ցրուեա զհեթանոսս՝ որք կամին ընդ պատերազմ ։
Եկեսցեն հրեշտակք յեգիպտոսէ․ Հնդիկք յառաջագոյն ձեռնտու լիցին առ ա՟ծ ։

Թագաւորութի՟ք երկրի օրհնեցէք զա՟ծ, և սաղմոս ասացէք տ՟ն ։
Ճանապարհ արարէք այնմիկ, որ նստի յերկինս երկնից ընդ արևելս ։
Ահա տացէ զձայն իւր ՚ի ձայն զօրութե՟․ և տուք զփառս ա՟յ ։
՚Ի վ՟ր իս՟րլի մեծ վայելչութի՟ ն՟ր․ և զօրութի՟ ն՟ր մինչև յամպս երկնից ։
Սքանչելի է ա՟ծ ՚ի վ՟ր ս՟ց իւրոց, ա՟ծ իս՟րլի ։
Նա տացէ զօրութի՟ հաստատութե՟ ժողովրդեան իւրոյ․ օրհնեալ է ա՟ծ ։

՚Ի կատարած․ Սաղմոս Դաւթի․ վասն զուանցելոցն ։ ԿԸ

Ապրեցո զիս ա՟ծ, զի հասին ջուրք յանձըն իմ․ ընկղայ ես ՚ի խորս անդընդոց, ուր ոչ գոյ ինձ հանգիստ ։
Եկի ես ՚ի խորս ծովու, և շրջանք ընկղմեցին զիս ։
Աշխատեցայ ես առ աղաղակել, և կերկերեցաւ կոկորդ իմ ։
Նուաղեցան աչք իմ, առ յուսալ ինձ առ տ՟ր ա՟ծ իմ ։
Բազումք եղեն քան զհեր գլխոյ իմոյ,

որք ատէին զիս ՚ի տարապարտուց։
Զօրացան յիս թշնամիք իմ և ատելիք իմ ՚ի նանիր. զինչ զոր ոչ յափշտակեալ էի՝ տուժէի նոյն։
Աստուած դու ծանեար զանզգամութիւն իմ. և յանցանք իմ ՚ի քէն ոչ ծածկեցան.
Մի՛ ամաչեսցեն վասն իմ, որք համբերեն քեզ Տէր՝ Տէր զօրութեանց. մի՛ պատկառեսցին վասն իմ, որք խնդրեն զքեզ Աստուած Իսրայէլի։
Վասն քո համբերի նախատանաց, և ծածկեաց ամօթ զերեսս իմ։
Օտար եղէ ես յեղբարց իմոց, և հիւր որդւոց մօր իմոյ։
Նախանձ տան քո եկեր զիս. և նախատինք նախատչաց քոց անկան ՚ի վերայ իմ։
Խոնարհեցուցի պահօք զանձն իմ, և եղեն ինձ այս նախատինք. արարի զհանդերձս իմ քուրձ, և եղէ առակ նոցա։
Զինէն խօսէին, որք նստէին առ դրունս. զիս այպն առնէին, որք ըմպէին զգինի։
Ես յաղօթս կայի առ քեզ Տէր, ՚ի ժամանակ ընդունելի։
Աստուած ՚ի բազում ողորմութեան քում լուր ինձ, ՚ի ճշմարտութիւն փրկութեան քո։
Ապրեցո զիս ՚ի կաւոյ՝ զի մի՛ ընկղմեցայց.

ապ

ապրեցայց ես յատելեաց իմոց, և ՚ի խորոց ջուրց բազմաց։
Մի՛ ընկլցին զիս պտոյտք ջուրց, և մի՛ ընկղմեսցեն զիս անդունդք խորոց. և ջրհոր մի՛ կափուսցէ զբերան իւր ՚ի վերայ իմ։
Լուր ինձ Տէր, զի քաղցր է ողորմութիւն քո. ըստ բազում գթութեան քում հայեա՛ յիս, և մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո ՚ի ծառայէ քումմէ. զի նեղեալ եմ ես, վաղվաղակի լո՛ւր ինձ։
Հայեա՛ յանձն իմ, և փրկեա՛ զիս. և վասն թշնամեաց իմոց ապրեցո՛ զիս։
Զի դու գիտես զնախատինս իմ, զամօթ իմ, և զպատկառանս իմ։
Առաջի քո են ամենայն նեղիչք անձին իմոյ. նախատանաց համբերէր սիրտ իմ, և թշուառութեան։
Ակն ունէի՝ թէ ոք տրտմեսցի ընդ իս, և ոչ ոք էր. և մխիթարիչ ինձ ոք ոչ գտաւ։
Ետուն ՚ի կերակուր ինձ լեղի. և ՚ի ծարաւ իմ արբուցին ինձ քացախ։
Եղիցին սեղանք նոցա առաջի նոցա յորոգայթ, ՚ի հատուցումն և ՚ի գայթակղութիւն։
Խաւարեսցին աչք նոցա, զի մի՛ տեսցեն. և զթիկունս նոցա հանապազ կորացո՛։

Հեղ

Ընկեսցես ՚ի վերայ նոցա զբարկութիւն քո . և սրտմտութիւն բարկութեան քոյ հասցէ ՚ի վերայ նոցա :
Եղիցին բնակութիւնք նոցա աւերակ . և ՚ի յարկս նոցա մի՛ ոք իցէ՝ որ բնակիցէ :
Զի զոր դու հարեր, հալածեցին . և ՚ի վերայ ցաւոց իմոց յաւելին :
Դիր զմեղս ՚ի վերայ մեղաց նոցա, զի մի՛ մտցեն յարդարութիւն քո :
Ջնջեսցին նոքա ՚ի դպրութենէ քումմէ կենաց . և ընդ արդարս քո մի՛ գրեսցին :
Աղքատ և ցաւած եմ ես, փրկութիւն քո Աստուած ընկալցի զիս :
Օրհնեցից զանուն Աստուծոյ իմոյ օրհնութեամբ, և բարձր արարից զնա գովութեամբ :
Հաճոյ եղիցի Աստուծոյ քան զորթ մատաղ, որ բերէ զեղջիւրս և զկճղակս :
Տեսցեն աղքատք՝ և ուրախ եղիցին . խնդրեցէք զԱստուած, և կեցցեն անձինք ձեր :
Զի լուաւ Տէր տնանկաց . և զկապեալս իւր ոչ արհամարհեաց :
Օրհնեսցեն զնա երկինք և երկիր, ծով և ամենայն որ զեռայ ՚ի նմա :
Զի Աստուած փրկէ զՍիոն, և շինեսցին քաղաքք Հրէաստանի . շինեսցեն բնակեսցեն՝ և ժառանգեսցեն ՚ի նմա :
Զաւակ ծառայից քոց հաստատեսցի

անդ . և որք սիրեն զանուն քո, բնակեսցեն ՚ի նմա :

՚Ի կատարած, Սաղմոս Դաւթի՝ առ ՚ի յիշատակ փրկելոյ զնա Տեառն : ԿԹ

Աստուած յօգնել ինձ նայեա՛ց . և Տէր յընկերել ինձ փութա՛ :
Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին, որք խնդրէին զանձն իմ . դարձցին յետս և ամաչեսցեն, որք խորհէին ինձ չար :
Դարձցին առ ժամայն ամաչեցեալք . որք ասէին ինձ վա՛շ վա՛շ :
Ցնծասցեն և ուրախ լիցին ՚ի քեզ ամենեքեան, որք խնդրեն զքեզ Տէր :
Ասասցեն յամենայն ժամ, մեծ է Տէր . և որք սիրեն զփրկութիւն քո :
Ես աղքատ և տնանկ եմ, Աստուած օգնեա՛ ինձ . օգնական և փրկիչ իմ ես . և դու Տէր իմ՝ մի՛ յամենար :

՚Ի կատարած . որդւոցն Յովնադաբայ . յետ առաջնոյ գերութեան . Սաղմոս Դաւթի :

Հ

Ի քեզ Տէր յուսացայ, մի՛ ամաչեցից յաւիտեան . յարդարութիւն քում փրկեա՛ և ապրեցո՛ զիս :

Խոնարհեցո առ իս զունկն քո , և կեցո
զիս ։
Լեր իմ ած ապաւէն , և տեղի ամուր
կեցուցանել զիս • զի հաստատութիւն իմ և
ապաւէն իմ դու ես ։
Ած իմ, փրկեա զիս ՚ի ձեռաց մեղաւո_
րի • ՚ի ձեռաց անօրինի և անիրաւի ։
Դու ես համբերութիւն իմ տր, տր յոյս
իմ ՚ի մանկութենէ իմմէ ։
՚Ի քեզ հաստատեցայ ես յորովայնէ ,
յորովայնէ մօր իմոյ դու ես ապաւէն
իմ • և առ ՚ի քէն է օգնութիւն իմ յամ ժամ ։
Որպ զի նշաւակ եղէ ես բազմաց • և դու
օգնական իմ և հզօրիչ իմ ։
Լցցի բերան իմ գովութ , որպ օրհնեցից
զփառս քո • զօրհանապազ զմեծ վայել_
չութիւնս քո ։
Մի ընկենուր զիս տէր ՚ի ժամանակի
ծերութեան • ՚ի պակասել զօրութեան իմոյ մի՛
թողուր զիս ։
Ասացին թշնամիք իմ ինձ • և որք պահէ_
ին զանձն իմ, խորհեցան ՚ի միասին
և ասացին ։
Ած եթող զնա , հալածեցէք և հաս_
ջիք նմա • զի ոչ ոք է որ փրկէ զնա ։
Ած իմ, մի՛ հեռի առներ յինէն • և ած

յօգ

յօգնել ինձ նայեաց ։
Ամաչեսցեն և պակասեսցեն՝ որք չա_
րախօս կային զանձնէ իմմէ • զգեցցին
զամօթ և զպատկառանս , որք խնդրէին
ինձ չար ։
Ես յամ ժամ յուսացայց , և յաւելից
յօրհնութիւն քո ։
Բերան իմ պատմեսցէ զարդարութիւն
քո , զօրհանապազ զփրկութիւն քո ։
Որպէս ոչ թէ խարդախութի ինչ գիտէի
դպրութ • այլ մտից ՚ի զօրութիւն տն • և տր
յիշեցի զարդարութիւն քո միայն ։
Ած իմ, ուսուցեր զիս ՚ի մանկութ իմմէ •
և ցարդ ես պատմեցից զարդարութի քո ։
Մինչև յալևորիլ և՚ի ծերանալ , ած իմ
մի՛ թողուր զիս ։
Մինչև պատմեսցի բազուկ քո՝ ազգի
ամն որ գալոցն է ։
Զօրութիւն քո և զարդարութիւն քո
մինչև ՚ի բարձունս , զոր արարեր մեծա
մեծս • ած ո՞ նմանի քեզ ։
Որչափ ցուցեր ինձ նեղութի բազում և
չարչարանս , դարձեալ մխիթարեցեր զիս •
և՚ի խորոց անդնդոց երկրի հաներ զիս ։
Յաճախեցեր զզօրութիւն քո , դարձար
և մխիթարեցեր զիս • և՚ի խորոց երկրի

միւս

միաբանագամ համեր զնա։
Որդ և ես խոստովան եղէց քեզ 'ի պատ
րաստութ սաղմոսաց ճշմարիտդ ած. սաղ
մոս ասացից քեզ օրհնութբ սրբ իսրլի։
Ցնծասցեն շրթունք իմ, յորժամ սաղմոս
ասիցեմ քեզ. և անձն իմ՝ զոր փրկեցեր։
Այլ և լեզու իմ՝ զօրհանապազ խօսես
ցի զարդարութիս քո։
'Ի ժամանակի որպ յամօթ լիցին և ամա
չեսցեն, որք խնդրեին ինձ չար։

'Ի սողոմոն սաղմոս։ ՀԱ

Աստուած զիրաւունս քո արքայի տուր, և
զարդարութիս քո որդւոյ թագաւորի։
Դատել զժողովուրդս քո արդարութբ,
և զաղքատս քո իրաւամբք։
Առցեն լերինք զխաղաղութի ժողովր
դեան, և բլուրք զարդարութի։
Իրաւ արասցէ աղքատաց ժողովրդեան,
և կեցուսցէ զորդիս տնանկաց, և խո
նարհեցուսցէ զամբաստանս։
Կացցէ և մնասցէ ընդ արեւ, յառաջ
քան զլուսին, ազգէ մինչև յազգ։
Իջցէ որպ զանձրև 'ի վր գեղման, որպ
ցօղ զի ցօղէ յերկիր։
Ծագեսցի յաւուրս նր արդարութի,
թ բա

բազում խաղաղութի, մինչև կատարես
ցի լուսին։
Տիրեսցէ նա 'ի ծովէ մինչև 'ի ծով. 'ի
գետոց մինչև 'ի ծագս աշխարհի։
Առաջի նր նախ հնդիկք անկցին. և
թշնամիք նր հող կերիցեն։
Թագաւորք թարսի և կղզեաց՝ պա
տարագս մատուսցեն նմա. թագաւորք
արաբիայ և սաբայ՝ պատարագս բեր
ցեն նմա։
Երկիրպագցեն նմա ամ թագաւորք երկ
րի. և ամ ազգք ծառայեսցեն նմա։
Զի փրկեաց զաղքատն 'ի ձեռաց հզօ
րի. զաղքատն և զտնանկն, որոյ ոչ է
իւր օգնական։
Խնայեսցէ նա յաղքատն և 'ի տնանկն.
և զանձինս տնանկաց կեցուսցէ. 'ի վաշ
խից չարաց փրկեսցէ զանձինս նց։
Պատուական է անուն նր առաջի նց.
կեցցէ, և տացի նմա յոսկւոյն արա
բացւոց։
Յաղօթս կացցեն առ նա յամ ժամ. և
զօրհանապազ օրհնեսցեն զնա։
Եղիցի հաստատութի ընդ ամ երկիր.
և 'ի վր գլխոց լերանց։
Բարձրասցի քան զլիբանան պտուղ նր. և
ժ ծաղ

Ծաղկեսցի 'ի քաղաքի տն ոպ խոտ երկրի։
Եղիցի անուն տն օրհնեալ յաւիտեան.
զի յառաջ քան զարե է անուն նր։
'Ի նա օրհնեսցին ամ ազգք երկրի, և
ամ ազինք երանիցեն նմա։
Օրհնեալ տր ած իսրայէլի որ առնէ
սքանչելիս միայն. և օրհնեալ է անուն
սբ փառաց նր յաւիտեան. լցցի փա-
ռօք նր ամ երկիր. եղիցի եղիցի։

Աղօթք Աննայի մօրն Սամուէլի։
ա Թագ. Բ։

Հաստատեցաւ սիրտ իմ 'ի տր. և
բարձրացաւ եղջիւր իմ յած
փրկիչ իմ։
Ընդարձակեցաւ բերան իմ 'ի վերայ
թշնամեաց իմոց. ուրախ եղէց 'ի փրր-
կութն քում։
Զի ոչ գոյ սբ ոպ զտր, և ոչ արդար ոպ
զած մեր. և չիք սբ բաց յոյ մերմէ։
Մի՛ պարծիք և մի՛ խօսիք զամբարտա-
ւանս. և մի՛ ելցէ ընդ բերանս ձեր
բան հպարտ մեծաբանութն։
Զի գիտութեց՝ տր ած պատրաստէ իւրով
իմաստութբ՝ զգնացս յարարածս իւր։

Զօ

Զօրաց հաստ աղեղունք թուլացան,
և տկարք վառեցան զօրութբ.
Յագք և լիք հացիւ՝ նուաղեցան. և
քաղցեալք լցին զերկիր.
Ամուլն ծնաւ եօթն, և բազմածինն
նուաղեցաւ 'ի ծննդոց.
Տր մեռուցանէ, և տր կեցուցանէ.
իջուցանէ 'ի դժոխս՝ և հանէ։
Տէր աղքատացուցանէ՝ և տր մեծա-
ցուցանէ. խոնարհ առնէ զամբարտա-
ւանս մինչև յերկիր, և բարձր առնէ
զտառապեալս յաղբեւաց։
Նստուցանէ զնս իշխանս՝ ընդ իշխանս
ժողովրդեան. և զաթոռ փառաց ժա-
ռանգեցուցանէ նց։
Կատարէ զուխտս ուխտաւորաց. և
օրհնեաց զամս արդարոց։
Զի ոչ թէ իւրով զօրութբ զօրանայ
հզօր. այլ տր տկար առնէ զհակառա-
կորդս իւր. տր սբ է։
Մի՛ պարծեսցի խորհրդականն 'ի խոր-
հուրդս իւր. և մի՛ պարծեսցի հզօրն
'ի զօրութի իւր. և մի՛ պարծեսցի մեծն
'ի մեծութն իւրում։
Այլ որ պարծին, 'ի տր պարծեսցի. 'ի
խորհուրդս գիտութե զտր ճանաչել։

Ա

Առնել զիրաւունս, և գործել զարդա-րութիւն 'ի վր երեսաց երկրի:
Տէր ել յերկինս՝ և որոտաց. և ինքն դատէ առանց բարբառելոյ:
Տայ զօրութիւն թագաւորաց մերոց. և բարձր առնէ զեղջիւր օծելոյ իւրոյ:
Փառք հօր և որ.

Մաղթանք:

Բարձրացաւ եղջիւր իմ յած փրկիչ իմ. հաստատեցաւ սիրտ իմ 'ի տր՝ տէրամբ և հաւատով:

Մարդասէր տր՝ վր սրբուհ:

Քարոզ և աղօթք՝ Ողորմեա, և 'ի Նեղութեան կանոնացն:

Վն գտանելոյ մեզ շնորհս և ող-ողորմութիւն 'ի բարերար տնէ մերմէ, զտր աղաչեսցուք: Տր ողորմեա:
Վն փրկելոյ զմեզ 'ի պատուհասէ մարդկան՝ և յորոգայթից սատանայի, զտր:
Վն ամ անձանց քրիստոնէից, և տանց հաւատացելոց, զտր:
Վն որք 'ի լերինս յայրս և 'ի փապարս բնակեալ են որպ հարքն մեր, զտր:

Վն

Վն որք սաղմոսիւք և օրհնութբ կատա-րեն զամ ժամանակս կենաց իւրեանց, զտր աղա:
Վն հոգ: Ու եւս միա: Զանձինս:
Ողորմեայ:

Աղօթք:

Գոհանամք զքէն տր ած մեր, որ զարթուցեր զմեզ 'ի հանգստենէ քնոյ շնորհիւ ողորմութե քո: Զարթո զմիտս մեր արդարութե առ քեզ տր ած մեր, զի տեսցեն աչք մեր զփրկութիւն քո: Եկեսցէ և բնակեսցէ առ մեզ ածութի քո. և ողորմութիւն քո հովանի և պահպան լիցի 'ի վր պաշտօնէից քոց: Ու ըղ մեզ զծառայքս քո արժանի արա 'ի տուէ և 'ի գիշերի և յամ ժամու միշտ խորհիլ 'ի սէր պատուիրանաց քոց: Ու գոհանալով փառաւորել զհայր և զորդի և զսբ հոգին. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն:

Խաղաղութիւն ամենեցուն:
Աստուծոյ երկիրպագեսցուք:

Կենդանարար զօրութի և աղբիւր ան-մահութե, դու ես քս ած փրկիչ մեր:

Ու

Որ շնորհեցեր մեզ 'ի մէջ գիշերի յառնել՝ և խոստովան լինել առ քեզ՝ վասն իրաւանց և արդարութեան քո: Եւ այժմ աղաչեմք զքեզ Տէր Աստուած մեր, արա՛ ըզմեզ արթունս և պատրաստս 'ի ժամ առաւօտու ընդ ողս քո: Եւ ընդ նոսին գոհանալով փառաւորել զքեզ ընդ հօր և ընդ հոգւոյդ Սրբոյ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից.

ամէն:

Մաղթանք:

Պահպանութեամբ և ճշմարիտ խոստովանութեամբ անդադար փառաւորեմք զհայր և զորդի և զՍուրբ հոգին. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից.

ամէն:

Օրհնեալ Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս. ամէն:
Հայր մեր որ յերկինս ես:

անարգեսցես. զի հուր բորբոքեցաւ 'ի սրտի իմում, և երիկամունք իմ այլագունեցան:

Ես արհամարհեալ եղէ, և ոչ գիտացի. որպէս զանասուն համարեցայ առաջի քո, և ես յամենայն ժամ ընդ քեզ եմ:

Կալար զաջոյ ձեռանէ իմմէ, 'ի խորհուրդս քո առաջնորդեցեր ինձ, և փառօք ընկալար զիս:

Զի՞նչ կայ իմ բնաւ յերկինս, կամ 'ի քէն զի՞նչ ես խնդրեցից յերկրի:

Նուաղեցաւ սիրտ իմ և մարմին իմ. Աստուած սրտի իմոյ, բաժին իմ Աստուած յաւիտեան:

Ահաւասիկ ոյք հեռի արարին զանձինս իւրեանց 'ի քէն, կորիցեն. սատակեսցես զամենայն՝ ոյք ապստամբ եղեն 'ի քէն:

Ինձ մերձենալ առ Աստուած բարի է, և դնել առ Տէր զյոյս իմ:

Պատմել զամենայն օրհնութիւնս քո, 'ի դրունս դստեր Սիոնի:

Իմաստութեան. Սաղմոս Ասափայ: ՀԳ

Ընդէ՞ր մերժեցեր Աստուած իսպառ, բարկացաւ սրտմտութիւն քո 'ի վերայ խաշանց արօտի քո:

Յիշեա՛ զժողովուրդ քո, զոր ստացար

'ի սկզբանէ. փրկեցեր զվիճակ ժառանգութեան քո։

Լեառն սիօն այս՝ ուր բնակեցար դու 'ի նմա. համբարձ զձեռն քո 'ի վ՟ր ամբարտաւանութե՟ ն՟ց իսպառ։

Որ ինչ անիրաւեցաւ թշնամին 'ի սրբութե՟ քում. պարծեցան ատելիք քո 'ի մէջ բարեկենդանութե՟ իւրեանց։

Եդին զնշանս իւրեանց 'ի նշանս. և ինքեանք ոչ ծանեան զելս 'ի վերուստ։

Որպէս յանտառի՝ փայտատօք կոտորեցին զդրունս ն՟ր. 'ի միասին փայտատօք և մրճօք կործանեցին զնա։

Այրեցին 'ի հուր զսրբութի՟ քո յերկրի. պղծեցին զխորան անուան քո։

Ասացին 'ի սիրտս իւրեանց ազգք ն՟ց 'ի միասին, եկայք լուեցուսցուք զա՟մ տօնս Տյ՟ յերկրէ։

Նշանս մեք ինչ ոչ տեսաք, և ոչ ևս գուցէ մարգարէ. և զմեզ ինչ ոք ոչ ճանաչիցէ։

Մինչև յե՞րբ Ա՟ծ՝ նախատէ թշնամին, բարկացուցանէ հակառակորդն զանուն Տը՟ քո։

Ընդէ՞ր դարձուցանես զձեռն քո, և զաջ քո 'ի միջոյ ծոցոյ քումմէ իսպառ։

Բծ Թագաւոր մեր յառաջ քան զյաւիտեանս. որ արարեր զփրկութի՟ 'ի մէջ երկրի։

Դու հաստատեցեր զօրութ՟բ քով զծով. դու խորտակեցեր զգլուխս վիշապին 'ի վ՟ր ջուրց։

Դու փշրեցեր զգլուխս վիշապին, և ետուր զնա կերակուր զօրացն հնդկաց։

Դու բղխեցուցեր զաղբիւրս և զվտակս. դու ցամաքեցուցեր զգետս սաստիկս։

Քո է տիւ, և քո է գիշեր. զլոյս և զարև դու արարեր. և դու հաստատեցեր զա՟մ սահմանս երկրի. զգարուն և զամառն դու ստեղծեր։

Բայց յուշ լիցի քեզ՝ զի թշնամին նախատեաց զտէրդ. ժողովուրդ անզգամ բարկացոյց զանուն Տը՟ քո։

Մի՛ մատներ գազանաց զանձն՝ որ խոստովան առնի առ քեզ. և զանձինս տնանկաց քոց մի՛ մոռանար իսպառ։

Հայեա՛ց յուխտ քո. զի լցան տունք աւիշերց յերկրի անիրաւութ՟բ։

Մի՛ դարձցի անանկն ամաչեցեալ. այլ աղքատք և տնանկք օրհնեսցեն զանուն Տը՟ քո։

Արի՛ Ա՟ծ, և դատեա՛ զդատաստանս քո.

քո. յիշեա՛ զնախատինս՝ որ յանզգա-
մէն զօրհանապազ:
Մի՛ մոռանար զձայն պաշտօնէից քոց.
ամբարտաւանութ՟ի ատելեաց քոց վե-
րասցի հանապազ:

՚Ի կատարած. մի՛ ապականեր. ընդ օրհնութ՟իս:
Սաղմոս յասափ. երգ առ ասորեստանեայս:

ՀԴ

Խոստովան եղիցուք առ քեզ ած՟,
խոստովան եղիցուք և կարդաս-
ցուք զանուն ոը՟ քո:
Պատմեցից զամ՟ սքանչելիս քո. յոր-
ժամ ժամ առից՝ ես ուղիղ դատեցից:
Մաշեցաւ երկիր՝ և ամ՟ բնակիչք նր՟.
ես հաստատեցի զսիւնս նր՟:
Ասացի անօրինաց, թէ մի՛ անօրինէք.
և մեղաւորաց, թէ մի՛ բարձրացուցա-
նէք զեղջիւրս ձեր:
Մի՛ համբառնայք ՚ի բարձունս զեղ-
ջիւրս ձեր. և մի՛ խօսիք զայ՟ անիրաւութ՟ի:
Զի ո՛չ յարևելից՝ և ո՛չ յարևմտից, և ո՛չ
յանապատէ լերանց. այլ ած՟ դատաւոր է:
Զայս խոնարհ առնէ, և զայն բարձ-
րացուցանէ. բաժակ ՚ի ձեռին տն՟ գի-
նի

նի լի անապակ արկեալ. և խոնարհե-
ցուցանէ յայսմանէ յայս:
Սակայն մրուր նր՟ ոչ սպառեսցի. և
արբցեն զնա ամ՟ մեղաւորք երկրի:
Ես ցնծացայց յաւիտեան. սաղմոս ա-
սացից այ՟ յակոբայ:
Զամ՟ եղջիւրս մեղաւորաց փշրեսցես.
և բարձր եղիցի եղջիւր արդարոյ:

՚Ի կատարած. ընդ օրհնութ՟իս. մի՛ ապականեր:
Սաղմոս յասափ. երգ առ ասորեստանեայս:

ՀԵ

Յայտնի է ՚ի հրէաստանի ած՟, և յիս-
րայէլ մեծ է անուն նր՟:
Եղև ՚ի խաղաղութ՟ե տեղի նր՟. և բնա-
կութ՟ի նր՟ ՚ի սիօն:
Անդ խորտակեաց տր՟ զզօրութ՟ի աղե-
ղան, զզէն զսուր և զճակատամարտ:
Լուսաւոր ես դու սքանչելապէս լե-
րանցն յաւիտենից. խռովեցին ամ՟քն
որք անմիտք էին սրտիւք. ննջեցին ըզ-
քունս իւրեանց՝ և ինչ ոչ գտին:
Ամենայն արք՝ ՚ի մեծութ՟ե ձեռաց իւր-
եանց. ՚ի սաստէ քումմէ ած՟ յակոբայ
ննջեցին, և որք հեծեալ էին ՚ի ձիս:
Դու ահաւոր ես՝ և ո՛վ կարէ կալ առ՟ջի
քո.

քո. ո՞վ երևեցար դու յերկնից, յայտ֊
նի եղև բարկութիւն քո։
Երկիր երկեաւ և սարսեցաւ՝ ընդ յառ֊
նելն այ ՚ի դատաստան. ընդ ապրեցու֊
ցանել զամ հեզս երկրի։
Խորհուրդք մարդկան խոստովան առ֊
նեն առ քեզ. և ծածկեալք իմաստութ
օրհնեսցեն զքեզ։
Ուխտս դիք՝ և կատարեցէք տն այ մե֊
րոյ, ամէն որք շուրջ էք զնովաւ։
Մատուցէք պատարագս ահաւորին.
որ քաղէ զհոգիս իշխանաց, ահաւոր է
նա քան զամ թագաւորս երկրի։

՚Ի կատարած. վն իդիթովմայ. Սաղմոս յասափ։
ՀԶ

Ձայնիւ իմով ես առ տր կարդացի. ձայ
նիւ իմով առ ած, և նայեցաւ առ իս։
Յաւուր նեղութե իմոյ զած խնդրեցի
ձեռօք իմովք. և ՚ի գիշերի առաջի նր
ոչ խաբեցայ։
Ոչ կամէր մխիթարել անձն իմ. յիշեցի
զած՝ և ուրախ եղէ. հոգայի, և նուա֊
ղէր յիս հոգի իմ։
Ժամանեցին պահուց աչք իմ. խռովե֊
ցայ և ոչ խօսեցայ. խորհեցայ զաւուրն

զառաջինս. և զամն յաւիտենից յիշեցի։
Խօսեցայ ՚ի գիշերի ընդ սրտի իմում.
հոգայի՝ և տառապէր յիս հոգի իմ։
Մի թէ յաւիտենից մերժեսցէ՞ զիս տր.
և ոչ ևս յաւելցի ՚ի հաճիլ և ևս։
Կամ իսպառ արգելցէ՞ զողորմութիւն
իւր յինէն. կամ կատարեսցէ՞ զբան իւր
ազգէ մինչև յազգ։
Կամ մոռասցի՞ գթալ ած իմ և ես. կամ
արգելցէ՞ զգթութի իւր՝ բարկութե իւրով։
Ասացի՝ և այժմ սկսայ. այս է նորոգու֊
մն աջոյն բարձրելոյ։
Յիշեցի զգործս տն ՚ի սկզբանէ. յի֊
շեցի զսքանչելիս նր։
Խորհեցայ յամ գործս քո, և ՚ի ձեռա֊
գործս քո խորհեցայ։
Ած՝ ՚ի սրբութե են ճանապարհք քո.
ո՞վ է ած մեծ՝ որպէս զած մեր. դու ես
ած, որ առնես զսքանչելիս։
Յուցեր ժողովրդեան քում զզօրութի քո.
փրկեցեր բազկաւ քով զժողովուրդս
քո, զորդիսն յակոբայ՝ և յովսեփու։
Տեսին զքեզ ջուրք ած, տեսին զքեզ
ջուրք՝ և երկեան. և խորք խռովեցան
՚ի ձայնէ ջուրց բազմաց։
Ձայն ետուն ամպք. քանզի և նետք քո

գնան ՚ի ձայնէ որոտալոյ քո անուք ։
Երևեցան փայլատակմունք քո տիեզերաց, խռովեցաւ և դողաց երկիր ։
՚Ի ծովու են ճանապարհք քո, և շաւիղք քո ՚ի ջուրս բազումս. և հետք քո ոչ երևեին ։
Առաջնորդեցեր որպ խաշին ժողովրդեան քո. ՚ի ձեռն Մովսէսի և Ահարոնի ։

՚Ի կրթ. իմաստու. Ասափայ յասաղմ. ՀԷ

Նայեցարուք ժողովուրդք յօրէնս իմ. խոնարհեցուցէք զունկն ձեր ՚ի բանս բերանոյ իմոյ ։
Բացից առակաւ զբերան իմ, և խօսեցայց զառակս ՚ի սկզբանէ,
Որ լուաք՝ և ծանեաք զայս, և հարքն մեր պատմեցին մեզ.
Ոչ ինչ ծածկեցաւ յորդւոց նոցա յազգ յայլ, պատմել զօրհնութիւնս Տն, զզօրութիւն և զսքանչելիս իւր՝ զոր արար ։
Հաստատեաց զվկայութիւն իւր առ Յակոբ, և օրէնս եդ ՚ի մէջ Իսրայէլի ։
Որ ինչ միանգամ պատուիրեաց հարցն մերոց, ցուցանել զայս որդւոց իւրեանց. զի ծանիցեն յազգ յայլ ։

Որդիք որք ծնանիցին՝ յարիցեն և պատմեսցեն զայս որդւոց իւրեանց. զի դիցեն առ Այ զյոյս իւրեանց, և մի՛ մոռասցին զգործս Այ ։
Զպատուիրանս նր խնդրելով խնդրեսցեն. և մի՛ եղիցին որպէս և հարքն իւրեանց.
Ազգ չար և դառնացօղ. ազգ՝ որ ոչ ուղղեաց զսիրտ իւր, և ոչ հաստատեաց առ Այ զհոգի իւր ։
Որդիք եփրեմի լարաձիգք և աղեղնաձիգք, յաւուր պատերազմի կապարճս դարձուցին.
Ո՛չ կացին նոքա յուխտի Տն. և ըստ իրաւանց նր ոչ կամեցան գնալ ։
Մոռացան զերախտիս նր, և զսքանչելիսն՝ զոր եցոյց նց.
Առաջի հարց նց զոր արար զսքանչելիս իւր, յերկրին եգիպտացւոց՝ և ՚ի դաշտին տայանու ։
Հերձ զծովն՝ և անցոյց զնս. և կացոյց զջուրսն որպ ՚ի տիկս ։
Առաջնորդեաց նց ամպով ՚ի տուէ. և զամ գիշեր ՚ի լոյս հրոյ ։
Հերձ զվէմն յանապատին, և ետ ըմպել նց որպ ՚ի խորոյ մեծէ ։

Եհան

Եհան զջուրսն 'ի վիմէն. և հոսեաց որպէս զգետս զջուրսն։

Սակայն յաւելին 'ի մեղանչել. և ևս բարկացուցին զբարձրեալն յանջրդի։

Փորձեցին զԱստուած 'ի սիրտս իւրեանց, 'ի խնդրել զկերակուր անձանց իւրեանց։

Տրտնջեցին զԱստուծոյ՝ և ասացին. միթէ կարօղ իցէ Աստուած պատրաստել սեղան յանապատի։

Քանզի հարկանէր զվէմն՝ և հոսէին ջուրք, և վտակք խաղային 'ի նմանէ.

Միթէ հաց ևս կարասցէ տալ նա մեզ. կամ պատրաստեսցէ սեղան ժողովրդեան իւրոյ։

Վասն այսորիկ լուաւ զայս Տէր, և յապաղեաց. հուր բորբոքեցաւ 'ի յակոբ, և բարկութիւն ել 'ի վերայ Իսրայէլի։

Զի ոչ հաւատացին յԱստուած, և ոչ յուսացան 'ի փրկութիւն նորա։

Հրաման ետ ամպոց 'ի վերուստ, և ըզդրունս երկնից եբաց. և տեղեաց 'ի նոսա զմանանայ 'ի կերակուր։

Զհաց երկնից ետ նոցա, զհաց հրեշտակաց կերին մարդիկ. և իջոյց 'ի նոսա զկերակուր 'ի լիութիւն։

Եհան զհողմն հարաւոյ, և էած զօրութեամբ

թեամբ իւրով զհիւսիսայինն։

Տեղեաց 'ի նա միս որպէս զհող. որպէս զաւազ ծովու զթռչունս թևաւորս։

Արկ 'ի մէջ բանակի նոցա, և շուրջ զվրանօք նոցա։

Կերին և յագեցան յոյժ. և զցանկութիւն նոցա ետ նոցա. և ոչ ինչ կարօտ եղեն 'ի ցանկութենէ իւրեանց։

Մինչդեռ կերակուրք 'ի բերանս իւրեանց էին, բարկութիւն Աստուծոյ ել 'ի վերայ նոցա.

Սպան զբազումս 'ի նոցանէ. և զընտիր ընտիրս Իսրայէլի սատակեաց։

Յայսմ ամենայնի մեղան և ևս. և ոչ հաւատացին սքանչելեաց նորա։

Պակասեցան յունայնութիւն աւուրք նոցա. և ամք նոցա փութապէս անցին։

Յորժամ սպանանէր զնոսա, խնդրէին զնա. դառնային և առաւօտ առնէին առ Աստուած։

Յիշեցին՝ զի Աստուած օգնական էր նոցա. Աստուած բարձրեալ փրկիչ էր նոցա։

Սիրեցին զնա բերանովք իւրեանց, և լեզուօք իւրեանց ստեցին նմա. և սիրտք նոցա ոչ էին ուղիղք ընդ նմա, և ոչ հաւատացին ուխտի նորա։

Իսկ նա ինքն գթած էր, քաւէր ըզ

մեղս նց՟՝ և ոչ ապաշխարեր.
Յաձախեր դարձուցանել զբարկութի՟ իւր. և ոչ բորբոքեր զամ՟ սրտմտութի՟ իւր:
Յիշեաց՝ թէ մարմին են նոքա. հոգի որ ելանէ՝ այլ ոչ ևս դառնայ:
Քանիցս անգամ դառնացուցին զնա յանապատի. և բարկացուցին զբարձրեալն յանջրդի.
Դարձան՝ և փորձեցին զած՟. և զսբն՟ իսէլի՟ զայրացուցին.
Ոչ յիշեցին զձեռն նր՟. յաւուր յորում փրկեաց զնս՟ ՚ի ձեռաց նեղչաց նց՟:
Որպ՟ արար զնշանս՝ և զարուեստս իւր յերկրին եգիպտացւոց, և ՚ի դաշտին տայանու.
Դարձոյց յարիւն զգետս նց՟. և զանձրևս նց՟, զի մի՛ արբցեն.
Առաքեաց ՚ի նոսա շանաձանձ, և եկեր զնս՟. և գորտիւ ապականեաց զնս՟.
Ետ ժանկոյ զպտուղս նց՟, և զվաստակս նց՟ մարախոյ:
Եհար կարկտիւ զայգիս նց՟, և զթզենիս նց՟ եղեմամբ:
Մատնեաց ՚ի կարկուտ զանասունս նց՟. և զստացուածս նց՟ հրով դատեաց:
Առաքեաց ՚ի նոսա զսրտմտութի՟ բար-

կութե՟

կութե՟ իւրոյ, զսրտմտութի՟ զբարկութի՟ և զնեղութիւն:
Առաքեաց ՚ի նոսա տանջանս ՚ի ձեռն հրեշտակի չարի. և դիմեցոյց ՚ի նոսա զսրտմտութի՟ բարկութե՟ իւրոյ:
Ոչ անխայեաց ՚ի մահուանէ զանձինս նց՟. և զանասունս նց՟ ՚ի մահ մատնեաց:
Եհար զամենայն անդրանիկս եգիպտացւոց, զսկիզբն ամ՟ վաստակոց նց՟ ՚ի յարկս քամայ:
Հորդան եւ ոպ՟ խաշին ժողովրդեան իւրոյ. և եհան զնս՟ ոպ՟ զհօտ յանապատ:
Առաջնորդեաց նց՟ յուսով, և ոչ երկեան. և զթշնամիս նց՟ ծով ծածկեաց:
Եհան զնս՟ ՚ի լեառն սրբուե՟ իւրոյ, ՚ի լեառն այն՝ զոր ստացաւ աջ նր՟:
Մերժեաց յերեսաց նց՟ զհեթանոսս. և վիճակեցոյց ՚ի նս՟ զվիճակ ժառանգուե՟ իւրոյ, և բնակեցոյց ՚ի յարկս նց՟ զազգն իսրայէլի.
Փորձեցին՝ դառնացուցին զած՟ բարձրեալն, և զվկայուի՟ նր՟ ոչ պահեցին:
Դարձան խոտորեցան որպէս և հարքն իւրեանց, դարձան՝ և եղեն որպէս զաղեղն թիւր:
Դարձեալ բարկացուցին զնա ՚ի բա-

գինս

գլինս իւրեանց. և դրօշելովք իւրեանց
նախանձ արկին նմա։
Լուաւ ած, և արհամարհեաց զնոսա.
և անարգեաց յոյժ զԻէլ։
Մերժեաց յիւրմէ զխորանն ՚ի սե-
լովայ. զխորանն, զոր բնակեցոյց ՚ի մէջ
մարդկան։
Մատնեաց ՚ի գերութի զզօրութի նց. և
զգեղ նց ՚ի ձեռս թշնամեաց նց։
Արգել ՚ի սուր զժողովուրդ իւր. և
զժառանգութի իւր անտես արար։
Զերիտասարդս նց եկեր հուր, և կու
կուսանաց նց ոչ ոք սգացաւ։
Քահանայք նց անկան ՚ի սուր. և
զայրիս նց ոչ ոք էր՝ որ լայր։
Զարթեաւ տր ՚ի քնոյ տր, որպէս հզօր
զի թափէ զգինի։
Եհար յետս զթշնամիս իւր, և նախա-
տինս յաւիտենից արար զնս։
Մերժեաց նա զխորանն յովսէփու, և
զազգն եփրեմի նա ոչ ընտրեաց։
Այլ ընտրեաց նա զազգն յուդայ. զլ-
լեառն սիոնի, զոր և սիրեաց։
Շինեաց որպէս միեղջերուի զսրբութի
նր. յերկրի հաստատեաց զնա յաւիտեան։
Ընտրեաց զդաւիթ ծառայ իւր, և

ընկա

ընկալաւ զնա ՚ի հօտէ խաշանց. ՚ի վեր-
ջին ծնելոցն ընկալաւ զնա։
Հովուել զյակոբ ծառայ իւր, և զիս-
րայէլ ժառանգութի իւր։
Արածեր զնոսա խմաստութբ սրտի իւ-
րոյ, յանմեղութի ձեռաց իւրոց առաջ-
նորդեր նոցա։

Սաղմոս յասափ։ ՀԲ

Ած մտին հեթանոսք ՚ի ժառանգութի
քո. պղծեցին զտաճար սբ քո։
Արարին զերուսաղէմ որպէս զհիւղս
մրգապահաց. արկին զդիակունս ծա-
ռայից քոց՝ գէշ թռչնոց երկնից, և
զմարմինս սբց քոց՝ գազանաց երկրի։
Հեղին զարիւն նց որպ ջուր՝ շուրջ զե-
րուսաղէմաւ, և ոչ ոք էր՝ որ թաղէր զնս։
Եղաք մեք նախատինք դրացեաց մե-
րոց. ծաղր և այպն կատականաց այնո-
ցիկ, որք շուրջ էին զմեօք։
Մինչև յե՞րբ տր՝ բարկանաս դու իս-
պառ. բորբոքեսցի որպ հուր նախանձ քո։
Հեղ զբարկութի քո ՚ի վր ազգաց՝ որք
զքեզ ոչ ճանաչեցին. ՚ի վր թագաւորաց
որք զանուն քո ոչ կարդացին. զի կերին
զյակոբ, և զտեղի նր աւերեցին։

Մի՛ յիշեր զմեղս մեր զառաջինս. վաղ-
վաղակի հասցէ առ մեզ ողորմութիւն քո տր. զի
աղքատացաք յոյժ:
Օգնեա՛ մեզ ած փրկիչ մեր, վն փա-
ռաց անուան քո:
Տր փրկեա՛ զմեզ՝ և քաւեա՛ զմեղս մեր
վասն անուան քոյ.
Մի՛ երբէք ասասցեն 'ի հեթանոսս,
թէ ուր է ած նց.
Եւ յայտնի լիցի 'ի վր հեթանո-
սաց, առաջի աչաց մերոց. առ 'ի խնդրել
զվրէժ արեան ծառայից քոց՝ որ և հեղաւ:
Մտցէ առաջի քո հեծութիւն կապելոց.
ըստ մեծութեան բազկի քո՝ շահեա՛ զոր-
դիս սպանելոց.
Հատո՛ դրացեաց մերոց եօթնպատիկ
'ի ծոց նց, զնախատինս իւրեանց զոր
նախատեցին զքեզ տր.
Մեք ժողովուրդք և խաշն արօտի քոյ.
խոստովան եղիցուք առ քեզ յաւիտեան,
ազգէ յազգ պատմեսցուք զօրհնութիւնս քո:

'Ի կատարած. 'ի վր զաւանցելոցն վկայութիւն.
Սաղմոս ասափայ. 'ի վր եդովպացւոցն.

ՀԹ

Որ հովուեսդ Իսրայէլի՝ նայեա՛ց. որ
առաջ

առաջնորդես ոպ խաշին յովսէփու:
Որ նստիս 'ի քրովբէս՝ յայտնեա՛ց առա-
ջի եփրեմի, բենիամինի և մանասէի.
Զարթո՛ զզօրութիւս քո, և եկ 'ի կեցու-
ցանել զմեզ:
Ած զօրութեանց դարձո՛ զմեզ, երևեցո՛
զերեսս քո 'ի մեզ՝ և կեցցուք:
Տր ած զօրութեանց՝ մինչև յե՞րբ բարկա-
նաս յաղօթս ծառայից քոց:
Տամբեցեր մեզ հաց արտասուաց. և
արբուցեր մեզ արտասուս չափով:
Եդեր զմեզ նախատինս դրացեաց մե-
րոց, այպն կատականաց թշնամեաց մերոց:
Ած զօրութեանց դարձո՛ զմեզ, երևեցո՛
զերեսս քո 'ի մեզ՝ և կեցցուք.
Եւ զայգի յեգիպտոսէ փոխեցեր. հաներ
զհեթանոսս՝ և զնա տնկեցեր, և առաջ
նորդեցեր նմա.
Հաստատեցեր զարմատս նորա՝ և ելից
զերկիր. ծածկեաց զլերինս հովանի
նր, և բարունակ նր զմայրս ած:
Ձգեաց զորթ իւր մինչև 'ի ծով. մինչև
'ի գետս են շառաւիղք նր:
Ընդէ՞ր քակեցեր զցանկ նր, և կթեն
զնա անցաւորք ճանապարհի:
Ապականեաց զնա խոզ անտառի, և
երէ

երէ վայրի արածեցաւ 'ի նմա ։
Տէր զօրուեց՝ դարձ, հայեաց յերկնից
և տես · այց արա այգւոյս այսմիկ, և
դարման տար սմա, զոր տնկեաց աջ քո ։
'Ի վերայ որդւոյ մարդոյ՝ զոր զօրացու֊
ցեր զնա 'ի քեզ · այրեցեալ 'ի հուր և
աւերեալ, 'ի սաստէ քումմէ կորիցէ ։
Եղիցի ձեռն քո 'ի վերայ առն, աջ քո
'ի վերայ որդւոյ մարդոյ, զոր զօրացուցեր
զնա 'ի քեզ ·
Ոչ ևս 'ի բացեայ եղիցուք մեք 'ի քէն ·
կեցուսցես դու զմեզ, և զանուն քո
Տէր կարդասցուք ։
Տէր զօրութեց դարձո զմեզ, երևեցո
զերեսս քո 'ի մեզ՝ և կեցցուք ։

'Ի կատարած · վասն հնձանաց · Սաղմոս յԱսափ ·
հինգերորդ շաբաթուց ։ Զ

Հնչեցէք առ Աստուած, օգնական է մեր ·
աղաղակեցէք առ Աստուած յակոբայ ·
Առէք սաղմոս, և տուք օրհնութիւն · սաղ֊
մոս ասացէք նմա 'ի ձայն քաղցրութեան ։
Փող հարէք 'ի գլուխս ամսոց · յաւուր
նշանաւորի տարեկանաց մերոց ·
Հրաման է այս իսրայէլի, և իրաւունք
են Աստուծոյ յակոբայ ։

 Ակայութին

Ակայութին յովսեփու՝ զոր եդ ընդ նմա ·
ոչ ելանէր նա յերկրէն եգիպտացւոց,
լեզու զոր ոչ գիտէր՝ լուաւ ։
'Ի բաց արար 'ի բեռանց զթիկունս նորա ·
և զձեռս նորա յորթ և 'ի թի ծառայելոյ ։
'Ի նեղութեան կարդացեր առ իս՝ և փրկե֊
ցի զքեզ · լուայ քեզ 'ի գաղտնութե֊
մրրկին, և փորձեցի զքեզ 'ի վերայ ջուրցն
հակառակութեան ։
Լուր ժողովուրդ իմ՝ և վկայեմ քեզ ·
և իսրայէլ՝ թէ լուիցես ինձ ·
Ոչ ևս եղիցին քեզ Աստուածք առ ժամայնք ·
և մի երկիրպագանիցես դու Աստուծոյ օտարի ։
Ես եմ տէր Աստուած քո՝ որ հանի զքեզ
յերկրէն եգիպտացւոց · բաց զբերան
քո՝ և լցից զդա ։
Ժողովուրդ իմ ոչ լուաւ ձայնի իմում,
և իսրայէլ յիս ինչ ոչ նայեցաւ ։
Արձակի թողի զնոսա երթալ զհետ կամաց
սրտից իւրեանց · զի գնասցին նոքա ըստ
կամս անձանց իւրեանց ։
Եթէ ժողովրդեան իմոյ լուեալ էր
ինձ, կամ իսրայէլի զճանապարհս իմ գնացեալ էր ։
Արդ զոչինչ խոնարհ արարեալ էր իմ
զթշնամիս նորա, և 'ի վերայ նեղչաց նորա
արկեալ էր զձեռն իմ ։

 Թշնա

Թշնամիք մեր ստեցին նմա, և եղիցին ժամանակք նոցա յաւիտենից։
Կերակրեաց զնոսա ի պարարտութենէ ցորենոյ, և ի վիմէ մեղր յագեցոյց նոսա։

Սաղմոս Ասափայ։ ՁԱ

Աստուած եկաց ի ժողովս աստուածոց, և ի մէջ նոցա դատէր զնոսա։
Մինչև յե՞րբ դատիք անիրաւութիւն, և ակն առնուք մեղաւորաց։
Դատ արարէք որբոյն և այրւոյ. իրաւունս արարէք տնանկին և խոնարհի։
Փրկեցուցէք զաղքատն և զտնանկն, ի ձեռաց մեղաւորի փրկեցէք զնոսա։
Ոչ իմացան և ոչ ի միտ առին, ի խաւարի գնացին, և շարժեցան ամենայն հիմունք երկրի։
Ես ասացի՝ թէ աստուածք իցէք, կամ որդիք բարձրելոյն ամենեքեան։
Դուք այսուհետև որպէս զմարդիկ մեռանիք. և որպէս զմի յիշխանաց անկանիք։
Արի Աստուած, և դատեա զերկիր. զի դու ժառանգեսցես զամենայն հեթանոսս։

Օրհնութիւն. Սաղմոս Ասափայ։ ՁԲ

Աստուած ո՞ քեզ նմանիցի. մի՛ լռեր և մի՛ դադարեր Աստուած։

Զի ահա թշնամիք քո գոչեցին, և ատելիք քո համբարձին զգլուխս իւրեանց։
Ի վերայ ժողովրդեան քո խորամանկեցին զխորհուրդ. խորհեցան ի վերայ սրբոց քոց, և ասացին։
Եկայք սատակեսցուք զնոսա յազգաց, և մի՛ յիշեսցի անուն Իսրայէլի և ևս։
Խորհեցան միաբանութեամբ ի միասին. և վասն քո ուխտ արարին.
Բնակք Եդովմայեցւոց՝ և Իսմայելացիք, Մովաբ և Հագարացիք։
Գեբաղ՝ Ամոն՝ Ամաղէկ, և այլազգիքն՝ ամենայն բնակչօքն հանդերձ Ծուրայ։
Նաև Ասուր եկեալ էր ընդ նոսա. ամենեքեան սոքա զօրավիգն էին որդւոցն Ղովտայ։
Արա զնոսա որպէս զՄադիամ, որպէս զՍիսարայ, և որպէս զՅաբին՝ ի ծործորն Կիսոնի։
Սատակեցան նոքա յականս Դովրայ. և եղեն որպէս զաղբ երկրի։
Արա զիշխանս նոցա որպէս զՈրեբ. զԶեբ, զԶեբէէ, զՍաղմանա. և զամենայն իշխանս նոցա։
Որք ասացին, ժառանգեսցուք ի մեզ զսրբութիւն Աստուծոյ։
Աստուած իմ՝ արա զնոսա որպէս զանիւ, և որպէս զեղէգն առաջի հողմոյ։
Որպէս հուր՝ զի այրէ զանտառս, որպէս բոց՝ զի

զի կիզու զլերինս,
Այսպէս հալածեսցես զն̃ս մրրկաւ քով.
եւ բարկութե̃ քով խռովեցուսցես զն̃ս։
Լից զերեսս նց̃ անարգանօք, եւ խնդրեսցեն զանուն քո Տր̃։
Ամաչեսցեն եւ խռովեսցին յաւիտեանս յաւիտենից, եւ ամօթալից կորիցեն։
Ծանիցեն զի անուն քո Տր̃ է. եւ դու միայն բարձրեալ ես ՚ի վր̃ ամ̃ երկրի։

՚Ի կատ̃րծ. վն̃ հնձանացն. որդւոցն կորխայ։
Սաղմոս դաւթի։ ՁԳ

Որպէս սիրելիք են յարկք քո Տր̃ զօրութեանց. ցանկայ եւ փափագի անձն իմ ՚ի գաւիթս քո։
Սիրտ իմ եւ մարմին իմ՝ ցնծացին առ Ած̃ կենդանի։
Քանզի ճնճղուկ եգիտ իւր տուն. եւ տատրակ զբոյն, ուր դիցէ զձագս իւր։
Սեղանք քո Տր̃ զօրութեանց, թագաւոր իմ եւ Ած̃ իմ։
Երանի ամենեցուն՝ որ բնակեալ են ՚ի տան տեառն. յաւիտեանս յաւիտենից օրհնեսցեն զքեզ։
Երանեալ է այր՝ որոյ օգնութի̃ իւր ՚ի քէն է. ելս եդ ՚ի մտի իւրում ՚ի հովտէս տրտ-

տրտմութե̃, ՚ի տեղւոջ յորում ուխտեաց։
Օրհնութի̃ տացէ՝ որ զօրէնս դնէ. գնասցէ նա ՚ի զօրութե̃ ՚ի զօրութի̃. եւ երեւեսցի Ած̃ հրեշտակաց ՚ի սիոն։
Տր̃ Ած̃ զօրութեանց՝ լուր աղօթից իմոց. ունկն դիր Ած̃ յակոբայ։
Ընդունող ես դու մեր՝ տես Ած̃, եւ նայեաց յերեսս օծելոյ քո։
Վասն զի լաւ է ինձ՝ մի օր ՚ի գաւիթս քո, քան զհազարս։
Ընտրեցի ես ընդ աղբ գալ ՚ի տան Ած̃ առաւել, քան բնակել ՚ի յարկս մեղաւորաց։
Ողորմութի̃ եւ ճշմարտութի̃ սիրէ Տր̃ Ած̃ մեր. զշնորհս եւ զփառս տացէ։
Տր̃ ոչ պակաս արասցէ զողորմութի̃ իւր յայնցանէ, որ գնան յանբծութե̃։
Տր̃ Ած̃ զօրութեանց, երանեալ է այր՝ որ յուսայ ՚ի քեզ։

՚Ի կատ̃րծ. որդւոցն կորխայ. Սաղմոս դաւթի։
ՁԴ

Հաճեցար Տր̃ ընդ երկիր քո, եւ դարձուցեր զգերութի̃ յակոբայ։
Թողեր զանօրէնութիւնս ժողովրդեան քոյ, եւ ծածկեցեր զամ̃ մեղս նց̃։

Լռեցուցեր զամենայն սրտմտութիւնս քո, և դարձար ՚ի բարկութենէ սրտմտութեան քո։
Դարձո առ մեզ Աստուած փրկիչ մեր, և դարձո զսրտմտութիւնս քո ՚ի մէնջ։
Մի՞ յաւիտեան բարկանար մեզ Տէր. և մի՛ ձգեր զբարկութիւն քո ազգէ մինչև յազգ։
Տէր՝ դու դարձեալ կեցուսցես զմեզ. և ժողովուրդ քո ուրախ եղիցի ՚ի քեզ։
Ցո՛յց մեզ Տէր զողորմութիւնս քո, և զփրկութիւնս քո տուր մեզ.
Լուայց զինչ խօսի Տէր Աստուած մեր. խօսեսցի զխաղաղութիւն ժողովրդեան իւրոյ առ սուրբս իւր՝ և առ այնոսիկ, որք դարձեալ են առ նա սրտիւք.
Սակայն մերձ է առ երկիւղածս իւր փրկութիւն նորա. բնակել փառաց նորա յերկրի մերում.
Ողորմութիւն և ճշմարտութիւն պատահեսցին. արդարութիւն և խաղաղութիւն համբուրեսցին։
Ճշմարտութիւն յերկրէ բուսաւ. արդարութիւն յերկնից երևեցաւ.
Տէր տացէ զքաղցրութիւն, և երկիր մեր տացէ զպտուղ իւր. արդարութիւն առաջի նորա գնասցէ. դիցէ ՚ի ճանապարհի զգնացս իւր։

ՁԵ

Խոնարհեցո Տէր զունկն քո՝ և լո՛ւր ինձ. զի աղքատ և տնանկ եմ ես.
Պահեա՛ զանձն իմ Տէր Տէր. և փրկեա՛ զծառայս քո Աստուած իմ, որ ՚ի քեզ յուսացայ։
Ողորմեա՛ ինձ Տէր, զի առ քեզ աղաղակեցի զօրհանապազ. ուրա՛խ արա զանձն ծառայի քո, զի առ քեզ Տէր համբարձի զանձն իմ.
Զի դու Տէր քաղցր և ուղիղ ես. բազումողորմ առ ամենեսեան, որք կարդան առ քեզ։
Ո՛ւնկն դիր Տէր աղօթից իմոց, և նայեա՛ ՚ի ձայն խնդրուածոց իմոց։
Յաւուր նեղութեան իմոյ կարդացի առ քեզ, և լուար ինձ։
Ոչ ո՛ք է նման քեզ յաստուածս Տէր. և ո՛չ ոք է ըստ գործս քո։
Զամենայն ազգս զոր արարեր՝ եկեսցեն և երկիրպագցեն առաջի քո, և փառաւորեսցեն զանուն քո յաւիտեան.
Մեծ ես դու Տէր՝ և առնես սքանչելիս. և դու միայն ես Աստուած։
Առաջնորդեա՛ ինձ ՚ի ճանապարհի քում,

և գնացից ՚ի ճշմարտութեան քում, և ու_
րախ եղիցի սիրտ իմ՝ երկնչել յանուա_
նէ քումմէ։
Խոստովան եղէց առ քեզ տ՜ր ա՜ծ իմ
բոլորով սրտիւ իմով. փառաւոր արա_
րից զանուն քո յաւիտեան։
Մեծ եղև ՚ի վ՜ր իմ ողորմութ՜ի քո տ՜ր, և
փրկեցեր զանձն իմ ՚ի դժոխոց ներքնոց։
Ա՜ծ, անօրէնք յարեան ՚ի վ՜ր իմ. և ժո_
ղովք հզօրաց խնդրեցին զանձն իմ. և ոչ
համարեցան զքեզ ա՜ծ առաջի իւրեանց։
Դու տ՜ր ա՜ծ իմ, գթած ես և ողոր
մած, երկայնամիտ՝ բազումողորմ և
ճշմարիտ. նայեա՛ առ իս և ողորմեա՛ ինձ։
Տուր զօրութ՜ի ծառայի քո. կեցո՛ զորդի
աղախնոյ քո. և արա՛ առ իս նշան բարութ՜ե։
Տեսցեն ատելիք իմ և ամաչեսցեն. զի
դու տ՜ր օգնեցեր ինձ, և մխիթարեցեր
զիս։

Սաղմոս օրհնութ՜ե. որդւոցն կորխայ։

ՁԶ

Հիմունք նր՜ ՚ի լեառն սբ՜ նր՜. սիրէ
տ՜ր զդրունս սիօնի առաւել քան
զա՜մ յարկսն յակոբայ։
Փառաւորեալն խօսեցաւ վ՜ն քո, ա_

հա

հաւատարիմ քաղաքդ ա՜յ։
Յիշեցի զռահաբ և զբաբիլօն՝ որք ճա_
նաչեն զիս. ահա այլազգիք, և Ծուր՝ և
ժողովուրդք հնդկաց, սոքա եղեն անդ։
Սիօնի ասի մայր, և մարդ ծնաւ ՚ի նմա.
և ինքն հիմունս եարկ ՚ի նմա բարձրեալն։
Տէր պատմեսցէ գրովք ժողովրդեան,
իշխանացս այսոցիկ՝ որք եղեն անդ։
Ո՜պ զի ուրախ լիցին ՚ի քեզ ա՜մքն. որոց
բնակութ՜ի ՚ի քեզն է։

՚Ի կատարած. վ՜ն մաղաղեթայ իմաստութ՜ե. զի
եւ պատասխանի եմանի իմաստութ՜ե իէլի։

ՁԷ

ՏՐ ա՜ծ փրկութ՜ե իմոյ, ՚ի տուէ կար_
դացի և գիշերի առաջի քո։
Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո տ՜ր, խոնար
հեսցի ունկն քո ՚ի խնդրուածս իմ։
Զի լցաւ չարչարանօք անձն իմ, և
կեանք իմ ՚ի դժոխս մերձեցան. և հա_
մարեցայ ես ընդ այնոսիկ, որք իջանեն
՚ի գուբ։
Եղէ ես ո՜պ մարդ առանց օգնականի,
և ՚ի մեռեալս ազատ։
Որպէս զվիրաւորս, որք ննջեն ՚ի գե_
րեզմանս։

Զորս

Զորս դու ոչ յիշեցեր, նոքա ՚ի ձեռա-
նէ քումմէ մերժեցան։
Եդին զիս ՚ի գբի ներքնումն՝ ՚ի խա-
ւարի և ՚ի ստուերս մահու։
Յիս հաստատեցաւ սրտմտութի քո.
զա՟մ զբօսանս քո ածեր ՚ի վ՟ր իմ։
Հեռի արարեր յինէն զծանօթս իմ.
և եդին զիս նշաւակ իւրեանց։
Մատնեցայ՝ և ոչ ելանէի. աչք իմ տը-
կարացան յաղքատութէ։
Աղաղակեցի առ տ՟ր զօրհանապազ, և
համբարձի առ քեզ զձեռս իմ։
Միթէ մեռելո՞ց առնիցես զսքանչելիս
քո. կամ բժիշկք յարուցեա՞լ խոստո-
վան առնիցին առ քեզ։
Միթէ պատմեսցէ՞ ոք երբէք ՚ի գե-
րեզմանի զողորմութիս քո, կամ զճշմար-
տութիս քո ՚ի կորստեան։
Միթէ ճանաչիցի՞ն ՚ի խաւարի սքան-
չելիք քո, կամ արդարութի քո յերկիր
մոռացեալ։
Ես առ քեզ տ՟ր աղաղակեցի. առաւօ-
տու աղօթք իմ ժամանեսցեն առ քեզ։
Ընդէ՞ր տ՟ր մերժես զանձն իմ. կամ
դարձուցանես զերեսս քո յինէն։
Տնանկ և վաստակաւոր եմ ես ՚ի ման-
կու-

Բարձր արարեր զաջ նեղչաց նր. և ու-
րախ արարեր զա՟մ թշնամիս նր։
Դարձուցեր զօգնութի ՚ի սրոյ նր. և ոչ
ընկալար զնա ՚ի պատերազմի։
Անարգեցեր զսրբութի նր, և զաթոռ նր
յերկիր կործանեցեր։
Նուազ արարեր զաւուրս ժամանակաց
նր. և հեղեր զնովաւ զամօթ։
Մինչև յե՞րբ դարձուցանես զերեսս քո
իսպառ. բորբոքեսցի որ՟պ հուր բար-
կութի քո։
Իսկ արդ յիշեա և տես՝ թէ ո՞վ է իմ
հանգիստ. միթէ ՚ի զո՞ւր ինչ ստեղծեր
զա՟մ որդիս մարդկան։
Ո՞վ է մարդ որ կեցցէ՝ և ոչ տեսցէ ըզ-
մահ, կամ փրկեսցէ զանձն իւր ՚ի ձե-
ռաց դժոխոց։
Ո՞ւր են ողորմութիւնք քո տ՟ր առաջինք,
զոր երդուար դաւթի ճշմարտութե՟
քով։
Յիշեա զնախատինս ծառայի քոյ, զոր
ընկալայ ՚ի ծոց իմ յազգաց բազմաց.
Զոր նախատեցին թշնամիք քո տէր.
նախատեցին փոխանակ օծելոյ քոյ։
Օրհնեալ տէր ա՟ծ յաւիտեանս յաւի-
տենից. եղիցի եղիցի։

 Օրհ

Օրհնութի՟ Եսայեայ որդւոյն Ամովսայ։
Եսայ. Իզ։

'Ի գիշերաց կանխէ հոգի իմ՝ առաւօտ առնել առ քեզ ած՟։

Վասն զի լոյս են հրամանք քո 'ի վր՟ երկրի. ուսարուք զարդարութի՟ բնակիչք երկրի։

Վարկեսցի ամբարիշտն, և այլ ոչ ևս ուսցի առնել յերկրի զարդարութի՟ ճշմարտութե՟։

Բարձցի ամբարիշտն յերկրէ, և մի՛ տեսցէ զփառս տն՟։

Տէր բարձր ես՝ և բազուկ քո հզօր. և նոքա ոչ գիտացին։

Ծանիցեն՝ ամաչեսցեն, և նախանձ անկցի անխրատ ժողովրդեան. և արդ հուր զթշնամիս քո կերիցէ։

Տէր ած՟ մեր՝ տուր մեզ զխաղաղութի՟ քո. զի ըստ ամ՟ գործոց մերոց հատուցաւ մեզ։

Տէր ած՟ մեր՝ ստացի՛ր զմեզ. զի բաց 'ի քէն զայլ ոք ոչ գիտեմք. և զանուն քո անուանեմք զօրհանապազ։

Իսկ արդ՝ մեռեալք զկենդանութիւն այլ ոչ տեսանիցեն, և ոչ բժիշկք յարու-

րուցանիցեն։

Մի՛ այսուրիկ ածեր հարեր՝ ստահակեցեր և ջնջեցեր՝ զամ՟ արու մանուկ նց՟։

Յաւե՛լ տր՟ զչար 'ի վր՟ չարի նց՟. և ած՟ զչար 'ի վր՟ անօրինաց երկրի։

Տր՟ 'ի նեղութե՟ յիշեցաք զքեզ. զի փոքր մի նեղութի՟ է խրատ քո 'ի վր՟ մեր։

Որպէս երկունք յղւոյ՝ զի հասեալ իցէ ժամանակ ծննդեան, և առ ցաւս իւր ճչիցէ։

Նոյնպէս եղաք սիրելւոյ քում տր՟. յահ և յերկիւղ քո յղացեալ երկնեցաք, և ծնաք զհոգի փրկութե՟ քո։

Ո՛չ ևս կործանեսցուք մեք, այլ կործանեսցին անօրէնք երկրի։

Յարիցեն մեռեալք. և կենդանասցին ամենեքեան, որք եդեալ են 'ի գերեզմանս։

Զարթիցեն ցնծասցեն, և ուրախ եղիցին դադարեալք յերկրի։

Վասն զի՝ ցօղ որ ցօղն 'ի քէն, այդ բժշկութիւն է նոցա. բայց երկիրն ամբարշտեալ ստահակեսցի։

Խո՛յս տուր ժողովուրդ իմ. գնա՛ մուտ 'ի շտեմարանս քո. և փակեա՛ զդրունս քո առաջի երեսաց քոց։

Փախի՛ր և Թագի՛ր առ ժամանակ մի՝ մինչև անցցէ բարկութի տն։

Փառք հօր և որ։

Մաղթանք։

Խաղաղութեց տուող Քս՝ զխաղաղութի և զերկնային ողորմութի քո պարգևեա յարարածս քո։

Մարդասէր տր՝ վս սրբուհ։

Զքարոզն և զաղօթս 'ի վերջն Երանեալ կանոնին գտցես 'ի 32 ․ երեսն։

Երկինք պատմեն զփառս աստու ծոյ․
անուամ և լեր որդի լու յոյ:

Աղօթք Մովսէսի Առն Այ․
ՁԹ

Տէր ապաւէն եղեր մեր ազգէ մինչեւ յազգ․ մինչչեւ լերինք հաստատեալ էին , և մինչչեւ ստեղծեալ էիր զերկիր՝ և զամ տիեզերս:

Յաւիտենից մինչեւ յաւիտեանս դու ես․ մի՛ դարձուցաներ զմարդ ՚ի տառապանս․ և ասացեր , դարձարո՛ւք առ իս որդիք մարդկան․

Հազար ամ յաչս ձն ոպ օր երեկի , զի անցանէ․ ոպ պահ մի գիշերոյ․ և ամք նց անարգութբ եղիցին․

Ընդ առաւօտս ոպ դալարի բուսցին․ ընդ առաւօտս ոպ դալարի զուարճասցին և ծաղկեսցին․ ընդ երեկս թառամեսցին՝ չորասցին՝ և անկցին:

Սպառեցաք մեք ՚ի բարկութէ քումմէ , և ՚ի սրտմտութէ քումմէ խռովեցաք:

Եդեր զմեղս մեր առաջի քո․ և զկեանս մեր ՚ի լոյս երեսաց քոց:

Ամենայն աւուրք մեր նուաղեցան. և
'ի բարկութենէ քումմէ խռովեցաք։
Ժամանակ ամաց մերոց անդադար ոս̄
սարդի. և Թիւ աւուրց ամաց մերոց
'ի նմա՝ եօթանասուն ամ։
Ապա թէ առաւել ես՝ ութսուն ամ
և որ ինչ աւելի է քան զայն, ցաւօք
հեծութբ̄։
Եկն 'ի վր̄ մեր հեծութի̄, և խրատեցաք
իսկ արդ՝ ո՞ գիտասցէ զզօրութի̄ բարկու-
քո, և կամ յահէ քումմէ զսրտմտու-
քո համարեսցի.
Այսպս̄ ցոյց ինձ զաջ քո. և որ խոնար-
են սրտիւք, զիմաստութի̄ քո։
Դարձ Տր̄՝ մինչև յե՞րբ. մխիթարեաց
'ի ծառայս քո։
Լցաք առաւօտու ողորմութբ̄ քով. ցնծ-
ծացաք և ուրախ եղաք՝ զա̄մ աւուրս
կենաց մերոց։
Ուրախ եղաք փոխանակ աւուրցն, յո-
րս խոնարհ արարեր զմեզ, և ամացն
յորս տեսաք զչարչարանս։
Հայեա̄ Տր̄ 'ի ծառայս քո՝ և 'ի գործ-
ձեռաց քոց, և առաջնորդեա̄ որդ-
նց. եղիցի լոյս Տն̄ Այ̄ 'ի վր̄ մեր
Զգործս ձեռաց մերոց ուղղեա̄ առ
մե

մեզ Տր̄. և զգործս ձեռաց մերոց
ջողեա̃ մեզ։

Օրհնութի̄ գովութե̄ դաւթի։ Ղ.

Որ բնակեալն է յօգնութի̄ բարձրելոյն
ընդ հովանեաւ Այ̄ յերկնից հանգիցէ
Ասասցէ Տն̄՝ ընդունօղ իմ ես, ապա-
ւէն իմ Այ̄, և ես յուսամ 'ի նա
Նա փրկեսցէ զիս յորոգայթէ որ
ղին, և 'ի բանիցն 'ի խռովութե̄։
'Ի թիկնամէջս իւր ընկալցի զքեզ
հովանի թևոց նր̄ յուսասցիս։
Որպէս զէն շուրջ եղիցի զքև՝ ճշմար-
տութիւն նորա։
Ո՛չ երկիցես դու յերկիւղէ գիշերի, և
ո՛չ 'ի նետէ՝ որ թռչի 'ի տուէ
Յիրէ որ շրջի 'ի խաւարի, 'ի գայթակ
ղութե̄ դիւին 'ի հասարակ աւուր։
Անկցին 'ի կողմանէ քումմէ հազարք
և բիւրք ընդ աջմէ քումմէ. և առ քե̄
ինչ ո՛չ մերձեսցին։
Բայց միայն աչօք քովք հայեսցիս դու
և զհատուցումն մեղաւորաց տեսցե̄
զի դու Տր̄ յոյս իմ ես։
Զբարձրեալն արարեր քեզ ապաւ
զի ո՛չ հասցեն առ քեզ չարք, և

ք մի՛ մերձեսցին 'ի յարկս քո:
տակաց իւրոց պատուիրեալ է վն̃
ի պահել զքեզ յամ̃ ճանապարհս քո:
ազուկս իւրեանց ընկալցին զքեզ. զի
երբեք հարցես զքարի զոտն քո.
վր̃ իժից և քարբից գնասցես դու. և
ոտն կոխեսցես զառիւծն և զվիշապն:
անզի յիս յուսացաւ, և փրկեցից
. հովանի եղէց նմա, զի ծանեաւ
զանուն իմ:
դասցէ առ իս՝ և ես լուայց նմա.
և առ նմա եղէց 'ի նեղութե̃:
կեցից և փառաւոր արարից զնա.
այն աւուրբք լցուցից, և ցուցից
նմա զփրկութի̃ իմ:

Սաղմոս օրհնութե̃ աւուր շաբաթուց 'ի դաւիթ:

ՂԱ

արի է խոստովան լինել Տն̃, և սաղ-
մոս ասել անուան քում բարձրեալ:
պատմել առաւօտու զողորմութիս քո,
և զճշմարտութիս քո 'ի գիշերի:
ի տասնաղեան սաղմոսարանի, 'ի ձայն
օրհնութե̃ գուսլէ:
ախ արարեր զիս Տր̃ յարարածս քո,
'ի գործս ձեռաց քոց ցնծացայց:

Որ̃

Որ̃ զի մեծ են գործք քո Տր̃. և յոյժ
խոր են խորհուրդք քո:
Այր անզգամ զայս ոչ ծանիցէ. և
անմիտն զայս ոչ առնու 'ի միտ:
'Ի բուսանիլ մեղաւորաց որ̃ խոտ. 'ի ծաղ
կիլ այնոցիկ՝ ոյք գործեն զանօրէնութի:
Սատակեսցին յաւիտեանս յաւիտենից.
և դու բարձրեալ ես յաւիտեանս Տր̃:
Զի ահա թշնամիք քո Տր̃. զի ահա թըշ
նամիք քո կորիցեն, ցրուեսցին ամ̃
ոյք գործեն զանօրէնութի:
Բարձր եղիցի որպէս միեղջերուի եղ-
ջեւր իմ, և ծերութի իմ 'ի ձէթ պա-
րարտութեան:
Տեսես ակն իմ 'ի թշնամիս իմ, ոյք յա-
րուցեալ են 'ի վերայ իմ չարութք. 'ի նն̃
լուիցէ ունկն իմ:
Արդարքն որ̃ զարմաւենիս ծաղկես-
ցին. որ̃ զմայրսն լիբանանու բազումք
եղիցին:
Տնկեալք եղիցին 'ի տան Տն̃, և 'ի դա-
ւիթս այ̃ մերոյ ծաղկեսցին:
Նա և բազումք եղիցին 'ի ծերութի
պարարտութե̃, գիրգք և փափուկք եղի-
ցին՝ 'ի պատմել, ուղիղ է Տր̃ այ̃ մեր, և
ոչ գոյ 'ի նմա անիրաւութի:

Յա

Յաւուրն առաջնում շաբաթու, յոր հաստատեցաւ երկիր. օրհնութիւն գովութեան Դաւթի։

ՂԲ

Տէր թագաւորեաց՝ վայելչութիւն զգեցաւ. զգեցաւ Տէր զօրութիւն՝ ընդ մէջ իւր էած։

Հաստատեաց զաշխարհ՝ զի մի՛ սասանեսցի. պատրաստ է աթոռ քո՝ ՚ի սկզբանէ յաւիտենից դու ես։

Ամբարձան գետք Տէր, և ամբարձին գետք զձայնս իւրեանց. և յորդիցեն գետք ՚ի գնացս իւրեանց։

՚Ի ձայնէ ջուրց բազմաց, սքանչելի եղեն զբօսանք ծովու։

Սքանչելի ես դու Տէր ՚ի բարձունս. վկայութեանց քոց մեք յոյժ հաւատացաք։

Տան քում վայելէ սրբութիւն Տէր՝ ընդ երկայն աւուրս։

Սաղմոս Դաւթի. չորեքշաբաթու։ ՂԳ

Աստուած վրէժխնդիր. Տէր Աստուած՝ վրէժխնդրընդէր յայտնեցաւ։

Բա՛րձր լեր որ դատես զերկիր. հատո՛ զհատուցումն ամբարտաւանից։

Մինչև յե՞րբ մեղաւորք Տէր, մինչև

յե՞րբ

յե՞րբ մեղաւորք պարծեսցին։

Բարբառեալ խօսէին զանիրաւութիւն. խօսեսցին ամենեքեան՝ որք գործեն զանօրէնութիւն։

Զժողովուրդս քո Տէր խոնարհ արարին, և զժառանգութիւն քո չարչարեցին։

Զայրին՝ և զպանդուխտն սպանին, զորբսն կոտորեցին, և ասացին. ոչ տեսանէ զայս Տէր, և ոչ ՚ի միտ առնու Աստուած յակոբայ։

Իմացարո՛ւք անզգամք ժողովրդոց՝ և անմիտք, մինչև յե՞րբ ոչ առնուք ՚ի միտ։

Որ՞ զի թէ որ տնկեաց զունկն՝ ինքն ո՞չ լուիցէ. կամ որ ստեղծ զակն՝ ինքն ո՞չ տեսանիցէ։

Որ խրատէ զազգս, ո՞չ թէ ոչ յանդիմանեսցէ. որ ուսուցանէ մարդոյ զգիտութիւն. Տէր ճանաչէ զխորհուրդս մարդկան՝ զի են ընդունայնք։

Երանի՛ մարդոյ՝ զոր խրատես դու Տէր. և յօրինաց քոց ուսուցանես դու նմա։

Ցածուցանես դու նմա զաւուրս չարութեան, մինչև փորեսցի խորխորատ մեղաւորի։

Ո՛չ մերժէ Տէր զժողովուրդ իւր, և զժառանգութիւն իւր ոչ առնէ անտես։

Մինչև դարձցին իրաւունք յարդա-

րու

րութի · ընկալցին զնա ամենեքեան որք
ուղիղ են սրտիւք ։
Ո՞վ յարիցէ ընդ իս ի վ՟ր չարաց · կամ
ո՞վ հաւասարեսցի ինձ ի վ՟ր այնոցիկ ,
որք գործեն զանօրէնութի ։
Եթէ ոչ տ՟ն օգնեալ էր ինձ , փոքր մի
ևս բնակեալ էր անձն իմ ի դժոխս ։
Թէ ասէի՝ թէ ահա սասանեցան ոտք
իմ , ողորմութի քո տ՟ր օգնէր ինձ ։
Ըստ բազում ցաւոց սրտի իմոյ՝ մխիթա
րութի քո ուրախ առնէր զանձն իմ ։
Մի՞ հաւասարեսցի քեզ աթոռ անօրէ-
նութե , ո՟ պատճառէ զվաստակս ընդ
դէմ հրամանի ։
Որսացին զանձն արդարոյ · և զարիւն
անբիծ պարտաւոր առնէին ։
Եղև տ՟ր ապաւէն իմ · ա՟ծ օգնական
յուսոյ իմոյ ։
Հատուսցէ նոցա տ՟ր ըստ անօրէնութե
նոցա · և ըստ չարութե ն՟ց կործանեսցէ
զն՟ս տ՟ր ա՟ծ մեր ։

Օրհնութի գովութե դաւթի ։ Ղ.Դ

Եկայք ցնծասցուք ի տ՟ր , աղաղակես-
ցուք առ ա՟ծ փրկիչ մեր ։
Կանխեսցուք առաջի ն՟ր խոստովանութե ·
և

և սաղմոսիւք աղաղակեսցուք առ նա ։
Զի մեծ է տ՟ր · թագաւոր մեծ ի վ՟ր
ա՟մ երկրի ։
Ի ձեռս ն՟ր են ա՟մ տիեզերք երկրի ,
և բարձրութիք լերանց ն՟ր են ։
Նորա է ծով՝ և նա արար զնա , և զցա-
մաք ձեռք ն՟ր ստեղծին ։
Եկայք երկրպագեսցուք նմա · անկցուք
և լացցուք առաջի տ՟ն արարչին մերոյ ։
Զի նա ինքն է տ՟ր ա՟ծ մեր · մեք ժողո-
վուրդք ձեռին ն՟ր , և խաշն արօտի ն՟ր ։
Այսօր եթէ ձայնի ն՟ր լուիցէք , մի՛ խստա
ցուցանէք զսիրտս ձեր՝ ո՟պ ի դառնութե ։
Յաւուրն փորձութե յանա՟պտին · ուր փոր-
ձեցին զիս հարքն ձեր , քննեցին զիս՝ և
տեսին զգործս իմ զքառասուն ա՟մ ։
Զանացի ընդ ազգին ընդ այնմիկ , և
ասացի՝ միշտ մոլորեալ են սրտիւք · և
նոքա ոչ ծանեան զճանապարհս իմ ։
Ո՟պ երդուայ ի բարկութե իմում · թէ
մտցեն ի հանգիստ իմ ։

Սաղմոս Դաւթի · ի ժամանակի զի տաճարն
շինեցաւ ։ Ղ.Ե

Օրհնեցէ՛ք զտ՟ր յօրհնութի նոր · օրհ-
նեցէ՛ք զտ՟ր ա՟մ երկիր ։

Օրհնեցէք զտէր և օրհնեցէք զանուն նորա. աւետարանեցէք օր ըստ օրէ զփրկութի նր.

Պատմեցէք ՚ի հեթանոսս զփառս նր, յամ ժողովուրդս զսքանչելիս նր։

Մեծ է տր՝ և օրհնեալ է յոյժ. ահաւոր է նա ՚ի վր ամ կռոց։

Զամենայն կուռք հեթանոսաց դեւք են. այլ տր զերկինս արար.

Խոստովանութի և վայելչութի է առաջի նր, սրբութի և մեծ վայելչութի ՚ի սրբութե նր.

Մատուցէք տն տոհմք ազանց. մատուցէք տն զփառս և զպատիւ. մատուցէք տն զփառս անուան նր.

Առէք պատարագս՝ և մտէք ՚ի սրահս նր. երկիրպագէք տն ՚ի գաւիթս սրբութե նր. և խռովեսցի յերեսաց նր ամ երկիր.

Ասացէք ՚ի հեթանոսս՝ թէ տր թագաւորեաց. հաստատեաց զաշխարհ զի մի սասանեսցի. և դատէ զժողովուրդս իւր ուղղութբ.

Ուրախ եղիցին երկինք՝ և ցնծասցէ երկիր. զուարճասցի ծով լրիւ իւրով. ցնծասցեն դաշտք՝ ՚ի ամ որ է ՚ի նս.

Յայն

Յայնժամ ցնծասցեն ամ ծառք անտառի յերեսաց տն՝ զի գայ, և գայ նա ՚ի դատել զերկիր։

Դատէ զաշխարհս իրաւամբք, և զժողովուրդս ամ ճշմարտութբ իւրով.

Սաղմոս դաւթի. ՚ի ժամանակի զի. երկիրն հաստատեցաւ։ ՂԶ

Տր թագաւորեաց՝ ցնծասցէ երկիր. ուրախ եղիցին կղզիք բազումք։

Ամպ և մէգ շուրջ են զնովաւ. յիրաւունս և յարդարութի ուղղեալ է աթոռ նորա.

Հուր առաջի նր գնասցէ, և այրեսցէ շուրջ զթշնամիս նր.

Երևեցան փայլատակունք նր տիեզերաց. ետես՝ և սասանեցաւ երկիր։

Լերինք որպէս մոմ հալեսցին յերեսաց տն, յերեսաց տն ամ երկիր.

Պատմեսցեն երկինք զարդարութի նր. և տեսցեն ամ ժողովուրդք զփառս նր։

Ամաչեսցեն ամենեքեան ոյք երկիրպագանեն կռոց, և ոյք պարծին ՚ի դրօշեալս իւրեանց։

Երկիրպագցեն նմա ամ հրեշտակք նր, զի լուաւ և ուրախ եղև սիոն. և ցն-

ծաս

ծագեսցեն դստերք յուդայ վասն իրա-
ւանց քոց տր՟։
Զի դու բարձրեալ ես ՚ի վր՟ ամ՟ երկ-
րի. յոյժ բարձրացար ՚ի վր՟ ամ՟ կռոց։
Որք սիրէք զտր՟՝ ատեցէք զչարութի՟.
պահէ տր՟ զանձինս սբց՟ իւրոց. ՚ի ձե-
ռաց մեղաւորի փրկեսցէ զնս՟.
Լոյս ծագեաց արդարոց. ուղղոց սըր-
տից եւ ուրախութի՟։
Ուրախ եղերուք արդարք ՚ի տր՟. եւ խոս
տովան եղերուք յիշատակի սրբութե՟ նր՟։

Սաղմոս դաւթի օրհնութե՟։ ՂԷ

Օրհնեցէք զտր՟ յօրհնութի՟ նոր. զի
սքանչելիս արար։
Փրկեաց զնա աջ իւր, եւ բազուկ սբ՟ իւր։
Ծանոյց տր՟ զփրկութի՟ իւր, առաջի ազ-
գաց յայտնեաց զարդարութի՟ իւր։
Յիշեաց ողորմութե՟ իւրոյ զյակոբ,
ճշմարտութե՟ իւրոյ զտանն իէլի. եւ տե-
սին ամ՟ ծագք երկրի զփրկութի՟ այ՟ մերոյ։
Աղաղակեցէք առ տր՟ ամ՟ երկիր. օրհ-
նեցէք ցնծացէք՝ եւ սաղմոս ասացէք։
Սաղմոս ասացէք այ՟ մերոյ օրհնութե՟,
օրհնութե՟ եւ ՚ի ձայն սաղմոսաց։
՚ի ձայն օրհնութե՟ կռածոյ փողոյ. օրհ-
նութե՟

Սաղմոս դաւթի։ Ճ

Զողորմութի՟ եւ յիրաւունս օրհնեցից ըզ-
քեզ տր՟. սաղմոս ասացից, եւ ՚ի միտ առից։
Ճանապարհ ամբիծ մինչեւ եկեսցէ առ
իս. զի գնայի ես յամբծութե՟ սրտի
իմոյ՝ ՚ի մէջ տան իմոյ։
Ոչ եդի առաջի աչաց իմոց զիրս անիրա-
ւութե՟. զայս առնէին զանօրէնութի՟, ատեցի։
Ոչ մերձեցաւ առ իս՝ որ թիւրն էր սըր-
տիւ. խոտորեալ յինէն անզգամին, եւ
ես ինչ ոչ փոյթ առնէի։
Որ խօսէր գաղտ զընկերէ իւրմէ, զնա
բացէ ՚ի բաց հալածէի։
Որ ամբարտաւան էր աչօք՝ եւ ագահ սըր-
տիւ, ընդ նմա եւ հաց ոչ ուտէի։
Աչք իմ ՚ի հաւատացեալս երկրի, զի
նստցին նոքա ընդ իս։
Որ գնայր ՚ի ճանապարհ ամբիծ, նա
պաշտէր զիս։
Ոչ բնակէր ՚ի մէջ տան իմոյ՝ որ առ-
նէր զամբարտաւանութի՟. որ խօսէր զա-
նիրաւութի՟, չէր յաջողեալ նմա առաջի
աչաց իմոց։
Ընդ առաւօտս սպանանէի զամ՟ մեղա-
ւորս երկրի. զի սատակեցից ՚ի քաղաքէ
տն՟ զամ՟ն՝ որք գործէին զանօրէնութի՟։

Աղօթք ուրկի · երբ ձանձրասցի, առաջի Տ՟ն սփռեսցէ զխնդրուածս իւր։ ՃԱ

Տէր լուր աղօթից իմոց · աղաղակ
իմ առ քեզ եկեսցէ · և մի՛ դար
ձուցաներ զերեսս քո յինէն։
Յաւուր նեղութ՟ե իմոյ խոնարհեցո՛ առ
իս զունկն քո · յորում աւուր կարդամ
առ քեզ՝ վաղվաղակի լուր ինձ։
Սպառեցան ո՟րպ ծուխ աւուրք իմ · և
ոսկերք իմ ո՟պ խուիւ չորացան։
Հարայ ես ո՟պ խոտ՝ և ցամաքեցաւ սիրտ
իմ · մոռացայ ուտել զհաց իմ 'ի ձայնէ
հեծութ՟ե իմոյ։
Կցեցաւ ոսկր իմ 'ի մարմին իմ · նմանե-
ցայ ես հաւալուսան անապատի։
Եղէ ես ո՟պ բու յաւերակի · տքնեցայ,
և եղէ ես ո՟պ ճնճղուկ միայն 'ի տանիս։
Նախատեցին զիս թշնամիք իմ զօրհա-
նապազ, և գովիչք իմ ինև երդնուին։
Զմոխիր ո՟րպ զհաց կերի · և զըմպելին
իմ արտասուօք խառնեցի։
Յերեսաց բարկութ՟ե սրտմտութ՟ե քո ·
զի դու բարձրացուցեր, և խոնարհե-
ցուցեր զիս։
Աւուրք իմ ո՟րպ հովանի անցին · և ես

ո՟պ խոտ ցամաքեցայ։
Դու Տ՟ր յաւիտեան կաս, և յիշատակ
քո ազգէ մինչև յազգ։
Դու յարուցե՟լ գթասցիս 'ի վ՟ր Սիոնի ·
ժամանակ գթալոյ ն՟ր հասեալ է ժամ։
Հաճեցան ծառայք քո ընդ քարինս ն՟ր,
և 'ի հողս ն՟ր գթասցին։
Երկիցեն հեթանոսք յանուանէ քումմէ ·
և ա՟մ թագաւորք երկրի 'ի փառաց քոց։
Շինէ Տ՟ր զՍիոն, և երևեսցի փառօք
իւրովք 'ի նմա։
Հայեցաւ նա յաղօթս խոնարհաց, և ոչ
արհամարհեաց զխնդրուածս ն՟ց։
Գրեսցի այս յազգ այլ · ժողովուրդ
զոր ստացեալ է՝ օրհնեսցէ զՏ՟ր։
Հայեցաւ նա 'ի բարձանց 'ի սրբութ՟է
իւրմէ · Տ՟ր յերկնից յերկիր հայեցաւ։
Լսել զհեծութ՟ի կապելոց, և արձակել
զորդիս մահապարտաց։
Պատմել 'ի Սիոն զանուն Տ՟ն · և զօրհ-
նութ՟իս ն՟ր յԵրղ՟մ։
Ժողովել ժողովրդոց 'ի միասին, և թա-
գաւորաց ծառայել Տ՟ն։
Պատասխանի ետ նմա 'ի ճանապարհի
զօրութ՟ե իւրոյ · զնուազութ՟ի աւուրց իմոց
ասա՛ ինձ, և մի՛ հաներ զիս 'ի կէս աւուրց
իմոց ·

87

իմոց. զի ազգէ յազգ են ամք քո։
Ի սկզբանէ Տէր զհիմունս երկրի հաստատեցեր. և գործք ձեռաց քոց երկինք են։
Նոքա անցանեն, և դու կաս՝ և մնաս յաւիտեան։
Ամենեքեան որպէս զձորձս մաշեսցին. և որպէս զվերարկուս փոխեսցես զնոսա, և փոխեսցին։
Բայց դու նոյն ինքն ես, և ամք քո ոչ անցանեն. որդիք ծառայից քոց բնակեսցին ՚ի նմա. և զաւակի նոցա յաւիտեան յաջողեսցի։

Սաղմոս դաւթի։ ՃԲ

Օրհնեա անձն իմ զՏէր, և ամենայն ոսկերք իմ՝ զանուն սուրբ նորա։
Օրհնեա անձն իմ զՏէր. և մի՛ մոռանար զամենայն տուրս նորա։
Որ քաւէ զմեղս քո. բժշկէ զամենայն հիւանդութիւնս քո։
Որ փրկէ յապականութենէ զկեանս քո. պսակէ զքեզ ողորմութեամբ և գթութեամբ։
Որ լնու ՚ի բարութենէ զցանկութիւն քո. նորոգեսցի որպէս արծուոյ մանկութիւն քո։
Առնէ ողորմութիւնս Տէր. և իրաւունս ամենայն զրկելոց։
Ցոյց Տէր զճանապարհս իւր Մովսիսի, և

և որդւոցն իսրայէլի զկամս իւր։
Գթած ողորմած է Տէր, երկայնամիտ և բազումողորմ։
Ոչ իսպառ բարկանայ մեզ Տէր, և ոչ յաւիտեան պահէ ոխս։
Ոչ ըստ մեղաց մերոց արար մեզ Տէր, և ոչ ըստ անօրէնութեան մերում հատոյց մեզ։
Քանզի որպէս բարձր են երկինք յերկրէ, այնպէս զօրացոյց Տէր զողորմութիւն իւր ՚ի վերայ երկիւղածաց իւրոց։
Որչափ հեռի են արևելք յարևմտից, այնչափ հեռի արար ՚ի մէնջ զանօրէնութիւնս մեր։
Որպէս գթայ հայր ՚ի վերայ որդւոց իւրոց, այնպէս գթասցի Տէր յերկիւղածս իւր։
Զի նա գիտաց զստեղծուածս մեր, և յիշեաց թէ հող եմք.
Մարդոյ որպէս խոտոյ են աւուրք իւր. որպէս ծաղիկ վայրի՝ այնպէս ծաղկի։
Շնչէ ՚ի նմա հողմ, և ոչ է. և ոչ ևս երևի տեղի նորա։
Բայց ողորմութիւն Տեառն մնայ յաւիտենից յաւիտենից ՚ի վերայ երկիւղածաց իւրոց. և արդարութիւն նորա յորդւոց մինչև յորդիս։
Որք պահեն զուխտս նորա, յիշեն զպատուիրանս նորա՝ և առնեն զնոսա։

Տէր

Տէր յերկինս պատրաստեաց զաթոռ
իւր․ արքայութի նր ամենայն տիրէ։
Օրհնեցէք զՏր ամ հրեշտակք նորա՝
հզօրք զօրութբ․ որք առնէք զբան նր
'ի լսել ձայնի պատգամաց նր։
Օրհնեցէք զՏր ամ զօրութիք նր, պաշ
տօնեայք և արարօղք կամաց նր։
Օրհնեցէք զՏր ամ գործք նր․ զի ընդ
ամ տեղիս է տէրութի նորա․ օրհնեա՛
անձն իմ զՏր։

Սաղմոս Դաւթի․ 'ի վերայ աշխարհագործ ա-
րարածոյ։ ՃԳ

Օրհնեա՛ անձն իմ զՏր․ Տր Ած իմ
մեծ եղեր յոյժ։
Խոստովանութի և մեծ վայելչութի ըզ
գեցար․ արկեալ զլոյս որպ զօթոց, ձգե-
ցեր զերկինս որպ զխորան․ և արկեր 'ի
վերայ ջուրց զվերնայարկս նր։
Որ դնէ յամպս զգնացս իւր․ և շրջի նա
'ի վր թեւոց հողմոց։
Որ առնէ զհրեշտակս իւր յոգիս, և ըզ
պաշտօնեայս իւր 'ի հուր կիզելոյ։
Հաստատեաց զերկիր 'ի վր հաստատութե
իւրոյ, զի մի՛ սասանեսցի յաւիտեան։
Խորք

Խորք որպ զզգեստ վերարկու է նր․ 'ի
վերայ լերանց կացցեն ջուրք։
'Ի սաստէ քումմէ փախիցեն, և 'ի ձայ-
նէ որոտալոյ քումմէ սարսիցեն։
Ելանեն լեռնանան՝ և իջանեն դաշտա-
նան, 'ի տեղի յոր հաստատեցեր զնս։
Սահման եդեր՝ և ոչ անցանեն, և ոչ
ևս դառնան 'ի ծածկել զերկիր։
Առաքեցեր զաղբիւրս ընդ ձորձորս․
'ի մէջ լերանց գնասցեն ջուրք։
Արբուցանել զամ գազանս վայրի․ յա-
գեսցին ցիռք 'ի ծարաւս իւրեանց։
Ընդ թռչունք երկնից բոյնս դիցեն․ և
'ի մէջ վիմաց տացեն զձայնս իւրեանց։
Արբուցանէ զլերինս 'ի շտեմարանաց իւ-
րոց․ 'ի պտղոյ գործոց իւրոց լցցի երկիր։
Բուսուցեր զխոտ 'ի լերինս, զդալարի
'ի ծառայութի մարդկան։
Հաներ զհաց յերկրէ․ գինի ուրախ առ-
նէ, իւղ զուարթ, և հաց հաստատէ
զսիրտ մարդոյ։
Յագեսցին ծառքն անտառի, և մայրքն
լիբանանու՝ զորս դու տնկեցեր։
Ընդ թռչունք երկնից ձագս հանցեն․
և բոյն արագլի ապաւէն է նց։
Լերինք բարձունք են եղջերուաց, և
վէմք

վէմք ապաւէնք նապաստակաց։

Արարեր զլուսին վ͞ն ժամանակս. արեգակն ծանեաւ զժամ մտանելոյ իւրոյ։

Արարեր զխաւար՝ և եղև գիշեր. 'ի նմա գնան ա͞մ գազանք անտառի։

Կորիւնք առիւծուց մռնչեն՝ և յափշտակեն. և խնդրեն յա͞յ զկերակուրս իւրեանց։

'Ի ծագել արևու ժողովեն. և 'ի մորիս իւրեանց դադարեն։

Ելանէ մարդ 'ի գործս իւր. և 'ի վաստակս ձեռաց իւրոց մինչև յերեկոյ։

Որչ͞ զի մեծ են գործք քո Տ͞ր. զա͞մ ինչ իմաստութ͞բ արարեր. և լցաւ երկիր ստեղծուածովք քովք։

Այս ծով մեծ և անդորր. 'ի սմա են սողունք, որոց ոչ գոյ թիւ, գազանք մեծամեծք և մանունք. 'ի սմա և նաւք գնան. վիշապն զոր ստեղծեր խաղալ նովաւ։

Ամենեքեան քեզ սպասեն. և դու տաս զկերակուր ն͞ց 'ի ժամու։

Տաս դու նոցա՝ և կերակրին. բանաս զձեռն քո, և կերակրես զամենեսեան կամօք քովք։

Դարձուցանես զերեսս քո 'ի նոցանէ՝ և

և խռովին. հանես զոգի 'ի նոցանէ, պակասին և 'ի հող դառնան։

Առաքես զոգի քո՝ և ստանաս զն͞ս. և նորոգես զերեսս երկրի։

Եղիցին փառք Տ͞ն յաւիտեան. և Տ͞ր ուրախ եղիցի յարարածս իւր։

Որ հայի յերկիր, և տայ դողալ սմա. մերձեսցի 'ի լերինս՝ և ծխեսցին։

Օրհնեցից զՏ͞ր 'ի կեանս իմ. սաղմոս ասացից ա͞յ իմոյ մինչև եմ ես։

Քաղցր եղիցի նմա օրհնութ͞ի իմ. և ես ուրախ եղէց 'ի Տ͞ր։

Պակասեսցին մեղաւորք յերկրէ, և անօրէնք մի' ևս գտցին 'ի նմա. օրհնեա՛ անձն իմ զՏ͞ր։

Ալէլուիա։ ՃԴ

Խոստովան եղերուք Տ͞ն՝ և կարդացէ՛ք զանուն նորա. և պատմեցէ՛ք 'ի հեթանոսս զգործս ն͞ր։

Օրհնեցէ՛ք՝ և սաղմոս ասացէք նմա. պատմեցէ՛ք զա͞մ սքանչելիս ն͞ր. և գովեցարո՛ւք յանուն ս͞բ ն͞ր։

Ուրա՛խ եղիցին սիրտք այնոցիկ՝ ո͞յք խնդրեն զՏ͞ր. խնդրեցէ՛ք զՏ͞ր՝ և հզօրք եղերուք. և խնդրեցէ՛ք զերեսս նորա յա͞մ ժամ։

Յիշեցէք զսքանչելիս նր՝ զորս արար.
զարուեստս և զիրաւունս բերանոյ նր։
Զաւակք աբրահամեան ծառայք նր,
որդիք յակոբայ ընտրեալք նր։
Նա ինքն է տէր ած մեր. յամ երկր
են իրաւունք նր։
Յիշեաց յաւիտենից զուխտ իւր. և զբանն,
զոր պատուիրեաց մինչ ՚ի հազար ամ։
Զուխտն զոր եդ ընդ աբրահամու.
և զերդումն իւր ընդ սահակայ։
Հաստատեաց առ յակոբ զհրաման իւր.
և առ իսրայէլ զուխտ իւր յաւիտենից։
Ասէ՝ ձեզ տաց զերկիրն քանանու, զվի
ճակ ժառանգութեան ձերոյ։
Զի էին նոքա թուով սակաւք, նուազք
և պանդուխտք ՚ի նմա։
Անցին նոքա ազգէ յազգ, ՚ի թագաւո-
րութենէ ՚ի ժողովուրդ յայլ։
Ոչ եթող մարդկան մեղանչել նց. և
կշտամբեաց զթագաւորս վս նց։
Մի մերձենայք առ՝ յօծեալս իմ. և
՚ի մարգարէս իմ մի մեղանչէք։
Կոչեաց սով յերկիր նց. և զամ զօ-
րութիւն հացի եբեկ։
Առաքեաց առաջի նց այր. ՚ի ծառայ-
ութիւն վաճառեցաւ յովսէփ։

Խո

Խոնարհ արարին ՚ի կապանս զոտս նր.
և հանց ընդ երկաթ անձն նր։
Մինչև եկեսցէ բան նորա. և բան տն
փորձեաց զնա։
Առաքեաց թագաւորն՝ և ելոյծ զնա.
իշխան ժողովրդեան եթող զնա։
Կացոյց զնա տր տան իւրոյ. իշխան ՚ի
վերայ ամ ստացուածոց իւրոց։
Խրատել զիշխանս նոցա որպ զինքն. և
զծերս նց իմաստունս արասցէ։
Եմուտ իսրայէլ յեգիպտոս. և յակոբ
պանդխտեցաւ յերկիր քամայ։
Աճեցոյց զժողովուրդ իւր յոյժ, և զօ-
րացոյց զնս քան զթշնամիս իւր։
Դարձոյց զսիրտս նոցա ատել զժողո-
վուրդ իւր, և ՚ի նենգել զծառայս իւր։
Առաքեաց զմովսէս ծառայ իւր, և զա-
հարօն ընտրեալ իւր։
Եդ նց զբան նշանաց իւրոց, և զար-
ուեստս իւր յերկիր քամայ։
Առաքեաց զխաւար՝ և խաւարեցոյց
զնս. զի դառնացուցին զբան նր։
Դարձոյց յարիւն զջուրս նց. և սպան
զամ ձկունս նց։
Եռաց յերկիր նոցա գորտ, և ՚ի շտեմա-
րանս թագաւորաց նց։

Սաց՝

Ասաց՝ և եկն շանաճանճ, և մժեխ ընդ ամ՟ սահմանս նց՟։

Դարձոյց զանձրևս նց՟ ՚ի կարկուտ. և հուր յերկիր նց՟ բորբոքեցաւ։

Եհար զայգիս և զթզենիս նոցա. և փշրեաց զամ՟ ծառս սահմանաց նց՟։

Ասաց՝ և եկն մարախ, և խառնիճ, զոր ոչ գոյր նց՟ թիւ։

Եկեր զամ՟ խոտ երկրի նց՟. և սպառեաց զամ՟ պտուղ անդոյ նց՟։

Եհար զամ՟ անդրանիկս եգիպտացւոց, զսկիզբն ամ՟ վաստակոց նց՟։

Եհան զնոսա ոսկւով և արծաթով. և ոչ գոյր յազգի նց՟ հիւանդ։

Ուրախ եղև եգիպտոս ընդ ելանել նց՟. զի անկաւ ահ տն՟ ՚ի վր՟ նց՟։

Սփռեաց ամպ՝ հովանի առնել նոցա ՚ի տուէ. և հուր լոյս տալ նց՟ ՚ի գիշերի։

Խնդրեցին՝ և եկն լորամարգի. և հացիւ երկնից լցոյց զնս՟։

Եհար զվէմն՝ և բղխեցին ջուրք, և գնացին գետք ընդ անջրդիս։

Յիշեաց զբան իւր սբ՟, որ ընդ աբրահամու ծառայի իւրոյ։

Եհան զժողովուրդ իւր ցնծութբ՟, և զընտրեալս իւր ուրախութբ՟։

Ետ

Ետ նց՟ զգաւառս հեթանոսաց. ՚ի վաստակս ժողովրդոց ժառանգեցոյց զնս՟։

Զի պահեսցեն զվկայութիս նր՟. և զօրէնս նր՟ խնդրեսցեն։

Ալէլուիա։ ՃԵ

Խոստովան եղերուք տն՝ զի քաղցր է. զի յաւիտեան է ողորմութի նր՟։

Ո՞ խօսեսցի զզօրութիս տն՟. լսելի արասցէ զամ՟ օրհնութիս նր՟։

Երանի՝ ոյք պահեն զիրաւունս, և առնեն զարդարութի յամ՟ ժամ։

Յիշեա՛ զմեզ տր՟ ընդ հաճոյս ժողովրդեան քո. և այց արա մեզ ՚ի փրկութե քում։

Տեսցուք մեք զքաղցրութի ընտրելոց քոց. ուրա՛խ եղիցուք մեք յուրախութի ազգի քո. և գովեսցուք մեք ՚ի ժառանգութեան քում։

Մեղաք մեք ընդ հարսն մեր, անօրինեցաք և յանցեաք։

Հարքն մեր յեգիպտոս ոչ իմացան զսքանչելիս քո. և ոչ յիշեցին զբազում ողորմութիս քո։

Բարկացուցին զքեզ յանցանելն իւրեանց

եանց ընդ ծով կարմիր․ փրկեաց զնո֊
սա վասն անուան իւրոյ․ զի ծանիցեն
զզօրութ՟իս ն՟ր։
Սաստեաց 'ի ծով կարմիր՝ և ցամաքե֊
ցաւ․ առաջնորդեաց նոցա ընդ ան֊
դունդս ո՟պ ընդ անապատ։
Կեցոյց զն՟ս 'ի ձեռաց ատելեաց ն՟ց, և
փրկեաց զն՟ս 'ի ձեռաց թշնամեաց ն՟ց։
Ծածկեաց ծով զնեղիչս նոցա․ և մի
'ի նոցանէ ոչ ապրեցաւ։
Հաւատացին բանի նորա․ և օրհնեցին
զօրհնութ՟իս ն՟ր։
Վաղվաղեցին և մոռացան զգործս ն՟ր․
և ոչ անսացին խորհրդոց ն՟ր։
Ցանկացան ցանկութ՟ի յանապատի․
և փորձեցին զա՟ծ յանջրդի։
Ետ ն՟ց զխնդրուածս նոցա․ առաքեաց
զլիութ՟ի յանձինս ն՟ց։
Բարկացուցին զմովսէս 'ի բանակի․ և
զահարօն ս՟բ տ՟ն։
Բացաւ երկիր՝ և եկուլ զդադան․ և
ծածկեաց զբանակն աբիրոնի․
Հուր վառեցաւ 'ի ժողովս ն՟ց․ և բոց
մաշեաց զմեղաւորս։
Արարին զորթն 'ի քորեբ, և երկիրպա֊
գին պատկերի․ և փոխեցին զփառս իւ֊
րեանց

րեանց 'ի նմանութ՟ի որթու խոտակերի։
Մոռացան զա՟ծ կենարարն իւրե՟նց․ որ
արար զմեծամեծս յեգիպտոս, և զսք֊
քանչելիս իւր յերկիր քամայ, և զահ
իւր 'ի վ՟ր կարմիր ծովուն։
Ասաց սատակել զն՟ս․ եթէ ոչ մովսէս
ընտրեալն կայր առաջի ն՟ց․
Դարձաւ առ տէր՝ և անցոյց զբարկութ՟ի
ն՟ր․ զի մի՛ սատակեսցին նոքա։
Անարգեցին զերկիրն ցանկալի․ և ոչ
հաւատացին բանի ն՟ր․
Տրտնջեցին 'ի բանակս իւրեանց․ և ոչ
լուան ձայնի տ՟ն․
Համբարձ զձեռն իւր 'ի վերայ նոցա,
հարկանել զն՟ս յանապատի։
Ցրուեսցի զաւակ ն՟ց ընդ հեթանոսս․
ցրուեսցի զաւակ ն՟ց ընդ գաւառս։
Պղծեցան նոքա 'ի բէլփեգովր․ զի կե֊
րին զզոհեալ և զմեռելոտի։
Բարկացուցին զնա 'ի գործս իւրեանց․
և յաճախեաց 'ի վ՟ր ն՟ց բեկումն․
Ապա եկաց 'ի մէջ փենէհէս, քահեաց
և արգելաւ մահ․ համարեցաւ նմա յար֊
դարութ՟ի ազգէ յազգ մինչև յաւիտեան։
Բարկացուցին զնա 'ի վ՟ր ջուրցն հա֊
կառակութ՟ե․ չարչարեցաւ մովսէս վ՟ս
ն՟ց,

նց՟, զի դառնացուցին զհոգի նր՟:
Հրամայեաց շրթամբք իւրովք. և ոչ
սատակեցին զազգն՝ զոր ասաց նց՟ տր՟:
Խառնակեցան ընդ հեթանոսս, և ու-
սան զգործս նց՟. ծառայեցին կռոց նց՟,
և եղև նց՟ ՚ի գայթակղու՟ն:
Զոհեցին զուստերս և զդստերս իւր-
եանց դիւաց. և հեղին զարիւն ամբիծ:
Արիւն ուստերաց և դստերաց իւր-
եանց, զոր զոհեցին կռոցն քանանու:
Շաղախեցաւ երկիր յարենէ նոցա, և
պղծեցաւ ՚ի գործոց նց՟. զի պոռնկե-
ցան ՚ի գնացս իւրեանց:
Բարկացաւ սրտմտութբ՟ տր՟ ՚ի վր՟ ժո-
ղովրդեան իւրոյ. և գարշեցոյց զժա-
ռանգութի՟ իւր յոյժ:
Մատնեաց զնս՟ ՚ի ձեռս հեթանոսաց.
տիրեցին նց՟ ատելիք իւրեանց, և թշնա-
միք իւրեանց նեղեցին զնս՟. և խոնարհ
եղեն ՚ի ներքոյ ձեռաց նց՟:
Բազում անգամ փրկեաց զնս՟, և նոքա
դառնացուցին զնա ՚ի խորհուրդս իւր-
եանց. և կորացան յանօրէնութեան
իւրեանց:
Հայեցաւ տր՟ ՚ի նեղութիւն նց՟, ՚ի լսել
ձայնի աղօթից նց՟:
Յիշեաց

Յիշեաց զուխտ իւր, և զղջացաւ ըստ
բազում ողորմութե՟ իւրում. և ետ զնս՟
՚ի գթութիւն առաջի ամ՟ գերչաց նոցա:
Փրկեա զմեզ տր՟ ած՟ մեր. և ժողովեա
զմեզ ՚ի հեթանոսաց:
Խոստովան եղիցուք անուան քում սբ՟յ.
և պարծեսցուք յօրհնութի՟ քո:
Օրհնեալ տր՟ ած՟ իսէ՟լի. յաւիտեանս
յաւիտենից:
Եւ ասասցէ ամ՟ ժողովուրդն. եղիցի
եղիցի:

Աղօթք Եզեկիայի արքայի Հրէաստանի. ՚ի ժա-
մանակի յորում հիւանդացաւ. և յարեաւ ՚ի հի-
ւանդութենէ իւրմէ: Եսայ. ԼԸ:

Ես ասացի ՚ի վերանալ յինէն ա-
ւուրց իմոց, թէ գնացի ես ՚ի
դրունս դժոխոց:
Թողի զամ՟ յետին իմ, և ասացի՝ թէ
այլ ոչ ևս տեսից զփրկութի՟ տն՟ յերկ-
րին կենդանեաց. և ոչ ևս տեսից ըզ-
մարդ բնակչօք իւրովք հանդերձ:
Պակասեցայ ես յազգատոհմէ իմմէ.
այսուհետև թողի լքի զամ՟ զկեանս իմ:
Ել

Իր՝ գնաց՝ մեկնեցաւ յինէն հոգի իմ,
որպ զայն՝ որ քակէ զտաղաւար. և եղէ
ես որպէս զոստայն սատարաց՝ մերձ 'ի
հատանիլ:

Յաւուր յայնմիկ՝ մատնեցայ ես յա-
ռաւօտէ որպ 'ի ձեռս առիւծու. այն-
պէս խորտակեաց մանրեաց զոսկերս
իմ. զի յառաւօտէ մինչ 'ի գիշեր մատ-
նեցայ:

Որպէս ծիծառն՝ այնպէս ճչեցի, որպ
զաղաւնի՝ այնպէս մնչեցի. զի նուաղե-
ցան աչք իմ 'ի տեսանելոյ:

Հայեցայ 'ի բարձունս առ Տէր Աճ իմ,
որ փրկեաց զիս. և փարատեցոյց յինէն
զցաւս անձին իմոյ:

Տր՝ վն այսորիկ պատմեցաւ քեզ. զար-
թուցեր զանձն իմ, դարձուցեր զհոգի
իմ. մխիթարեցայ և կեցի:

Ահա 'ի խաղաղուԹի դարձաւ դառնուԹի
իմ. փրկեցեր զանձն իմ, զի մի կորեայց.
և ընկեցեր յետոյ զամ զմեղս իմ:

Զի ոչ թէ որք 'ի դժոխս են, խոստո-
վան առնիցին առ քեզ. և ոչ մեռեալք
օրհնեսցեն զքեզ, և ոչ յուսասցին 'ի
ճշմարտուԹիս քո ամենեքեան, որք իջանեն
'ի դժոխս:

նէին զգործս 'ի ջուրս բազումս:

Նոքա տեսին զգործս Տն. և զսքանչե-
լիս նր 'ի խորս անդնդոց:

Ասաց՝ և յարեաւ հողմ և մրրիկ. և
բարձրացան ալիք նր:

Ելանէին յերկինս՝ և իջանէին յան-
դունդս. և անձինք նց յանձինս իւ-
րեանց մաշեցան:

Խռովեցան սասանեցան որպ արբեալք.
և ամ իմաստուԹի նց ընկլաւ:

Աղաղակեցին առ Տէր 'ի նեղուԹն իւ-
րեանց. 'ի վշտաց նց կեցոյց զնս:

Դարձոյց զմրրիկն յօդս՝ և դադարե-
ցան ալիք նր. ուրախ եղեն զի դադա-
րեցան. և առաջնորդեաց նց 'ի նաւա-
հանգիստ կամաց իւրեանց:

Խոստովան եղիցին Տն ողորմուԹց նր.
և սքանչելեաց նր որդւոց մարդկան:

Բարձր արասցեն զնա 'ի ժողովս ժողովր-
դոց. և յաԹոռս ծերոց օրհնեսցեն զնա:

Զի դարձոյց զգետն 'ի ցամաք, և ըզ-
գնացս ջուրց՝ յերկիր ծարաւուտ:

Արար զերկիրն պտղաբեր՝ յաղտաղտա-
կրս, վն չարուԹ բնակչաց նց:

Արար զանապատն 'ի ճահիճս ջուրց, և
զերկիրն ծարաւուտ 'ի գնացս ջուրց:

Բնակեցոյց 'ի նմա քաղցեալս . և շինե_
ցին քաղաք բնակութեան իւրեանց :
Վարեցին արտս՝ և տնկեցին այգիս . և
արարին պտուղ արմտեաց իւրեանց :
Օրհնեաց զնոսա՝ և բազմացան յոյժ . և
անասունք նոցա ոչ նուազեցան :
Նուազեցան նոքա և չարչարեցան , 'ի
նեղութենէ չարեաց և 'ի վշտաց :
Եհեղ անարգութիւն 'ի վերայ իշխանաց նոցա . մոլո
րեցոյց զնոսա յանապատի՝ և ոչ 'ի ճանապարհի :
Օգնեաց տնանկին յաղքատութենէ . և ա_
ռաջնորդեաց որպէս խաշին ազգի նոցա :
Տեսցեն ուղիղք , և ուրախ եղիցին . և
ամենայն անօրէն խցցէ զբերան իւր :
Ո՞վ է իմաստուն , որ պահեսցէ զայս . և
'ի միտ առցէ զողորմութիւնս Տեառն :

Օրհնութիւն Սաղմոսաց Դաւթի : ՃԷ

Պատրաստ է սիրտ իմ Աստուած , պատ_
րաստ է սիրտ իմ օրհնել՝ և սաղմոս
ասել քեզ փառօք իմովք :
Զարթիր փառք իմ, զարթիր՝ սաղմո_
սիւք և օրհնութեամբ . և ես զարթեայց
առաւօտուց :

Խոստ

Խոստովան եղէց քեզ 'ի ժողովուրդս
Տէր . և սաղմոս ասացից քեզ յազգս :
Մեծ եղև մինչև յերկինս ողորմութիւն
քո , մինչև յամպս ճշմարտութիւն քո :
Բարձրեալ ես դու յերկինս Աստուած . և
յամենայն երկրի են փառք քո :
Որպէս փրկեսցին սիրելիք քո . կեցո աջով
քով՝ և լուր մեզ :
Աստուած խօսեցաւ 'ի սրբութենէ իւրմէ . ցնծա_
ցայց՝ բարձր եղէց՝ բաժանեցից զՍիւ_
քեմ, և զհովիտն յարկաց չափեցից :
Իմ է Գաղաադ՝ և իմ է Մանասէ . Եփ_
րեմ հզօրիչ գլխոյ իմոյ :
Յուդա թագաւոր իմ . Մովաբ աւա_
զան յուսոյ իմոյ :
Յեդովմ ուղղեցից զգնացս իմ . և ինձ
այլազգիք հնազանդ եղեն :
Ո՞ տարցէ զիս 'ի քաղաք ամուր . կամ
ո՞վ առաջնորդեսցէ ինձ մինչև ցԵդովմ :
Եթէ ոչ դու Աստուած , որ մերժեցեր զմեզ .
և ոչ ելեր Աստուած ընդ զօրս մեր :
Տուր մեզ օգնութիւն 'ի նեղութենէ . զի
սուտ է փրկութիւն մարդոյ :
Աստուծով արասցուք զօրութիւն . և նա
յամօթ արասցէ զթշնամիս մեր :

'Ի

Ա՟Ծ օրհնութե՟ն իմոյ մի՛ լռեր, զի բե-
րան մեղաւորի՝ բերան նենգաւորի
բացաւ 'ի վ՟ր իմ։
Խօսեցան զինէն լեզուաւ նենգաւո-
րաւ. և բանիւ ատելութե՟ն պաշարեցին զիս։
Մարտեան ընդ իս 'ի տարապարտուց.
փոխանակ սիրոյ իմոյ մատնէին զիս, այլ
ես յաղօթս կայի։
Հատուցին ինձ չար փոխանակ ընդ բար-
ւոյ. ատելութի՟ փոխանակ սիրոյ իմոյ։
Կացո՛ 'ի վ՟ր նորա մեղաւոր. սատանայ
կացցէ ընդ աջմէ ն՟ր։
'Ի դատաստանէ իւրմէ ելցէ դատապար-
տեալ. և աղօթք ն՟ր 'ի մեղս դարձցին։
Եղիցին աւուրք ն՟ր նուազ. և զայցե-
լութի՟ ն՟ր, զայն այլ առցէ։
Եղիցին որդիք ն՟ր որբ, և կին ն՟ր այրի.
սասանեսցին փոփոխեսցին, որդիք նորա
մուրօղք եղիցին. և ելցեն 'ի բնակութե՟
իւրեանց։
Քննեսցէ փոխատու զա՟մ ինչս ն՟ր. և
յափշտակեսցեն օտարք զվաստակս ն՟ր։
Մի՛ գտցի օգնական նմա. և մի՛ ոք ողոր-
մեսցի 'ի վ՟ր որբոց ն՟ր։

 Եղի

Եղիցին որդիք նորա 'ի սատակումն, և
յազգէ ջնջեսցի անուն ն՟ր։
Յիշեսցին մեղք հօր ն՟ր առաջի տ՟ն.
և մեղք մօր ն՟ր մի՛ ջնջեսցին. և եղիցին
առաջի տ՟ն յա՟մ ժամ։
Սատակեսցի յերկրէ յիշա՟կ ն՟ր. փոխա-
նակ զի ոչ յիշեաց առնել ողորմութի՟։
Հալածեաց զայր աղքատ և զտնանկ.
սպանանել զայն, որ խոնարհ է սրտիւ։
Սիրեաց զանէծս՝ և ելցէ նմա. ոչ կամե-
ցաւ զօրհնութի՟, հեռի եղիցի 'ի նմանէ։
Զգեցաւ զանէծս որպէս հանդերձ.
մտցէ որպ՟ ջուր 'ի փոր ն՟ր. և որպ՟ ձէթ
ընդ ոսկերս ն՟ր։
Եղիցի նմա որպ՟ հանդերձ զի ագանի.
որպ՟ գօտի՝ որ ածի հանապազ ընդ մէջ։
Այս գործ է այնոցիկ, ո՟ք չարախօս
կային զինէն առ տէր, և ո՟ք խօսէին
չար զանձնէ իմմէ։
Այլ դու տ՟ր տ՟ր՝ արա՛ ընդ իս վ՟ս անուան
քում, զի քաղցր է ողորմութի՟ քո. և
փրկեա՛ զիս՝ զի աղքատ և տնանկ եմ ես։
Սիրտ իմ խռովեցաւ 'ի փորի իմում. և
ես որպ՟ ստուեր 'ի խոնարհիլ իմում պա-
կասեցայ. և թօթափեցայ որպ՟ մարախ։
Ծունկք իմ տկարացան 'ի պահոց. և

 մարմին

մարմին իմ պղծագունեցաւ յիւղոյ։
Եղէ ես նախատ նոցա. տեսին զիս՝ եւ շարժեցին զգլուխս իւրեանց։
Օգնեա ինձ Տէր Աստուած իմ, եւ փրկեա զիս՝ ըստ ողորմութեան քում։
Ծանիցեն զի ձեռն քո այս է, եւ դու Տէր արարեր զայս։
Նոքա անիծանեն, եւ դու օրհնեսցես. որք յարուցեալ են ՚ի վերայ իմ զամօթ կրեսցեն. այլ ծառայ քո ուրախ եղիցի ՚ի քեզ։
Զգեցցին զամօթ՝ որք չարախօս կային զանձնէ իմմէ. եւ արկցեն որպէս կրկնոց զամօթ իւրեանց զիւրեամբք։
Այլ ես խոստովան եղէց առ Տէր յոյժ բերանով իմով. եւ ՚ի մէջ բազմաց օրհնեցից զքեզ։
Զի եկաց նա ընդ աջմէ տնանկին, ՚ի փրկել զիս յայնցանէ, որք հալածեն զանձն իմ։

՚Ի կատարած. Սաղմոս դաւթի. ՃԹ

Ասաց Տէր ցՏէր իմ, նիստ ընդ աջմէ իմմէ, մինչեւ եդից զթշնամիս քո պատուանդան ոտից քոց։
Զգաւազան զօրութեան առաքեսցէ քեզ Տէր ՚ի Սիօնէ. եւ տիրեսցես դու ՚ի մէջ թշնամեաց քոց։

Ընդ քեզ է սկիզբն աւուր զօրութեան. ՚ի վայելչութիւնս սրբոց քոց, յարգանդէ յառաջ քան զարուսեակ ծնայ զքեզ։
Երդուաւ Տէր՝ եւ ոչ եւս զղջասցի. թէ դու ես քահանայ յաւիտեան ըստ կարգին Մելքիսեդեկի. եւ Տէր ընդ աջմէ քումմէ։
Խորտակեսցէ յաւուր բարկութեան զթագաւորս. դատի զհեթանոսս, եւ բազում առնէ զհարուածս. եւ խորտակեսցէ ըզգլուխս բազմաց յերկրի։
Զուղխս ՚ի ճանապարհի արբուսցէ. վասն այսորիկ եւ բարձր արասցէ զգլուխս։

Ալէլուիա. ՃԺ

Խոստովան եղէց քեզ տէր՝ բոլորով սրտիւ իմով, ՚ի խորհուրդս ուղղոց, ՚ի ժողովուրդս մեծ են գործք Տեառն. եւ քննեալ են յամենայն կամս նորա։
Խոստովանութիւն եւ վայելչութիւն են գործք նորա. արդարութիւն նորա մնայ յաւիտեանս յաւիտենից։
Յիշատակ արար սքանչելեաց իւրոց. ողորմած գթած է Տէր, կերակուր ետ երկիւղածաց իւրոց։
Յիշեաց յաւիտենից զուխտ իւր. զզօ-
րութ

րութիւն գործոց իւրոց պատուիրեաց ժողովրդեան իւրում։
Տալ նոցա զժառանգութիւն հեթանոսաց. և գործք ձեռաց նորա արդարութիւն և իրաւունք են։
Հաւատարիմ են յամենայն պատուիրանք նորա. հաստատեալ են յաւիտեանս յաւիտենից. արարեալ են ճշմարտութեամբ և ուղղութեամբ։
Փրկութիւն առաքեաց տէր ժողովրդեան իւրում. պատուիրեաց յաւիտենից զուխտ իւր. սուրբ և ահեղ է անուն նորա։
Սկիզբն զգօնութեան երկիւղ տեառն. իմաստութիւն բարի ամենեցուն՝ որք առնեն զնա. և օրհնութիւն նորա մնայ յաւիտեանս յաւիտենից։

Ալէլուիա. 'ի վերայ ապաշխարութեան, անգեայ և զաքարիայ։ ՃԺԱ

Երանեալ է այր՝ որ երկնչի 'ի տեառնէ. զպատուիրանս նորա կամի յոյժ։
Հզօր եղիցի յերկրի զաւակ նորա. և ազգ ուղղոց օրհնեսցի։
Փառք և մեծութիւն են 'ի տան նորա. արդարութիւն նորա մնայ յաւիտեանս յաւիտենից։
Ծագեաց 'ի խաւարի լոյս ուղղոց. ո-ղոր

ողորմած գթած՝ և արդար է տէր։
Բարւոք այր՝ ողորմի և տայ փոխ, յօրինէ զբանս իւր 'ի դատաստանի. զի յաւիտեան նա մի' սասանեսցի։
Յիշատակ յաւիտենից եղիցի արդարն. 'ի համբաւէ չարէ նա մի' երկիցէ։
Պատրաստ է սիրտ նորա յուսալ առ տէր։
Հաստատեալ է սիրտ նորա՝ և նա մի' երկիցէ. մինչև տեսցէ 'ի թշնամիս իւր։
Սփռեաց՝ և ետ աղքատաց. արդարութիւն նորա մնայ յաւիտեանս յաւիտենից. և եղջիւր նորա բարձր եղիցի փառօք։
Մեղաւորն տեսցէ՝ և բարկասցի. զատամունս իւր կրճտեսցէ, և հալեսցի. և ցանկութիւն մեղաւորաց կորիցէ։

Ալէլուիա։ ՃԺԲ

Օրհնեցէք մանկունք զտէր. և օրհնեցէք զանուն տեառն։
Եղիցի անուն տեառն օրհնեալ, յայսմ հետէ մինչև յաւիտեան։
Յարևելից մինչև 'ի մուտս արևու՝ օրհնեալ է անուն տեառն։
Բարձր է 'ի վերայ ամենայն ազգաց տէր. և յերկինս են փառք նորա։
Ո՞վ է որպէս տէր աստուած մեր 'ի բարձունս բնակեալ.

կեալ. և զխոնարհս տեսանէ յերկինս
և յերկրի։
Յարուցանէ զաղքատս յերկրէ. և բար
ձր առնէ զտառապեալս յաղբեաց։
Նստուցանէ զնա իշխանս՝ ընդ իշխանս
ժողովրդեան իւրոյ։
Բնակեցուցանէ զամուլն ՚ի տան ուրա
խամիտ, որպէս մայր որդւովք բերկրեալ։

Ալէլուիա. ՃԺԳ

Յելանելն Իսրայէլի յեգիպտոսէ. տանն Յա
կոբայ ՚ի ժողովրդենէ այլազգեաց։
Եղև Հրէաստան սրբութիւն նորա, և Իսրայէլ
իշխանութիւն նորա։
Ծով ետես և փախեաւ, և Յորդանան
անդրէն դարձաւ։
Լերինք ցնծացին որպէս խոյք. և բլուրք
որպէս գառինք մաքեաց։
Զի՞ է քեզ ծով, զի՞ տեսեր և փախեար.
և դու Յորդանան՝ զի՞ դարձար անդրէն։
Լերինք՝ ցնծացէք որպէս խոյք, և բլուրք
որպէս գառինք մաքեաց։
Յերեսաց Տեառն սասանեցաւ երկիր. յե
րեսաց Աստուծոյ Յակոբայ։
Որ դարձոյց զվէմն ՚ի վտակս ջուրց, և
զապառաժն յաղբերակունս։

Մի՛

Մի՛ մեզ Տէր՝ մի՛ մեզ. այլ անուան քում
տուր զփառս, վասն ողորմութեան և ճշմար
տութեան քո։
Մի՛ երբէք ասասցեն ՚ի հեթանոսս,
թէ ուր է Աստուած նոցա։
Բայց մեր յերկինս և յերկրի, զամ զոր
ինչ կամեցաւ՝ և արար։
Կուռք հեթանոսաց ոսկի և արծաթ են.
ձեռագործ են որդւոց մարդկան։
Բերան ունին՝ և ոչ խօսին. աչս ու
նին՝ և ոչ տեսանեն։
Ականջս ունին՝ և ոչ լսեն. ունչս ու
նին՝ և ոչ հոտոտեն։
Ձեռս ունին՝ և ոչ շօշափեն. ոտս ու
նին՝ և ոչ գնան. և ոչ գոյ բարբառ ՚ի
կոկորդս նոցա։
Նման նոցա եղիցին, որք արարին զնոսա.
ամենայն որք յուսացեալ են ՚ի նոսա։
Տունն Իսրայէլի յուսացաւ ՚ի Տէր. օգնական
և ընդունօղ է նոցա։
Տունն Ահարոնի յուսացաւ ՚ի Տէր. օգ
նական և ընկերօղ է նոցա։
Երկիւղածք Տեառն յուսացան ՚ի Տէր. օգ
նական և փրկիչ է նոցա։
Յիշեաց զմեզ Տէր և օրհնեաց զմեզ.
օրհնեաց զտունն Իսրայէլի. օրհնեաց զտ
ունն Ահարոնի։

Օրհնեաց Տր՟ զերկիւղածս իւր, զփոքրկունս և զմեծամեծս։

Յաւելցէ ՚ի ձեզ Տր՟, ՚ի ձեզ՝ և յորդիս ձեր։

Օրհնեալ էք դուք ՚ի Տնէ՟, որ արար զերկինս և զերկիր։

Երկինք երկնից Տն՟ են. և զերկիրս ետ որդւոց մարդկան։

Ո՛չ թէ մեռեալք օրհնեսցեն զքեզ Տր՟, և ո՛չ ամ՟քն՝ որք իջանեն ՚ի դժոխս։

Այլ կենդանիքս օրհնեսցուք զքեզ Տր՟. յայսմհետէ մինչև յաւիտեան։

Ալէլուիա։ ՃԺԴ

Մերձեցի՝ զի լուիցէ Տր՟ զձայն աղօթից իմոց. զի խոնարհեցոյց զունկն իւր առ իս, և ես յաւուրս իմ կարդացի առ նա։

Շրջեցան զինև երկունք մահու. և վիշտք դժոխոց գտին զիս։

Զնեղութիւն և զանձկութիւն գտի, և զանուն Տն՟ կարդացի։

Ո՛ Տր՟՝ փրկեա՛ զանձն իմ. ողորմած Ած՟ մեր, ողորմի՝ և պահէ զտղայս Տր՟։

Ես խոնարհ եղէ՝ և Տր՟ կեցոյց զիս. դարձի՛ր անձն իմ ՚ի հանգիստ քո. զի Տր՟ օգնեաց քեզ։

Փրկեաց զանձն իմ ՚ի մահուանէ, զաչս իմ յարտասուաց, և զոտս իմ ՚ի գայթակղութենէ. հաճոյ եղէց առաջի Տն՟ յերկրին կենդանեաց։

Ալէլուիա։ ՃԺԵ

Հաւատացի զոր և խօսեցայ. և ես խոնարհ եղէ յոյժ։

Ես ասացի ՚ի զարմանալ իմում, թէ ամ՟ մարդ սուտ է։

Զի՞նչ տաց տրիտուր Տն՟, ընդ ամ՟՝ զոր և ետ ինձ։

Զբաժակ փրկութեան ընկալայց, և զանուն Տն՟ կարդացից։

Զաղօթս իմ Տն՟ տաց՝ առաջի ամ՟ ժողովրդեան նորա։

Պատուական է առաջի Տն՟ մահ սրբոց իւրոց. ո՛ Տր՟ ես ծառայ քո եմ, ծառայ և որդի աղախնոյ քո։

Հատեր զկապանս իմ. քեզ մատուցից պատարագ օրհնութեան, և զանուն Տն՟ կարդացից։

Զաղօթս իմ Տն՟ տաց առաջի ամ՟ ժո-

ղովրդեան նր. ՚ի գաւիթս տան Տն, և
՚ի մէջ քո Եղէմ։

Ալէլուիա։ ՃԺԶ

Օրհնեցէք զՏր ամ ազինք. գովեցէք
զնա ամ ժողովուրդք։
Զօրացաւ ողորմութի նորա ՚ի վր մեր.
և ճշմարտութի Տն մնասցէ յաւիտեան։

Ալէլուիա։ ՃԺԷ

Խոստովան եղերուք Տն, զի բարի է.
զի յաւիտեան է ողորմութի նր։
Ասասցէ տունն Իսէլի՝ զի յաւի։
Ասասցէ տունն Ահարօնի՝ զի յաւի։
Ասասցեն երկիւղածք Տն՝ զի յաւի։
՚Ի նեղութեն իմում ես առ Տր կարդա-
ցի, և լուաւ ինձ յանդորր։
Տր է իմ օգնական. և ես ոչ երկեայց,
զի՞ արասցէ ինձ մարդ։
Տէր է իմ օգնական. և ես տեսից ՚ի
թշնամիս իմ։
Բարի է յուսալ ՚ի Տէր՝ քան յուսալ
՚ի մարդիկ. բարի է յուսալ ՚ի Տր՝ քան
յուսալ յիշխանս։
Ամենայն ազինք շրջեցան զինև, և ան-
ուամբ Տն յաղթեցի նց.
Շրջե

Շրջելով շրջեցան զինև, և պաշարե-
ցին զիս ՚ի միասին. և անուամբ Տն վա-
նեցի զնոսա։
Շուրջ եղեն զինև որպ մեղուք, վառե-
ցան, բորբոքեցան որպ փուշք ՚ի հուր.
և անուամբ Տն՝ մերժեցի զնս։
՚Ի մերժելն դրդուեցայ, և եղէ մերձ
՚ի գլորիլ. և Տր ընկալաւ զիս։
Զօրութի իմ՝ և օգնութի իմ Տր, և
եղև ինձ ՚ի փրկութի։
Ձայն ցնծութե փրկութե՝ ՚ի յարկս
արդարոց։
Աջ Տն արար զօրութի. աջ Տն բարձր
արար զիս. և աջ Տն արար զօրութի։
Ոչ մեռայց, այլ կեցից՝ և պատմեցից
զգործս Տն։
Խրատելով խրատեաց զիս Տէր. և ՚ի
մահ ոչ մատնեաց։
Բացէք ինձ զդրունս արդարութե, զի
մտից ընդ այն՝ և խոստովան եղէց Տն։
Այս դուռն Տն է, և արդարք մտա-
նեն ընդ սա։
Խոստովան եղէց քեզ Տէր, զի լուար
ինձ. և եղեր ինձ ՚ի փրկութի։
Վէմն՝ զոր անարգեցին շինողքն՝ նա
եղև գլուխ անկեան։
՚Ի

'Ի տնէ եղև այս . և է սքանչելի առաջի
աչաց մերոց։

Այս օր է՝ զոր արար տր . եկայք ցն֊
ծասցուք և ուրախ եղիցուք 'ի սմա։

Ո՜ տէր փրկեա՛, ո՜ տր առաջնորդեա՛ .
օրհնեալ որ գալոց ես յանուն տն . և
օրհնեցաք զքեզ 'ի տանէ տն։

Տր ած մեր երևեցաւ մեզ . արարէք
տօնս ուրախութե կանխաւ, մինչև յան֊
կիւնս սեղանոյ։

Ած իմ ես դու՝ և խոստովան եղէց
քեզ . ած իմ ես դու՝ և բարձր արա֊
րից զքեզ։

Խոստովան եղէց քեզ տէր՝ զի լուար
ինձ, և եղեր ինձ 'ի փրկութի։

Խոստովան եղերուք տն, զի բարի է .
զի յաւիտեան է ողորմութի նր։

Աւետիս։ ՃԺԸ

Երանի են անբիծք 'ի ճանապարհի,
և որք գնան յօրէնս տն։

Երանի՛, որք քննեն զվկայութի նր . բո֊
լորով սրտիւ խնդրեսցեն զնա։

Ո՛չ թէ որք գործեն զանօրէնութի, 'ի
ճանապարհս նր գնասցեն .

Դու

Դու պատուիրեցեր զպատուիրանս քո՝
'ի պահել ինձ յոյժ։

Երանի՜ թէ յաջողէին ինձ ճանապարհք
իմ, 'ի պահել ինձ զարդարութի քո։

Յայնժամ ես ոչ ամաչէի, 'ի զգուշանալ
ինձ 'ի պատուիրանս քո։

Խոստովան եղէց քեզ տէր յուղղութի
սրտի իմոյ . ուսայց զիրաւունս ար֊
դարութեան քո։

Զիրաւունս քո պահեցի . մի՛ թողուր
զիս մինչ իսպառ։

Իւ՞ ուղղեսցէ երիտասարդ զճանա֊
պարհս իւր, այլ 'ի պահել զբանս քո։

Բոլորով սրտիւ իմով խնդրեցի զքեզ .
մի՛ մերժեր զիս 'ի պատուիրանաց քոց։

'Ի սրտի իմում թագուցի զբանս քո,
որպէս զի մի՛ մեղայց քեզ։

Օրհնեալ ես դու տր . ուսո՛ ինձ զար֊
դարութիւնս քո։

Շրթամբք իմովք պատմեցից զամ իրա֊
ւունս բերանոյ քո։

'Ի ճանապարհս վկայութեց քոց զուար֊
ճացայ, որպէս յամ 'ի մեծութե։

'Ի պատուիրանս քո հոգացայ . և զգու֊
շացայ 'ի ճանապարհս քո։

Զիրաւունս քո խօսեցայ, և ոչ մոռա֊
ցայ զբանս քո։

Հատո ծառայի քում, զի կեցից և պահեցից զբանս քո։

Զարթո զաչս իմ, և նայեցայց ՚ի սքանչելիս օրինաց քոց։

Պանդուխտ եմ ես յերկրի. մի՛ թագուցաներ յինէն զպատուիրանս քո։

Փափագեաց անձն իմ, ՚ի ցանկալ ինձ յիրաւունս քո յամենայն ժամ։

Սաստեցեր ամբարտաւանից. անիծեալ՝ որք խոտորեցան ՚ի պատուիրանաց քոց։

Ի բաց արա յինէն զնախատինս և զարհամարհանս. զի զվկայութիւնս քո խնդրեցի։

Քանզի նստան իշխանք՝ և չարախօսէին զինէն. այլ ծառայ քո խորհէր յիրաւունս քո։

Զի վկայութիւնք քո խօսք իմ էին. և խորհուրդք իմ արդարութիւնք քո։

Մերձեցաւ անձն իմ ՚ի հող. տէր կեցո զիս ըստ բանի քում։

Զճանապարհս իմ պատմեցի քեզ՝ և լուար ինձ. ուսո ինձ զարդարութիւնս քո։

Ի ճանապարհս արդարութեանց քոց իմաստուն արա զիս. և քննեցից զսքանչելիս քո։

Տքնեցաւ անձն իմ առ ՚ի ձանձրանալ. հաստատեա զիս ՚ի բանս քո։

Զճանապարհս մեղաց ՚ի բաց արա յինէն.

և յօրէնս քո ողորմեա ինձ։

Զճանապարհս ճշմարտութեան քո ընտրեցի. և զիրաւունս քո ես ոչ մոռացայ։

Մերձեցայ ես ՚ի վկայութիւնս քո, տէր մի՛ յամօթ առներ զիս։

Ի ճանապարհս պատուիրանաց քոց ընթացայ. զի անդորր արարեր սրտի իմոյ։

Օրէնսդիր արա զիս տէր, ՚ի ճանապարհս իրաւանց քոց. և խնդրեցից զնա յամենայն ժամ։

Իմաստուն արա զիս. և քննեցից զօրէնս քո, և պահեցից զնա բոլորով սրտիւ իմով։

Առաջնորդեա ինձ ՚ի շաւիղս պատուիրանաց քոց. զի ընդ նոսա հաճեցայ։

Խոնարհեցո զսիրտ իմ ՚ի վկայութիւնս քո, և մի՛ յագահութիւն։

Դարձո զաչս իմ, զի մի՛ տեսից զնանրութիւն. ՚ի ճանապարհս քո կեցո զիս։

Հաստատեա ծառայի քում՝ զբան քո յերկիւղ քո։

Հան յինէն զնախատինս, զոր և կարծեցի. զի դատաստանք քո քաղցր են։

Ահա ցանկացայ պատուիրանաց քոց, յարդարութեան քում կեցո զիս։

Եկեսցէ ՚ի վերայ իմ ողորմութիւն քո տէր. և

փրկ

104

փրկութիւն քո ըստ բանի քում.

Տաց պատասխանի ոչ նախատեն զիս բանիւք. զի ես ՚ի բանս քո յուսացայ։

Մի՛ ՚ի բացեայ առներ ՚ի բերանոյ իմմէ զբան ճշմարտութեան մինչև յոյժ. զի յիրաւունս քո յուսացայ։

Պահեցի զօրէնս քո յամ ժամ, յաւիտեան՝ և յաւիտեանս յաւիտենից։

Գնայի ես յանդորրու. զի զպատուիրանս քո խնդրեցի։

Խօսէի զվկայութիւնս քո առաջի թագաւորաց, և ոչ ամաչէի։

Խորհէի ՚ի պատուիրանս քո, զոր սիրեցի։

Համբարձի զձեռս իմ ՚ի պատուիրանս քո՝ զոր սիրեցի. և խորհէի յարդարութեան քում։

Յիշեա զբան ծառայի քո, յոր և յուսացուցեր զիս։

Սա մխիթարեաց զիս ՚ի խոնարհութեան իմում. զի բան քո կեցոյց զիս։

Ամբարտաւանք անիրաւեցան յիս յոյժ, այլ յօրինաց քոց ես ոչ խոտորեցայ։

Յիշեցի զիրաւունս քո յաւիտենից Տէր, և մխիթարեցայ։

Տրտմութիւն կալաւ զիս ՚ի մեղաւորաց, և ոչ թողին զօրէնս քո։

Գովելի են ինձ իրաւունք քո, ՚ի տեղւոջ պանդխտութեան իմոյ։

Յիշեցի ՚ի գիշերի զանուն քո Տէր. և պահեցի զօրէնս քո։

Սա եղև ինձ ճանապարհ ՚ի կեանս. զի զարդարութիւնս քո խնդրեցի։

Ալէլուիա։

Բաժին իմ ես դու Տէր, ասացի պահել ինձ զօրէնս քո։

Աղաչեցի զերեսս քո բոլորով սրտիւ իմով. ողորմեա ինձ ըստ բանի քում։

Խորհեցայ ՚ի ճանապարհս իմ. և դարձուցի զոտս իմ ՚ի վկայութիւնս քո։

Պատրաստեցայ և ոչ խռովեցայ. զի պահեցի զպատուիրանս քո։

Տուունք մեղաց պատեցան զինև. այլ զօրէնս քո ես ոչ մոռացայ։

՚Ի մէջ գիշերի յառնէի խոստովան լինիլ առ քեզ, վասն իրաւանց և արդարութեան քո։

Հաղորդ էի ես ամ երկիւղածաց քոց. որոց պահեալ էին զպատուիրանս քո։

Ողորմութեամբ Տն լի եղև երկիր. զարդարութիւնս քո ուսո ինձ։

Քաղցրութիւն արարեր ընդ ծառայի քում

քում Տէր, ըստ բանի քում:
Զքաղցրութիւն, զխրատ, և զգիտութիւն
ուսո ինձ. զի 'ի պատուիրանս քո ես
հաւատացի:
Մինչև խոնարհեալ էի ես՝ մեղայ. վասն
այսորիկ զբանս քո պահեցի յայժ:
Քաղցր ես դու Տէր, և քաղցրութեամբ քով
ուսո ինձ զարդարութիւն քո:
Բազմացան յիս անիրաւութիւնք ամբար-
տաւանից. այլ ես բոլորով սրտիւ իմով
քննեցի զպատուիրանս քո:
Մածան որպէս կաթն սիրտք նոցա. այլ ես
զօրէնս քո խօսեցայ:
Բարի է ինձ, զի խոնարհ արարեր զիս.
որպէս ուսայց զարդարութիւն քո:
Բարի են ինձ օրէնք բերանոյ քո, քան
զհազարս ոսկւոյ և արծաթոյ:
Ձեռք քո արարին՝ և ստեղծին զիս.
իմաստուն արա զիս՝ և ուսայց ըզ-
պատուիրանս քո:
Երկիւղածք քո տեսցեն զիս՝ և ուրախ
եղիցին. զի ես 'ի բանս քո յուսացայ:
Ծանեայ Տէր զի արդարութեամբ են դատաս-
տանք քո. յիրաւի խոնարհեցուցեր զիս:
Եղիցի ողորմութիւն քո 'ի մխիթարել զիս.
ըստ բանի քում, ծառայս քո:
Եկես

Եկեսցեն յիս գթութիւնք քո՝ և կեցից.
զի օրէնք քո խօսք իմ էին:
Ամաչեսցեն ամբարտաւանք՝ որք 'ի տա-
րապարտուց անիրաւեցան յիս. այլ ես
հոգացայ 'ի պատուիրանս քո:
Խրատեսցեն զիս երկիւղածք քո, և որք
ճանաչեն զվկայութիւնս քո:
Եղիցի սիրտ իմ անբիծ յարդարութեան
քում. զի մի' ամաչեցից:
Կարօտացաւ անձն իմ 'ի փրկութիւն քո.
զի ես 'ի բանս քո յուսացայ:
Սպասեցին աչք իմ բանի քում. ասացի՝
երբ մխիթարեսցէ զիս:
Եղէ ես որպէս տիկ 'ի պաղի. զի զարդա-
րութիւնս քո ես ոչ մոռացայ:
Քանի՞ ինչ են աւուրք ծառայի քո.
երբ արասցես ինձ իրաւունս 'ի հալած-
չաց իմոց:
Պատմեցին ինձ անօրէնք զխորհուրդս.
այլ ոչ որպէս զօրէնս քո:
Ամենայն պատուիրանք քո ճշմարիտ են.
'ի նանիր հալածեցին զիս, օգնեա' ինձ:
Փոքր մի ևս՝ և կորուսանէին զիս յերկ-
րի. այլ ես ոչ թողի զպատուիրանս քո:
Ըստ ողորմութեան քում կեցո' զիս. և պա-
հեցից զվկայութիւնս բերանոյ քո:
Յա

Յաւիտեան Տ̃ր՝ բանն քո կայ յերկինս. ազգէ մինչև յազգ է ճշմարտութի̃ւ քո։

Հաստատեցեր զերկիր՝ և կայ։

Հրամանի քում մնայ տիւ. զի ամ̃քեան ծառայք քո են։

Եթէ ոչ օրէնք քո խօսք իմ էին, կանխաւ ևս արդեօք կորուսեալ էի ՚ի խոնարհութեան իմում։

Յաւիտեան ոչ մոռացայց զարդարութի̃ւս քո. զի նոքօք կեցուցեր զիս։

Քո եմ ես, և կեցո զիս. զի զարդարութիւնս քո խնդրեցի։

Ինձ սպասեցին մեղաւորք ՚ի կորուսանել. զի զվկայութի̃ւս քո ես ՚ի միտ առի։

Յա̃մ կատարածի տեսի զվախճան. յոյժ անդորր էին ինձ պատուիրանք քո։

Որ̃պ սիրեցի զօրէնս քո. զօրհանապազ խօսք իմ էին.

Քան զթշնամիս իմ իմաստուն արարեր զիս ՚ի պատուիրանս քո. զի յաւիտեան իմ էին.

Քան զա̃մ ուսուցիչս իմ իմաստուն եղէ. զի վկայութի̃ք քո խօսք իմ էին։

Քան զծերսն իմաստուն եղէ. զի ըզ պատուիրանս քո քննեցի։

Յա̃մ ճանապարհաց չարաց արգելի զոտս իմ. որ̃պ զի պահեցից զբանս քո։

Յիրաւանց քոց ես ոչ խոտորեցայ. զի դու օրէնսդէտ արարեր զիս։

Որ̃պ զի քաղցր են ՚ի քիմս իմ բանք քո. քան զմեղր բերանոյ իմոյ։

՚Ի պատուիրանաց քոց իմացեալ՝ ատեցի զա̃մ ճանապարհս չարաց. զի դու օրէնսդէտ արարեր զիս։

Ճրագ են բանք քո ոտից իմոց, և լոյս տան շաւղաց իմոց։

Երդուայ և հաստատեցի. զի պահեցից զա̃մ իրաւունս արդարութե̃ քո։

Խոնարհ եղէ մինչև յոյժ. Տէր՝ կեցո զիս ըստ բանի քում.

Ընդ կամս բերանոյ իմոյ հաճեաց Տ̃ր. և զիրաւունս քո ուսո ինձ.

Անձն իմ ՚ի ձեռս քո է յա̃մ ժամ. և զօրէնս քո ես ոչ մոռացայ։

Եդին ինձ մեղաւորք որոգայթ. ՚ի պատուիրանաց քոց ես ոչ մոլորեցայ։

Ժառանգեցի զվկայութի̃ւս քո յաւիտենն. զի ցնծութի̃ւ է սրտի իմոյ։

Խոնարհեցուցի զսիրտ իմ, առնել զարդարութի̃ւս քո յաւիտեան, վ̃ն հատուցման։

Զանօրէնս ատեցի, և զօրէնս քո սիրեցի։

107

Օգնական և փրկիչ իմ ես դու. և ես 'ի բանս քո յուսացայ:
'Ի բաց եղերուք յինէն չարք. և քննեցից զպատուիրանս Այ իմոյ:
Օգնեա ինձ ըստ բանի քում, և կեցո զիս. և մի՛ յամօթ առներ զիս 'ի յուսոյ իմմէ:
Օգնեա ինձ, և ապրեցո զիս. և խորհեցայց յիրաւունս քո յամ ժամ:
Անարգեցեր զամն՝ որք ապստամբք են յարդարութեց քոց. զի անիրաւութե էին խորհուրդք նց:
Յանցաւորս համարեցայ զամ մեղաւորս երկրի. վասն այսորիկ՝ սիրեցի զպատուիրանս քո:
Բևեռեա ընդ երկիւղ քո զմարմինս իմ. զի 'ի դատաստանաց քոց երկեայց յոյժ:

Ալէլուիա:

Արարի իրաւունս և արդարութի. մի՛ մատներ զիս 'ի ձեռս նեղչաց իմոց:
Ընկալ զծառայս քո 'ի բարի. զի մի՛ ամբարտաւանք զզուեսցեն զիս:
Ապասեցին աչք իմ փրկութե քում Տր, և բանից արդարութե քո:
Արա ընդ ծառայի քում Տր ըստ ողորմութե

քում.

քում. զարդարութիս քո ուսո ինձ:
Ծառայ քո եմ ես, իմաստուն արա զիս, և ծանեայց զվկայութիս քո:
Ժամ է պաշտել զՏր. խափանեցին զօրէնս քո:
Վասն այսորիկ սիրեցի զպատուիրանս քո, քան զամ ոսկի և զտպազիոն:
Ամ պտուիրանք քո յաջողեցան ինձ. զի ատեցի ես զճանապարհս չարաց:
Սքանչելի են վկայութիք քո, վն այսորիկ սիրեաց զնս անձն իմ:
Յայտնութի բանից քոց լուսաւոր է, և իմաստուն առնէ զտղայս:
Զբերան իմ բացի, և առի զհոգի. 'ի պատուիրանս քո փափագեաց անձն իմ:
Նայեա առ իս և ողորմեա ինձ, ըստ իրաւունս սիրողաց անուան քո:
Զճանապարհս իմ ուղիղ արա ինձ ըստ բանի քում. և մի՛ տիրեսցեն ինձ ամ մեղք:
Փրկեա զիս 'ի զրպարտութե մարդկան. և պահեցից զպատուիրանս քո:
Երևեցո զերեսս քո 'ի ծառայս քո, և ուսո ինձ զարդարութիս քո:
Ատակք ջուրց իջին յաչաց իմոց. զի ոչ պահեցին զօրէնս քո:
Արդար ես դու Տէր, և ուղիղ են

դա

դատաստանք քո ։

Պատուիրեցեր զարդարութի՟ վկայութե՟ց քոց ․ և ճշմարիտ են յոյժ ։

Մաշեաց զիս նախանձ քո , զի մոռացան զբանս քո թշնամիք իմ ։

Ընտրեալ է բան քո յոյժ , և ծառայ քո սիրեաց զսա ։

Մանուկ եմ ես և արհամարհեալ ․ և զարդարութի՟ս քո ես ոչ մոռացայ ։

Արդարութի՟ քո՝ արդարութի՟ յաւիտենից ․ և օրէնք քո ճշմարիտ են ։

Նեղութի՟ք և վիշտք գտին զիս ․ և պատուիրանք քո խօսք իմ էին ։

Արդարութե՟ են վկայութի՟ք քո յաւիտ՟ն ․ իմաստուն արա և կեցո զիս ։

Կարդացի առ քեզ բոլորով սրտիւ իմով ․ լուր ինձ տ՟ր , զի զարդարութի՟ս քո խնդրեցի ։

Աղաղակեցի առ քեզ՝ և փրկեա զիս ․ և պահեցից զվկայութի՟ս քո ։

Կանխեցի տարաժամու՝ աղաղակեցի ․ և ես ՚ի բանս քո յուսացայ ։

Կանխեցին աչք իմ առաւօտու ․ ՚ի խօսիլ ինձ զբանս քո ։

Ձայնի իմում լուր տ՟ր՝ ըստ ողորմու՟ քում ․ և յիրաւունս քո կեցո զիս ։

Մերձեցուցին յիս հալածիչք իմ զանօրէնութի՟ ․ զի յօրինաց քոց հեռի եղեն ։

Մերձ ես դու տէր ․ և ա՟մ պատուիրանք քո ճշմարիտ են ։

Իսկզբանէ ծանեայ ՚ի վկայութե՟ց քոց ․ զի յաւիտեան հաստատեցեր զն՟ ։

Տես զխոնարհութի՟ իմ, և փրկեա զիս ․ զի զօրէնս քո ես ոչ մոռացայ ։

Դատեա զդատաստանս իմ , և փրկեա զիս ․ և ըստ բանի քում կեցո զիս ։

Հեռի է ՚ի մեղաւորաց փրկութի՟ , զի զիրաւունս քո ոչ պահեցին ։

Գթութի՟ք քո բազում են տ՟ր , և ըստ իրաւանց քոց կեցո զիս ։

Բազում են, որք հալածեն և նեղեն զիս ․ ՚ի վկայութե՟ց քոց ես ոչ խոտորեցայ ։

Հայէի յանագորոյնս՝ և մաշէի , զի ըզ պատուիրանս քո ոչ պահեցին ։

Տես՝ զի զպատուիրանս քո սիրեցի ․ տ՟ր՝ ողորմութե՟ քո կեցո զիս ։

Սկիզբն բանից քոց ճշմարտութի՟ է ․ յաւիտեան են ա՟մ իրաւունք արդարութեան քո ։

Իշխանք հալածեցին զիս ՚ի նանիր ․ և ՚ի բանից քոց երկեաւ սիրտ իմ ։

Ցնծացայ ես ՚ի բանս քո որ՟պ այն , որ

զգանէ աւար բազում։

Զմեղս ատեցի և անարգեցի, և զօրէնս քո սիրեցի։

Եօթն անգամ յաւուր օրհնեցից զքեզ, վս իրաւանց և արդարութե քո։

Խաղաղութի բազում է այնոցիկ, ոյք սիրեն զօրէնս քո. և ոչ գոյ 'ի նոսա գայթակղութի։

Սպասեցի փրկութե քում տր, և զպատուիրանս քո սիրեցի։

Պահեաց անձն իմ զվկայութիս քո. և սիրեաց զնս յոյժ։

Պահեցից զպատուիրանս՝ և զվկայութիս քո. զի ամ ճնպրհք իմ առջի քո են։

Մերձեսցին խնդրուածք իմ առջի քո տր. ըս բանի քում իմաստուն արա զիս։

Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո տէր. և բանիւ քո փրկեա զիս։

Բղխեսցեն շրթունք իմ զօրհնութիս քո. յորժամ ուսուսցես ինձ զարդարութիւնս քո։

Խօսեսցի լեզու իմ զբանս քո. զի ամ պատուիրանք քո արդարութե են։

Եղիցի ձեռն քո 'ի կեցուցանել զիս. զի զպատուիրանս քո ընտրեցի։

Ցանկացայ փրկութե քում տր, և օրէնք քո

քո խօսք իմ էին։

Կեցցէ անձն իմ, օրհնեսցէ զքեզ. և իրաւունք քո օգնեսցեն ինձ։

Մոլորեցայ ես որպ զոչխար կորուսեալ. խնդրեա զծառայս քո, զի զպատուիրանս քո ես ոչ մոռացայ։

Օրհնութի Եսայեայ, կայծականամաքրոյ սբ մարգարէին։ Եսայ. ԽԲ։

Օրհնեցէք զած յօրհնութի նոր. զի իշխանութի նորա 'ի բարձունս փառաւորի։

Եւ անուն նր փառաւորեալ է, 'ի ծագաց մինչև 'ի ծագս երկրի։

Որք իջանէին 'ի ծով նաւուք. կղզիք և ամ բնակիչք նց ընդ նս։

Ուրախ եղիցի անապատն՝ և ամ բնակիչք իւր. ուրախ եղիցին բանակք՝ և բակք կեդարու. և ուրախ եղիցին բնակիչք վիմին։

Ի գլխոց լերանց գոչեսցեն, տացեն զփառս այ. և զքաջութի նորա կղզիք պատմեսցեն։

Տր ած զօրութց դիմեալ գայ զարթուցանել զպատերազմ, յարուցանել զնախանձ.

խանձ • փող հարկանել՝ և գոչել ՚ի վ՟ր
Թշնամեաց խուռոց զօրութ՟ բազմաց:
Ուրախ եղիցին երկինք ՚ի վերուստ • և
ամպք ցօղեսցեն զարդարութի՟ •
Բղխեսցէ երկիր զողորմութի՟ և զարդա-
րութի՟՝ առ հասարակ բղխեսցէ •

Աղօթք Յովնանու մարգարէին •

Ի նեղութեան իմում ես առ տ՟ր կարդա-
ցի • և լուաւ ա՟ծ յանդնդոց դժո-
խոց աղաղակի իմում:
Լուր տէր ձայնի իմում, զի ընկեցեր
զիս ՚ի խորս ծովու • և շրջանք գետոց
պաշարեցին զիս:
Ամենայն զբօսանք քո՝ և ալիք քո անցին
՚ի վ՟ր իմ • և ասացի, թէ մերժեցայ ու-
րեմն յերեսաց աչաց քոց:
Արդ՝ իցէ՞ թէ յաւելից հայել ՚ի տա-
ճար ս՟բ քո • զի հեղձան զինև ջուրք մին-
չև յանձն իմ • և անդունդք անհնարինք
պաշարեցին զիս:
Եմուտ գլուխ իմ ՚ի փապարս լերանց •
իջի ես ՚ի խորս երկրի, և տեսի զնիգս
նորա, զի էին ոճ՟ աղխք յաւիտենից • և
ելցեն յապականութէ՟ կեանք իմ:
Առ քեզ տ՟ր ա՟ծ իմ, ՚ի նուաղել անձին
իմոյ

իմոյ կարդացի, և զքեզ տ՟ր յիշեցի • և
մտցեն աղօթք իմ ՚ի տաճար ս՟բ քո:
Ոյք պահէին զունայնութի՟ և զստու-
թի՟, յողորմութէ՟ իւրեանց մերժեցան:
Այլ ես ՚ի ձայն օրհնութե՟ խստ՟ից եղէց
քեզ • մատուցից պատարագս ա՟ն, և կա-
տարեցից զուխտ իմ ՚ի փրկութե՟ •

Փառք հօր և որ:

Մաղթանք:

Հասցեն աղօթք մեր ՚ի տաճար ս՟բ քո •
խոնարհեսցի ունկն քո ՚ի խնդրուա-
ծս մեր:

Մարդասէր տ՟ր՝ վ՟ս սրբուհ:

Զքարոզն և զաղօթս ՚ի վերջն Մի՛ նախան-
ձիր կանոնին գտցես ՚ի 112 • երեսն:

Թէ անկանիս՝ 'ի նեղու- թիւն.
կարդա առ տէր՝ փրկիս 'ի նա կոյն:

Օրհնութիւնք Աստիճանաց: ՃԺԹ

Ի նեղութեան իմում ես առ Տր կար-
դացի, և լուաւ ինձ. Տր փրկեա
զանձն իմ 'ի շրթանց նենգաւորաց, և
'ի լեզուէ չարէ:

Զի՞ տացի քեզ՝ կամ զի՞նչ յաւելցի,
լեզու նենգաւոր:

Որք նետք հզօրի, զի մխեալ են կայ-
ծակամբք կաղնեայ:

Վա՜յ ինձ՝ զի ընդ երկար եղև պանդխտու-
թիւն իմ. և բնակեցայ ես 'ի վրանս
կեդարու:

Բազում անգամ բնակեցաւ անձն իմ
ընդ այնոսիկ, ոյք ատէին զողջոյն:

Ես էի խաղաղարար. յորժամ խօսէի,
մարտնչէին ընդ իս:

Օրհնութիւնք աստիճանաց: ՃԻ

Համբարձի զաչս իմ 'ի լերինս, ուստի
եկեսցէ ինձ օգնութիւն:

Օգնութիւն ինձ 'ի Տնէ եկեսցէ, որ ա-

րար

որ արար զերկինս և զերկիր։
Մի՛ տար 'ի սասանումն զոտն քո. և մի՛ նիրհեսցէ պահապան քո։
Ո̃չ ոչ ննջէ՝ և ոչ 'ի քուն երթայ պահապանն Ի̃էլի։
Տէր պահեսցէ զքեզ, և տէր ընկալցի աջոյ ձեռամբն իւրով։
Արեգակն 'ի տուէ քեզ մի՛ մեղիցէ, և մի՛ լուսին 'ի գիշերի։
Տէր պահեսցէ զքեզ յա̃մ չարէ. պահեսցէ տ̃ր զանձն քո։
Տ̃ր պահեսցէ զմուտ և զել քո՝ յայսմ հետէ մինչև յաւիտեան։

Օրհնութիւնք աստիճանաց։ ՃԻԱ

Ուրախ եղէ ես՝ ոյք ասէին ցիս, 'ի տուն տ̃ն երթիցուք մեք.
Հաստատեալ կային ոտք մեր առ դրունս քո Երուսաղէմ։
Երուսաղէմ շինեալ ո̃պ քաղաք. և բնակութի̃ իւր շուրջ զնովաւ։
Անդ ելանէին ազգք՝ ազգք տ̃ն. 'ի վկայութի̃ Ի̃էլի, խոստովան լինել անուան տ̃ն.
Անդ արկեալ էին աթոռք դատաստանի. աթոռս արկեալ էին 'ի տան Դաւթի.

Հար

Հարցէք զողջունէ Եր̃մի, և զշինութե̃՝ ոյք սիրէք զտ̃ր։
Եղիցի խաղաղութի̃ 'ի զօրութե̃ քում, և շինութի̃ յաշտարակս յամուրս քո։
Վ̃ս եղբարց և ընկերաց իմոց խօսեցայ զխաղաղութի̃. վ̃ս քոյ և վ̃ս տան տ̃ն ա̃յ մերոյ խնդրեցաք զբարութի̃ 'ի քէն։

Օրհնութիւնք աստիճանաց։ ՃԻԲ

Առ քեզ տ̃ր համբարձի զաչս իմ. որ բնակեալդ ես 'ի յերկինս։
Ո̃պ աչք ծառայի 'ի ձեռն տ̃ն իւրոյ. և ո̃պ աչք աղախնոյ 'ի ձեռն տիկնոջ իւրոյ։
Այնպէս են աչք մեր առ քեզ տ̃ր ա̃ծ մեր. մինչև ողորմեսցիս 'ի վ̃ր մեր։
Ողորմեա՛ մեզ տէր՝ ողորմեա՛ մեզ. զի բազում լցաք արհամարհանօք։
Առաւել լցան անձինք մեր նախատանօք, որք նախատէին զմեզ. և արհամարհանօք ամբարտաւանից։

Օրհնութիւնք աստիճանաց։ ՃԻԳ

Եթէ ոչ տ̃ր էր առ մեզ, ասասցէ Ի̃էլ, եթէ ոչ տ̃ր էր առ մեզ։
Ընդ յառնել մարդկան 'ի վ̃ր մեր. կենդանւոյն կամեցան կլանել զմեզ։

'Ի

113

’Ի բարկանալ սրտմտութե՟ նց՟ ’ի վր՟ մեր.
ապա և ջուրք ուրեմն ընկղմեցին զմեզ։
Ընդ ուղխս անցին անձինք մեր. անցին
անձինք մեր՝ ընդ ուղխս անդադարս։
Օրհնեալ է տր՟. որ ոչ ետ զմեզ յորս
ատամանց նց՟։
Անձինք մեր ապրեցան որպ՟ ճնճղուկք՝
յորոգայթէ որսողաց։
Որոգայթք նց՟ փշրեցն՟, և մեք ապրեցաք։
Օգնութի՟ է մեզ յանուանէ տն՟, որ
արար զերկինս և զերկիր։

Օրհնութիւնք աստիճանաց։ ՃԻԴ

Որ յուսայ ’ի տր՟, որպ՟ լեառն սիոն, մի՛ սա-
սանեսցի յաւիտեն՟ որ բնակեալն է յեմ՟։
Լերինք շուրջ են զնովաւ. տէր շուրջ
է՝ զժողովրդեամբ իւրով՝ յայսմ հետէ
մինչև յաւիտեան։
Ոչ թողու տր՟ զգաւազան մեղաւորաց
’ի վիճակս արդարոց. և արդարք մի՛ ձը-
գեսցեն զձեռս իւրեանց յանօրէնութի՟։
Բարի արա տր՟ բարեաց. և այնոցիկ,
որք ուղիղ են սրտիւք։
Իսկ զթիւրեալսն ’ի յափշտակութի՟, տա-
նի զնս՟ տէր ընդ այնոսիկ որք գործեն
զանօրէնութի՟. խաղաղութի՟ ’ի վր՟ իսրլի՟։

Ի դարձուցանել տն՟ զգերութի՟ սիոնի,
և եղաք մեք մխիթարեալք։
Յայնժամ լցան բերանք մեր խնդութե՟,
և լեզուք մեր ցնծութե՟։
Յայնժամ ասասցեն ’ի հեթանոսս, մեծ
արար տր՟ զառնելն իւր ընդ նս՟. մեծ
արար տր՟ զառնելն իւր ընդ մեզ. և մեք
եղաք բերկրեալք։
Դարձո՛ տր՟ զգերութիս մեր՝ որպ՟ զուղխս
’ի հարաւոյ. որք վարէին արտասուօք,
ցնծութե՟ հնձեսցեն։
Երթալով երթային՝ և լային, որք բար-
ձեալ տանէին զսերմանիս իւրեանց։
Գալով եկեսցեն՝ և ցնծասցեն, որք առ-
եալ բերիցեն զորայս իւրեանց։

Օրհնութիւնք աստիճանաց։ ՃԻԶ

Եթէ ոչ տէր շինէ զտունն, ’ի նանիր
վաստակեն շինօղք նր՟։
Եթէ ոչ տր՟ պահէ զքաղաքն, ընդու-
նայն տքնին պահապանք նր՟։
’Ի նանիր է ձեզ յառնելն կանխաւ.
արդ՝ արիք մինչև էք նստեալք, որք
ուտէք զհաց ցաւոց։

Ի ժամանակի, որպ̄ տացի քուն սիրե-
լեաց իւրոց․ ժառանգուԹի տեառն՝ որդիք
են․ որոյ վարձք իւր են, այն է պտուղ
որովայնի իւրոյ։
Որպ̄ նետք ՚ի ձեռս հզօրի․ այնպէս են
և որդիքն Թօթափելոց։
Երանի՛, որ ելից զցանկուԹի իւր ՚ի նցնէ․
մի՛ ամաչեսցեն՝ յորժամ խօսեսցին Թշ
նամիք նց̄ ընդ նս̄ առ դրանն։

Օրհնութիւնք աստիճանաց։ ՃԻԷ

Երանի՞ ամ̄ցուն՝ ոյք երկնչին ՚ի տ̄նէ,
և գնան ՚ի ճանապարհս նր̄։
Զվաստակս ձեռաց քոց կերիցես․ ե-
րանի՛ է քեզ, և բարի եղիցի․
Կին քո որպ̄ այգի վայելուչ յանկիւնս
տան քո․ որդիք քո որպ̄ նորատունկ ձի-
Թենեաց՝ շուրջ զսեղանով քո։
Այսպէս օրհնեսցի այր մարդ, որ երկնչի
՚ի տ̄նէ․ օրհնեսցէ զքեզ տր̄ ՚ի սիօնէ․
Եւ տեսցես դու զբարուԹի եղ̃մի՝ զամ̄
աւուրս կենաց քոց։
Տեսցես դու զորդիս որդւոց քոց․ խա-
ղաղուԹի ՚ի վր̄ իէլի․

Օրհնութիւնք աստիճանաց։ ՃԻԸ

Բազում անգամ մարտեան ընդ իս ՚ի
ման

մանկուԹէ իմմէ, ասասցէ՛ իէլ․
Բազում անգամ մարտեան ընդ իս ՚ի ման-
կուԹէ իմմէ, և ինձ ոչ յաղԹեցին։
Ի Թիկունս իմ հարին մեղաւորք․ ընդ-
երկար արարին զանօրէնուԹիս իւրեանց։
Տէր արդար է, և խորտակէ զուլն մե-
ղաւորաց։
Ամաչեսցեն և յետս դարձցին ամ̄քեան՝
ոյք ատեն զսիօն։
Եղիցին նոքա որպ̄ խոտ տանեաց․ որ
մինչչև ՚ի բուսն եկեալ՝ չորացաւ։
Ուստի ոչ ելից զբուռն իւր հնձօղն, և
ոչ զգիրկս իւր՝ որ զորայն ժողովէր։
Ոչ ասացին ամ̄քեան՝ ոյք անցանէին առ
նոքօք, Թէ օրհնուԹի տն̄ ընդ ձեզ․ և
օրհնեցաք զձեզ յանուանէ տն̄։

Օրհնութիւնք աստիճանաց։ ՃԻԹ

Ի խորոց կարդացի առ քեզ տր̄՝ տր̄՝
լուր ձայնի իմում։
Եղիցին ականջք քո ՚ի լսել զձայն ա-
ղօԹից իմոց։
Թէ զանօրէնուԹիս իմ քննես տր̄՝ տր̄,
իսկ ո՞ կարէ կալ առաջի քո․ զի ՚ի քէն
է քաւուԹի։
Վս̄ անուան քո համբերի տր̄․ համ-
բեր

115

բեր անձն իմ բանի քում. յուսացաւ անձն իմ 'ի Տր:

'ի պահէ առաւօտու՝ մինչեւ յերեկոյ. 'ի պահէ առաւօտու՝ յուսացաւ իէլ 'ի Տր:

'ի Տնէ է ողորմութի բազում. 'ի նմանէ է փրկութի. եւ նա փրկեսցէ զիէլ յամ նեղութեց նր:

Օրհնութիւնք աստիճանաց: ՃԼ

Տր ոչ բարձրացաւ սիրտ իմ. եւ ոչ զբօսան աչք իմ:

Ոչ գնացի ես ընդ մեծամեծս. եւ ոչ ընդ այնոսիկ, որք սքանչելի եղեն քան զիս:

Բայց թէ խոնարհեցայ ես՝ որպ մանուկ սարտուցեալ 'ի ստենէ մօր իւրոյ. եւ դարձ նր անդրէն 'ի նոյն:

Արդ թէ հպարտացուցի արդեօք զանձն իմ, այսպէս եղիցի հատուցումն անձին իմոյ. յուսացաւ իսրայէլ 'ի Տր, յայսմ հետէ մինչեւ յաւիտեան:

Երգ չուրց: ՃԼԱ

Յիշեա Տր զդաւիթ, եւ զամ հեզութիւն նորա:

Որպէս երդուաւ Տն. եւ ուխտս եդ Այ յակոբայ:

Թէ ոչ մտից 'ի յարկս տան իմոյ. թէ ելից յանկողինս մահճաց իմոց:

Թէ տաց քուն աչաց իմոց. կամ նինջ արտեւանաց իմոց. կամ հանգիստ երանաց իմոց. մինչեւ գտից զտեղի յարկի Տն Այ յակոբայ:

Ահա լուաք զնմանէ յեփրաթայ. եւ գտաք զնա 'ի դաշտս մայրեաց:

Մտցուք 'ի յարկս նր. երկիրպագցուք 'ի տեղւոջ՝ ուր կացեալ են ոտք նր:

Արի Տր 'ի հանգիստ քո՝ դու եւ տապանակ կտակի սրբութե քո:

Քահանայք քո զգեցցին զարդարութի. եւ սրբք քո ցնծալով ցնծասցեն:

Վա դաւթի սիրելւոյ քո, մի դարձուցաներ զերեսս քո յօծելոյ քումմէ:

Երդուաւ Տր դաւթի ճշմարտութբ՝ եւ ոչ ստեաց նմա. 'ի պտղոյ որովայնի նր նստուցանել յաթոռ նր:

Թէ պահեսցեն որդիք քո զօրէնս իմ. եւ զվկայութիս իմ, զոր ուսուցից նց:

Որդիք նց նստցին յաւիտեանս յաւիտենից յաթոռ քո:

Հաճեցաւ Տէր ընդ սիոն. եւ ընտրեաց բնակել 'ի նմա. ասէ՝ այս է հանգիստ իմ յաւիտեանս յաւիտենից. 'ի սմա բնա-

կեցայց՝ զի հաճեցայ ընդ սա։
Զայրիս նորա օրհնելով օրհնեցից. և զաղքատս նորա լցուցից հացիւ։
Երիցանց նորա զգեցուցից զփրկութի՟. և սբ՟ք նորա ցնծալով ցնծասցեն։
Անդ ծագեցից զեղջիւր ՚ի Դաւիթ. պատրաստ արարից զճրագ օծելոյ իմոյ։
Թշնամեաց նր՟ զգեցուցից զամօթ. այլ ՚ի վր՟ նր՟ ծաղկեսցի սրբութի՟ իմ։

Երգ չուոց։ ՃԼԲ

Զի՞ բարի, կամ զի՞ վայելուչ, զի բնակին եղբարք ՚ի միասին։
Որպէս իւղ զի իջանէ ՚ի գլուխ՝ և ՚ի մօրուսն ահարօնի. և ՚ի մօրուացն իջանէ ՚ի գրապանս զգեստու նր՟։
Որպ՟ ցօղ՝ զի ցօղէ ՚ի հերմօնէ ՚ի վերայ լերին սիօնի։
Տր՟ անդ պատրաստեաց զօրհնութի՟, և զկեանս յաւիտենից։

Երգ չուոց։ ՃԼԳ

Ահա օրհնեցէք ամ՟ ծառայք տն՟ զտր՟. ո՛ կայք ՚ի տուն տն՟, և ՚ի գաւիթս այ՟ մերոյ։
՚Ի գիշերի համբարձէք զձեռս ձեր ՚ի

սրբութի՟. և օրհնեցէք զտր՟։
Օրհնեսցէ զքեզ տէր ՚ի սիօնէ. որ արար զերկինս և զերկիր։

Ալէլուիա։ ՃԼԴ

Օրհնեցէք զանուն տն՟. օրհնեցէք ծառայք տն՟ զտր՟, ո՛ կայք ՚ի տուն տն՟, ՚ի գաւիթս այ՟ մերոյ։
Օրհնեցէք զտէր՝ զի բարի է. սաղմոս ասացէք անուան նր՟՝ զի քաղցր է։
Զյակոբ ընտրեաց իւր տէր, և զիէլ՟ ժառանգութի՟ իւր.
Ես ծանեայ՝ զի մեծ է տր՟. և տր՟ մեծ է քան զամ՟ կուռս.
Զամ՟ զոր ինչ կամեցաւ՝ և արար տր՟. յերկինս և յերկրի՝ ՚ի ծով և յամ՟ խորս։
Հանէ զամպս ՚ի ծագաց երկրի. զփայլատակունս իւր յանձրևս արար. և հանէ զհողմ ՚ի շտեմարանաց իւրոց։
Եհար զամ՟ անդրանիկս եգիպտացւոց, ՚ի մարդոյ մինչև յանասուն։
Առաքեաց զնշանս և զարուեստս իւր ՚ի մէջ քո եգիպտոս, ՚ի փարաւոն՝ և յամ՟ զօրս իւր։
Եհար զազգս բազումս. և սպան զթագաւորս հզօրս։

Ոսեհոն թագաւոր ամուրհացւոց · զովգ թագաւոր բասանու, և զամենայն թագաւորութիւնս քանանացւոց ։

Ետ զերկիր նոցա ’ի ժառանգութիւն · ժառանգութիւն իսրայէլի ժողովրդեան իւրոյ ։

Տէր անուն քո յաւիտեան · տէր՝ յիշատակ քո ազգէ մինչև յազգ ։

Դատէ տէր զժողովուրդս իւր · և ’ի ծառայս իւր մխիթարի ։

Կուռք հեթանոսաց ոսկի և արծաթ են, ձեռագործք են որդւոց մարդկան ։

Բերան գոյ՝ և ոչ խօսին · աչք են՝ և ոչ տեսանեն ։

Ականջք են՝ և ոչ լսեն · և ոչ գոյ շունչ ’ի բերանս նոցա ։

Նման նոցա եղիցին ոյք արարին զնոսա · ամենեքեան ոյք յուսացեալ են ’ի նոսա ։

Տուն իսրայէլի օրհնեցէք զտէր · տուն ահարոնի օրհնեցէք զտէր ։

Տուն ղևեայ օրհնեցէք զտէր · երկիւղածք տեառն օրհնեցէք զտէր ։

Օրհնեալ տէր ’ի սիոնէ · որ բնակեալն է յերուսաղէմ ։

Ալէլուիա ։ ՃԼԵ

Խոստովան եղերուք տեառն · զի բարի է · զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա ։

Խոստովան եղերուք աստուծոյ աստուածոց · զի ։

Խոստովան եղերուք տեառն տերանց · զի յաւիտեան է ող ։

Արար սքանչելիս մեծամեծս միայն · զի յաւիտեան է ող ։

Զերկինս արար իմաստութեամբ իւրով · զի յաւիտեան է ող ։

Հաստատեաց զերկիր ’ի վերայ ջուրց · զի յաւիտեան է ող ։

Արար զլուսաւորս մեծամեծս միայն · զի յաւիտեան է ող ։

Զարեգակն արար իշխանական տուընջեան · զի յաւիտեան է ող ։

Զլուսին և զաստեղս իշխանական գիշերոյ · զի յաւիտեան է ող ։

Եհար զերկիրն եգիպտացւոց անդրանկօք իւրովք համդերձ · զի ։

Եւ եհան զիսրայէլ ’ի միջոյ նոցա · զի յաւ ։

’Ի ձեռն բարձր՝ և բազուկ հզօր · զի ։

Եհերձ զծովն մեծ, և բաժանեաց յերկուս մասունս · զի յաւ ։

Եւ անցոյց զիսրայէլ ընդ մէջ նորա · զի յա ։

Ընկղմեաց զփարաւոն և զզօրս իւր ’ի ծով կարմիր · զի յաւ ։

Եւ եհան զժողովուրդ իւր յանապատ · զի ։

Եհար զազգս մեծամեծս միայն · զի ։

Եւ

Եւ սպան զթագաւորս հզօրս . զի յա:
Զսեհօն թագաւոր ամովրհացւոց . զի:
Զովգ թագաւոր բասանու . զի յա:
Եւ ետ զերկիր նց 'ի ժառանգութի . զի:
Ժառանգութի իէլի ծառայի իւրոյ . զի:
Յիշեաց զմեզ տէր 'ի խոնարհութեան
մերում . զի յաւի:
Եւ փրկեաց զմեզ 'ի ձեռաց թշնամեաց
մերոց . զի յաւի:
Որ տայ կերակուր ամ կենդանեաց . զի:
Խոստովան եղերուք այն երկնաւորի .
զի յաւիտեան է ող:

Սաղմոս դաւթի . 'ի ձեռն երեմիայի . աննշան
հեբրայեցւոցն : ՃԼԶ

Առ գետս բաբելացւոց , անդ նստէաք
և լայաք . ո՞չ յիշեցաք մեք անդ
զսիօն :
'Ի մէջ ուռեաց նց՝ կախեցաք զկտա_
կարանս մեր :
Ընդ հարցանէին գերիչք մեր զբանս
օրհնութե . գերեվարք մեր ստիպէին
զմեզ՝ և ասէին :
Օրհնեցէ՛ք մեզ յօրհնութէն սիօնի .
իսկ զիա՞րդ օրհնեսցուք զօրհնութիս
տն՝ յերկիր օտար :

Թէ

Թէ մոռացայց զքեզ երուսաղէմ . մո_
ռասցի զիս աջ իմ .
Կցեսցի լեզու իմ 'ի քիմս իմ , թէ ոչ
յիշեցից զքեզ . թէ ոչ նախ նուագեցից
զքեզ եէմ , սկիզբն ուրախութե իմոյ :
Յիշեա՛ տէր զորդիսն եդովմայ , յա_
ւուրսն եղէմի .
Որք ասէին՝ քակեցէ՛ք քակեցէ՛ք , մին_
չև 'ի հիմն հաստուցէ՛ք :
Դուստր բաբելացւոց թշուառական .
երանի՛ որ հատոյց զհատուցումն քո ,
զոր դու մեզ հատուցեր .
Երանի՛ որ կալաւ զմանկունս քո , և
եհար զքարի .

Սաղմոս դաւթի . ՃԼԷ

Խոստովան եղէց քեզ տէր՝ բոլորով
սրտիւ իմով . առաջի հրեշտակաց սաղ
մոս ասացից քեզ :
Զի լուար զբանս բերանոյ իմոյ . եր_
կիրպագից 'ի տաճար սբ քո . և խոստո_
վան եղէց անուան քում վն ողորմութե
և ճշմարտութե քոյ .
Մեծ արարեր յամի զանուն սբ քո .
յորում աւուր կարդամ առ քեզ , վաղ
վաղակի լուր ինձ . և բազում արասցես
զօրութիս յանձն իմ :

Խոստովան եղիցին առ քեզ տր թագաւորք երկրի. զի լուան զբանս բերանոյ քո, եւ օրհնեսցեն զճանապարհս քո։
Մեծ են փառք տն. բարձր է տէր. զխոնարհս տեսանէ, եւ զբարձունս ’ի հեռաստանէ ճանաչէ։
Թէ գնասցից ես ’ի մէջ նեղութեց, կեցուսցես զիս ’ի բարկութե թշնամեացն։
Ձգեցեր զձեռն քո՝ եւ փրկեաց զիս աջ քո. եւ տր հատուսցէ ընդ իմ։
Տէր ողորմութի քո յաւիտեան. զգործս ձեռաց քոց մի՛ անտես առներ։

’Ի կտրծ. Սաղմոս Դաւթի։ ՃԼԸ

Տէր փորձեցեր զիս՝ եւ ծանեար զիս. դու ծանեար զնստել իմ, եւ զյառնել իմ։
’Ի միտ առեր զխորհուրդս իմ ’ի հեռաստանէ. զշաւիղս իմ եւ զվիճակս իմ դու քններեր, եւ զամ ճանապարհս իմ յառաջագոյն տեսեր. զի ոչ գոյ նենգութի ’ի լեզուի իմում։
Ահա դու տր՝ ծանեար զյետինն իմ, եւ զառաջինն իմ. դու ստեղծեր զիս. եւ

եդեր

եդեր զձեռն քո ’ի վր իմ։
Սքանչելի եղեւ գիտութի քո յինէն. զօրացաւ, եւ ոչ հանդարտեմ սմա։
Յո՞ երթայց ես յոգւոյ քումմէ. կամ յերեսաց քոց ես յո՞ փախեայց։
Թէ ելանեմ յերկինս, դու անդ ես. եւ թէ իջանեմ ’ի դժոխս, եւ անդ մօտ ես։
Թէ առից զթեւս իմ ընդ առաւօտս, եւ բնակեցայց յեզերս ծովու։
Սակայն եւ անդ ձեռն քո առաջնորդեսցէ ինձ, եւ աջ քո ընկալցի զիս։
Ասացի՝ խաւար ուրեմն արդեօք ծածկեաց զիս, կամ գիշեր փոխանակ լուսոյ փափկութե իմոյ։
Խաւարն ’ի քեզ ոչ խաւարեսցի. եւ գիշերն որպ տիւ լուսաւոր եղիցի. եւ խաւար նր որպ զլոյս նր։
Դու ստացար զերիկամունս իմ. եւ ընկալար զիս յորովայնէ մօր իմոյ։
Խոստովան եղէց քեզ տէր, զի ահեղ եւ սքանչելի ես. սքանչելի են գործք քո, եւ անձն իմ սիրեաց յոյժ։
Ոչ թագեաւ ոսկր իմ ’ի քէն՝ զոր արարեր ’ի ծածուկ. եւ կար զօրութե իմոյ ընդ ստորինս երկրի։
Զանգործս իմ տեսին աչք քո. եւ ’ի

գիրս

գիրս քո ամենեքեան գրեսցին :
'Ի տուէ մոլորեսցին . և ոչ ոք էր որ ա_
ռաջնորդէր նմ̃ :
Ինձ յոյժ մեծարու եղեն՝ բարեկամք
քո Ած̃ . և յոյժ զօրացան իշխանք նց̃ :
Թուեցի զնս̃՝ և քան զաւազ բազմա_
ցան . զարթեայ՝ և արդ ընդ քեզ եմ :
Թէ սպանանես զմեղաւորս՝ Ած̃ , արք
արեան 'ի բաց եղերուք յինէն :
'Ի հակառակութ̃ և 'ի նախանձ , առցեն
'ի նանիր զքաղաքս քո :
Զատելիս քո տէր՝ ատեցի , և 'ի վերայ
թշնամեաց քոց մաշեցայ :
Կատարելութ̃ կատարեալ ատեցի զնս̃ ,
և եղեն ինձ թշնամիք :
Փորձեա զիս Ած̃՝ և ծանիր զսիրտ իմ ,
քննեա զիս՝ և ծանիր զշաւիղս իմ . և
տես թէ իցեն անօրէնութիւնք 'ի ճանա_
պարհս իմ . և առաջնորդեա ինձ 'ի ճա_
նապարհս քո յաւիտենից :

'Ի կատարած . Սաղմոս դաւթի : ՃԼԹ

Փրկեա զիս տէր 'ի մարդոյ չարէ .
յառնէ անիրաւէ փրկեա զիս :
Խորհեցան զանօրէնութ̃ 'ի սիրտս իւրեանց .
զօր ամ̃ պատրաստեցան 'ի պատերազմ ,

Սրեցին զլեզուս իւրեանց որպ̃ զօձի .
և թոյնք իժից 'ի ներքոյ շրթանց նց̃ :
Պահեա զիս տր̃ 'ի ձեռաց մեղաւորի ,
և 'ի մարդոյ չարէ փրկեա զիս :
Խորհեցան խափանել զգնացս իմ . թա_
գուցին ամբարտաւանք որոգայթ ինձ :
Լարս ձգեցին որոգայթ ոտից իմոց .
շուրջ զշաւղօք իմովք եդին ինձ ըզ_
գայթակղութի̃ :
Ասացի՝ տր̃ Ած̃ իմ ես դու . ունկն դիր
տր̃՝ ձայնի աղօթից իմոց :
Տէր տր̃ զօրութ̃ փրկութ̃ իմոյ . հովանի
գլխոյ իմոյ յաւուր պատերազմի :
Մի մատներ զիս տր̃ 'ի ցանկութ̃ մեղա_
ւորաց , զք̃ խորհեցան վս̃ իմ . մի՛ ընդ
վայր հարկաներ զիս :
Զի մի՛ երբէք բարձրասցին , և խոր_
հուրդք նց̃ մի՛ կատարեսցին . վախճան
կատարածի նց̃՝ վաստակ շրթանց իւ_
րեանց ծածկեսցէ զնս̃ :
Արկցես 'ի վր̃ նց̃ զկայծակունս հրոյ ,
և կործանեսցես զնս̃ . 'ի տառապանաց
մի՛ կարասցեն կեալ :
Մարդոյ լեզուանւոյ մի՛ յաջողեսցի 'ի
վր̃ երկրի . զայր մեղաւոր՝ չարիք իւր
որսասցեն 'ի կորուստ :

121

Ծանեայ, զի առնես տ՟ր՝ դատաստան աղքատի, և իրաւունս տնանկի։
Արդարք գոհասցին զանուանէ քում. և բնակեսցին ուղիղք առաջի երեսաց քոց։

Սաղմոս դաւթի. ՃԽ

Տ՟ր կարդացի առ քեզ՝ և լո՛ւր ինձ, նայեա՛ ի ձայն աղօթից իմոց՝ ի կարդալ իմում առ քեզ։
Ուղի՛ղ եղիցին աղօթք իմ որպ՟ խունկ առաջի քո տ՟ր. համբարձումն ձեռաց իմոց՝ պատարագ երեկոյի։
Դի՛ր տ՟ր՝ պահապան բերանոյ իմոյ. և դուռն ամուր շրթանց իմոց. զի մի՛ խոտորեսցի սիրտ իմ բանիւ չարութե՟։
Ի պատճառել զպատճառս մեղաց ընդ մարդս, որք գործեն զանօրէնութի՟. և ո՛չ եղէց կցորդ ընտրելոց ն՟ց։
Խրատեսցէ զիս արդարն ողորմութ՟՝ և յանդիմանեսցէ. իւղ մեղաւորի մի՛ օծցէ զգլուխ իմ, այլ աղօթք իմ ի կամս ն՟ր։
Արգելան մերձ առ վիմին դատաւորք ն՟ց. լուիցեն բանից իմոց՝ և քաղցր՟ացին։
Որպ՟ թանձրութի՟ հողոյ, զի սփռեալ է ի վե

վերայ երկրի. ցրուեսցին ոսկերք ն՟ց մերձ ի դժոխս։
Առ քեզ տ՟ր տ՟ր՝ են աչք իմ. ի քեզ յուսացայ տ՟ր, մի՛ հաներ զհոգի յինէն։
Պահեա՛ զիս յորոգայթէ՝ որ թագուցաւ ինձ, ի գայթակղութե՟ գործողին զանօրէնութի՟։
Անկցին ի ցանցս ն՟ր մեղաւորք, միայն եմ ես՝ մինչև անցից։

Իմաստութի՟ դաւթի. Աղօթք, ի ժամանակի՝ զի էր նա յայրի անդ. ՃԽԱ

Ձայնիւ իմով ես առ տէր կարդացի. ձայնիւ իմով զտ՟ր աղաչեցի։
Սփռեցից առաջի տ՟ն զաղօթս իմ, և զնեղութի՟ս իմ առաջի ն՟ր պատմեցից։
Ի նուաղել յինէն հոգւոյ իմոյ, դու տ՟ր ծանեար զշաւիղս իմ. ի ճանապարհ յոր և գնայի, թագուցաւ ինձ որոգայթ։
Հայէի յաջմէ՝ տեսանէի, և ոչ ո՛ք ճանաչէր զիս. կորեաւ յինէն փախուստ իմ. և ո՛չ գտաւ խնդրող անձին իմոյ։
Աղաղակեցի առ քեզ տէր՝ և ասացի, դու ես յոյս և բաժին իմ յերկրին կենդանեաց։
Նայեա՛ տ՟ր յաղօթս իմ, զի ես խոնարհ եղէ

եղէ յոյժ. ապրեցո զիս ՚ի հալածչաց իմոց, զի հզօրք եղեն քան զիս։
Տէր հան ՚ի բանտէ զանձն իմ. գոհանամ զանուանէ քումմէ։
Առ քեզ սպասեն արդարքն՝ մինչև հատուսցես։

Սաղմոս Դաւթի, ՚ի ժամանակի զի հալածէր զնա աբիսողոմ որդի նր։ ՃԽԲ

Տէր լուր աղօթից իմոց. ունկն դիր խնդրուածոց իմոց ճշմարտութեամբ քով։
Լուր ինձ արդարութեամբ քով, և մի մտաներ ՚ի դատաստան ընդ ծառայի քում. զի ոչ արդարանայ առաջի քո ամ կենդանի։
Հալածեաց թշնամին զանձն իմ. խոնարհ արար յերկիր զկեանս իմ. և նստոյց զիս ՚ի խաւարի որպէս մեռեալ յաւիտենից։
Ձանձրացաւ յիս հոգի իմ. և սիրտ իմ խռովեցաւ յիս։
Յիշեցի զաւուրս զառաջինս. խորհեցայ յամ գործս քո. յարարածս ձեռաց քոց խորհեցայ, և համբարձի առ քեզ զձեռս իմ։
Անձն իմ որպէս երկիր ծարաւի է առ քեզ. վաղվաղակի լուր ինձ տէր, զի նուա

նուաղեցաւ յինէն հոգի իմ։
Մի դարձուցաներ զերեսս քո յինէն. նմանեցիմ այնոցիկ, ոյք իջանեն ՚ի գուբ։
Լսելի արա ինձ առաւօտու զողորմութիւն քո. զի ես ՚ի քեզ տր յուսացայ։
Յոյց ինձ ճանապարհ՝ յոր և գնացից. զի առ քեզ տր համբարձի զանձն իմ։
Փրկեա զիս ՚ի թշնամեաց իմոց տր. զի զքեզ ապաւէն ինձ արարի։
Ուսո ինձ առնել զկամս քո. զի դու ես ած իմ։
Հոգի քո բարի՝ առաջնորդեսցէ ինձ ՚ի յերկիր ուղիղ։
Վս անուան քո տր՝ կեցուսցես զիս, արդարութեամբ քով հանցես ՚ի նեղութէ զանձն իմ։
Ողորմութեամբ քով սատակեա զթշնամիս իմ. և կորո զամ նեղիչս անձին իմոյ, զի ես ծառայ քո եմ։

Սաղմոս դաւթի. առ գողիաթ։ ՃԽԳ

Օրհնեալ տր ած իմ. որ ուսոյց զձեռս իմ ՚ի պատերազմ, և զմատունս իմ ՚ի ճակատամարտ։
Ողորմութի իմ և ապաւէն իմ, օգնական իմ և փրկիչ իմ ապաւէն իմ, և ես յուսամ

սամ 'ի նա. ա՛ հնազանդ առնէ զժողովուրդս ընդ ինև։

Տէր՝ ո՞վ է մարդ՝ զի յայտնեցար դու նմա. կամ որդի մարդոյ՝ թէ համարիս ինչ զնա։

Մարդ նանրոյ նմանեցաւ. և աւուրք նր ոպ հովանի անցին։

Տէր խոնարհեցո զերկինս՝ և էջ. մերձեա 'ի լերինս՝ և ծխեսցին։

Փայլեա զփայլատակունս քո, և լուծեա զնս. առաքեա զնետս քո՝ և ցրուեա զնս։

Առաքեա զձեռն քո 'ի բարձանց, և փրկեա զիս 'ի ջրոց բազմաց, և 'ի ձեռաց որդւոց օտարաց։

Որոց բերանք իւրեանց խօսեցան ըղնանրութի. և աջ նց աջ է մեղաց։

Ած յօրհնութի նոր օրհնեցից զքեզ. տասնաղեաւ սաղմոսարանաւ սաղմոս ասացից քեզ։

Որ տացէ զփրկութի թագաւորաց մերոց. որ փրկելոց իցէ զԴաւիթ ծառայ իւր 'ի սրոյ չարէ։

Փրկեա զիս՝ և ապրեցո զիս 'ի ձեռաց որդւոց օտարաց։

Որոց բերանք իւրեանց խօսեցան ըղնանրութի. և աջ նց աջ է մեղաց։

Որոց

Որոց ուստերք իւրեանց որպէս նորատունկ հաստատուն են 'ի մանկութե իւրեանց. դստերք նց զարդարեալ՝ և պաճուճեալ 'ի նմանութի տաճարի։

Շտեմարանք նոցա լի են՝ և բղխեն 'ի միմեանս. խաշինք նոցա բազմածինք են՝ և բազմանան 'ի գնացս իւրեանց. և անդեայք նց պարարտք են։

Ոչ գոյ խրամատութի ցանկոյ նց. և ոչ աղաղակ 'ի հրապարակս նց։

Երանեցին ժողովրդեան՝ որոյ այս այսպէս է. նա երանի ժողովրդեն, որոյ տր ած է նց։

Օրհնութեց Սաղմոս Դաւթի։ ՃԽԴ

Բարձր առնեմ զքեզ ած իմ, և թագաւոր իմ. և օրհնեմ զանուն քո յաւիտեան՝ և յաւիտեանս յաւիտենից։

Զօրհանապազ օրհնեցից զքեզ. և գովեցից զանուն քո, յաւիտեան և յաւիտեանս յաւիտենից։

Մեծ է տր՝ և օրհնեալ է յոյժ. և մեծութե նր ոչ գոյ չափ։

Ազգք՝ և ազգք՝ գովեսցեն զգործս քո. և զզօրութիս քո պատմեսցեն։

Զմեծ վայելչութի փառաց սրբութե

քո

124

քո խօսեսցին . և զսքանչելիս քո պատ-
մեսցեն :
Զզօրութի ահի քո ասասցեն . և զմե-
ծութիս քո պատմեսցեն :
Զյիշատակ բազում քաղցրութե քո բղ-
խեսցեն . և արդարութբ քո ցնծասցեն :
Գթած ողորմած է տէր , երկայնամիտ
և բազումողորմ :
Քաղցր է տր առ ամն , և գթութի նր
'ի վր ամ արարածոց իւրոց :
Խոստովան եղիցին առ քեզ տէր՝ ամ
գործք քո . և սրբք քո օրհնեսցեն զքեզ :
Զփառս արքայութե քո ասասցեն , և
զզօրութիս քո պատմեսցեն :
Ծանուցանել որդւոց մարդկան զզօրութիս
քո . և զփառս մեծ վայելչութե ար-
քայութե քո :
Արքայութի քո արքայութի ամ յաւիտե-
նից . և տրութի քո ազգէ մինչև յազգ :
Հաւատարիմ է տէր յամ բանս իւր ,
և արդար է յամ գործս իւր :
Հաստատէ տր զամ գայթակղեալս . և
կանգնէ զամ գլորեալս :
Աչք ամցուն 'ի քեզ յուսան , և դու
տաս կերակուր նց 'ի ժամու :
Տաս դու նց և կերակրեն . բանաս ըղ-

ձեռն քո , և լցուցանես զամն քաղցրութբ
կամօք քովք :
Արդար է տր յամ ճանապարհս իւր .
և սրբ է յամ գործս իւր :
Մերձ է տր առ ամենեան , ոյք կարդան
առ նա . առ ամենեան՝ ոյք կարդան առ
նա ճշմարտութբ :
Զկամս երկիւղածաց իւրոց առնէ տր .
աղօթից նց լսէ՝ և կեցուցանէ զնս :
Պահէ տր զամենեան ոյք սիրեն զնա . և
զամ մեղաւորս սատակէ տր :
Զօրհնութիս տն խօսեսցի բերան իմ .
օրհնեսցէ ամ կենդանի զանուն սբ նր
յաւիտեան , և յաւիտեանս յաւիտենից :

Ալէլուիա . անգեայ և զաքարիայ :

ՃԽԵ

Օրհնեա՛ անձն իմ զտր . օրհնեցից
զտէր 'ի կեանս իմ . սաղմոս ասա-
ցից այ իմոյ՝ մինչև եմ ես :
Մի՛ յուսայք յիշխանս՝ յորդիս մարդ-
կան . զի ոչ գոյ փրկութի 'ի նս :
Ելցէ հոգի 'ի նոցանէ՝ և դարձցին
անդրէն 'ի հող . և յայնմ աւուր կորի-
ցեն ամ խորհուրդք նց :

Երանի ազգին՝ որոյ տր ած յակոբայ օգնական է նմա. և յոյս նր ՚ի տր ած է.

Որ արար զերկինս և զերկիր, զծով՝ և զամն որ է ՚ի նոսա.

Որ պահէ զճշմարտութի յաւիտեան. և առնէ իրաւունս զրկելոց.

Տայ հաց քաղցելոց. և արձակէ զկապեալս տր.

Տէր բանայ զաչս կուրաց. և կանգնէ զգլորեալս տր.

Տէր սիրէ զարդարս. տր պահէ զպանդուխտս. զորբս՝ և զայրիս ընդունի տէր. և զճանապարհս ամբարշտաց կորուսանէ.

Թագաւորեսցէ տր յաւիտեան, ած քո սիօն՝ ազգէ մինչև յազգ.

Ալէլուիա. անգեայ և զաքարիայ.

ՃԽԶ

Օրհնեցէք զտր՝ զի բարի է սաղմոս. այ մերում քաղցր եղիցի օրհնութի.

Շինէ զերուսաղէմ տր. և զցրուեալսն իսրայէլի ժողովէ.

Բժշկէ զբեկեալ սիրտս, և պատէ զամ վէրս նոցա.

Որ թուէ զբազմութի աստեղաց. և զամենն զնս յանուանս կոչէ.

Մեծ է տէր, և մեծ է զօրութի նր. իմաստութե նր ոչ գոյ թիւ.

Ընդունի զհեզս տր. և խոնարհ առնէ զամբարշտաւսն մինչև յերկիր.

Օրհնեցէք զած խոստովանութբ. սաղմոս ասացէք նմա օրհնութբ.

Որ զգեցոյց զերկինս ամպովք. և պատրաստ արար զանձրև իւր յերկիր.

Բուսոյց զխոտ ՚ի լերինս, և զդալարի՝ ՚ի ծառայութի մարդկան.

Որ տայ անասնոց կերակուր. ձագուց ագռաւուց՝ որք կարդան առ նա.

Ո՛չ թէ ընդ զօրութիս ձիոյ կամեցաւ տր. և ոչ ընդ իրանս առն հսկայի հաճեցաւ.

Այլ հաճեցաւ տէր ընդ երկիւղածս իւր. և ընդ այնոսիկ՝ որք յուսան յողորմութի նր.

Ալէլուիա. անգեայ և զաքարիայ.

ՃԽԷ

Գովեա երուսաղէմ զտէր.

Եւ օրհնեա զած քո սիօն.

Զի զօրացոյց զնիգս դրանց քոց, և օրհնեաց զորդիս քո ՚ի քեզ.

Որ եդ զսահմանս քո ՚ի խաղաղութի. պարարտութբ ցորենոյ լցոյց զքեզ.

Որա

Առաքէ զբան իւր յերկիր . վաղվաղ
ընթանան պատգամք նր ։
Որ տայ զձիւն որպ զասր , և զմէգ որպէս
փոշի ցանեաց ։
Արկանէ զսառն որպ պատառս . առաջի
ցրտոյ նր ո՞ կարէ կեալ ։
Առաքէ զբան իւր՝ և հալէ զնա . շնչես֊
ցեն հողմք՝ և գնասցեն ջուրք ։
Պատմէ զբան իւր յակոբայ , զարդա֊
րութի և զիրաւունս իսրայէլի ։
Ո՛չ այսպէս արար ամ ազգաց տէր . և
զդատաստանս իւր ո՛չ յայտնեաց նց ։

Աղօթք Ամբակումայ մարգարէի ։
Ամբակ . Գ .

Տէր զլուր քո լուայ՝ և երկեայ .
տէր՝ նայեցայ ՚ի գործս քո՝
և զարհուրեցայ ։
՚Ի մէջ երկուց կենդանեաց ծանիցիս
դու , ՚ի մերձենալ ամացն յայտնեսցիս ,
և ՚ի հասանել ժամանակին երևեսցիս ։
՚Ի խռովել անձին իմոյ՝ ՚ի ժամանակի
բարկութե , զողորմութի յիշեսցես ։
Ած ՚ի հարաւոյ եկեսցէ . և սբն ՚ի փա֊
րանու լեռնէ ։

Յայտնեսցեն երկինք զվայելչութի փառց
նր . և օրհնութե նր լցան տիեզերք ։
Լուսագայթք որպ ՚ի լուսոյ հատան ՚ի
նմանէ . և եղջիւրք ՚ի ձեռին նր գտան . և
անդ հաստատեցաւ զօրութի փառաց նր ։
Յերեսաց նորա ելցեն հարուածք . և
զհետ շաւղաց նորա երթիցեն մեծա֊
մեծք ՚ի թռչնոց ։
Եկաց՝ և չափեաց զերկիր . հայեցաւ և
դիտեաց զհեթանոսս ։
Լերինք հալեսցին , և անտառք վատնես֊
ցին . Ճանապարհք՝ որք ՚ի սկզբանէն
էին , կուրասցին . և ՚ի նմանէ դողասցի
ամ երկիր ։
Տեսի զբնակս քուշացւոց . խռովե֊
ցան բնակիչք վրանացն մադիամու ։
Միթէ ՚ի վր գետոց բարկասցի՞ս դու
տր . կամ սրտմտութի քո ՚ի վր գետոց .
կամ բարկութի քո ՚ի վր ծովու ։
Ելէր դու ՚ի կառս քո . հեծելութիդ քո
փրկութի եղև յելանելն քո ։
Զարթեաւ աղեղն քո . զնետս կապար֊
ճից քոց արբուցեր , զգետս ցրուեցեր .
զերկիր դողացուցեր՝ ՚ի սաստկութե
անձրևի , որք անցանեն ընդ սա ։
Ընդունդք աղաղակեցին մեծամբս . լյս

փայլման արեգականն արգելաւ, և ծա_
գումն լուսնին դադարեցաւ.
Որպէս 'ի նշոյլ սլաքաց քոց գնասցես, և
որպէս 'ի լոյս փայլատակման սրոյ քո.
Բարկութեամբ զարթիցես 'ի վերայ երկրի. և
դողութեամբ կասցես զհեթանոսս:
Ելեր 'ի փրկութիւն ժողովրդեան քո,
'ի փրկել զընտրեալս քո:
Նետաձիգ եղեր 'ի գլուխս մարդկան
ամբարտաւանից. մինչև յանդունդս
ծովու ընկղմեցան.
Խնդրեցեր զվրէժ զօրութեամբ քով 'ի զօ_
րագլխացն մեղաւորաց, որք յուսացեալ
էին յանդգնութիւն իւրեանց. զի կերին
զաղքատն 'ի գաղտնիս.
Արշաւեցեր 'ի վերայ ծովու զերիվարս քո,
և խռովեցան յաղթ ջուրք անդնդոց.
Կացի ես՝ և գելան աղիք իմ 'ի ձայնէ
բերանոյ իմոյ. եմուտ դողումն յոսկերս
իմ, և ես յանձն իմ խռովեցայ.
Զայս պահեսցես յաւուր նեղութեան.
ածել 'ի վերայ ազգի իմի, որք մարտնչին
ընդ ժողովրդեան քում.
Թզենի ոչ տացէ զպտուղ իւր, և յայգ_
ւոջ բեր մի գտցի. ձիթենիք սնասցին,
և երկիր մի՛ բուսուսցէ զդալարի:

Պա

Պակասեսցին հօտք 'ի ճարակաց. և ե_
զինք մի՛ գտցին առ մսուրս:
Ես 'ի Տէր յուսացայ. ցնծացայց՝ և ու_
րախ եղէց յԱստուծոյ փրկչէ իմ.
Տէր Տէր ես իմ զօրութիւն, և կացոյց զոտս
իմ 'ի հաստատութեան. 'ի վերայ պարանոցի
թշնամեաց կացոյց զիս. և հանդոյց զիս
երագ երագ:

Փառք Հօր և որ:

Մաղթանք.

Տէր մեր Տէր լուր մեզ, Աստուածային ողոր
մութեամբ և գթութեամբ քո խնայեա՛ յա_
րարածս քո.

Մարդասէր Տէր՝ վն սոր.

Զքարոզն և զաղօթս 'ի վերջն Ողորմեա կա_
նոնին գտցես 'ի 148 երեսն.

Ալէլուիա. Անգեայ և Զաքարեայ.

ՃԽԸ

Օրհնեցէք զՏէր յերկնից. օրհնե_
ցէք զնա 'ի բարձունս.
Օրհնեցէք զնա ամենայն հրեշտակք նորա. օրհ

նե

128

նեցէ՛ք զնա ամ՟ զօրութիւնք Տր՟ .
Օրհնեցէ՛ք զնա արեգակն՝ և լուսին . օրհնեցէ՛ք զնա ամ՟ աստեղք՝ և լոյս :
Օրհնեցէ՛ք զնա երկինք երկնից . և ջուրք որ ՚ի վերոյ քան զերկինս , օրհնեցէ՛ք զանուն Տն՟ :
Զի նա ասաց՝ և եղեն , հրամայեաց՝ և հաստատեցան :
Կացոյց զնս՟ յաւիտեանս յաւիտենից . սահման եդ՝ և ոչ անցանեն :
Օրհնեցէ՛ք զտէր յերկրէ՝ վիշապք և ամ՟ խորք .
Հուր և կարկուտ՝ ձիւն և սառն՝ հողմ և մրրիկք , որք առնեն զբան Տր՟ :
Լերինք՝ և ամ՟ բարձունք , ծառք պտղաբերք՝ և ամ՟ մայրք :
Գազանք՝ և ամ՟ անասունք . սողունք , և ամ՟ թռչունք թևաւորք :
Թագաւորք երկրի և զօրք իւրեանց . իշխանք և ամ՟ դատաւորք երկրի :
Երիտասարդք՝ և կուսանք , ծերք , և տղայք՝ օրհնեցէ՛ք զանուն Տն՟ :
Բարձրացաւ անուն Տր՟ միայն . խոստովանութի՟ նմա յերկինս և յերկրի :
Բարձր առնէ տր՟ զեղջիւր ժողովրդեան իւրոյ , օրհնութիւն նմա յամ՟ սրբոց Տր՟ . յորդւոցն իսրայէլի ժողովրդեան՝ որ մերձ է առ տէր :

Ալէլուիա . անգեայ և զաքարիայ .

ՃԽԹ

Օրհնեցէ՛ք զտր՟ յօրհնութի՟ ՚ի նոր . օրհնութի՟ նմա յեկեղեցիս սրբց՟ :
Ուրախասցի իսրայէլ յարարիչ իւր . որդիք սիոնի ցնծասցեն ՚ի թագաւորն իւրեանց :
Օրհնեսցեն զանուն Տր՟ օրհնութ՟բ . սաղմոսիւք և օրհնութ՟բ սաղմոս երգեսցեն նմա :
Հաճի տր՟ ընդ ժողովուրդ իւր սբ՟ . և բարձր առնէ զհեզս ՚ի փրկութ՟ն :
Պարծեսցին սրբքն փառօք՝ և ցնծասցեն ՚ի հանգիստ իւրեանց . և բարձր արասցեն զած՟ բերանօք իւրեանց :
Սուր երկսայրի եա ՚ի ձեռս նց՟ , առնուլ զհատուցումն ՚ի հեթանոսաց . ՚ի յանդիմանութի՟ ամ՟ ժողովրդոց :
՚Ի կապել զթագաւորս նց՟ կապանօք . զզօրաւորս նոցա ձեռնակապօք երկաթեօք :
Առնել նց՟ դատաստանս ըստ գրոց . և փառք այս են ամ՟ սրբց՟ Տր՟ :

Ալէլուիա · անգեայ և զաքարիայ ։

ՃԾ

Օրհնեցէ՛ք զԱստուած ՚ի սրբութեան իւրում · օրհնեցէ՛ք զնա ՚ի հաստատութեան ՚ի զօրութեան իւրում ։
Օրհնեցէ՛ք զնա ՚ի զօրութեան իւրում · օրհնեցէ՛ք զնա ՚ի բազում մեծութեան իւրում ։
Օրհնեցէ՛ք զնա ՚ի ձայն օրհնութեան · օրհնեցէ՛ք զնա սաղմոսիւք և օրհնութեամբ ։
Օրհնեցէ՛ք զնա ցնծութեամբ, գովեցէ՛ք զնա ուրախութեամբ ։
Օրհնեցէ՛ք զնա ՚ի բանս քաղցր · գովեցէ՛ք զնա ՚ի բարբառ լսելի ։
Օրհնեցէ՛ք զնա ՚ի ձայն գոհութեան · ամենայն հոգիք օրհնեցէ՛ք զՏէր ։

Ութ Կանոնն՝ 56 Գուբղայ է · 150 Փոխ է · և 2460 Տուն է ·

Այս սաղմոս ինքնագիր Դաւթի, արտաքոյ թուոյ ։ ՚Ի ժամանակի զի ել նա նահատակ ընդ դէմ գողիաթու, առաջի սաւուղայ, և ամենայն զօրացն իսրայէլի ։

Փոքր էի ես յեղբարս իմ, և կրտսեր ՚ի տան հօր իմոյ · արածէի զխաշինս հօր իմոյ ։
Ձեռք իմ արարին զսաղմոսարան · և մատունք իմ կազմեցին զգործի օրհնութեան ։
Իսկ արդ՝ ո՞ պատմեսցէ զայս տեառն իմում · ինքնին Տէր ամենայն լուիցէ զամ ։
Նա առաքեաց զհրեշտակ իւր · և համբարձ զիս ՚ի հօտէ խաշանց հօր իմոյ · և եօծ զիս յօծութեան իւղոյ իւրոյ ։
Եղբարք իմ մեծամեծք և գեղեցիկք · և ոչ հաճեցաւ ընդ նոսա Տէր ։
Ելի ես ընդ դէմ այլազգւոյն, և նզովեցի զկուռս նորա · հանի զսուսերն ՚ի նմանէ, և հատի զգլուխ նորին · և բարձի զնախատինս յորդւոցն իսրայէլի ·
Փառք հօր և որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ · այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից · Ամէն ։

Օրհնութ՟ի Երից մանկանց։
Դան. Գ։

Օրհնեալ ես Տ՟ր Ա՟ծ հարցն մերոց. օրհնեալ փառաւորեալ անուն քո յաւիտեան։

Յիրաւունս անցուցեր զայս ա՟մ ընդ մեզ. արդար ես դու Տ՟ր, եւ ա՟մ գործք քո ճշմարիտ են։

Ճանապարհք քո ուղիղ են, եւ ա՟մ դատաստանք քո արդար են։

Դատաստան արդարութ՟ե ածեր ՚ի վ՟ր մեր ը՟ս ա՟մի, եւ զոր ինչ ածեր ՚ի վ՟ր մեր, եւ քաղաքի ս՟բյ հարցն մերոց Եէ՟մի։

Արդարութ՟բ եւ յիրաւի ածեր զայս ա՟մ ՚ի վ՟ր մեր՝ վ՟ս մեղաց մերոց։

Անօրինեցաք՝ եւ յանցեաք ապստամբ լինել ՚ի քէն. մեղաք յա՟մի՝ եւ պատուիրանաց քոց մեք ոչ անսացաք։

Ո՛չ պահեցաք եւ ոչ արարաք՝ ո՟րպ պատուիրեցեր դու մեզ, զի բարիս գտցուք մեք ՚ի քէն։

Արդ՝ զա՟մ զոր արարեր՝ եւ զոր ինչ ածեր ՚ի վ՟ր մեր, արդար դատաստանաւ արարեր։

Մատնեցեր զմեզ ՚ի ձեռս թշնամեաց մերոց. անօրինաց՝ խստաց եւ ապստամբողաց։

՚Ի ձեռս թագաւորի անօրինի եւ չարի քան զա՟մ երկիր, մատնեցեր զմեզ։

Եւ արդ՝ ոչ գոյ մեզ ժամ բանալ զբերանս մեր. զի ամօթ եւ նախատինք եղաք ծառայից քոց եւ պաշտօնէից։

Այլ մի՛ մատներ զմեզ իսպառ՝ վ՟ս անուան քո. մի՛ ցրեր զուխտս քո. եւ մի՛ ՚ի բացեայ առներ զողորմութ՟ի քո ՚ի մէնջ։

Վ՟ս աբրահամու սիրելւոյ քո, իսահակայ ծառայի քո, եւ իսրայէլի ս՟բյ քո։

Խոստացար նոցա՝ եւ ասացեր, բազմացուցից զզաւակ ձեր ո՟պ զաստեղս երկնից բազմութ՟բ. եւ ո՟պ զաւազ առ եզր ծովու։

Եւ արդ Տ՟ր՝ նուաղեցաք մեք քան զա՟մ ազգս. եւ եմք տառապեալ յա՟մ երկրի այսօր՝ վասն մեղաց մերոց։

Ո՛չ գոյ ՚ի ժամանակի յայսմիկ՝ իշխան մարգարէ եւ առաջնորդ. ոչ ողջակէզք պատարագաց, ոչ խունկք օրինաց, եւ ոչ տեղի պատարագս մատուցանելոյ առաջի քո. եւ զողորմութ՟ի գտանել ՚ի քէն։

Այլ անձամբք խոնարհեալ՝ եւ հոգւով տառապանաց, ընդունելի լիցուք մեք ո՟պ ողջակէզս խոյոց եւ զուարակաց, եւ ո՟պ բիւրաւորս գառանց պարարտաց։

Այնպէս ընդունելի լիցին պատարագք
մեր այսօր առաջի քո, զի կատարեսցուք
զկնի քո. և չիք ամօթ յուսացելոցն 'ի քեզ:
Եւ արդ՝ գամք զհետ քո ամ՟ սրտիւք մե-
րովք, երկնչիմք 'ի քէն, և խնդրեմք զե-
րեսս քո. տ՟ր մի՛ յամօթ առներ զմեզ.
Այլ արա՛ ընդ մեզ ըստ հեզութե՟ քում,
և ըստ բազում ողորմութե՟ քում. փրկեա՛
զմեզ վ՟ս սքանչելեաց քոց տ՟ր. և փա-
ռաւորեսցի անուն քո յաւիտեան:
Յամօթ լիցին ամ՟քեան, որք չարչարեն
զծառայս քո. ամաչեսցեն լիցին բռնութ՟ք
նց, և ամ՟ զօրութ՟ք նց խորտակեսցին:
Եւ ծանիցեն՝ զի դու ես տէր ած՟ մի-
այն, որ փառաւորեալդ ես 'ի վ՟ր ամ՟
տիեզերաց:
Օրհնեալ ես դու տ՟ր ած՟ հարցն մե-
րոց. գովեալ՝ և առաւել բարձ-
րացեալ յաւիտեան:
Եւ օրհնեալ է անուն ս՟բ փառաց քոց.
գովեալ և առա:
Օրհնեալ ես 'ի տաճարի փառաց սր-
բութե՟ քո. գովեալ և առա:
Օրհնեալ ես 'ի վ՟ր աթոռոյ արքայութե՟
քո. գովեալ և առա:
Օրհնեալ ես՝ որ նստիս 'ի քրովբէս՝ և

 հայիս

հայիս յանդունդս. գովեալ և առա:
Օրհնեալ ես 'ի վ՟ր հաստատութե՟ երկ-
նից. գովեալ և առա:
Օրհնեցէ՛ք ամ՟ գործք տ՟ն զտ՟ր. օրհ-
նեցէ՛ք և բարձր արարէ՛ք զնա յաւիտ՟ն:
Օրհնեցէ՛ք երկինք զտ՟ր. օրհնեցէ՛ք և
բարձր արա:
Օրհնեցէ՛ք հրեշտակք տ՟ն. և ջուրք որ
'ի վերոյ երկնից զտ՟ր. օրհ:
Օրհնեցէ՛ք զօրութ՟ք տ՟ն. արեգակն և
լուսին զտ՟ր. օրհ:
Օրհնեցէ՛ք աստեղք երկնից՝ անձրևք
և ցօղք զտ՟ր. օրհ:
Օրհնեցէ՛ք ամ՟ հողմք հուր և ջեր զտ՟ր:
Օրհնեցէ՛ք ցուրտ և տօթ, ցօղ և ձիւ-
նաբեր զտ՟ր. օրհ:
Օրհնեցէ՛ք սառն և պարզ, եղեամն և
ձիւն զտ՟ր. օրհ:
Օրհնեցէ՛ք տիւք և գիշերք, լոյս և
խաւար զտ՟ր. օրհ:
Օրհնեցէ՛ք ամպք և փայլատակունք՝ և
երկիր զտ՟ր. օրհ:
Օրհնեցէ՛ք լերինք բլուրք, և ամ՟ բոյսք
երկրի զտ՟ր. օրհ:
Օրհնեցէ՛ք աղբիւրք ծովք և գետք զ՟:
Օրհնեցէ՛ք կէտք և ամ՟ կայտառք, որ

 'ի

՚ի ջուրս, և Թռչունք երկնից զՏր. օրհ։

Օրհնեցէք գազանք և անասունք, և որդիք մարդկան զՏր. օրհ։

Օրհնեսցէ իսէլ զՏր. օրհնեսցէ և։

Օրհնեցէք քահանայք զՏր. օրհ։

Օրհնեցէք ծառայք Տն զՏր. օրհ։

Օրհնեցէք անձինք, և շունչք արդարոց զՏր. օրհնեցէք և բար։

Օրհնեցէք Սբք՝ և խոնարհք սրտիւք զ։

Օրհնեցէք Անանիա Ազարիա և Միսայէլ զՏր. օրհ։

Օրհնութի Մարիամու Ածածնին։
Ձայն. Է։

Մեծացուսցէ անձն իմ զՏր. և ցնծասցէ հոգի իմ յԱստուծով փրկչաւ իմով։

Զի հայեցաւ ՚ի վր խոնարհութե աղախնոյ իւրոյ. այսուհետև երանեսցեն ինձ ամ ազգք։

Զի արար ընդ իս մեծամեծս Հզօրն. և Սբ է անուն նորա։

Ողորմութի արար ազգաց յազգս երկիւղածաց իւրոց. արար զօրութի բազկաւ իւրով։

Ցրուեաց զամբարտաւանս ՚ի միտս սրտից.

տից. և քակեաց զհզօրս յաթոռոց։

Զխոնարհս բարձրացոյց, զկարօտս ելից բարութե. և զմեծատունս արձակեաց ունայնս։

Պաշտպանեաց Իսրլի ծառայի իւրոյ, յիշելով զողորմութի իւր։

Որպէս խօսեցաւ առ հարսն մեր, ընդ Աբրահամու, և զաւակի նր յաւիտեան։

Օրհնութի զաքարիայի հօրն Յովհաննու մկրտչի։
Ձայն. Է։

Օրհնեալ Տր Այ Իսրլի, որ յայց ել. և արար փրկութի ժողովրդեան իւրոյ։

Յարոյց մեզ եղջիւր փրկութե ՚ի տանէ Դաւթի ծառայի իւրոյ. որպէս խօսեցաւ բերանով Սրբոց որք յաւիտենից մարգարէքն էին։

Փրկութի ՚ի թշնամեաց մերոց, և ՚ի ձեռաց ամ ատելեաց մերոց։

Առնել ողորմութի առ հարսն մեր, և յիշել զկտակարանս սրբութե իւրոյ։

Զերդումն՝ զոր երդուաւ Աբրահամու հօր մերոյ, տալ մեզ առանց երկիւղի զփրկութի ՚ի թշնամեաց մերոց։

Պաշտել զնա սրբութբ և արդարութբ առաջի նր, զամ աւուրս կենաց մերոց։

Եւ դու մանուկ՝ մարգարէ բարձրելոյն կոչեսջիր. գնասցես առաջի տն՝ պատրաստել զճանապարհս նր։

Տալ զգիտութիւն փրկութեան ժողովրդեան նորա. 'ի թողութիւն տմ մեղաց մերոց.

Վն գթոյ ողորմութեն տն այ մերոյ, որով երևեցաւ մեզ արեգակն 'ի բարձանց, լուսաւոր առնել զխաւար մեր։

Երևել լոյս 'ի վր այսոցիկ, որ նստէաք 'ի խաւարի, և 'ի ստուերս մահու. ուղղել զոտս մեր 'ի ճանապարհս խաղաղութեան։

Աղօթք Սիմէոնի ծերունւոյն. Ղուկ. Բ.

Արդ արձակեա զծառայս քո տր՝ ըստ բանի քում 'ի խաղաղութիւն. զի տեսին աչք իմ զփրկութիւն քո, զոր պատրաստեցեր առաջի ամ ժողովրդոց։

Լոյս յայտնեցալ հեթանոսաց, և փառք ժողովրդեան քում իէլի։

Աղօթք Մանասէի թագաւորին։

Տէր ամենակալ ած աբրահամու՝ իսահակայ՝ յակոբայ՝ և զաւակի նց արդարոց. ամենակալ տր՝ թող զմեղս իմ։

Որ

Որ արարեր զերկինս՝ և զերկիր, և զամ զարդ նոցա. ամենա։

Որ կապեցեր զծով բանիւ հրամանի քո. փակեցեր զխորս, կնքեցեր ահաւոր և փառաւորեալ անուամբ քով. ամե։

Որ ամ ինչ սարսի և դողայ յերեսաց ահի զօրութե քո. ամենա։

Անբաւ է մեծ վայելչութի փառաց սրբութե քո. սաստիկ է բարկութի սպառնալեաց քոց 'ի վր մեղաւորաց. անչափ և անքննելին են ողորմութիք աւետեաց քոց. ամենա։

Դու տր բարձրեալ՝ գթած, երկայնամիտ, բազումողորմ. և զղջանաս 'ի վր չարեաց մարդկան. ամենա։

Դու ած՝ ոչ եդեր ապաշխարութի վր արդարոցն՝ աբրահամու իսահակայ և յակոբայ, որք ոչ մեղան քեզ. ա։

Այլ եդեր ապաշխարութի վր իմ մեղաւորիս. զի մեղայ աւելի քան զաւազ ծովու, և բազմացան անօրէնութիք իմ. ա։

Չեմ արժանի հայել՝ և տեսանել ըզ բարձրութիս երկնից, 'ի բազմութէ անօրէնութե իմոյ. ամե։

Կորացեալ եմ ես 'ի բռնութէ կապանաց երկաթից. և ոչ գոյ ինձ հանգիստ. ա։

Բար

Բարձացուցի զտրտմութի, և զչար առա
ջի քո արարի · կանգնեցի պատկեր՝ և
բազմացուցի զցասումն · ամէ։

Եւ արդ տէր՝ խոնարհեցուցանեմ ըզ
ծունր սրտի իմոյ, և հայցեմ 'ի քաղց
րութե քումմէ · ամէն։

Մեղայ՝ տր մեղայ, և զանօրէնութի իմ
ես ինձէն գիտեմ · ամէն։

Աղաչեմ և խնդրեմ 'ի քէն՝ թող ինձ տր,
թող ինձ · և մի՛ կորուսաներ զիս ըստ
անօրէնութե իմոյ · ամէն։

Մի՛ յաւիտեան բարկանար ինձ տր, և մի՛
յիշեր զչարիսն իմ, և մի՛ պարտաւորեր զիս
ընդ իջեալսն 'ի ներքոյ երկրի չարեօք · ա։

Զի դու տր՝ տր ապաշխարողաց ես ·
և յիս ցոյց զբարերարութիւն քո, որ ան
արժան եմ · ամէն։

Կեցուսցես զիս ըստ բազում ողորմութե
քում · և ես օրհնեցից զքեզ զամ ա
ւուրս կենաց իմոց · ամէն։

Զքեզ տր՝ օրհնեն ամ զաւարթունք երկ
նից · և քո են փառք յաւիտեանս · ամէն։

Փառք հօր և որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ ·
այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտե
նից · ամէն։

Աղաչեմ և խնդրեմ 'ի քէն տր · թող
ինձ զմեղս իմ։

Բազումողորմ տր, ողորմեա ինձ։

Ած՝ քաւեա զիս զմեղաւորս 'ի մեղաց,
և կեցո։

Արարիչ իմ և յոյս ած, գթա յիս 'ի
մեղուցեալ ծառայս · և ողորմեա ինձ
բազմամեղիս։

Ամենօրհնեալ սրբուհի՝ և միշտ կոյս
ածածին մարիամ · բարեխօսեա առ տր
վն իմ մեղաւորիս։

Ամենայն սրբք այ՝ բարեխօսեցէք առ
հայր 'ի յերկինս վն մեր մեղաւորացս։

Քս որդի այ անոխակալ, ընկալ զաղա
չանս մեր · զի 'ի քեզ են ապաւինեալ
անձինք մեր։

Յաղթօղ զօրութբ՝ սբ և կենդանա
րար՝ և պատուական խաչիւ քո տէր՝
պահպանեա զմեզ։

Առաքեա տր զհրեշտակ խաղաղութե
քո · որ եկեալ պահեսցէ զմեզ անխռով
'ի տուէ և 'ի գիշերի։

Եւ մարդասիրութբ քով յիշեա զմեզ
տր՝ յիշեա զմեզ, յորժամ գաս արքայ
ութբ քով, և ողորմեա մեզ։

Նախադրութիւնք խրատականք յաղագս աղօթից, զոր արարեալ է Տ̃ն Ներսեսի եղբօրն Գրիգորիսի հայոց կաթողիկոսի։

Աղօթք հասարակաց քրիստոնէից մեծաց և փոքունց, զոր պարտին ուսանիլ ա̃մք՝ և ուսուցանել զմիմեանս. քհ̃նայք զժողովուրդս, հարք զորդիս, մարք զդստերս, և ընկեր զընկերն իւր։ Եւ աղօթեսցեն սովաւ յաւուրն հինգ անգամ՝ երկրատասան ծնրադրութ̃բ ՚ի ժամուն. այսինքն՝ յառաւօտուն, ՚ի ճաշուն, ՚ի հասարակ աւուրն, յերեկոյին, և ՚ի հանգստեան։ Ապա թէ պղերգ ոք լինիցի և ծուլանայ զհինգ ժամ աղօթս կատարել, աղօթեսցէ չորս անգամ, կամ երեք անգամ, կամ երկու անգամ, կամ մի անգամ յաւուրն. որ միայն ճանաչի թէ քրիստոնեայ է, և զինքն ծանիցէ թէ արարած եմ Ա̃յ և երկրպագու Նր̃։ Եւ թէ զա̃մ բանս աղօթիցս հեղգայ ուսանիլ, (որք և զա̃նյական երգս բազումս փութով ուսանին,) ուսցի զկէս մի, կամ այլ նուազ. զի թէ տունս երիս ուսանիցին ՚ի սմանէ, և աղօթեսցեն երիս ծնրադրութ̃բ ՚ի ժամուն, ընդունելի՛ է առա

առաջի Ա̃յ։ Ապա թէ ոք ՚ի քրիստոնէից անփոյթ առնէ զսա յուսանելոյ և յաղօթելոյ, յանդիմանեսցի և՚ի մոլար ժողովոյն այլազգեաց. որք զաղօթսն զոր ուսեալ են, ՚ի պատերազմունս անգամ ոչ խափանեն՝ թո՛ղ թէ ՚ի խաղաղութ̃։ Իսկ մեր ժողովուրդք արտաքոյ աղօթից տեղւոյ բնաւ ոչ յիշեն զանունն Ա̃յ. զի ոչ ունին փոյթ ՚ի կարգս աղօթից որո̃ զա̃ծապաշտս, այլ սիրեն զդատարկաբանութի̃ քան զաղօթս։ Եւ թէ երբեմն գան ոմանք յաղօթել առ քահանայն, կամ փակեալ բերանով կանգնին, կամ զրուցատրութի̃ս առնեն ընդ միմեանս. զի ոչ ինքեանք գիտեն բանս աղօթից, և ոչ քհ̃նայից միտ դնեն սաղմոսաց և պաշտամանց։ Արդ ՚ի այսր պատճառի արարաք զաղօթս զայս պարզ և յստակ բառիւ վ̃ տխմարաց դիւրահաս լինելոյ. որ է սակաւ ըստ բանից՝ տունս քսան և չորս, ըստ ժամուց տունջեան և գիշերոյ, և ըստ թուոց ՚ի̃ց մարգարէիցն, և զօրաւոր ըստ մտաց, զի զյորովագոյն պէտս խնդրուածոց մերոց որ յԱ̃յ՝ ունի յինքեան. և տուաք ժողովրդեան մերում յուսումն. զի ա̃մ անձն քրիստոնէի ուս

ցի

ցի զսա · և ուր հանդիպեսցին 'ի ժամ աղօթիցն, խօսեսցին սովաւ ընդ այ · թէ յեկեղեցի, թէ 'ի տան, թէ յանդի, թէ 'ի գործ ինչ, թէ 'ի ճանապարհի։ Եւ որք ուսանին զսա և աղօթեսցեն մտադրութբ՝ ջերմեռանդ սրտիւ և արտասուօք, ամ խնդրուածք որ գրեալ են 'ի սմա, կատարեսցին 'ի կենդանութե և յետ մահու։ Իսկ որք արհամարհեն և ոչ ուսանին և ոչ աղօթեսցեն, ինքեանք տեսցեն զվնաս անձանց իւրեանց · մեք հատաք 'ի մէնջ զպատճառն՝ առնելով զաղօթս զայս · զի մի' այլ ևս պատճառեսցեն թէ ոչ գիտեմք բանս աղօթից, վն այնորիկ ոչ կամք յաղօթս։ Բայց ծանիցեն այնպիսիքն, թէ սմնայ ոչ այնչափ ջանայ զ[illegible] բարեգործութիս մեր խափանել որչափ զաղօթս · զի գիտէ որ յաղօթիցն միայն՝ ինքն հալածի 'ի մէնջ, և ած բնակէ 'ի մեզ։ Արդ՝ մեք աղաչեսցուք զբարերարն ած բանալ զաչս մտաց ձերոց, յօժարութբ ուսանիլ զսա և

աղօթել, և այ սիրելի լինել։

Եւ յաղօթելն, զԳրիգորիս կաթուղիկոս հայոց, և զեղբայրն նորին զՆերսէս զաղօթիցս յօրինօղն յիշեցէք 'ի քս։

Եւ

Եւ որք ընդ օրինակէք 'ի գիրս զաղօթս, գրեցէք և զխրատական բանս զայսոսիկ · և որք գրեն զսա՝ գրեսցին 'ի դպրութի կենացն յաւիտենից։ Եւ որք ուսանին և աղօթեսցեն, ողորմութի ընկալցին 'ի քէ · և որք ուսուցանիցեն զընկերս, վարձս առցեն յայ։ Եւ որք գրենն, մի' առաւել քան զօրինակն՝ բան կամ գիր խառնեսցեն, և մի' նուազ գրեսցեն, զի մի' այլ և այլ լինիցին բանքն, այլ հաւասար լիցին ամքն ուր և գրեսցին։ Եւ ուլխմարքն 'ի գիրս՝ ուղիղ գրողացն տացեն գրել · և քն փառք յաւիտեանս, ամէն։

Աղօթք իւրաքանչիւր անձին հաւատացելոց 'ի քս։ Զոր արարեալ է սրբյ տն Ներսեսի հայոց կաթուղիկոսի։

Հաւատով խոստովանիմ, և երկիրպագանեմ քեզ, հայր և որդի՝ և սբ հոգի · անեղ և անմահ բնութի, արարիչ հրեշտակաց և մարդկան և ամ եղելոց · ողորմեա' քո արարածոց, և ինձ բազմամեղիս։

Հաւատով խոստովանիմ, և երկիրպագանեմ քեզ՝ անբաժանելի լոյս, միա_

նա

նական ըն̄ երրորդութե̄ն և մի ա̄ծութե̄ն,
արարիչ լուսոյ՝ և հալածիչ խաւարի.
հալածեա՛ ՚ի հոգւոյ իմմէ զխաւար մե-
ղաց և անգիտութե̄. և լուսաւորեա՛ զմիտս
իմ ՚ի ժամուս յայսմիկ՝ աղօթել քեզ ՚ի
հաճոյս, և ընդունել ՚ի քէն զխնդրու-
ածս իմ. և ողորմեա՛ ինձ բազմամեղիս:
Հա՛յր երկնաւոր ա̄ծ ճշմարիտ, որ առա-
քեցեր զորդին քո սիրելի ՚ի խնդիր մո-
լորեալ ոչխարին. մեղայ յերկինս և ա-
ռաջի քո. ընկա՛լ զիս ո̄պ զանառակ որ-
դին, և զգեցո՛ ինձ զպատմուճանն զա-
ռաջին՝ զոր մերկացայ մեղօք. և ողոր:
Որդի՛ ա̄յ ա̄ծ ճշմարիտ, որ խոնարհեցար
՚ի հայրական ծոցոյ՝ և առեր մարմին ՚ի
ս̄բյ կուսէն մարիամայ, վ̄ն մերոյ փր-
կութե̄. խաչեցար՝ և թաղեցար՝ և յար-
եար ՚ի մեռելոց՝ և համբարձար փառօք
առ հայր. մեղայ յերկինս և առաջի քո.
յիշեա՛ զիս ո̄պ զաւազակն՝ յորժամ գաս
արքայութե̄ քով. և ողոր:
Հոգի՛ ա̄յ ա̄ծ ճշմարիտ, որ իջեր ՚ի յոր-
դանան և ՚ի վերնատունն, և լուսաւորե
ցեր զիս մկրտութե̄ ս̄բ աւազանին. մե-
ղայ յերկինս և առաջի քո. մաքրեա՛ զիս
վերստին ա̄ծային հրով քով՝ ո̄պ հրեղէն
լեզ

լեզուօք ս̄բ զառաքեալսն. և ողոր:
Անե՛ղ բնութի̄, մեղայ քեզ մտօք իմովք,
հոգւով և մարմնով իմով. մի՛ յիշեր զ
մեղս իմ զառաջինս՝ վ̄ն անուանդ քում
ս̄բյ. և ողորմեա՛ քո արա:
Տեսօ՛ղ ա̄մի, մեղայ քեզ խորհրդով բա-
նիւ և գործով. ջնջեա՛ զձեռագիր յան-
ցանաց իմոց, և գրեա՛ զանուն իմ ՚ի դպ-
րութե̄ կենաց. և ողորմեա՛ քո ա:
Քննո՛ղ գաղտնեաց, մեղայ քեզ՝ կամաւ և
ակամայ, գիտութե̄՝ և անգիտութե̄. թողութի̄
շնորհեա՛ մեղաւորիս. զի ՚ի ծննդենէ ս̄բ
աւազանին մինչև ցայսօր՝ մեղուցեալ եմ
առաջի ա̄ծութե̄դ քո զգայարանօք ի-
մովք, և ա̄մ անդամօք մարմնոյս. և ողոր:
Ամենախնամ տէր, դի՛ր պահապան աչաց
իմոց զերկիւղ քո ս̄բ՝ ո՛չ ևս հայիլ յա-
րատ, և ականջաց իմոց՝ ո՛չ ախորժել
լսել զբանս չարութե̄, և բերանոյ իմոյ՝ ո՛չ
խօսիլ զստութի̄, և սրտի իմոյ ո՛չ խորհիլ
զչարութի̄, և ձեռաց իմոց՝ ո՛չ գործել
զանիրաւութի̄, և ոտից իմոց՝ ո՛չ գնալ ՚ի
ճանապարհս անօրէնութե̄. այլ ուղղեա՛
զշարժումն սոցա լինել միշտ ըստ պատ-
ուիրանաց քոց յամենայնի. և ողոր:
Հո՛ւր կենդանի քո̄, զհուր սիրոյ քո՝
զոր

138

զոր արկեր յերկիր, քորքոքեա յանձն
իմ. զի այրեսցէ զաղտ հոգւոյ իմոյ, եւ
սրբեսցէ զխիղճ մտաց իմոց, եւ մաքրեսցէ
զմեղս մարմնոյ իմոյ, եւ վառեսցէ զլոյս
գիտութ՟ քո ’ի սրտի իմում. եւ ողոր։
Իմաստութի՟ Հօր յա՟. տուր ինձ իմաստութի՟
զբարիս խորհիլ՝ եւ խօսիլ՝ եւ գործել ա-
ռաջի քո յմ՟ ժամ. ’ի չար խորհրդոց՝ ’ի
բանից եւ ’ի գործոց փրկեա զիս. եւ ողոր։
Կամեցող բարեաց տր՟ կամարար, մի՛ թո-
ղուր զիս ’ի կամս անձին իմոյ գնալ. այլ
առաջնորդեա ինձ լինել միշտ ըստ կա-
մաց քոց բարեսիրաց. եւ ողոր։
Տէր երկնաւոր, տուր ինձ զարքայութի՟
քո, զոր խոստացար սիրելեաց քոց. եւ զօ-
րացո զսիրտ իմ ատել զմեղս, եւ սիրել
զքեզ միայն, եւ առնել զկամս քո. եւ
ողորմեա քո արա։
Խնամող արարածոց, պահեա նշանաւ
խաչի քո՝ զհոգի եւ զմարմին իմ, ’ի պատ-
րանաց մեղաց՝ ’ի փորձութե՟ց դիւաց, եւ
’ի մարդոց անիրաւաց, եւ յմ՟ վտանգից
հոգւոյ եւ մարմնոյ. եւ ողոր։
Պահապան ամե՟ քս՟, աջ քո հովանի լիցի
’ի վր՟ իմ, ’ի տուէ եւ ’ի գիշերի՝ ’ի նստիլ
’ի տան՝ ’ի գնալ ’ի ճանապարհ, ’ի ննջել
եւ

եւ ’ի յառնել. զի մի՛ երբէք սասանե-
ցայց. եւ ողորմեա քո արա։
Տր՟ իմ, որ բանաս զձեռն քո, եւ լնուս
զամ՟ արարածս ողորմութբ՟ քով. քեզ
յանձն առնեմ զանձն իմ. դու հոգա եւ
պատրաստեա զպէտս հոգւոյ եւ մարմնոյ
իմոյ՝ յայսմհետէ մինչեւ յաւիտեան. եւ
ողորմեա քո արա։
Դարձուցիչ մոլորելոց, դարձո զիս ’ի
չար սովորութե՟ց իմոց ’ի բարի սովորութի՟.
եւ բեւեռեա ’ի հոգի իմ զսոսկալի օր մա-
հուն, եւ զերկիւղ գեհենոյն, եւ զսէր ար-
քայութե՟ն. զի զղջացայց ’ի մեղաց, եւ գոր-
ծեցից զարդարութի՟. եւ ողոր։
Աղբիւր անմահութե՟, աղբերացո ’ի սրտէ
իմմէ զարտասուս ապաշխարութե՟՝ որպ՟
պոռնկին. զի լուացից զմեղս անձին իմոյ՝
յառաջ քան զելանելն իմ յաշխարհէս.
եւ ողորմեա քո արա։
Պարգեւիչ ողորմութե՟, պարգեւեա ինձ
ուղղափառ հաւատով, եւ բարի գործով.
եւ ընդ մարմնոյ եւ արեան քո հաղորդութբ՟
գալ առ քեզ. եւ ողոր։
Բարերար տր՟, հրեշտակի բարւոյ յանձն
արասցես զիս, քաղցրութբ՟ աւանդել
զհոգի իմ, եւ անխռով անցուցանել ընդ
չա

139

չարութ այսոցն, որք են 'ի ներքոյ երկնից · և ողորմեա՛ քո արա։

Լոյս ճշմարիտ Քս, արժանաւորեա՛ զհոգի իմ ուրախութ տեսանել զլոյս փառաց քոց 'ի կոչման աւուրն, և հանգչել յուսով բարեաց յօթեւանս արդարոց՝ մինչև յօր մեծի գալստեան քո · և ողոր։

Դատաւո՛ր արդար, յորժամ գաս փառօք հօր դատել զկենդանիս և զմեռեալս, մի՛ մտաներ 'ի դատաստան ընդ ծառայի քում · այլ փրկեա՛ զիս 'ի յաւիտենական հրոյն, և լսելի արա ինձ զերանաւէտ կոչումն արդարոց՝ յերկնից արքայութդ · և ողոր։

Ամենողո՛րմ տր՝ ողորմեա՛ ամ հաւատացելոց 'ի քեզ, իմոց և օտարաց՝ ծանօթից, և անծանօթից · կենդանեաց և մեռելոց · շնորհեա՛ և թշնամեաց իմոց և ատելեաց զթողութի՝ որ առ իս յանցանաց · և դարձո՛ զնս 'ի չարեացն, զոր ունին վս իմ · զի ողորմութե քում արժանի եղիցին · և ողոր։

Փառաւորեա՛լ տր, ընկա՛լ զաղաչանս ծառայիս քո · և կատարեա՛ 'ի բարի զխնդրուածս իմ · բարեխօսութ սրբուհւոյ ածածնին, և յովհաննու մկրտչին, և

և սբյն ստեփաննոսի նախավկային · և սբյն գրիգորի մերոյ լուսաւորչին · և սբց առաքելոց՝ և մարգարէից՝ և վարդապետաց՝ և մարտիրոսաց · և սբց հայրապետաց՝ և ճգնաւորաց՝ և կուսանաց, և ամ սբց քոց, երկնաւորաց՝ և երկրաւորաց։ Եւ քեզ փառք և երկրպագութի՝ անբաժանելի սբ երրորդութեդ՝ յաւիտեանս յաւիտենից · Ամէն։

Մաղթանք զօրաւորք՝ արհաւրոյ գիշերոյնոյ ·
Սբյն Գրիգորի Նարեկացւոյ ասացեալ։
Բան · ԺԲ։

Ընկա՛լ քաղցրութ՝ տէր ած հզօր, զդառնացողիս զաղաչանս · մատի՛ր գթութ՝ առ պատկառեալս դիմօք · փարատեա՛ ամենապարգև, զամօթականս ողխորութիս · բարձ յինէն՝ ողորմած, զանբերելի ծանրութիս · անջրպետեա՛ հնարաւոր, զմահացու կրթութիս · աւարեա՛ միշտ յաղթող, զխաբողին հաճութիս · բա ացադրեա՛ վերնային, զմոլելոյն մառախուղ · կնքեա՛ կեցուցիչ, զկորուսչին ընթացմունս · ցրուեա՛ ծածկատես, զըմբռնողին չար գործունս · խորտակեա՛ ան

քըն

քննին, զմարտողին դիմեցմունս ։ Տեառ-
նագրեա՛ քո անուամբդ՝ զլուսանցոյց երդ-
յարկիս․ պարփակեա՛ քո ձեռամբդ՝ զա-
ռաստաղ տաճարիս․ գծագրեա՛ քո ար-
եամբդ՝ զմուտ սեմոց սենեկիս․ կերպացո՛
զքո նշանդ՝ ՚ի հետս ելից մաղթողիս․
ամրացո՛ քո աջովդ՝ զհանգստենիս խշտի․
մաքրեսցես ՚ի հաղբից՝ զծածկարան ան-
կողնոյս․ պահեսցես քո կամօքդ՝ զտա-
ռապեալ անձն ոգւոյս․ անխարդախս ա-
րասցես՝ զքո շնորհեալ շունչ մարմնոյս․
կացուսցես շրջափակ՝ զպար զօրուդ
երկնայնոյ․ կարգեսցես ՚ի դիմի՝ ընդդէմ
դիւացն դասու ։ Տուր հանգիստ բերկ-
րութե̃ մահահանգոյնս նիրհման ՚ի խո-
րունե̃ գիշերիս, բարեխօսութ̃ հայցուա-
ծոց տե̃ր ա̃ծածնիդ՝ և ա̃մ ընտրելոց ։
Ամփոփեալ պարուրեա՛ զպատուհան աչ-
սութեց՝ զզգայարանացս իմաստից՝ ան-
զարհուրելի զետեղմամբ՝ ՚ի ծփական
խռովութեց, կենցաղական զբաղմանց,
անրջական երազոց, խոլականաց ցնորից,
յիշատակաւ քո յուսոյդ՝ անմխատելի
պաշտպանեալ ։ Եւ ըսթափեալ վերստին
՚ի նինջմանէ ծանրութե̃՝ ամենազգաստ
արթնութ̃, հոգենորոգ զուարթութ̃ ՚ի

քեզ արձանացեալ, զայս ձայն մաղթա-
նաց՝ բուրմամբ հաւատոց քեզ՝ ամեն-
օրհնեալ Թագաւոր փառաց անճառելից,
փառաբանողաց երկնագումար խմբից
երգակցեալ՝ յերկինս առաքել ։ Զի
դու փառաւորեալ ես յա̃մ արարածոց
յաւիտեանս յաւիտենից․ ամէն ։

Աղօթք զօրաւոր ։ Նորին սրբոյն Գրիգորի ։
Բան ․ ՂԴ ։

Ա̃ծ յաւիտենական․ բարերար և ա-
մենակալ․ ստեղծիչ լուսոյ, և յօ-
րինիչ գիշերոյ․ կեանք ՚ի մահու, և լոյս
՚ի խաւարի․ յոյս ակնունողաց, և եր-
կայնմտութ̃ տարակուսելոց, որ ամենար-
ուեստ իմաստութ̃ քո՝ դարձուցանես
յայգ զստուերս մահու, անմուա՛զ ծա-
գումն և անմուտ արեգակն, քանզի ոչ
զօրէ ծածկել զփառս տէրութ̃ քո խա-
ւար գիշերոյ ։ Որում կրկնի ծունր եր-
կրպագութ̃ ա̃մ եղելոց՝ երկնաւորաց և
երկրաւորաց, և սանդարամետականաց․
որ լսես զհեծութ̃ կապելոց, և հայիս յա-
ղօթս խոնարհաց, և ընդունիս զխնդրը-
ուածս նց̃․ ա̃ծ՛ իմ և Թագաւոր իմ․

կեանք իմ և ապաւէն իմ․ յոյս իմ և
վստահութիւն իմ․ յո՞ քո Աստուած իմ․ ո՞չ դ
հանգուցեալ 'ի հոգիս մեզ, մխիթարութ-
վշտաց՝ և քաւարան մեղուցելոց, որ գի-
տես զիմ յառաջ քան զլինել նոցա․ ա-
ռաքեա զպահպանողական զօրութիւն աջոյ
քո, և փրկեա զիս յերկիւղէ գիշերի և
'ի դիւէ չարէ ։ Որ զի զյիշատակ սու-
կալի և սուրբ քո անուանդ՝ միշտ համ-
բուրեալ շրթամբք հոգւոյ՝ ըղձութեան
ընչոյ, կեցից պահպանեալ ընդ այնոսիկ՝
որ կարդան զքեզ 'ի բոլոր սրտէ ։ Դու 'ի
դրոշմէ խաչի քոյ նշանիդ, զոր Աստուածային
արեամբ քո ներկեալ նորոգեցեր, և 'ի
նոյն շնորհ որդեգրութեան զմեզ մկրտեցեր,
և 'ի փառս պատկերի քո նկարեալ յօ-
րինեցեր այսու պարգևօք Աստուածականօք,
ամաչեսցէ սատանայ․ քակտեսցին մե-
քենայքն․ բարձցին որոգայթքն․ պար-
տեսցին մարտուցեալքն․ պակասեսցին
զէնքն սայրասուրք․ մերժեսցի մէգն․
փարատեսցի խաւարն․ մեկնեսցի մառա-
խուղն ։ Բազուկ քո հովանասցի, և աջ
քո կնքեսցէ․ վասն զի գթած ես և ողոր-
մած, և անուն քո կոչեցեալ է 'ի վերայ ծա-
ռայից քոց ։ Ընդ քեզ ընդ հօր՝ հոգւովդ-
սրբ

սրբով՝ փառք և իշխանութիւն յաւիտեանս
յաւիտենից․ ամէն ։

Աղօթք զօրաւոր ։ Նորին սրբոյն Գրիգորի ։
Բան․ խա ։

Որդի Աստուծոյ կենդանւոյ օրհնեալ յամենայնի,
հօրդ ահաւորի անքննելի ծնունդ․
որ տկարանայ առ 'ի քէն և ոչ ինչ ։ Որ
'ի ծագել անստուեր նշուլից՝ ողորմութե-
քո փառացդ, հալէին մեղք․ հալածին դևք․
ջնջին յանցանք․ խզին կապանք․ խորտա-
կին շղթայք․ կենդանանային մահա-
ցեալք․ բժշկին հարուածք․ ողջանան
վէրք․ բառնին ապականութիւնք․ տեղի տան
տխրութիւնք․ նահանջին հեծութիւնք․ փախնու
խաւարն․ մեկնի մէգն․ մերժի մառա-
խուղն․ փարատի մուայլն․ սպառի աղջա-
մուղջն․ վերանայ մութն․ գնայ գիշերն․
տարագրի տագնապն․ չքանան չարիքն․
հալածին յուսահատութիւնքն․ և թագա-
ւորէ ձեռն քո ամենակարող քաւիչդ ամենայնի ։
Որ ոչ եկիր կորուսանել զմարդկան ոգիս,
այլ կեցուցանել, թող ինձ զանթիւ չա-
րիսն իմ՝ բազում ողորմութեամբդ․ զի դու
միայն ես յերկնի անճառ, և յերկրի ան-
զըն

զննին. ՚ի տարր գոյի, և յեղլս ծագաց
ձի. սկիզբն ամի, և յամի. ամ լրմամբ
օրհնեալ ՚ի բարձունս. և քեզ ընդ հօր
և հոգւոյդ որդւոյ փառք՝ յաւիտեանս.
ամէն ։

Գովասանութ Սաղմոսացն Դաւթի։

Բանք սաղմոսիս՝ է պատուա կան.
լցեալ հոգւոյն՝ ածա կան.
և որք յասեն՝ յօժարա նան.
արքայութեն՝ արժանա նան։
Սաղմոսըն հաց՝ է երկնայ ին.
սեղան կազմեալ՝ մեծի դաւ թին.
որք ՚ի հացէս՝ այս կերակ րին.
աստուածային՝ սիրովն յա գին։
Սաղմոսըն գանձ՝ է անըս պառ.
այնմ որ ստանայ՝ մտօք պայ ծառ.
ըղձապատեր հոգւոյն՝ պահէ ՚ի վառ.
և մտանէ՝ ՚ի փառս ան ճառ։
Սաղմոսն աղբիւր՝ կենդանա րար.
մեղաց քաւիչ՝ և սրբա րար.
և որ ասէ՝ զսա մեղմա բար.
նա որդ հոգւոյն՝ լինի տա ճար։
Իսկ որք չասեն՝ և քուն լի նին.
և սաղմոսին՝ ոչ փափա գին.
յան

յանմահական՝ հացէն սո վին.
յաւուր մեծի՝ դատաստա նին։
Իսկ որք ասեն՝ զսա կիսա տուն.
վըճաս առնեն՝ իւրեանց հոգ ւոյն.
թէպէտ և կան՝ զգիշերն ար թուն.
դատարկ մընան՝ ՚ի որդ վար ձուն։
Իսկ որք ասեն՝ ծայրատե լով.
անմըտաբար՝ շաղփաղփե լով.
վայ է նոցա՝ պահեալ յո լով.
զի յաստուծոյ՝ են ամօ թով։
Իսկ որ ծայրատ՝ զսաղմոսն ա սէ.
և կիսատուն՝ յաւարտ ա ծէ.
նա յաստուծոյ՝ զամօթ կրես ցէ.
և ՚ի բարեացն՝ անմասն եղ ցէ։
Եղբայր իմ մեծ՝ դիր դու հոգ ւով.
տեսի տաճար՝ մի լի լու սով.
շինած կազմած՝ ութն անկիւ նով.
և աստիճանքն՝ իւր համա րով։
Վաթսուն ուչորս՝ ոսկի դրու նով.
հարիւր յիսուն՝ պատուհա նով.
առ նա կուսանք՝ ըն գան լա լով.
բոզքն և պոռնիկք՝ պարեն հոգ ւով։
Ով որ կամի՝ յօժար սըր տով.
խըմէ ըզնա՝ ոսկի թա սով.
ուրախանայ՝ ինքըն հոգ ւով.
յարքայութեան՝ ըն պարե լով։
Սւ

Եւթըն մախաղ՝ ես ու նէի ·
և ամէն մէկըն՝ ութ քըսա կի ·
որըն որ պիտէր՝ զայն բա նայի ·
նա ինձ բուրէր՝ հոտ կընդըր կի ։
Եւթ փարչ տեսի՝ կաթամբ լը ցած ·
գունով էին՝ քան զհուր վա ռած ·
յորոց արբի՝ ես անքօ տած ·
ոչ լիացայ՝ զերթ ծարա ւած ։
Ա ընտրհալի՝ մին աղիւ սակ ·
ունի հազար՝ լեառն ըսպի տակ ·
նոցա մաքիքն՝ են սևո րակ ·
իւրեանց հովիւքն՝ ոչ հրեշ տակ ։
Մօրն իւր արգանդ՝ էր սևայ ին ·
հօրըն բարակ՝ ամենև ին ·
որդիքըն սեաւ՝ ծընանէ ին ·
դաշտ յըստակ՝ բընակէ ին ։
Դաշտ մի արձակ՝ և պատու կան ·
լցեալ ծաղկօք՝ յոյժ զանա զան ·
ոչ յեղանակս՝ միայն գար նան ·
այլ անթառամ՝ ժամս ամե նայն ։

Ցանկ սաղմոսաց՝ ըստ կարգի այբուբենից ։

Աղաղակեցէք առ ած ամ երկիր · կե ։
Աղաղակեցէք առ տր ամ երկիր · ղթ ։
Ապրեցո զիս տր՝ զի նուազեաց ուր · ժա ։
Ապրեցո զիս տր 'ի մարդոյ չարէ · ճլթ ։
Առ գետս բաբելացւոց, անդ նստ · ճլզ ։
Առ քեզ տր կարդացի ած իմ, մի · իէ ։
Առ քեզ տր համբարձի զանձն իմ · իդ ։
Առ քեզ տր համբարձի զաչս իմ · ճիբ ։
Ասաց անզգամն 'ի սրտի իւրում · ժդ ։
Ասաց անզգամն 'ի սրտի իւրում · ծբ ։
Ասաց տր ցտր իմ, նիստ ընդ աջ · ճթ ։
Ասացի՝ թէ պահեցից զճանապարհս · լը ։
Ասէ անօրէնն 'ի մեղանչել ընդ միտս · լե ։
Ած ականջօք մերովք լուաք · խդ ։
Ած ած իմ, ես առ քեզ առաւօտ · կբ ։
Ած ած իմ՝ նայեաց առ իս ընդէ՞ր · իա ։
Ած աստուածոց տր խօսեցաւ, և կո · խթ ։
Ած եկաց 'ի ժողովս աստուածոց · ձա ։
Ած զիրաւունս քո արքայի տուր · հա ։
Ած մեր ապաւէն և զօրութի, օգնա · խե ։
Ած մերժեցեր և աւերեցեր զմեզ · ծթ ։
Ած՝ մինչև հեթանոսք 'ի ժառանգութի · հը ։
Ած յանուան քում կեցո զիս, և'ի · ծդ ։
Ած յօգնել ինձ նայեաց · և տր յըն · կթ ։
Ած

144

Ած ողորմեա՛ մեզ և օրհնեա՛ զմեզ․ կզ։
Ած ո՞ քեզ նմանիցի․ մի՛ լռեր և․ ձբ։
Ած վրէժխնդիր, Տր Ած՝ վրէժ․ ղգ։
Ած օրհնութե իմոյ մի՛ լռեր․ զի բե․ ճը։
Ահա օրհնեցէք Տն ծառայք․ ճլգ։
Բազում անգամ մարտեան ը իս․ ճիը։
Բայց միայն Այ հնազանդ լեր․ կա։
Բանից իմոց ունկն դիր Տր, և ՚ի․ ե։
Բարի է խոստովան լինիլ Տն․ ղա։
Բարձր առնեմ զքեզ Ած իմ․ ճխդ։
Բարձր առնեմ զքեզ Տր, զի ընկա․ իթ։
Բղխեաց սիրտ իմ զպատգամս․ խդ։
Գոհացայց զքեզ Տր բոլորով․ թ։
Գովեա՛ երուսաղէմ զՏր․ ճխէ։
Դատ արա ինձ Ած․ և իրաւ արա․ խբ։
Դատ արա ինձ Տր՝ զի ես յանմեղ․ իե։
Դատեա՛ Տր զայնոսիկ՝ որք դատին․ լդ։
Եթէ ոչ Տր էր առ մեզ, ասասս․ ճիգ։
Եթէ ոչ Տր շինէ զտունն, ՚ի նա․ ճիզ։
Եկա՛յք ցնծասցուք ՚ի Տր․ աղաղա․ ղդ։
Երանեալ են անբիծք ՚ի ճանապար․ ճժը։
Երանեալ է այր՝ որ երկնչի ՚ի Տնէ․ ճժա։
Երանեալ է այր որ ոչ գնաց ՚ի խոր․ ա։
Երանի ամցուն՝ որք երկնչին ՚ի Տնէ․ ճիէ։
Երանի որ խորհի զաղքատն և զտն․ խ։
Երանի՞, ում թողութի եղև մեղաց․ լա։

Եր

Երկինք պատմեն զփառս Այ․ ժը։
Զի՞ բարի կամ զի՞ վայելուչ, զի․ ճլբ։
Զի՞ պարծի ՚ի չարութե հզօր․ ծա։
Զողորմութիս քո Տր յաւիտեան․ ձը։
Ընդէ՞ր խռովեցան հեթանոսք․ և ժո․ բ։
Ընդէ՞ր մերժեցեր Ած իսպառ․ հգ։
Թէ արդարև զարդարութի խօսէիք․ ծէ։
Իբրև զի բարի է իէլի Ած․ հբ։
՚Ի դարձուցանել Տն զգերութի․ ճիե։
՚Ի խորոց կարդացի առ քեզ՝ Տր․ ճիթ։
՚Ի կարդալ իմում լուար ինձ Ած․ դ։
՚Ի նեղութե իմում ես առ Տր կար․ ճժթ։
՚Ի Տր յուսացայ․ որպ ասիցէք ցանձն․ ժ։
՚Ի քեզ Տր յուսացայ, մի՛ ամաչեցից յա․ լ։
՚Ի քեզ Տր յուսացայ, մի՛ ամաչեցից․ հ։
Լուարո՛ւք զայս ամ ազգք, ունկն․ խը։
Լուիցէ քեզ Տր յաւուր անձ․ ժթ։
Լո՛ւր Ած աղօթից իմոց յաղաչել․ կգ։
Լո՛ւր Ած աղօթից իմոց․ և նայեա՛ Տր․ կ։
Լո՛ւր Տ՛ր արդարութե․ և նայեա՛․ ժզ։
Խոնարհեցո՛ Տր զունկն քո՝ և լո՛ւր․ ձե։
Խոստովան եղերուք Տն՝ և կար․ ճդ։
Խստվան եղերուք Տն՝ զի բարի է․ ճժէ։
Խստվա՛ն եղերուք Տն․ զի բարի է․ ճլե։
Խստվա՛ն եղերուք Տն՝ զի քաղցր է․ ճզ։
Խստվա՛ն եղերո՛ւք Տն՝ զի քաղցր է․ ճե։

Խոս

Խոստովան եղէց քեզ տր բոլորով. ճլէ։
Խոստովա՛ն եղէց քեզ տր՝ բոլորով. ճժ։
Խոստովան եղիցուք առ քեզ ած. հդ։
Ծա՛փս հարէք տմ հեթանոսք, ա. խզ։
Կեցո՛ զիս ած, զի հասին ջուրք. կը։
Հաճեցար տր ընդ երկիր քո, և. ձդ։
Համբարձի զաչս իմ ՚ի լերինս, ուս. ճի։
Համբերելով համբերի տն, և նայե. լթ։
Հաւատացի զոր և խօսեցայ. և ես. ճժե։
Հիմունք նր ՚ի լեառն սբ նր. ձզ։
Ձայնիւ իմով ես առ տր կարդացի. հզ։
Ձայնիւ իմով ես առ տր կրդա. ճխա։
Մատուցէ՛ք տն որդիք այ. մա. իը։
Մեծ է տր, և օրհնեալ է յոյժ ՚ի. խէ։
Մի՛ նախանձիր ընդ չարս. և մի՛ ը. լզ։
Մինչև յե՞րբ տր՝ մոռանաս զիս. ժբ։
Յայտնի է ՚ի Հրէաստանի ած. և. հե։
Յարիցէ ած՝ և ցրուեսցին թշ. կէ։
Յելանելն իէլի յեգիպտոսէ. ճժգ։
Յիշեա՛ տր զդաւիթ, և զամ հե. ճլա։
Յողորմութի՝ և յիրաւունս օրհնե. ճ։
Նայեցարո՛ւք ժողովուրդք յօրէ. հէ։
Ողորմեա՛ ինձ ած, զի կոխեաց զիս. ծե։
Ողորմեա՛ ինձ ած՝ ողորմեա՛ ինձ. ծզ։
Ողորմեա՛ ինձ ած ըստ մեծի ողոր. ծ։
Ո՛ յուսայ ՚ի տր, որպ լեառն սիոն. ճիդ։

Որ բնակեալն է յօգնութի բարձրե. ղ։
Որ հովուեսդ իսրլի՝ նայեա՛ց, որ ա. հթ։
Որպ սիրելիք են յարկք քո տր զօ. ձգ։
Որպ փափագի եղջերու յաղբերս. խա։
Ո՛ւնկն դիր ած աղօթից իմոց. և. ծդ։
Ուրախ եղէ ես՝ որք ասէին ցիս. ճիա։
Պահեա՛ զիս ած իմ, զի ես ՚ի քեզ. ժե։
Պատրաստ է սիրտ իմ ած, պատ. ճէ։
Սիրեցի՝ զի լուիցէ տր զձայն. ճժդ։
Սիրեսցի զքեզ՝ տ՛ր զօրութի իմ. ժէ։
Տեառն է երկիր լրիւ իւրով. իգ։
Տր՝ ապաւէն եղեր մեր ազգէ. ձթ։
Տր ած իմ ՚ի քեզ յուսացայ, փրկեա՛. է։
Տր ած փրկութե իմոյ, ՚ի տուէ. ձէ։
Տր՝ զի բազում եղեն նեղիչք իմ. գ։
Տր թագաւորեաց, բարկացան ժողո. ղը։
Տր թագաւորեաց, վայելչութի զգե. ղբ։
Տր թագաւորեաց՝ ցնծասցէ՛ երկիր. ղզ։
Տր ՚ի զօրութե քում ուրա՛խ եղիցի. ի։
Տր լոյս իմ և կեանք իմ՝ ես յում. իզ։
Տր լո՛ւր աղօթից իմոց. ու՛նկն դիր. ճխբ։
Տր՝ լո՛ւր աղօթից իմոց. աղաղակ. ճա։
Տր կարդացի առ քեզ՝ և լո՛ւր ինձ. ճխ։
Տր հովուեսցէ զիս. և ինձ ինչ ոչ. իբ։
Տր մի՛ սրտմտութբ քով յանդիմաներ. լէ։
Տր՝ մի՛ սրտմտութբ քով յանդիմա. զ։

Տէր իմ բարձրացաւ սիրտ իմ. և ոչ. ՃԼ:
Տէր՝ ո՞վ կացցէ 'ի խորանի քում. ԺԴ:
Տէր տէր մեր, զի՞ սքանչելի է անուն. Ը:
Տէր փորձեցեր զիս՝ և ծանեար. ՃԼԸ:
Ցնծացէք առ Աստուած, օգնական է մեր. Ձ:
Ցնծացէք արդարք 'ի տէր՝ ուղղոց. ԼԲ:
Փրկեա զիս 'ի թշնամեաց իմոց Աստուած. ԾԸ:
Քեզ վայելէ օրհնութիւն Աստուած 'ի սի. ԿԴ:
Օրհնեա անձն իմ զտէր. տէր Աստուած իմ. ՃԳ:
Օրհնեա անձն զտէր, և ամ ոս. ՃԲ:
Օրհնեա անձն իմ զտէր. օրհնեցից. ՃԽԵ:
Օրհնեալ տէր Աստուած իմ. որ ուսոյց. ՃԽԳ:
Օրհնեցէք զանուն տն. օրհնեցէք. ՃԼԴ:
Օրհնեցէք զԱստուած 'ի սրբութեան նր. ՃԾ:
Օրհնեցէք զտէր ամ ազինք. ՃԺԶ:
Օրհնեցէք զտէր՝ զի բարի է սաղ. ՃԽԶ:
Օրհնեցէք զտէր յերկնից. օրհնե. ՃԽԸ:
Օրհնեցէք զտէր յօրհնութիւն նոր. զի. ՂԵ:
Օրհնեցէք զտէր յօրհնութիւն նոր. օրհ. ՂԷ:
Օրհնեցէք զտէր յօրհնութիւն նոր. ՃԽԹ:
Օրհնեցէք մանկունք զտէր. և օրհ. ՃԺԲ:
Օրհնեցից զտէր յամ ժամ, յամ. ԼԳ:

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆՔ:

Որդ՝ արձակեա զծառայս քո տէր. 306:
Ես ասացի 'ի վերանալ յինէն. 223:

Օր

Օ՜ հզօր բորբոքեց[illegible]. 1[illegible]
'Ի գիշերաց կանխէ [illegible] իմ առ. 18[illegible]
'Ի նեղութեան իմում ես առ տէր կար. 260
Հաստատեցաւ սիրտ իմ 'ի տէր, և. 146:
Մեծացուսցէ անձն իմ զտէր. և ցն. 304:
Նայեցարուք երկինք, և խօսեցայց. 67:
Տէր զլուր քո լուայ՝ և երկեայ. 292:
Տէր ամենակալ Աստուած աբրահամու. 306:
Փոքր էի ես յեղբարս իմ, և կրտ. 298:
Օրհնեալ ես տէր Աստուած հարցն մե. 300:
Օրհնեալ տէր Աստուած իէլի, որ յայցել. 305:
Օրհնեսցուք զտէր, զի փառօք է. 29:
Օրհնեցէք զԱստուած յօրհնութիւն նոր. 259:

Եօթն Սաղմոսք՝ Ապաշխարութեան:

Տէր՝ մի՛ սրտմտութեամբ քով յանդիմա. Զ:
Երանի՞, ուոց թողութիւն եղև մեղաց. ԼԱ:
Տէր մի սրտմտութեամբ քով յանդիմաներ. ԼԷ:
Ողորմեա ինձ Աստուած ըստ մեծի ողոր. Ծ:
Տէր՝ լուր աղօթից իմոց. աղաղակ. ՃԱ:
'Ի խորոց կարդացի առ քեզ. ՃԻԹ:
Տէր՝ լուր աղօթից իմոց. ուն. ՃԽԲ:

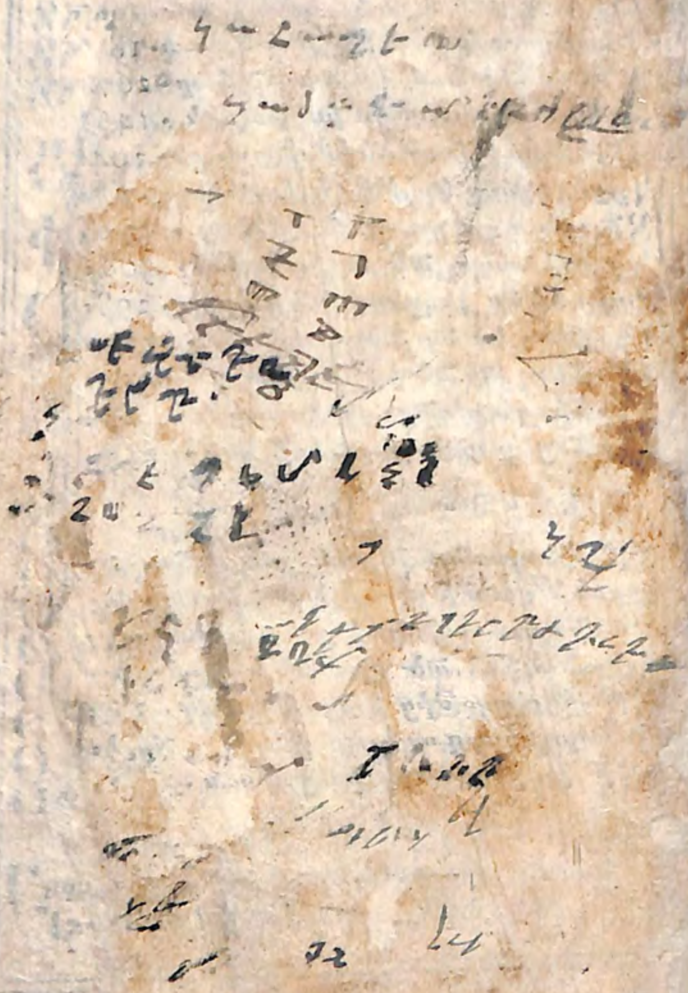

ՄՄ Հայագիտական գրադարան
MAL045292